

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

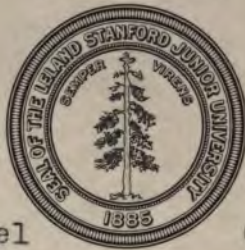
245 0380 8573

LANE MEDICAL LIBRARY STANFORD

LANE

MEDICAL

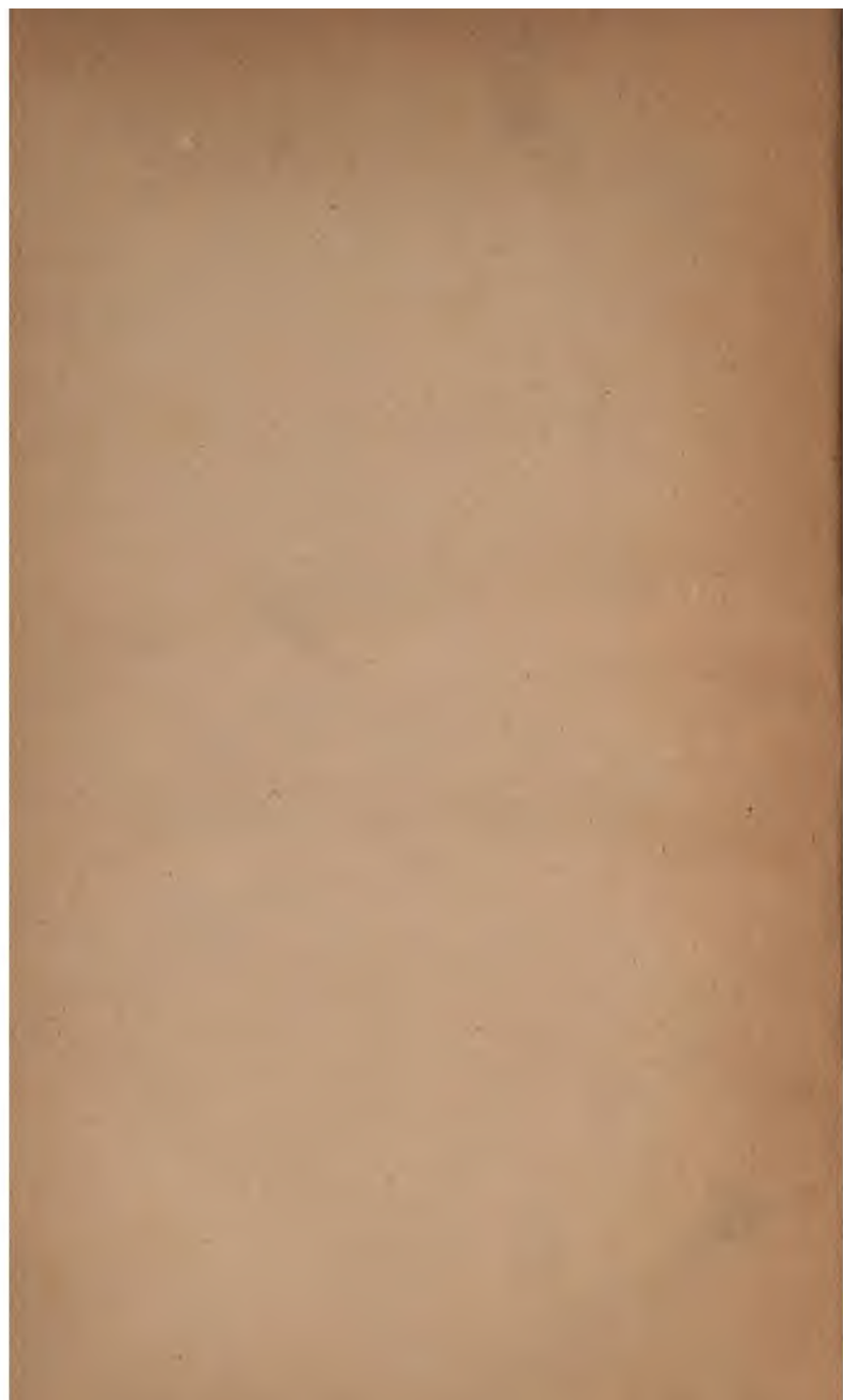
LIBRARY

Seidel

Collection

**HISTORY OF MEDICINE
AND NATURAL SCIENCES**

AMERICAN BANK NOTE CO. LITHO

ORPHEI LITHICA.

ACCEDIT

DAMIGERON DE LAPIDIBUS.

RECENSUIT

EUGENIUS ABEL.

BEROLINI

APUD S. CALVARY ET SOCIOS

MDCCLXXXI.

61262

1950.00.01 37A.1

i

RICHARDO FOERSTERO

SACRUM.

2-213

PRAEFATIO.

Carmen graecum de lapidibus, quod nunc demum ad optimorum codicum fidem recensitum editur, cuinam auctori et aetati adscribendum sit, per multos annos magna fuit dubitatio. Orpheum nostri carminis auctorem fuisse post praeclearas Tyrwhitti lucubrationes nemo amplius credit. Sane iam Proclo et Stobaeum Lithica Orpheo attribuisse et passim in operibus suis laudavisse Gesner affirmavit, sed a Proclo Lithica nusquam citari iam idem Tyrwhitt ex indice Fabriciano scriptorum a Proclo memoratorum probavit, et Lobeck ex saepius perlectis Procli commentariis in Aglaophami vol. I, p. 377 firmavit; Stobaeo autem locos ex Lithicis citatos a Conrado Gesnero demum additos esse iterum recte vidit Tyrwhitt, neque hodie ulli dubitationi subiectum est. Cum autem quo tempore vixerit graeculus ille qui Lithicorum epitomam prosaicam confecit, compertum non habeamus, neque auctor¹⁾ Compendii Rhetorices a Walzio in Rhetorum Graecorum sexto volumine postremum editi ante saec. XV floruerit, nullum ante Joannem Tzetzam auctorem afferre possumus, qui Lithica Orpheo attribuerit. Recte autem contendit Tyrwhitt omni iudicandi facultate destitutum fuisse

1) Matthiae Camariotae hoc compendium attribuerat primus editor Hoeschelius, et ante Tzetzam eius auctorem vixisse Valentini Rose erat sententia. Sed Georgium Plethonem, qui a. 1451 obiit, auctorem fuisse recte contendit Walz, qui hunc titulum opusculo praefixit: *Γεωργίου Πλήθωνος συντομή περί τινων μερῶν τῆς ῥητορικῆς*. In quo compendio de antro Mercurii a nostro poeta celebrato mentionem facit auctor p 593 ed. Walz.: *τὴν δεινότητα, κατὰ ῥήτορα γράφοντα, διὰ τῶν ἑρμαϊκῶν ἀντρων, ὡς Ὀρφεὺς λέγει, διαδραμόντα.*

Abel, Orphei Lithica.

scriptorem, qui uni eidemque poetae scripta astrologica, magica, epodica et hymnos, attribuerit et Maximi quoque carmen *περὶ καταργῶν* sub Orphei nomine saepe laudaverit. Qua Tzetzae inscitia cognita ne necessaria quidem videtur Tyrwhitti suspicio »incidisse Tzetzam in librum omnia haec poemata (Lithica, Dodecaeterides, Georgica) simul continentem, in quo libro cum primum locum occuparent *Ἐφημερίδες* v. g. quae, utpote Musaeo inscriptae, ad Orphea auctorem pro more referendae viderentur, ipsum Tzetzam propter nimis et incaute caetera etiam in eodem libro poemata Orptheo tribuenda existimavisse.« Paullo verisimilior est Lobeckii sententia l. l. prolata, Tzetzam de carmine Orphico *περὶ λίθων γλυφῆς* a Suida quoque commemorato audivisse et hac de causa Lithica cum Argonauticis eodem volumine comprehensa Orptheo tribuisse. Sed quocunque modo haec res se habent, certum est, nihil esse in toto carmine, quod antiqui illius Orphei musam sapiat, quare spretis Tzetzae eiusque sequacium, editorum ante Tyrwhittum, nugis, ad aetatem auctoris anonymi accuratius definiendam pergamus. In quo negotio ita versabimur, ut Tyrwhittum secuti a Lithicorum versibus 67—74 proficiscamur, in quibus quin de persecutionibus arti magicae et eius sectatoribus imminentibus agatur, dubitari non potest. Anno autem 357 prodiit prima Constantii lex²⁾: »Supplicio capitis ferietur . . . quicumque iussis nostris obsequium denegaverit«, id est: »Chaldaei et Magi et caeteri quos maleficos ob facinorum magnitudinem vulgus appellat.« Paucis annis post (a. 371) sub Valente magis etiam exarsit Christianorum in magos ira. Quorum domibus signatis, saepe, ut refert Ammianus Marcellinus XXIX. 1, immisi sunt »qui inter scrutinia suppellectilis poenis addicti incantamenta quaedam anilia vel ludibriosa subderent amatoria, ad insontium perniciem concinnata; quibus in iudicio recitatis, ubi non lex, non religio, non aequitas veritatem a mendaciis dirimebat, indefensi bonis ablatis, nullo contacti de-

²⁾ Cod. Theod. IX. Tit. XVIII, 5.

licto, promiscue iuvenes alique, membris omnibus capti, ad supplicia sellis gestoriiis ducebantur.« »Congesti innumeri codices, et acervi voluminum multi, sub conspectu iudicum concremati sunt, ex domibus eruti variis, ut illiciti, ad leniendam caesorum invidiam.« »Inde factum est per orientales provincias, ut omnes metu similium, exurerent libraria omnia: tantus universos invaserat terror.« Tunc praeter Simonidem, Patricium et Andronicum interfectus est, secundum Zosimum (L. IV. p. 743) ὁ ἐκ Φρουγίας Ἰλάριος, ὡς δὴ χρησμὸν τινα λοξὸν εἰς τὸ σαφέστερον ἐρμηνεύσας, tunc capite truncatus, ut refert Marcellinus (l. l.), Juliani olim imperatoris praeceptor et familiaris, ob oraculum quoddam sciscitantibus expositum, Maximus, cuius casum a nostro poeta in versibus supra laudatis deploratum esse non sine veri specie suspicatus est Tyrwhitt. Alia quoque minoris momenti argumenta ad suam sententiam firmandam attulit Tyrwhitt, haec: »Hinc enim patet, cur multorum lapidum virtutes tam medicas quam theurgicas apud nostrum invenimus, quorum ne nomina quidem ab antiquioribus de hac materia scriptoribus, Theophrasto scilicet, Dioscoride, Plinio, aut Galeno, memorantur. Hinc quoque ratio petatur, cur auctor non modo nomen suum operi nusquam inscripserit, sed etiam ab omnibus rebus, quae indicium sui facere possent, prudens, ut videtur, abstinerit; cur denique libelli exemplaria tam pauca, quasi furtim, distributa fuerint, ut non mirandum sit, eum vel per octo saecula latuisse, vel tandem in Tzetis manus sine ulla scriptoris sui memoria devenisse.« Quae argumenta omnia feliciter impugnant Ruhnkenii sententiam (in Bibl. crit. VIII p. 87. Opusc. p. 644) ab Hermanno quoque probatam (in Orph. p. 676), qua carmen nostrum saeculo p. Chr. n. primo tribuitur, in quo sub Domitiano philosophi ex urbe et Italia eiciebantur teste Dione Cassio LXVII cap. 13. Quae sententia vel ideo improbari debuit, quod neque ex primo saeculo carmen notum est, quod cum nostro elegantia certare possit, ut recte observat Bernhardt in hist. litt. Gr. II p. 424, neque quartum saeculum adeo

poetico spiritu destitutum fuisse, quod Ruhnken et Hermann censuerunt, ut nostrum carmen ei assignare non possimus, Quinti Smyrnaei, Soterichi aliorumque poemata docent.

Tyrwhitti ergo sententiam merito probaverunt Bernhady l. l. II, P. I.³ p. 424, Wiel p. 3—5, qui in rerum superstitiosarum scriptoribus, in Platonicae philosophiae mysticis interpretibus, denique in antiquorum physicorum medicorumque operibus frustra quaerebat, quibus ad carminis nostri aetatem definiendam uti posset; tum Seidenadel, p. 5 cui auctor in Asia minore natus esse videtur, utpote qui episodica operi suo intexta ex fabulosa Troiae historia sumpserit. Atque Asianum nostrum vocaverat iam Tyrwhitt. — Denique Beck in *Additam. ad Fabric. I*, p. 9 maluit *Lithica* quinto aut sexto saeculo adscribi, »neque enim ita elegans est et vere Graecum carmen, quin ea aetate [quarto saec.] potuerit confingi.« Sed nos quin Beckio accedamus retinet ea res, quod, quae Seidenadelii est observatio, nostri ars metrica prorsus congruit cum ea, quae ante Nonnum, id est ante quinti saeculi initium omnia obtinebat; quod aliter explicari nequit, nisi cum Tyrwhitto auctorem nostrum »neque ante Constantium nec multo post Valentem vixisse« et Damigeronis cuiusdam magi de lapidibus libellum versibus expressisse statuamus. (v. infra praefationem ad latinam Damigeronis versionem.)

Transeo ad rem criticam.

Qui primus plures *Lithicorum* locos in variis suis operibus attulit, Joannes Tzetzes codice usus est satis integro, quem ubicumque fieri potuit, sequendum mihi proposui. Respexit autem Tzetzes et citavit *Lithica* in *Commentariis* in *Hesiodum* et *Lycophronem*, in *Chiliadibus*, tum in *Exegi* in *Iliadem*, unde plura ad nostrum carmen spectantia primus edidit G. Hermann in *Addendis Orphicorum* editioni praemissis. Tota vero *Exegesis* aliquot annis post, a. 1812 ab Hermanno edita lucem aspexit Lipsiae post *Draconem Stratonicensem*; qua editione licet nonnullos *Lithicorum* et ipsius *Tzetae* locos aliter scriptos exhibeat atque in *Addendis* typis

expressi erant, imprimis mihi utendum est, cum fidelissime codicis lectiones in ea expressas esse Hermann in praef. p. VII spondeat, neque ad manus mihi sit Bachmanni editio (anni 1830) quae accuratissimum codicis apographum continere dicitur.

Ad Tzetzae codicem proxime accessisse videtur is, ex quo Christianus quidam anonymus prosa oratione carminis epitomam ex Dioscoride et Damigerone graeco passim auctam confecit, unde Tyrwhitt primus nonnulla protulit ad emendandum et illustrandum auctorem nostrum utilissima. Quem codicem melioris notae fuisse quam omnium quotquot extant codicum archetypum, probat praeter alios v. 524, ubi lectio, quam equidem unice veram esse puto, ex epitomae verbis eruenda est. Integram autem huius epitomae editionem Lithicorum textui subiungendam curavi, partim ut lectiones a me in textum receptae nova auctoritate firmentur, partim ne reliqua quae epitomae codicibus insunt satis notabilia prorsus oblivione premantur.

Selecti Lithicorum loci octo leguntur in codice Palatino graeco 915 (nunc Romae asservato, bombycino saeculi XIV, madore passim corrupto), in quo fol. 23 a. *ἄραϊα γνωμικὰ τῆς ἀρφέως ποιήσεως* (?) extant ex codice perbono excerpta, quo libro eo maiore cum fructu uti licuit, quod eos tantum carminis locos continet, qui hodie non nisi in pessimae fidei corruptis codicibus leguntur. — Notavi: Excc. Vatt.

Omnium autem quotquot extant codicum praestantissimus est liber Ambrosianus B 98 sup. (mihi A) quem proxima hieme Mediolani inveni et accuratissime bis cum Hermann editione contuli.

De quo codice fusius dixi in epistula ad Aemilium Thewrewk de Ponor, praeceptorem olim meum, data, (Budapestini, 1879) ex qua codicis descriptionem excerpere liceat: »Est autem liber, de quo mentionem inieci (inter Ambrosianas copias B 98 sup. nota insignitus) idem, quem Baumeisterus in maiore sua Hymnorum Homericorum editione Ambrosianum D appellat, ineunte saeculo quinto decimo nitidissimis characteri-

bus in membrana scriptus; continet vero praeter Apollonium Rhodium, Batrachomyomachiam, Homeri et Callimachi hymnos et Herodoti, qui dicitur, de genere Homeri libellum, Orphei Argonautica et Lithica. Codex ille Ambrosiani libri archetypus, quem minusculis quae vocantur litteris exaratum fuisse inde colligas, quod haud raro in Ambrosiano codice δ pro σ et α pro ϵ scriptum extat (cfr. $\delta\tilde{\omega}\mu\alpha$ pro $\sigma\tilde{\omega}\mu\alpha$, $\delta\epsilon\tilde{\upsilon}\epsilon\tau\alpha$ pro $\sigma\epsilon\tilde{\upsilon}\epsilon\tau\alpha$, $\alpha\lambda\alpha$ pro $\alpha\lambda\epsilon\iota$, $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\upsilon\sigma\iota\nu$ pro $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\iota\rho\alpha\nu$, similia) tredecim foliis olim constitisse videtur, quorum in singulis foliis, primo excepto, triginta duo fere versus numerabantur. Sed quo tempore Ambrosianus codex ex archetypo descriptus est, iam non erat ille integer, sed amissa erant praeter carminis inscriptionem . . . folia primum et secundum, quae versus nonaginta priores, et septimum, quod vv. 393—460 continebat. Praeterea prior codicis pars vel igne vel madore vel alia causa ita corrupta erat, ut initio quaterni, circa mediam codicis partem autem singuli in ima ut videtur pagina versus legi non potuissent, unde factum est, ut versus 111—114, 141—143, 170—173, 201—204, 232—235, 264—267, 296—299, 328—331, 359—362, 493, 526 et 559 editionis Hermannianae in Ambrosiano libro unius semper versus spatio vacuo relicto desiderentur.* — Hunc codicem in verbis poetae recensendis unicum quatenus fieri potuit ducem secutus sum, cum quaevis huius editionis pagina demonstret, deteriorum librorum scripturas ab A libri memoria recedentes plerumque nihil aliud esse nisi vel meros scribendi errores vel interpolationes impudentissimas, quibus quicquid leviter corrupti vel elegantius insolentiusque dicti in codicum archetypo repertum sit, fideliter ab Ambrosiani libri scriba servatum, inepte obtegatur obfusceturque.

Quae interpolationes interdum satis sagaces mihi quidem non ab eo factae esse videntur, qui deteriorum codicum fontem communem exaraverit, verum potius a lectore satis erudito, qui minora codicis sui vitia tacite inter legendum corrigens non nisi maioribus corruptelis correctionem suam adscripserit, unde postea in textum irrepserint. Quod ne

quis temere affirmatum iudicet, moneo in omnibus deterioribus codicibus tanta vitia levissima in A quoque reperta inveniri, ut is qui deteriorum codicum archetypum exaraverit, officio suo negligentissime functus esse putandus sit. Fuit autem scriba codicis huius archetypi Demetrius Moschi Lacedaemonius de quo omnes ante me editores nihil, ut videtur, compertum habuerunt. Ego quae in Lili Gregorii Gyraldi Ferrariensis » Dialogis duobus de poetis nostrorum temporum « reperi (Flor. 1551 p. 60) exscripta ab Hodio in libro »de Graecis illustribus linguae Graecae literarumque humaniorum instauratoribus« (p. 134) hic apponam: »Reliquit hic [Joh. Moschus Lacedaemonius] liberos duos, qui paterna vestigia sectati literis operam navarunt, Georgium et Demetrium, quem tu, Lili, probe novisti, nam et Ferrariae cum Rhanganis et Mirandulae cum Picis aliquandiu ambo convixistis, sed Georgius Corcyrae substitit, medicinae et oratoriae artis professor. Composuit autem Demetrius carmina plurima. Epigrammata, Elegias, Comoedias non in publicum, sed amicis duntaxat exhibuit, heroicum vero carmen aggressus de Helena palam omnibus excusum typis legendum tradidit, [Rhegi a. 1500], in quo mira est facilitas; composuit et orationes quasdam, sed et Commentariolum in Orphei de Lapidibus opusculum in gratiam Jo. Franc. Pici³⁾. Hic primum Venetiis, mox Ferrariae et Mantuae diversatus est, quibus locis multos habuit discipulos. Sed iam de Moschis satis a me dictum.« Hunc autem Demetrium Lithicorum editionem re vera paravisse vel inde verisimile fit, quod in eiusdem oratione quadam inedita⁴⁾ inter auctores

³⁾ Olim in epist. p. 4 opusculum hoc idem esse credidi ac commentariolum in Orphei Lithica, quare Joannis Francisci Pici Mirandulae principis gratia Lithicorum codicem a Demetrio exaratum et commentario instructum esse dixi. Quam sententiam nunc quoque teneo, licet negare non possim de alio quodam opusculo Francisci Pici nominis inscripto Gyraldum cogitare potuisse.

⁴⁾ In cod. Ambros. C. 80 inf. (meo M) extat: τοῦ αὐτοῦ (hoc postea additum) *δημητρίου μόσχου τοῦ λάκωνος πρὸς τὸν αὐτὸν (αὐτὸν postea additum) περιφανῆ δημήτριον λάσκαριν τὸν πρωτοστράτορα στρατηγικός,*

plurimos citatos Orpheus solus σοφοῦ τε καὶ θείου ποιητοῦ cognomine ornatur. Hic Demetrius exemplar suum immane quantum et vitiis et interpolationibus corruptum fideliter, ut videtur, transscripsit, non nisi brevi praefatione et paucis quibusdam scholiis additis. Ex huius exemplari descripti sunt omnes reliqui praeter A codices, ex quorum numero tamen mendosissimus tantum liber Parisinus ante me a criticis adhibitus erat. Sunt autem hi:

B: cod. Bernensis bibliothecae civicae nr. 369 chart. saec. XVI, quem insigni humanitate Budapestinum transmittendum curavit rogante Gulielmo Fraknói, Hermannus Bloesch bibliothecae civicae praefectus illustrissimus. Codex hic mendosissime scriptus est, et nonnulla Moschi scholia omittit.

M: cod. Ambrosianus C. 80 inf. in fol. chart. saec. XV ex. satis accurate scriptus ab homine litterato, qui non solum plura deteriorum codicum vitia inter scribendum ita correxit, ut cum A saepius consentiens deprehendatur, sed etiam errores antiquitus traditos emendare aggressus est; quare huius libri graviter interpolati non magna est auctoritas.

P: cod. Paris. bibliothecae nationalis nr. 2764 chart. saec. XVI ineuntis a prima ut videtur manu correctus et Demetrii Moschi scholiis ornatus. Excerptae ex hoc codice variae lectiones una cum maxima parte scholiorum tunc temporis ineditorum Orpheo Gesneriano adiectae sunt, unde postea in Tyrwhitti et Hermanni editiones receptae sunt.

in quo de Chirone inter alia haec dicuntur: *ὅτι δὲ καὶ δικαιοσύνης ὁ προειρημένος τῶν πολεμικῶν ἐπήσκει διδάσκαλος λόγος ἡμῖν σοφοῦ τε καὶ θείου ποιητοῦ διαπιστώσει, ὀρφείως λέγω τοῦ θρακῆος, ὃς τάδε περὶ τοῦ χείρωνος ἀπεφθέγγετο.* Post hanc orationem alia sequitur in eodem codice: *τοῦ αὐτοῦ μελέτη συνηγορικὴ πρὸς μιχαῆλον περὶ κλοπῆς ὑπὲρ τοῦ εὐγενοῦς παύλου τοῦ σγουρομάλλου.* Hanc excipit *τοῦ αὐτοῦ μελέτη ὑπὲρ τοῦ ἀναβεβηκότος ἀριστέως ξένου ἐπὶ τὸ τεῖχος πολέμου ὄντος καὶ νικήσαντος καὶ κρινομένου παρανόμων νόμου κελεύοντος μὴ ἀνέναι τὸν ξένον ἐπὶ τὸ τεῖχος,* quae hac subscriptione finitur: *τέλος τῆς ὑπὲρ τοῦ ἀριστέως μελέτης δημοτηρίου τοῦ μόσχου τοῦ λάκωνος ἐν ἐνετίαις καὶ ταύτης μετὰ τῶν ἄλλων συντεθείσης.*

Pal.: cod. Palatinus 319, fol. chart. saec. XV ex. nunc in Bibliotheca Vaticana asservatus, qui licet Moschi hypothese careat, tamen ad deteriore[m] classem pertinet, ut cuius rem diligentius examinanti patebit.

V: cod. Venetus class. IX cod. I. saec. XVI, quem Aldinae editionis fundamentum fuisse perperam suspicatus sum in Epist. p. 4.

Escorialensis codicis Φ III, 14 brevis notitia Gustavi Loewe, viri clarissimi, humanitate ad me pervenit. Codex, qui etiam Moschi hypothesin et scholia continet, maxime cum B conspirare videtur. cfr. adnot. ad v. 67.

Cod. Parisinus bibliothecae nationalis nr. 132 suppl. gr. qui Orphei Argonautica, hymnos et Lithica una continet, sed Moschi hypothese caret, hanc subscriptionem habet: *γέγραπται τὸ παρὸν βιβλίδιον ἐν λουτεκία τῶν παρησίων ἐν μηνὶ πρηνεψιῶνι ἔτους ἀπὸ τοῦ χριστοῦ γεννήσεως ἀφ᾽ ἡδονῆς τε καὶ τέρψεως ἕνεκα τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου εὐπατρίδος ἐβρίκου μεμμόνιου σοφωτάτου τε καὶ λογιωτάτου καὶ μαγίστορος τῶν τοῦ βασιλέως δεήσεων, τοῦ καὶ ἐν ἐλικῶνι ταῖς μούσαις ἀεὶ συμπαιζοντος τύχη ἀγαθῆ χειρὶ ἀγγέλου βερκίου [= Vergetius] τοῦ κρητός. ὃς καὶ ἰλιγγιάσας πρὸς τὸ πέλαγος τῶν σφαλιμάτων τοῦ ἀντιγράφου οὐκ ἴσχυσεν ἐπανορθῶσαι καλῶς τοῦτ᾽ ἐπὶ τὸ παρ᾽ ἐκείνου ἐκβληθέν. Est apographum elegantissimum, recentissimum et satis accuratum editionis Aldinae.*

Praeterea codex Vindobonensis lat. nr. 10056, chart. recentissimus, fol. 259—276 opus nostrum continere dicitur. Sed nihil inest praeter editionis Aldinae versionem latinam satis ineptam.

Ex codice P libro simillimo expressa prima nostri carminis editio Aldina anno 1517 prodit; priores Orphei editiones Lithica non habebant. Princeps editio, ut apud Aldum solet, turpissimis vitiis scatet: editor, cuius nomen igno-ramus, satis habuit exemplar manuscriptum hic inde nescio cuius coniecturis emendatum fideliter typis exprimere et paucos tantum typographorum errores corrigere. Recusa est haec editio apud haeredes Juntae a. 1519, quae editio a

me frustra quaesita a Gesnero collata est, qui nonnulla propria in ea inesse iudicavit. Sed nullum Juntis ad manus fuisse librum manuscriptum, neque alia esse propria illa, nisi mera typographorum sphalmata, patet ex altera nostri carminis editione Juntina anni 1540, quae paucissimis tantum locis leviora Aldinae vitia correxit, ceteroquin autem magis etiam neglegenter impressa est, quare non valde dolendum, quod et haec editio, et ex ea expressa proxime sequens Farrea, editores hucusque latuit. Editio enim Lithicorum Farrea quae a. 1543 Venetiis ex officina Farrea prodiit in plurium poetarum graecorum collectione, mera repititio est Juntinae secundae, cuius errores typographici in ea numquam correcti, saepissime aucti sunt. Harum trium editionum, quas a *if* siglis notavi, accuratam collationem, omissis tantum propriis Juntinae vel Farreae vel utriusque erroribus, notis inserui, ut magis etiam, quam hucusque factum est, appareat, quantum carmen nostrum Henrico Stephano debeat, qui a. 1566 in praeclaram suam epicorum graecorum editionem (•Poetae Graeci Principes Heroici carminis et alii nonnulli•) etiam Orphei Lithica recepit. Usus est Stephanus, ut ipse fatetur, sola editione Aldina, et hic inde Tzetzae testimonio, sed tantum pollebat ingenii acumine, ut plurima Aldinae menda, etiam graviora, feliciter tolleret. Stephani textus post Jacobi Lectii Poetas Graecos (Aureliae Allobrogum 1606) repetitus est ab Andrea Christiano Eschenbachio in Orphicorum editione a. 1689 Traiecti ad Rhenum excusa, addita versione latina, in qua tacite nonnulla mutavit, rarius emendavit Eschenbach.

Eschenbachii versionem latinam plurimis locis correxit, varias lectiones Aldinae et Juntinae, neglegentissime illas excerptas, et notas criticas haud magni pretii textui addidit Joh. Matth. Gesner, cuius editio post mortem eius a Chr. Hammergero curata Lipsiae prodiit a. 1764, aucta neglegenti collatione libri Parisini ab Ernestio confecta et a Ruhnkenio Gesnero donata. — Deinde separato libello Thomas Tyrwhitt Lithica edidit Londini 1781, ex qua editione quae in notis attuli ex

Hermannii editione sumpta esse sciendum est. Tyrwhitt, qui versionem quoque Lithicorum Gesnerianam editioni suae se ipso postea improbante adiecit, omnium optime de nostro carmine meruit. Totius carminis oeconomiam a Tzetzta, Demetrio Moscho, et prioribus editoribus non intellectam, luculenter exposuit, textum receptis priorum editorum emendationibus dedit politioem, propriis coniecturis ingeniosissimis, quas tamen numquam in textum admisit, poetae pristinum nitorem restituit; denique epitomam prosaicam, quam absoluta iam editione in Bodleiana bibliotheca invenit, in addendis publici iuris fecit et emendando carmini felicissime adhibuit. Magnum huic editioni ornamentum accedit praeterea ex Musgravii emendationibus, quas exemplaris cuiusdam Lithicorum ipsi legati margini adscriptas item in addendis imprimendas curavit Tyrwhitt. Omnium editorum et criticorum in Lithica notas collegit Hermann, qui in Orphicorum editionem (Lipsiae 1805) nostrum quoque carmen recepit et magno praeclararum emendationum numero ornavit, adhibitis etiam lectionibus ab Jo. Tzetzta in Iliadis Exegesi tunc nondum edita prolatis. Cuius textum, qui, secutus a. 1876 a Tauchnitzianae editore, a. 1818 (Lipsiae apud Weigelium) recudendum curavit, G. H. Schaefer, paucissimos tantum typographorum errores correxit.

Haecenus de editionibus. Latuerunt hucusque editores »Orphei poetae vetustissimi opera iam primum ad verbum translata et diligentius quam antea multis in locis emendata per Renatum Perdrierium Parisiensem, quae »Basileae ex officina Joan. Oporini Anno salutis humanae MDLV mense Februario, prodierunt cum duplici Lithicorum versione prosaica indoctissima, cui subiunctae sunt emendationes nonnullorum Aldinae vitiorum typographicorum.

Hannardi Gamerii Paraphrasin cum eius Scholiis et D. Wendalini Cronobachii Medici animadversionibus vulgatam Leodii 1578 in 8°, quam Fabricius memoravit in Bibl. Gr. neque Gesner vidit, neque ullus post eum editor. Sed habuit Gesner antiquiorem similis cuiusdam stupidissimi

opelli editionem, cuius hunc titulum descripsit: »Orpheus antiquissimus et optimus poëta, Philosophus Trismegistus, de Lapidibus, nunc demum Latio iure donatus. M. Hannardo Gamerio Poëta laureato interprete. Accesserunt eiusdem Hannardi scholia, quae et rei medicae studiosis utilia iucundaque futura sunt, et quae quibusdam locis obscurioribus plurimum lucis adferent. Accessit praeterea argumentum in Orphei libellum Renato Perdrierio interprete. Leodii ex officina Gualteri Morberii 1576. 4°.«

Praeterea plurimum ad poetae emendationem contulerunt Bernardus in variis suis operibus, D. Ruhnken in Epistula Critica II et in editionis Tyrwhittianae recensione, quam in Wyttenbachii Bibliothecae Criticae particulam octavam inseruit; Pierson in Verisimilibus, Schrader in Praefatione Emendationum, Slothouwer in volumine tertio Actorum Societatis Traiectinae, et quem primo loco nominare debui, Gulielmus Wiel, vir sagacissimus, qui »De Lithicorum carmine« programma scholae Bedburgensis scripsit a. 1868.

In Germanicum sermonem vertit carmen nostrum Car. Seidenadel (progr. Bruchsal. a. 1876) qui in versionis praefatione etiam de nonnullis Lithicorum locis corruptis non sine fructu disputavit, in Italicum autem sermonem comes Coriolanus Malingri di Bagnolo, cuius versio Taurini a. 1878 lucem vidit.

Scripsi Budapestini Cal. Octobr. a. 1879.

Eugenius Abel.

**Δημητρίου τοῦ Μόσχου ὑπόθεσις εἰς τὸ περὶ
λίθων Ὀρφείως.**

Θειοδάμαντι τῷ Πριάμου συνήντησεν Ὀρφεὺς μετὰ¹⁾ ἑταίρων τινῶν πρὸς θυσίαν Ἑλλίου, ἣν ἐτέλει κατ' ἔτος εἰς ὄρος²⁾ ἀνερχόμενος· καὶ αὐτῷ τῆς νενομισμένης³⁾ ταύτης ἐτησίου θυσίας τὴν αἰτίαν ἀφηγεῖται, λέγων ὑπὸ δράκοντος αὐτὸν⁴⁾ παῖδα ὄντα ποτὲ ἀναιρεθῆναι κινδυνεύοντα καταφυγεῖν εἰς τὸ ἐκεῖ που⁵⁾ πλησίον ἱερὸν τοῦ Ἑλλίου. ὅψ' οὐ καὶ σωθέντα ὡς ὁ πατὴρ περιποιήσατο τῆς τοῦ παιδὸς σωτηρίας κατ' ἔτος ἤγεν Ἑλλίφ θύματα. μεταστάντος δὲ ἐκείνου τῶν ἐντεῦθεν αὐτὸς Ὀρφεύς⁶⁾ ἀντὶ τοῦ πατρὸς τῆς τοιαύτης θυσίας καθίσταται διάδοχος· ἦν νῦν ἀφοσιούμενος ἄνεισι,⁷⁾ συμπαραλαβὼν καὶ Θειοδάμαντα. οὗτος δὲ καθ' ὁδὸν τῷ ποιητῇ περὶ δυνάμεώς τε λίθων καὶ χρήσεως διεξέρχεται, οἵτινες αὐτῶν χρήσιμοι πρὸς τῶν θυόντων κρατούμενοι, ὅπως αὐτοῖς τὰ τῶν εὐχῶν ἐξανύοιτο, καὶ οἱ πρὸς τὰς ἰαβόλους τῶν δήξεων⁸⁾ θεραπείας. ἦθεν οἶμαι καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ὕστερον ὀρμηθεὶς συνέγραψε τὰ θηριακά.

Τοῦ αὐτοῦ.⁹⁾ Ἰστέον δέ, ὡς δύο τινὰ προοίμια τοῦ παρόν-

Demetrii Moschi hypothesis omissa est in Pal. In inscriptione B ante τοῦ Μόσχου addit *Κερκυραίου*; εἰς om. M.; εἰς τὸ ἐξῆς ποίημα Ὀρφείως περὶ λίθων ὑπόθεσις Δημητρίου τοῦ Μόσχου edd. 1) τῶν ante ἑταίρων omisi cum BV. 2) ὄρος V. 3) τῆς γενομένης ἐτησίου ταύτης θυσίας B. 4) αὐτὸν dedi ex B., rell. αὐτόν. 5) ποῦ Hermanni editio et Tauchn. 6) ὁ ποιητῆς pro Ὀρφεύς et supra Θειοδάμαντί τινη συνήντησεν ὁ ποιητῆς scribi jubebat Tyrwh. sed recte Herm. contra: »At hoc est mentem scriptoris, non verba corrigere.« 7) ἄνεισιν P. 8) δειξέων V. 9) τοῦ αὐτοῦ om. M in spatio vacuo, et Gesn. Herm. Tauchn. qui sequentia etiam antecedentibus coniunxerunt. — »Male haec a Demetrio divisa sunt. Unicum est huius operis prooemium, quod versibus primis circiter 92 absolvitur. Colloquium inter auctorem et Theodamantem est ipsum opus; in quo primus quidem loquitur Auctor, a v. 164

τος προτίθεται ποιήματος· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ αὐτὴν τε τὴν ἀρετὴν καὶ σοφίαν ἄπασαν ἐξυμνῶν, καὶ τοὺς πάλαι τῶν ἡρώων κατ' αὐτὴν γενομένους ἐνδόξους καὶ ἰσοθέους νομισθέντας, ὧν καὶ μητέρα¹⁰⁾ τὴν ἀρετὴν προσείρηκεν. ἐν ταύτῳ¹¹⁾ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν καθάπτεται, ὡς ἐπιφθόνως ἐχόντων πρὸς τοὺς τὴν ἀρετὴν διώκοντας, καὶ τούτοις ἀεὶ φιλαπεχθημόνως ἐπικειμένων. ἐν θατέρῳ δὲ ὁ πρὸς αὐτὸν καὶ Θειοδάμαντα γίνεται¹²⁾ διάλογος.

[vulg] ad v. 393 [vulg.] et sub persona Heleni a v. 394 [vulg.] ad v. 764 [vulg.] et iterum ex propria persona ad v. 766 [vulg.]. Reliqui duo versiculi sunt ipsius Auctoris, et opus claudunt. « Tyrwh. Gesner, a Moscho transversum actus, Theodamantem Priami filium, Hectoris et Cassandrae fratrem, Melanippi ἀνεψιών fuisse putavit, et carminis oeconomiam adeo non intellexit, ut a v. 394 vulg. Palameden loqui et in versibus 398—412 vulg. Apollinis orationem ab eo relatam esse docuerit. Verum vidit iam ante Tyrwhittum Schrader (Emend. Praef. p. XIV) et ante utrumque notante Ruhnkenio (in recensione editionis Tyrwhittianae Bibl. Crit. P. VIII). Koene ad Greg. Cor. p. 124, qui in v. 388 vulg. Πριαμίδαο pro Παλαμήδαο scribendum esse monens carminis oeconomiam perspexisse credendus est. Gesneri errores fusius refellerunt Tyrwh. passim in notis, et Schrader l. c., quorum explicationes in re clarissima amplius non recensebo. 10) ἡμετέρα B. 11) ταυτῷ codd. et edd., nisi quod αὐτῷ BV. 12) γράφεται Eschenb. ed.

ΛΙΘΙΚΑ.

- Δῶρον ἀλεξικάκοιο Διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσαι
κεκλόμενος Μαίης ἐριούνιος ἦλθε κομίζων
υἱός, ὅπως ἂν ἔχοιμεν διζύος ἀτρεκὲς ἄλκαρ.
γηθόσσυνοι δέχυνσθε βροτοί, πινυτοῖσιν ἐνίσπω,
5 οἷς ἀγαθὴ κραδίη, καὶ πείθεται ἀθανάτοισι·
νηπυτίοισι δ' ὄνειαρ ἀχήρατον οὐ θέμις εὐρεῖν.
τῷ δ' αὐτῷ καὶ πρόσθεν ἀγαλλομένους ἐπὶ δῶρφ
υἷά τε Λητοῖδης ἀκεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
ἴξεν ἄγων ἐς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, ἥδ' ἐ σαήφρων
10. Παλλὰς Ἀθηναίη λαοσσόον Ἡρακλῆα·
ἄλτο δὲ καὶ Κρονίδης ταναῆν ὑπὲρ αἰθέρα Χείρων,
σευάμενος πρὸς Ὀλυμπον, ἐπεὶ μάθην ἄμβροτα δῶρα.
ἀλλ' ἦτοι κείνους μὲν ἀμώμητοι Διὸς οἴκοι
χαίροντες δέξαντο, θεηγενέων ὄχ' ἀρίστους·
15 ἡμῖν δ' ἐν γαίῃ κέλεται Χρυσόρρυπις ὄλβφ
ζῶειν τερπομένοισιν ἀπειρήτοις κακότητος.
ὄν δέ κεν ἀνθρώπων πεπνυμένον ἦτορ ἀνώγη
ἐς πολυήρατον ἄντρον ἐσελθέμεν Ἑρμείω,
ἐνθ' ὄγε παντοίων ἀγαθῶν κατέθηκεν ὄμιλον,
20 αἰψά κεν ἀμφοτέρησιν ὄνειάτα πολλὰ κομίζων
οἴκαδ' ἀποστειχοί, προφυγῶν πολύδακρυν διζύν·
οὐδέ ἐ νοῦσος ἄκικος ἐνὶ μεγάροισι δαμάσσει,
οὐδ' ὄγε δυσμενέων ποθ' ὑποτρέσσας μένος αἰνὸν
ἄψ ἀναχωρήσει, προλιπῶν ἐριγηθέα νίκην·
25 οὐδέ οἱ ἀθλητῆρι κονισσαμένφ ἐν ἀγῶνι
ἀντιβίην τινα θυμὸς ἐφορμήσει μενεαίνειν,

- οὐδ' εἰ χάλκεα γυῖα καὶ ἄγναμπτον σθένος ἀνὴρ
ἀντικρυ στεφάνοιο πόθῳ κομίσας ἐριδαίνοι.
ναὶ μιν καὶ θήρεσσιν ὄρεσχοῖσι λέοντα
- 30 δεινὸν καὶ λαοῖσιν ἐοικότα δαίμονι τεύξω.
καὶ οἱ καὶ βασιλεῦσι διοτρεφέεσσιν ὀπάσσω
ρεῖτα καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνθρώποισι τίεσθαι.
τὸν δὲ καὶ ἡΐθειοι τερενόχροες ἡμερτῆσιν
αἰὲν ἐφορμήσουσι περιπτύσσειν παλάμησι,
- 35 καὶ μαλακῇ χρύσειον ἐπὶ λέχος αἰὲν ἐρύσσει
ἄλληκτον κούρη ἐπιεμένη φιλότῆτος.
εὐχομένου τε πρὸς οὐατ' ἀφίξεται αἰὲν ἐόντων
εὐχῇ· καὶ πόντοιο κυκωμένου οὐκ ἀλεγίζων
βήσεται ἐπὶ τραφερὴν χθὸν' ἀκυμάντοισι πόδεσσι.
- 40 τὸν καὶ ληϊστῆρες ἀνάρσῳι οἶον ἐόντα
φεύζονται· καὶ δμῶες δῖοι μὲνοι πατέρ' εἶναι
τίσουσιν, καὶ οἶκον ἐοῦ στέρεξουσιν ἀνακτος.
ἴδμεναι αἶψ' ἐθέλῃσι, δαήσεται, ὅσσα τε φῶτες
κρυπτάδια σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ μηχανόωνται,
- 45 ὅσσα τε κεκλήγασι μετὰ σφισιν ἡεροφῶται,
ἀνθρώποις ἄφραστον λαχάζοντες ἀοιδῆν,
οἰωνοί, μέγαλοιο Διὸς κραιπνοὶ ὑποφῆται.
ροῖζόν τε στήσαι χαμαὶ ἐρχομένοιο δράκοντος
εἴσεται, ἡδ' ὄφεων ἰὺν σβέσαι ἐρπυστήρων.
- 50 δώσω οἱ καὶ φῶτα χόλῳ πίπτοντα σελήνης
ρύσασθαι, καὶ νοῦσον ἀταρτηρὴν ἐλέφαντος·
καὶ φυγὴν ἐλάσαι τεθνηότος, ἧ κεν ἐρεμνοῦ
ἐξ Ἄιδος προμολοῦσα ποτιχρίμπτῃται ἐκάστω.
ἄλλαι ἀπειρέσιοι πολυμήτιος Ἑρμείαιο
- 55 δωτῖναι κομίσαντος ἐνὶ σπήλυγγι κέονται,
ἄμβροτοι, ἀτρεκέες, ῥίμψα πρήσσουσαι ἕκαστα·
τάων ἡμίθεός τε καὶ ὄλβιος ὅς κ' ἐφίχεται.
τάς ἐμὲ κηρύσσειν λαοσσόος Ἀργειφόντης
ἀνθρώποισιν ὄρινε, μελιγλώσσοιο κελεύσας

- 60 φθόγγον ἀπὸ στήθεσφιν ἀοιδῆς γηρύσασθαι.
Ἄλλ' οὐδ' ἀπάρχῃ βροτοῖσι σαοφροσύνης ἀλεγιζέειν
ἡμερος, αἰψα δέ, πρέσβα, σ' ἀλιτροσύναις ἀτίουσι·
μητέρα δ' ἡρώων ἀρετὴν ἀπάτερθε κλύοντες
προτροπάδην φεύγουσιν, ἀοσητῆρα δὲ μύχθον,
65 μύχθον ἀοσητῆρα βίου μάλα πεφρίκασιν.
οὐδέ σφι κρείων ἐνὶ δώμασιν ὄλβος ὀμιλεῖ,
οὐδέ τις οἶδε θεοῖς δαριζέμεν ἀθανάτοισιν.
ἐκ δ' οἴγε πτολίων τε καὶ ἀγρῶν ἤλασαν ἐσθλήν
— ἄ δειλοί — σοφίην, Ἐριούνιον ὑβρίζοντες.
- 70 ὤλετο δὲ προτέροις πεπονημένον ἡμιθέοισιν
ἔργον· ἦ δ' ἀργαλέος καὶ ἀπεχθῆς αὐτίκα πᾶσιν,
ᾗ κεν ἐπωνυμίην λαοὶ τεύξωσι μάγοιο.
καὶ ῥ' ἦ μὲν ἐν κινήσιν ὑπ' ἄορι κρατὸς ἀμερθεῖς
λευγαλέφ θανάτῳ δῖος φῶς ἐκτεάνυσται·
- 75 οἱ δ' ἔκελοι θήρεσσιν, αἰδριες ἦδ' ἀδίδακτοι
χῆτεϊ δαιμονίῳ νοήματος, οὐδ' ὑπ' ἀρωγῆν
θεσπεσίην φυγέτην ὀλεσιμβρότου ἐκ κακότητος,
οὔτε τι θέσκελον ἔργον, ᾗ κεν μάλα θαυμάζοιτο,
ἴσασ'· ἀλλὰ σφιν νεφέλην πραπίδεςσι κελαινῇ
- 80 ἀμφιπεριπλεχθεῖσα βαδιζέμεν ἀνθεμόνεντα
εἰς ἀρετῆς λειμῶνα πολυστεφάνοιο μεγάρι.
ἀλλ' ἐμέθεν στεῦμαι κειμήλια παιδομένοισιν
ἀφνειοῦ χρυσοῖο πολὺ προφερέστερα δείξειν·
φῶτα δὲ οἰζῆμαι ταλακάρδιον, ὅς κεν ἐκάστω
- 85 ἐμμεμαῶς πειρᾶτο, μενοιήσαι τε, κάμοι τε,
ὅς τε διδάσκηται, καὶ ὅς εἰδύτας ἐξερεείνη.
οὐ γὰρ ἄτερ καμάτοιο τέλος μύθοισι καὶ ἔργοις
εὐρύοπα Κρονίδης ἐθέλει δόμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
ἐς δύσιν ἀσθμαίνοντες ἀν' αἰθέρα λαμπετόωσαν
- 90 ἠέλιον φαέθοντα σὺν ἄρματι πῶλοι ἄγουσι.

Μᾶλλον ἐγὼ πινυτοῖο παραίφασιν ἀνέρος εὐρών

- τέρψομαι, ἤπερ χρουσὸν ἀπάντων κίρανον ἀνδρῶν.
Ἥελικω γὰρ ἄγων ἱερόηιον ἀντεβόλησα
ἀγρόθεν ἄστυδ' ἰόντι περίφρονι θειοδάμαντι·
- 95 καί μιν ἔλων χερὶ χεῖρα προσηύδων ᾧδ' ἐπέεσσιν·
Ἐς πόλιν, εἰ μὴ πάμπαν ἐπισπέρχωσιν ἀνάγκαι,
ῥηιδίως σοι, ἑταῖρε, καὶ αὖριον ἔσσεθ' ἰκέσθαι·
νῦν δέ σέ μοι στείχοντι μετ' εἰλαπίνην θεὸς αὐτὸς
ᾠρσεν ὑπαντιάσαι· τῷ μοι πρόφρων ἐπίνευσον
- 100 ἐσπέσθαι. θυσίαι δ' ἱεροπρεπέες τελέθουσιν,
ἀς ἀγαθοὶ ῥέζουσι βροτοί· γάνυται δὲ φίλον κῆρ
ἀθανάτων, εὖτ' ἂν σφι χοροὺς ἀνάγκωσιν ἄριστοι.
ἄξω δ' οὐ μακρὴν ἐς ἀταρπιτόν· εἰσοράας γὰρ
ἡμετέρων με κίοντα πρὸς ἀγρῶν ἀκρώρειαν.
- 105 ἔνθα νεογνὸς ἔων ἔτλην ποτὲ μοῦνος ἀνελθεῖν,
λαϊψηρῶ πέρδικε μετασπόμενος προφυγόντε·
οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν ἀκούων οὖνομ' ἕκαστος
ἰστάμενος μίμνασκεν, ὀρεξάμενον δὲ δοκεύσας,
πρὶν μάρψαι χεῖρεσσιν, ἀλυσκάζων προφύγεσκεν.
- 110 αὐτὰρ ἐγὼ σπουδῆ κεν ἐπὶ στόμα κάππεσον ἐλθῶν·
ἄψ δ' αὖτις γαίηθεν ἀναίξας ἐδίωκον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κορυφήνδε μετασπόμενος κίον ἄκρην,
οἱ μὲν ἄρ' ἐξαπίνης ἰαχὴν ὀξεῖαν ὀρόντε
αἰγανέης ἔσσουντο θοώτερον ἢ βελέμνου
- 115 ὑφίκομον ποτὶ φηγόν, ἐπεσσύμενον προῖδόντε
αἰνὸν ὄφιν πετάσαντα γένυν πλείην θανάτοιο.
τὸν δ' ἐγὼ ἐγχιμφθεὶς ὑπεναντίον ἀίξαντα
οὐκ ἴδον· ὀφθαλμοὶ δέ μοι ὀρνίθων λελήντο·
πρὶν περ ἀναστήσαντος ἀπὸ χθονὸς αὐχένα δεινὸν
- 120 ἐφρασάμην ἤδη τε δέμας μεμαῶτα λαφύξαι.
ἔνθ' εἴ τις σπεύδοντα παλίσσουτον εἰσενόησεν,
οὔτε με περδίκεσσιν ἀελλοπόδεσσιν ἔπεσθαι,
οὔτε με νηπιάχοισιν ὄισατο ποσσὶ φέρεσθαι.
κέκλετο γὰρ μοι δεῖμα τανύπτερον αἰετὸν εἶναι,

- 125 καὶ πνοὴν ἀνέμου, παρὰ γὰρ ποσσὶν κακὸν ἦεν.
πολλάκι δ' εἴματος ἄκρου ἐπιψαύεσκεν ἀκωκαῖς·
καὶ κεν ὑπὲρ μοῦραν με πελώριος ἀμφέγανεν θήρ,
εἰ μὴ μοι νόος ὤρτο θοῶς ἐπὶ βωμὸν ὀροῦσαι,
τόν βα παλαιότεροι Φαεσιμβρότῳ ἰδρῦσαντο.
- 130 τῷ δ' ἄρ' ἐπι τρύφος αὖτον ἐλαϊνέης ἐλέλειπτο
σχίζης, ἦν τε μαρανθὲν ἀθηφάγον ἐξέλειπεν πῦρ.
τὴν ἐγὼ ἀρπάξας ὀλοῦ κατένωπα δράκοντος
ἐστρέφθην. μαιίμησε δ' ὄρεσκόφου μένος αἰνὸν
μάρνασθαι, μεμαῶτα ἰδών. εἰλεῖτο δὲ πυκνῶς,
- 135 γνάμπτων εὐκύκλωσ ταναῆν ῥάχιν· αὐτὰρ ἐπ' ἄλλω
ἄλλος, ἔπειτα δὲ τ' ἄλλος ἐλισσομένου τροχὸς ἦεν·
ἦ δ' ἔτι καὶ βωμοῦ ὑπερ ἀγένης ἠέρταζε
συρίζων βοῶντος ἐμῆς πολὺ μείζον αὐτῆς.
καὶ τύπτων ἄρρηκτον ὄρεσκόφιο κάρηνον
- 140 ἀμφ' αὐτῷ θραύεσκον ὑπέκπυρον ὄζον ἄκιυν·
οὐδ' ἄρα μύρσιμος ἦα διαφοινῷ θηρὶ δαμῆναι.
τοῦνεκεν αἰπολίοισιν ἀπόπροθι βοσκομένοισιν
ἐσπομένω δύο πατρὸς ἐμοῦ κύνε κεκλήγοντα
γυόντες ἐπεδραμέτην· μάλα γὰρ σφισι μείλιχος ἔσχον.
- 145 οἱ μὲν ἄρ' ὑλάσσοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ ὕγ' αἴψα
(145) ἀντίον ἔσσυτο τοῖν· ἐγὼ δ' ἐς γαῖαν ὀρούσας
προτροπάδην, ὡς τίς τε Διὸς γαμφώνυχα φεύγων
αἰετὸν ἐν πυκινόισι λάδῃ θάμνοισι λαγῶς,
τῷ ἔκελος μήλοισι μίγεις ἔλοῦ ἀπὸ θηρὸς
- 150 ἐκρύφθην, μέσσοισιν ἐνὶ πτήξας ἐρίφοισιν.
(150) ὄφρα μὲν οὖν ἀκάχητα πατὴρ ἐμέθεν ζώεσκεν,
αἰεὶ μύσχον ἄγεσκεν ἐμὸν πρὸς ἀμύντορα βωμῶν,
τίνων Ἥελίφ ζωάγρια παιδὸς ἐοῖο·
αὐτὰρ ἐπεὶ μοῖραί μιν ἀπήγαγον ἠελίοιο,
- 155 αὐτὸς ἐγὼν ἀγέληθεν ἐλόσσας πίονα μύσχον
εἰαρινόν, θαλέθοντα νεήνιδος οὐθατι μητρὸς,
(155) ἔροχμ' ἐς ἀκρώρειαν, ἄγων χορὸν ἠδὸν ἐταίρων·

- σὺν δὲ σφιν καὶ τώδε δρακοντοφόνω κύνε βήτην
αὐτομάτω· γλυκερὴ δὲ πέλει περὶ βωμὸν ἀνακτος
160 *τερπωλῆ, χλοερὸν τε πέδον, μαλακαὶ τ' ἐπι ποῖται,*
καὶ λασίαις πτελέησιν ὑπο σκίῃ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῶν
(160) *ἕδωρ ἀέναον λισσῆς ὑπὸ πυθμένι πέτρης*
λευκὸν ἀναβλύζον κελαρύζεται εἴκελον φῶδῃ.
ἴομεν· οὔτοι δαῖτα θεῶν θέμις ἀρνήσασθαι.
165 *ᾠς ἐφάμην. ὃ δὲ μ' ὦδε προσήυδα δαιμόνιος φῶς·*
Ἄλλὰ σε μὲν κρείων Φαεσίμβροτος ἐξ ἄλεγεινῆς
(165) *αἶεν ἄγχι κακότητος, ἀδακρύτοί τε πέμποι*
ἔλβου πρὸς μέγα δῶμα φιλοφροσύνης ἔνεκα σφῆς.
οὐδὲ μὲν οὐδέ σ' ἐγὼ περ ἄμοιβῆς αὐτὸς ἀμείρσω·
170 *ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἄξων ἱερόϊον εἰσαναβαίνεις,*
ᾠφρα τοι εὐχομένοιο κλύοι θεός, ἐγγυαλίξω.
(170) *Κρύσταλλον φαέθοντα διαγέα λάξω χερσὶ*
λαῶν, ἀπόρροϊαν πυριφεγγέος ἀμβρότου αἰγλης·
αἶθεϊ δ' ἀθανάτων μέγα τέρπεται ἄφθιτον ἦτορ·
175 *τόν κ' εἶπερ μετὰ χεῖρας ἔχων παρὰ νηὸν ἴκηαι,*
οὔτις τοι μακάρων ἀρνήσεται εὐχολῆσι.
(175) *κέκλυθι δ' ᾠφρα μάθοις μένος ἀργενοῖο λίθοιο.*
εἰ γὰρ ἄτερ κρατεροῦ ἐθέλοις πυρὸς ἐκ φλόγας ὄρσαι,
κέκλωμαι αὐαλέων μιν ὑπὲρ δαῖδων καταθεῖναι·
180 *αὐτὰρ διγ' ἡελίου κατεναντίον ἀγλάζοντος*
αὐτῆς ὑπὲρ δαῖδων ὀλίγην ἀκτίνα ταυύσσει.
(180) *ἦ δ' ὅτε καρφαλέης τε θίγη καὶ πίνονος ὕλης,*
καπνόν, ἔπειτα δὲ πῦρ ὀλίγον, μετὰ δὲ φλόγα πολλὴν
ἔρσει· τὴν δ' ἄρα φασὶ παλαιγενέες ἱερὸν πῦρ.
185 *τάων οὐχ ἐτέρης μᾶλλον φλογὸς ἔλπομ' ἔργω*
ἀθανάτοις οὔτω κεχαρισμένα μηρία καίειν.
(185) *πρὸς δ' ἔτι τοι καὶ τοῦτο, φίλος, μέγα θαῦμα πιφαύσκω·*
αὐτὸν ὅτις πέλεται φλογὸς αἴτιος, αἶκε μάλ' ὦκα
ἐκ πυρὸς ἀρπᾶξης, ψυχρὸς πέλει ἀμφαφάσθαι,
190 *ἀμφὶ δὲ καὶ νεφροῖσι δεθεὶς κάμνοντα σαώσει.*

- Δεύτερον εὐχομένῳ τοι ἀρηγόνα λαῶν δπάσσω,
 (190) θεσπεσίῳ γάλακτος ἐνίπλεον, ἤντε μαζὸν
 πρωτοτόκου νύμφης ἢ μηκάδος οὐδατοέσεως·
 τὸν ῥα παλαιγενέες μὲν ἀνακτίτην ἀδάμαντα
 195 κλεῖον, ὅτι γνάμπτει μακάρων νόον, ἕφρα θυηλάς
 ἄζόμενοι ἐθέλωσιν ἐπιχθονίους ἐλαίρειν·
 (195) οἱ δ' ἄρα μιν λήθαιον ἐφήμισαν, οὐνεκεν αἰεὶ
 μεμνησθαι κακότητος οὐζυρῆς ἀπερύκει
 θνητοὺς ἀθανάτους τε· νόον δ' ἐριούνιον εἶναι
 200 θέλγει ἐποτρύνων ἀγανὰ φρεσὶ βουλεύεσθαι.
 ἄλλοι δ' ἐσκέψαντο γαλακτίδα φέρτερον εἶναι
 (200) κικλήσκειν πέτρην, ὅτι τοι τρίψαντι γάλακτος
 ἐκπρορέει λευκοῦτο πανεῖκελος ἔνδοθεν ἰχώρ.
 πείρα δέ τοι καὶ τοῦδε παρέσσειται, αἰὲ ἐθέλησθα.
 205 οὐδατα γὰρ μῆλων ὅτε κεν μινύθοντα ἴθῃαι,
 πῶς ἔρξεις, φίλε τέκνον, ἐπὴν ἐρίφοισι τεοῖσιν,
 (205) οὓς ποτε θῆρα πέλωρον ὑπεκπροφυγῶν ἰκέτευσας,
 τοῖσι παρασταίης τετληόσιν, οἱ δ' ἐνὶ σηκῷ
 ἀμφί σε λεπταλέοι γοερὸν περιμηχῆσονται;
 210 τῶν μὲν ἀκηχεμένας ἐπιτέλλεο μητέρας αἴψα
 λούειν πηγῶν κυαναυγέσιν ἐν δίνῃσι·
 (210) στήσας δ' ἡελίου κατεναντίον ἀντέλλοντος,
 ἀγνίζειν μὲν πρῶτον ἐποιχόμενος περὶ πάσας,
 215 ἄλμην δ' ἐν κρητῆρι καὶ ἄλφιστα λεπτὰ λῆθοιο
 χευάμενος, διὰ πῶυ καὶ αἰγῶν ἔρχου δμῖλον,
 ραίνων καρποφόρῳ λάσιον κατὰ νῶτον ἐκάστης
 (215) θαλλῷ· ταὶ δ' ἄρα πᾶσαι λαινόμεναι περὶ σηκοὺς
 ἐξαπίνης μετὰ τέκνα φερεγλαγέες στιχόωνται.
 οἱ δ' ἄρ' ὑπαὶ μαζοῖσι κορροσάμενοι γαλαθῆνοι
 220 σκιρτηθμῶν ἐξαῦτις ἀναμνήσονται ἀγέρωχοι.
 σὴν δὲ μελικρήτοιο μετὰ γλυκεροῦτο μεγέντα
 (220) ὄρνυε πινέμεναι νύμφην, ἵνα νήπιον υἷα
 μαστοῖσιν μεθύοντα παρ' ἀεναίοισι κομίζη.

- ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀχένοι παιδὺς ἀερτάζουσα τιθήνη
 225 ἰᾶν ἐρητύσει κακομήτιος ὕσσε Μεγαίρης·
 καὶ δέ σε καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἀδέσσουνται
 (225) ἐν χειρὶ ἰᾶν ἔχοντα καὶ ἄπλετα φῦλ' ἀνθρώπων·
 ἀθάνατοι δὲ μάλιστα θεοὶ καταθύμια σεῖο
 πάντα τελευτήσουσιν ἐπ' ἀράων αἰόντες.
 230 Χρῆ δὲ καὶ εὐπέταλον τετραυγέα ἰᾶν ἔχοντας
 ἀρᾶσθαι παρὰ βωμῶν ἐναιρομένης ἑκατόμβης.
 (230) Εἰ καὶ δενδροφύτοιο φέροις τρύφος ἐν χειρὶ πέτρης
 μᾶλλον κεν θάλπειτο θεῶν νόος αἰὲν ἑόντων.
 δένδρεα γὰρ μάλα πολλὰ κατόψεται ὡς ἐνὶ κήφῳ
 235 ἀνθεμόεντι κλάδοισιν ἐπασσύτεροις κομώοντα.
 τοῦνεκά οἱ καὶ φῶτες ἀγάτη δενδρήεντι
 (235) θῆκαν ἐπωνυμίην, ὅτι οἱ τὸ μὲν ἔπλετ' ἀγάτου,
 ἄλλο δ' ἔχει λασίης ἕλης δέμας εἰσοράασθαι.
 τὸν δὲ τεοῖσι βόεσσιν ἀνασχίζουσιν ἄρουραν
 240 ἀμφὶ κέρα δοιῶν βαλέειν, ἣ καρτερόν ἀμφὶς
 ὤμον ἀροτρεύοντος ἀτειρέος ἀγροιώτου·
 (240) καὶ κεν ἀπ' οὐρανόθεν σταχυοπλόκαμος Δημήτηρ
 μεστὸν ἴοι φερέειρον ἐς αὐλάκα κήλπον ἔχουσα·
 Σκέπτεο, καὶ θηητὸν ἔχων ἐλάφοιο πέλαζε
 245 ἀθανάτοισι κέρας· ποτὶ γὰρ νόος οὐρανόωνων
 μειδιᾷ φύσεως πολυδαίδαλου ἔργον ἰδόντων·
 ἦτοι μὲν κέρας ἐστί, ταναύποδος οἴα φύονται
 (245) ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο· φύει γε μὲν οὐποτε κήρση
 πέτρην, ἀλλ' ἔμπης πέλεται στερεὴ τότε πέτρη·
 250 οὐ δέ κεν ἂν γνοίης κέρας ἀτρεκές, ἣ λίθος ἐστί,
 πρὶν κέ μιν ἀμφαφῶν εὐρης νημερτέα ἰᾶν.
 αἰεὶ τοι θῆσει λασίην ἐπὶ κράατι λάγνην,
 (250) εἰ καὶ ψεδνοκάρηνος ἔοις· εἰ γάρ μιν ἐλαίφ
-
- τριβόμενον τρίβειν χροτάφους πάντ' ἤματα σεῖο,
 255 αἰ δὲ νέαι περὶ βρέγμα τῶν τρήχες ἀνθήσουσι.

- πρωτόγαμον δ' αἰζήδος ἄγων ἐς δέμνια κούρην
τερπωλῆς ἐρατῆς ἐπιμάρτυρα τόνδε φέροίτο
(255) λαῶν· ὃ δ' ἀρρήκτοισιν ὁμοφροσύνησιν ἄμ' ἄμφω
βστατον ἐς γῆρας καὶ ἐς ἤματα πάντα καθέξει.
- 260 Ποιμένι δ' ἀγραύλων ταύρων, Διὸς αἰγιόχοιο
οὐδέϊ κισσοχίτωνι, λίθον καταθύμιον εἶναι
βάρβαρον ἀγγέλλω, Συριηγενέος κελαδεινοῦ
(260) ὕδασιν Εὐφροῆταο διαινόμενον ζαμίλαμπιν·
ὃς τοι φυταλιῆς ἔνεκεν ῥέξαντι θυηλὰς
265 κλήμασιν αὐτίκα σείο φερεσταφύλοισιν ἀλωῆν
ἀμφέσας πολλόν τοι ἀφύσσασθαι μέθυ δώσει.
- Καὶ γλαφυρὴν κομίσας ἐαρόχροον αἴκεν ἰασπιν
(265) ἱερά τις ῥέζῃ, μακάρων λαίνεται ἦτορ,
καὶ οἱ καρφαλέας νεφέλαις κορέσουσιν ἀρούρας·
270 ἦδε γὰρ ἀχμηρῆσιν ἄγει πολλὸν ὄμβρον ἀρούραις.
Δύγχι, σὺ δ' ἐκ πεδίου ῥύθιδόν τ' ἀπέβηγε γάλαζαν
ἡμετέρου καὶ κῆρας, ὄσαι στιχδώνται ἐπ' ἀγρούς·
(270) καὶ σε γὰρ ἀθανάτων φιλέει νόος, ἐκ δ' ἄρα βωμῶν
ἦῦτε περ κρύσταλλος ἄνευ πυρὸς ἐκ φλόγα πέμπεις·
275 ἐν δέ σοι ἀντίπαλον κεῖται μένος· ὀππότε δὴ πῦρ
νηδὺν ἀμφιέσῃσιν ἐνιπλείοιο λέβητος,
φυχρὸν ἐπειγομένοιο πυρὸς μένει ἔνδοθεν ὕδωρ·
(275) εἰ δέ τις ἐν ψυχρῆσι λίπη κονίησι λέβητα,
παφλάζει κρατεροῦο κυκώμενον ἔνδοθι χαλκοῦ.
- 280 Ἔσθλοὶ δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσι καὶ ὕαλοειδέες εἶναι
κλείονται θυητοῖσι θυηπολέουσι τόπαζοι.
- Ψημὶ δέ τοι τέρπειν καὶ ὀπάλλιον οὐρανίωνας
(280) ἀγλαόν, ἡμερτοῦ τέρενα χροά παιδὸς ἔχοντα·
καὶ ἐ καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἀοσσητῆρα τετύχθαι.
- 285 Καὶ πίτυος δακρύοισι λίθου μένος ὀφειαντοῦ,
καὶ σμύρνην μίσγειν ἐδώδεα, καὶ φολίδεσσιν
ἀργυφέαις λεπιδωτὸν ἀποστήλβοντα κελεύω.
(285) αὐτίκα γάρ τοι ταῦτα πυρὸς καθύπερθε πάσσοντι

- ἀθάνατοι δώσουσι θεοπροπίας ἀγαθῶν τε
290 ἔσσομένων, λυγρῶν τε· καὶ εἴσει αἴσ' ἐθέλησθα.
καὶ νεύρων ἀλεγεινὰ πάθη λεπιδωτὸς ἀμύνει.
 Δοιῶ δ' Ἥελίου χρυσότριχε λαε πέλονται,
 ἄμφω θεσπεσίῳ· θάμβος δέ τοι ἔσσει' ἰδόντι.
(290) ἀμφοτέροις ἀκτῖνες ἐτήτυμοι ἐμπεφύασιν
295 ὀρθαί, λαμπετώσαι· ἰδεῖν γε μὲν οἶον ἔθειραι.
εἶδος δέ σφι λίθων ἄλλων· τὸν μὲν τε νοήσεις
κρύσταλλον λευκὴν· εἰ δ' οὐκ ἔχεν ἔνδον ἐθειράς,
κρύσταλλός κεν ἔην· ἢ δὲ χρυσολίθῳ δέμας ἄντην
εἴκελος εἰσιδέειν· εἰ δ' οὐκ ἔχεν οὐδ' ὄγ' ἐθειράς,
(295) 300 χρυσίλιθός κεν ἔην· ἀτὰρ ἐσθλῶ φημί τετύχθαι.
ἐν γάρ σφιν μέγα δὴ τι φερέσβιος ἔμβαλε πνεῦμα
Ἥελιος, ῥέζειν ἔρικυδέας ἀντίκα φῶτας
σεμνοτέρους τ' ἰδέειν· καὶ τοι σέβας ἔσσειται αὐτῶν.
αἶψα γὰρ ἠρώων σφιν ἐπέρχεται εἶδος ἀγαθόν,
(300) 305 οἷ κε θεοῦ μέγα δῶρον ἐπισταμένως φορέωσι.
 Τόλμα δ' ἀθανάτους καὶ ἐνηεῖ μειλίσσεισθαι
 μαγνήσση· τὴν δ' ἔξοχ' ἐφίλατο θούριος Ἄρης,
 οὔνεκεν, ὁππότε κεν πελάσῃ πολιοῦ σιδήρου,
 ἦντε παρθενικὴ τερενόχροα χερσὶν ἐλοῦσα
(305) 310 ἦϊδεον στέρνῳ προσπτύσσειται ἡμερόεντι,
 ὡς ἦγ' ἀρπάζουσα ποτὶ σφετερόν δέμας αἰεὶ
 ἄψ πάλιν οὐκ ἐθέλει μεθέμεν πολεμιστὰ σιδήρον.
 ἦτοι μὲν μὴ φασὶ καὶ Ἥελίοιο πέλεσθαι
 ἀμφίπολον κούρης, ὅτε κεν θέλγητρα παλύνῃ·
(310) 315 καὶ μιν ὑπερθύμοιο τεκοκτόνος Αἰήταο
 κύδηεν κούρη πολυμήχανος. αὐτὰρ ἔγωγε
 σῆς ἀλόχου κέλομαί σε δαήμεναι, εἰ ἔθεν ἄγνόν
 ἄνδρὸς ἀπ' ἀλλοτρίοιο λέγος καὶ σῶμα φυλάσσει.
 ἐς γὰρ μιν κομίσας ὑπὸ δέμνια κάτθεο λάδρη
(315) 320 χεῖλεσιν αἰίδων θελξίμβροτον ἀτρέμας ᾤδῃν·
 ἦ δὲ κατακνώσσοῦσα καὶ ἠδέϊ περ μάλ' ἐν ὕπνῳ

- ἀμφί σε χεῖρ' ὀρέγουσα ποτιπτύσσειν μενεαίνει·
 εἰ δέ ἐ μαχλοσύνησιν ἐλαύνοι δι' Ἀφροδίτη,
 ὑψόθεν ἐς γαῖαν τετανύσσεται ἐκπροπεσοῦσα.
- (320) 325 καὶ δοιῶ μάγνησαν ἀδελφειῶ φορεόντων
 θυμὸν ἀπειρεσίης φυγέειν ἔριδος ποθέοντε·
 καὶ λαοὺς ἀγορήνδε συναγρομένους ὀπὶ καλῇ
 θέλξει, ἐν στήθεσσι ἀγων μελιθδέα πειθῶ.
 καὶ τοι πολλὰ κεν ἄλλα δυνησόμενος καταλέξαι
- (325) 330 θέσχελα τοῖο λίθιοι, τί τοι πλέον οὐρανεῶν
 φδέγγωμαι; τῶν αἴφα καὶ ὑψόθι περ μάλ' ἐόντων
 ἦτορ ἐπιγνάμπτει καὶ ἐφέλκεται, ὕφρι κε σέῃ
 ὦκα μάλ', ὥστε τοκῆς, ἐέλωρ ἐκτελέσωσιν.
 ἀλλ' ἦτοι τάδε μὲν καὶ ἐπαυτικά πειρηθῆναι
- (330) 335 πάντα μάλ', ὅσσ' ἀγέρευσα, παρέσσεται, εἶκ' ἐπὶ βωμὸν
 ἔλωμεν. καὶ γάρ τοι ἐπισπόμενός μοι ὄγ' ἀνῆρ
 ὦμοισι κρατεροῖσι λίθων φέρει αἰόλον ὄλην.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἀτραπιτοῖο πολὺ πλέον ἄμμι λέλειπται,
 σεῖο δ' ἔτι κραδίην κλονέει μέγα δέργμα δράκοντος,
- (335) 340 μάνθανε καὶ δολιχῶν ὕφρων μὴ δειδέμεν ἰούς.
 τρίψαι γὰρ λεπτήν ὀφιήτιδα κέκλειο πέτρην,
 ἦν ποτέ τις κρατεροῖσι πεπαρμένος ἔλδη ὀδοῦσι,
 καὶ μιν ἐφ' ἔλκει πάσσε· καὶ ἀτρεκές ἔσσειτ' ὄνειρον.
 σὺν δὲ καὶ ὀστρίτην οἴνω λίθον ἐντρίφαντας
- (340) 345 ἀκρήτῳ κέλομαι πίνειν ὀδυνήφατον εἰδώς.
 Καὶ σέο, δαυμονίη, μεμνήσομαι αὐτίκα, πέτρην,
 αὐτοκασιγνήτη πολιῆς καὶ ὀμῶνυμ' ἐχίδνης·
 ἦ ῥά ποτ' εἰναετῇ λῶβην ἀμενηνὸν ἔθηκας
 ῥίμψα Φιλοκλήτῳ Μαχουίνης ὑπὸ τέχνης.
- 350 οὐ μὲν πως κείνην Ποιάντιος ἔλπετο θυμῷ
 (345) νοῦσον ὑπεκφεύξεσθαι ἀταρτηρὴν ποθέων περ·
 ἀλλ' ὄγ' ἀλεξικάκιο μαθὼν παρὰ πατρὸς ἀρωγῆν,
 λᾶαν δις κ' ἀκέοιτο βαλὼν ἐπι φάρμακα μηρῶ,
 σεῦεν ἐπὶ Τρώεσσι Ἀλεξάνδροιο φονῆα·

- 355 τόν ρα μεθ' ὁμίηνην ἤκειν ποσὶν ἀρτεμέεσσι
 (350) Πριαμίδης Πάρις αὐτὸς ἀποθνήσκων περ ἀπίσται.
 ἔκτανε δ' ἠπεροπῆα Πάριν Ποιάντιος ἤρωσ,
 κεκλομένου Δαναοῖς Ἐλένου Τροίηνδε κομίσσαι
 λογιὸν ἀδελφειοῖο μαιφόνον ἐκ Δήμνοιο.
- 360 τῷ γὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχειν λίθον ἀδδήεντα
 (355) δῶκε, σιδηρίτην νημερτέα· τόν ρα βροτοῖσιν
 ἤνδανεν ἄλλοισιν καλέειν ἔμφυχον ὀρείτην,
 γυρόν, ὑποτρηχύν, στιβαρόν, μελανόχροα, πυκνόν·
 ἀμφὶ δέ μιν κύκλω περί τ' ἀμφὶ τε πάντοθεν ἴνες
- 365 ἔμφερέες ρυτίδεσσιν ἐπιγράβδην τανύονται.
 (360) ἤματα μὲν τρί' ἐφ' ἑπτὰ βίην Ἐλένοιο πέπυσμαι
 θηλυτέρης τε λέχος φεύγειν καὶ κοινὰ λοετρά,
 καὶ μίμνειν ἀμίαντον ἐδωδῆς ἐμφύχοιο·
 ἀνάφω δ' ἐνὶ πέτρων ἐγέφρονα πίδακι λούων
- 370 φάρεσιν ἐν μαλακοῖσιν ἄτε βρέφος ἀλδήσασκε,
 (365) καὶ θεὸν ὡς λιπαρῆσιν ἀρεσσάμενος θυσίησι
 λῶαν ὑπερμενέεσσιν αἰοδαῖς ἔμπνοον ἔρδεν.
 ἐν καθαρῷ δὲ φάος μεγάρφω λύχνοισιν ἀνάπτων,
 χερσὶν ἑαῖς ἀτίταλλε, θεουδέα πέτρον ἀείρων,
- 375 μητέρι νήπιον υἷον ἑοικῶς ἀγκὰς ἐχούσῃ.
 (370) καὶ σὺ δ', ἐπὴν ἐθέλῃς ὅπα δαιμονίην ἐπακοῦσαι,
 ὧδ' ἔρδειν, ἵνα θαῦμα μετὰ φρεσὶ σῆσι διεΐης·
 ὀππότε γάρ μιν πάγχυ κάμῃς ἐνὶ χεῖρεσι πάλλων,
 ἐξαπίνης ὄρσει νεογιλοῦ παιδὸς αὐτὴν
- 380 μαίης ἐν κόλπῳ κεκληγότος ἀμφὶ γάλακτι.
 (375) χρὴ δέ σε τετληῶτι νόφω ἐπακουέμεν αἰεὶ,
 μήπως ἠπεδανοῖο λυθεῖς ὑπὸ δείματος ἕξω
 ἐκ χειρῶν οὐδᾶσδε βαλὼν χόλον αἰνὸν ὀρίνης
 ἀθανάτων. τύλμα δὲ θεοπροπίην ἐρεεῖνεν·
- 385 πάντα γὰρ ἐξερέει νημερτέα. καὶ μιν ἔπειτα
 (380) πλησίον ὀφθαλμῶν, ὅτε κεν λήγῃσι, πελάσσαις
 δέρκεο· θεσπεσίως γὰρ ἀποψύχοντα νοήσεις.

- τῷδε μὲν Ἀτρεΐδῃσιν ἁλώσιμον ἔφρασε πάτρην
Λαομεδοντιάδης, φοιβήτορι λαῖ πιθήσας.
- 390 σοὶ δέ τι καὶ σθένος ἄλλο σιδηρίτιο πιφαύσκω·
(385) ἔρπετὰ γὰρ δὴ πάμπαν ἵποτρομέοντι ἕοικας.
σεῖο δ' ἔγεν πολὺ μείζον ἀκοίμητόν τε νόοιο
δεῖμα Φιλοκτῆτης μεμνημένος αἰὲν ἐχίδνης.
τοῦνεκα Πριαμίδαο σαύφρονος οὐποτε νόσασιν
- 395 ἤθελεν ἔρχεσθαι, γουνούμενος, ὄφρα τιν' εἴπη
(390) θαλπωρῆν, εἴ περ ποτ' ἐπὶ χθόνα μητέρα θηρῶν
ἔρχηται, πῶς κεν πολίων γένος ἐκπροφύγησι.
τῷ δ' ἦγε Δητοῖδην ἐπέων ἐπιμάρτυρα Φοῖβον
κικλήσκων ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν σοι καταλέξω.
- 400 Εὐτέ με παῖδ' ἐδίδασκεν Ἀχειρεκόμεης ἀγορεύειν
(395) μαντοσύνας, μέγαν ὄρχον ἐπέκλετο πρῶτον ὀμόσαι,
ψευδέα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι.
τοῦνεκεν ἀτρεκέως μάλα τοι ἐρέω τὰ ἔκιστα.
φράζεο νῦν, ἦρωσ ἐκατηβόλε, μῦθον ἐμεῖο.
- 405 Αὐτὴ γαῖα μέλαινα πολυκλαύτοισι βροτοῖσι
τίκτει καὶ κυκότητι καὶ ἄλγεος ἄλλαρ ἐκάστω·
γαῖα μὲν ἔρπετὰ τίκτει, τέκεν δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρωγῆν·
ἐκ γαίης δὲ λίθων πάντων γένος, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
κάρτος ἀπειρέσιον καὶ ποικίλον· ὄσσα δύνανται
- 410 ῥίξαι, τόσσα λίθοι. μέγα μὲν σθένος ἔπλετο ῥίξης,
(405) ἀλλὰ λίθου πολὺ μείζον, ἐπεὶ μένος ἄφθιτον αἰεὶ
γεινομένῳ μήτηρ καὶ ἀγήραον ἐγγυάλιξεν.
ἦ δὲ καταθνήσκει τε μινυνθάδιον θαλέθουσα,
καὶ τόσον αὐτῆς κάρτος, ἐφ' ὀππόσον ἔμπνοός ἐστιν·
- 415 εἰ δὲ κ' ἀποπνεύσῃ, τίς ἔτ' ἐλπωρῆ παρὰ νεκρῆς;
(410) ἐν μὲν δὴ βυτάναις ἄγυριν λυγρῶν τε καὶ ἐσθλῶν
δῆεις, ἐν δὲ λίθοις ἄτην οὐ ρεῖῖα κεν εἶροισ.
ἦτοι ὄσαι βοτάναι, τόσσοι λίθοι. Ἄλλὰ σὺ γ' ἦρωσ,
λαῖ σιδηρίτῃ πεφυλαγμένος ἔρπετὰ πάντα
- 420 θαρσαλέως, εἰ καὶ τοι ὀμιλαδὸν ἀντιώσιν,

- (415) ἔρχεσθαι διὰ μέσσα κελαινῆς οὐκ ἀλεγιζῶν
λώβης. οὐ γάρ ἔτι σφι θέμις μεμνησθαι ὀδόντων,
οὐδ' εἴ κεν στείγοντος ἐνιχρίμπτοιτο πῆδεσσιν.
οὐδὲ γάρ οὐδὲ μένειν περ ἔτι προφανέντα δύνανται,
425 ἀλλὰ μετὰ σφισι θάμβος, ἐλαυνομένοισι δ' ὁμοῖα
(420) ἔσσουνται. τὰ δὲ καίπερ ἐναντίον ἀΐξαντα
ἀψ ὀπίσω παλίνορσα μεθερπύζειν μενεαίνει·
καί σφισιν ἐξαπίνης ῥόθοσ ἴστυται· οὐδέ τι πρόσσω
νίσσεται, ἀλλ' ὀρέγοντα πέλασ περιμήκεα ὀειρήν
430 γλώσσησιν μεμάουσι περισσαίνειν, σκύλακεσ ὤσ.
(425) πολλάκι καὶ κατέδαρθε δαφουινῶν ἄγχι δραχόντων,
ἀμφι κυνηγεσίησι μένων ἐν τάρφεσιν Ἰδης,
θηρητῆρ Εὐφύροβος ἀρωγῆ τῆδε πεποιθώς.
δῶκα γάρ ἀντομένω λίθον ἱερόν, οὐδέ ποτ' αὐτῶ
435 ἐκ μάλα περ πολλῶν ἐλθεῖν κατεναντίον ἔτλη
-
- (430) τέρπετο δ' Εὐφόροβω περικαλλεῖ φέρτατοσ ἀνδρῶν
αἰχητηῆσ Μελάνιπποσ, ἀνεψιδόσ ἐσθλόσ ἐμεῖο,
εἶδοσ ἀμώμητον καὶ ἐπ' εἶδει κάρτοσ ἄρειον
αἰζηοῦ ποθέων δουρικλυτοῦ, εὐπλόκάμοιο.
440 τοῦνεκα καὶ μετὰ θῆρασ ἀλωμένου οὔποτε νόσφιν
(435) ἔσθενεν Εὐφόροβοιο μένειν Ἰκετάονοσ υἱόσ,
ἀλλ' αἰεὶ λασίοισιν ἐν οὔρεσιν ἀντιθέοιο
καρχαλόων κούροιο μετ' ἔγνια σὺν τε κύνεσσιν
ἔσπετο σὺν θ' ἐτάροισ, ἔθειλέν τέ οἱ ὄλοσ ἔπεσθαι.
445 ἦ μὲν κέν μιν πολλὰ πατήρ μενέαινεν ἐρύκειν,
(440) ἀσχαλόων ἐδὸν νῖα φίλον θῆρεσσι μάχεσθαι,
καὶ Πριάμοιο βίη μιν ἐρήτυεν· οὐδ' ὄγε θυμᾶ
πεῖθειτ' ἐπεὶ οὐ ἐθέλεσκέ ποτ' Εὐφόροβοιο λιπέσθαι·
ῥεῖά γε μὴν ἀέκοντα μέλασ ἠρύκακεν ὕδροσ,
450 νέρθεν ὑπὸ κνήμην ὀλεσίμβροτον ἰδὸν ἐλάσασσ·
(445) τὸν μὲν ἔπειτ' ὀλοῆ νόσοσ ἔλλαβε, οὔνεκ' ἔμελλεν
αὐθεὶ λελείφεσθαι, τύ ῥά μιν καὶ μαῖλλον ἔτερεν.

- οικτείρων δ' ὀρέγοντα χέρας ποτὶ γούνατ' ἐμεῖο,
 αὐτοῦ τοῦδε λίθου διατρίψαντα κέλευσα
 455 λεπτάλην ἄγνην ἐπιπασσέμεν ἔλκει λυγρῷ·
 (450) καὶ ῥα μάλ' αὐτίκα φῶτι κραταῖη κάλλιπε νοῦσος.
 τοῖων γαῖα βροτοῖσιν ἀρηγόνα τίκτεν ὀρείτην,
 ὅς τε καὶ οὐταμένους ἄκος ἠρώεσσι κομίζει,
 καὶ στεῖροισι γυναιξὶ τεκεῖν φίλα τέκνα δίδωσι.
 460 ποικίλα γὰρ θνητοῖσι λίθους ἔρδειν ἀγορευῶ.
 (455) ὥς καὶ ἐῆς ποτὲ μητρὸς Ἀβαρβαρέης ἐπακουσας,
 ἀνδρῶν εἶ μάλα νοῦσον ἐπισταμένης ἀκέασσθαι,
 Βουκολίδης Εὐφορβος ἀγαυοῦ φάσκεν ὀφίτου
 φάρμακα μὴ μούνων ὄφρων κατένωπα δύνουσαι,
 465 ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμοῖσι φέρειν φῶος, ἠδὲ βυρεῖαν
 (460) ἐκ κεφαλῆς ἔλκειν ὀδύνην ἤδη δέ τιν' ἀνδρῶν
 οὖασι δηθύνοντα καθήρας ὥπασεν αἴψα
 καὶ δὴ καὶ λεπτῆς ἐριήκοον ἔμμεν αὐτῆς.
 ἤδη καὶ τινα φῶτα χόλω χρυσέης Ἀφροδίτης
 470 ἔργα πρὸς ἡμερόεντα γάμων ἀμενηνὸν ἐόντα
 (465) μεινῆσθαι φιλότιτος ἀκεσσάμενος προΐαλλεν.
 ἐν πυρὶ δ' εἴ κε βάλῃς μιν, ὀδωδὴν ἐρπετὰ τοῖο
 φεύξεται, οὐδ' ἔτι πω μενέει σχεδόν, οὐδ' ἐνὶ χεῖρῃ.
 Φεύγει καὶ κνίσσῃσι γαγάτην ὀρνημένησι
 475 τείροντα θνητοὺς ἐχεπευκέει πάντα αὐτμῆ.
 (470) χροτῆν δ' αἰθαιλόεις, πλατύς, οὐ μέγας ἔπλετ' ἰδέσθαι,
 καρφαλέη δ' ἔκελον πεύκη φλόγα δταν ὀρίνει.
 ἀλλ' ὄλοδν ποτὶ ῥῖνας ἄγει μένος· οὐδέ τι φῶτες
 λήσωνθ', ὧν κ' ἐθέλοις ἱερῆν ἀπὸ νοῦσον ἐλέγξαι.
 480 γνάμπτει γὰρ σφεας αἴψα χαμαὶ προπρηνέας ἔλκων·
 (475) οἱ δ' ἄρ' ἀπὸ σφετέρου πεπαλαγμένοι ἀφλοισμοῖο
 στρωφῶντ' ἐνθα καὶ ἐνθα κυλινδόμενοι κατὰ γαῖαν.
 τοῖσι δὲ χωομένη φρένα τέρπεται, ὀππότ' ἴδῃσι
 πῆματα πάσχοντας κεραὴ πόδας ὠκέα Μῆνη.
 485 θηλυτέρη δ' εἴ κεν πολυφάρμακον ἀμφιβεβῶσα

- (490) καπνὸν ὑπὸ σπλάγχθοισιν ἀναΐσσοντα δέχεται,
 ἀθρόος ἔνδοθεν ὤκα μέλας καταλείβεται ἰχώρ,
 ὣς τε γυναικοφόνος νεάτη μίμων ἐνὶ γαστρὶ
 κέκληται. τότε δ' αὖτις ὑπὸ πνοῆσι λίθοιο
- 490 δερκομένη γάνυταί τις ἔης θολὸν ἐκβλύζοντα
- (485) νηδύος· ἐκ γὰρ νοῦσον ἀπειρεσίην ἄλεινει.
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι γαγάτην θέσκελα ῥέζειν
 οἶδα· σέ δὲ κνίσσῃσιν ἐλαύνων ἐρπετὰ τέρφει.
 Σχορπίε, σεῖο δὲ λᾶαν ἠμώνυμον ἔμμεναι ἤρωσ
- 495 ἀγλαὸς Ὀρίων οὐκ ἔκλυεν· ἦ γὰρ οἴω,
- (490) πικρῆσιν τότε γυῖα πεπαρμένους ἀμφ' ὀδύνησι
 μᾶλλον σφωϊτέρων κεν ἔχειν ἐθέλεσκέ μιν ἄστρων.
 Οὐδ' ὕγε κορσῆεντα λίθον κλύεν, οὐνεκα μυχθεῖς
 δριμεί σὺν σκορόδιοιο καρῆατι, τοξευτῆρα
- 500 πευκεδανῶν ὤκιστα βελέμων σκορπίον εἶργει.
- (495) τὸν μὲν ἐγὼ κόρησιν μάλ' εἰκότα φημί βροτείη
 παύειν ἄξυτάτῳ τετριμμένον ἄμμιγα Βάκχῳ
 ἀμφίπολον θανάτοιο κελαινῆς ἀσπίδος ἰόν.
 μέτρῳ δ' ὣς κεν ἴσῳ μίξῃ ῥοδίεντος ἐλαίου
- 505 κόφας ἐκ πυρὸς ὀπτόν, ἐν αὐχενίαις ὀδύνησιν
- (500) ἄλκαρ ἄγει· μέλιτος δὲ μετὰ γλυκεροῖο κερασθεῖς
 ὕδατος ἀτηρῆν ὀλέκει κατὰ γαστέρος ἰλύν,
 ἦτε καταίγδην ὑπὸ νέρτερα νηδύος ἀνδρῶν
 δυομένη φέρει ὄγκον ἀεικέα βουβῶνεσσιν.
- 510 Ἴσθι δ' ἀμαλδύνειν σκορπήϊα κέντρα δύνασθαι
- (505) καὶ Περσηϊάδαο μένος μέγα κυρραλίου,
 ἠδὲ παλαμναίην ἀνεμῶλιον ἀσπίδα θείναι.
 τοῦδε δέ μοι πάντων περιώσιον, ὅσσα φύονται
 Φοῖβος ἀχειρεχόμης φύσιν ἔμμεναι ἐξ ἐτέροιο
- 515 μυθεῖτ' εἰς ἕτερον στρωφωμένου εἶδος· ὃ τίς τοι
- (510) ψευδός κεν φαίη· τὸ δ' ἐτήτυμον οἶδα τετύχθαι.
 χλωρῇ γὰρ βοτῶν πρῶτον φύει· οὐδ' ἐνὶ γαίῃ,
 ἦν γε φυτῶν ἴσμεν στερεῆν τροφόν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ

- ἀρυγέτω, ἵνα φύκι', ἵνα βρύα γίνετ' ἐλαφρά.
520 αὐτὰρ ἐπεὶ χ' ἔλθῃσι μαρμυρομένη ποτὶ γῆρας,
(515) ἦτοι μὲν οἱ φύλλα περιφθινύθουσιν ὑπ' ἄλμης·
αὐτὴ δ' ἐν βένδεσσι ὑπὸ φλοίσβοιο θαλάσσης
νῆχεται, ἕφρα ἐ κύματ' ἀποπτύσῃ αἰγιαλόνδε.
ἔνθα δ' ἄρ' ἕξαπίνης μιν ἀναπλησθεῖσαν ὑπ' αἰθήρης
525 βάζουσ', οἳ περ ἴδοντο, κρατυνομένην ὄραασθαι.
(520) δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πάγῳ περιπαγνωθεῖσα
πετροῦται, καὶ χερσὶν ἐν ὀκρίοντα τεῆσιν
ἀμφαφάεις λίθον, ὃς πρὶν ἔχων ὑγρὸν δέμας ἦεν.
σχῆμα μὲν οὖν βοτάνης ἔτι οἱ μένει, οἶον ἔην περ,
530 οἳ τε κλάδοι, ὅσα τέ σφιν ἀκρόδρυα προσπεφύασιν,
(525) ἣ τέ οἱ ἐβλάστησε καὶ ἐτρέφῃ εἰν ἀλλ' ῥίζα·
φλοῖος θ' ὄσπερ ἔην· φλοῖος δέ γε λαϊνός ἐστι.
τερπωλῇ δ' ἠδεῖα θεωμένου ἐς φρένα σείο
βήσεται· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα, τί μοι θέλγητρον ἰδόντι
535 αἶεν ἐπὶ πραπίδας καταλείβεται· οὐδὲ δύνανται
(530) ὅσσε κορσεσθῆναι θηγευμένου, ἀλλὰ με θάμβος
σεύεται ἐν στέροισιν διόμενον τέρας εἶναι·
καὶ οἱ πιστεύων περ ἕολπά μιν εἶναι ἄπιστον.
ἀλλ' οὐ Γοργεῖην μὲν ἐτώσιος ἀνθρώποισι
540 σμερδαλέην κεφαλὴν φάτις ἔμμεναι· οὐδ' ἄρα Περσεὺς
(535) ὠκυπέτης πέλεται ψευδὲς τέρας ἠγήσασθαι.
Γοργόνα γὰρ Περσῆϊ δρακοντοέθειραν ἀκούεις
Ἄτλαντος νεάτοισιν ὑπὸ κρημνοῖσι δαμῆναι,
παρθένον ἀργαλέην, ἐρεβώπιδα, κῆρα μέλαιναν
545 ἀνθρώπων, οἷσιν κεν ἐπ' ἀνδροφόνῳ βάλεν ὅσσε·
(540) οἳ μιν δεῖμα πέλωρον ἀάσχετον ἀθρήσαντες
αἴση λαϊνῆ τειννήότες ἐστήκασιν.
τὴν δ' οὐτ' εὐρύστερνος ἐναντίον Ἄτρυτώνη
δέρκεσθαι μενέαιεν, ἀδειμαντός περ εὐόσα,
550 οὐτε κασιγνήτῳ κέλετο, κρατερόφρονι φωτί,
(545) χρυσογόνῳ Περσῆϊ φονευομένην περ ἰδέσθαι,

- ἀλλὰ δόλφ θήρειον ἀφήρπασεν ἀχένα κούρης
ἦκα μάλ' ἐξόπιθεν γαμφώνυχον οὐ προῦδοῦσης
ἀμφιβάλων ἄρπην Κυλληνίδα λευκανῆσι.
- 555 τῆς δ' ἄρα καὶ φθιμένης περ δλέθριος ἔσκεν ὀπωπῆ,
(550) καὶ στυγεροῦ Κρονίδαο μολεῖν ὑπὸ δῶμα κελαινὸν
πολλοῖς αἴσιμον ἔπλετ' ἐναιφινμένοις ὑπὸ νεκρῆς.
ἀλλὰ τότε' αἰγιαλόνδε φύμφ πεπαλαγμένος ἤρωσ
ἐλθῶν, εἰσόκε λύθρον ἀποπλύνειε θαλάσση,
- 560 θερμῖν ἐξ ὁμάδου κεφαλὴν ἔτι καὶ τρομέουσαν
(555) Γοργεῖην κατέθηκεν ἐπὶ γλοεραῖς βοτάνησιν.
ὑφρα δ' ὄγ' ἐν δίνησιν ἀναφύχεσκε θαλάσσης,
στείχων ἔκ τ' ὀλοοῖο πόνου, δολιχοῦ τε κελεύθου,
τόφρα δὲ πορφυρέοιο διαινόμενοι κορέσαντο
- 565 αἵματος, οἳ ῥα κέχυντο χαμαὶ ὑπὸ κράατι θάμνοισι.
(560) ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσιν αἴψα θοαὶ πόντοιο θύγατρεις
λύθρον ἐπεσσύμεναι θάμνοισι περιπήγνουον αὔραι·
πήγνυτο δ', ὥστε σε πάγχυ λίθον στερεὴν δίσασθαι·
οὐδ' ἔτ' ἔην δίσασθαι, ἐπεὶ στερεὴ λίθος ἦεν.
- 570 ἔκ δ' ὄλεσεν βοτάνης ὑγρὸν δέμας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
(565) ὀλλυμένης πάμπαν βοτάνης οὐκ ὤλεσεν εἶδος.
τὴν μὲν ἄρα χροίην ἐξ αἵματος ἔσχεν ἐρυθρὴν,
ἀμφασίη δ' ἤρωα λάβε θρασύν, ὡς ἐνόησεν
ἐξαπίνης μέγα θαῦμα· τὸ καὶ πέλας αἴψα κιοῦσα
- 575 διογενῆς πολύμητις ἐθαύμασεν Ὀβριμοπάτρη
(570) θῆκε δ' ἀδελφειοῦ κλέος ἄφθιτον ὧς κε πέλοιτο,
αἰεὶ κουράλιον προτέρεην φύσιν ἀλλάσσεσθαι.
ἐν δὲ βήτην οἱ δῶκεν ἀπειροσῆην Ἀγελείη
φῦλα φυλασσέμεναι κρυερὴν ἐς δῆριν ἰόντα,
- 580 ἦ δολιγὴν ἔρπων ἐς ἀταρπιτὸν εἶ μιν ἔχει τις,
(575) ἦ περῶν ἄλα δῖαν εὐσσέλμω ἐνὶ νηϊ.
καὶ γὰρ Ἐνυαλλίοιο θοὸν δόρυ μαινομένοιο,
καὶ λόχον ἀνδροφόνων φεύγειν ἀπο ληϊστήρων,
καὶ πολὺν Νηρηῆα κυκώμενον ἐξυπαλύξαι

- 585 ἐσθλή κουραλλιο βίη θνητοῖσιν ὀπάσσει.
 (580) γλαυκὴν δ' ἔγρεκύδοιμον ἀταρβέα Τριτογένειαν
 σφωϊτέρων καμάτων ἐπαμύντορα κικλήσκουσι.
 φάρμακα δ' ὄσσα πέλονται ἀτίσθαλα καὶ κατὰδεσμα,
 ἀραὶ τ' ἀγνάμπτοισιν Ἐρινύσι πάγχυ μέλουσαι,
 590 εἶτε μύσος κεύθων οἰκοφθόρον οὐκ ἐνόησεν
 (585) ἀνὴρ, εἶθ' ὄσα λύματ' ἐπὶ σφισιν ἦδ' ἐπαιοιδᾶς
 σχέτλιοι ἀλλήλοισι μεγαίροντες τελέουσι,
 πάντων ἀντίλυτρον δῆεις κρατερώτατον εἶναι.
 κόψας δὲ σπείρειν ξανθῆ, Δημήτερι μίσγων·
 595 καὶ τοι λοιγὸν ἄπαντα τεῆς ἀπάτερθεν ἀρούρης,
 (590) αὐχμούς τ' ἐξελάσει σταχύων γλάγος ἐκπίνοντας,
 ἀτηρὴν τε χάλαζαν ἀπειρεσίοισι βελέμνοισι
 ἀγρῶ τραῦμα φέρουσαν ἀμήχανον ἐξακέσασθαι.
 βρωτήρων τ' ἐπὶ τοῖσι γένος πάντων ἀλαπίξει
 600 εὐλάς τε κάμπας τε καὶ αἰθερίην ἐρουσίβην,
 (595) ἧ τε κατ' οὐρανόθεν πταμένη ποτὶ καρπὸν ἐρυθρῆ
 ἀμφὶ περὶ σταχύεσσι περισμύχουσα κάθηται.
 ἔκ τε μυῶν ἀγέλας ἔκ τ' ἀκρίδος ἄπλετον ἔθνος
 βραῖσει, καὶ Κρονίδαο παραιτίσσοι κεραινοὶ
 605 παιδὸς ἐοῦ κλέος ἔρξαι ἐτώσιον ἀζομένοιο.
 (600) κεῖνο πυλὸν πρῶτιστον ἀνερχόμενος περάτῃθεν
 κουράλιον θνητοῖσι φέρων πόρεν Ἀργειφόντης·
 τύνη δ' ἀκρήτοιο μετ' οἴνου πινόμεν αἰεὶ
 μέμνεο πευκεδανῆς ἕνεκ' ἀσπίδος, ὥσπερ ἔειπον.
 610 Καὶ πολυειδέα πῖνε μετ' ἀκρήτου Βρομίοιο
 (605) μορφὴν παντοίην ἐπιειμένον ἐσθλὸν ἀχάτην.
 πολλὰ μὲν οὖν βέα γ' ἐστὶν ἀχάτου χρώματ' ἰδέσθαι·
 ἐν γάρ οἱ δῆεις ὀρύων δάλωπιν ἴασπιν
 σάρδιά θ' αἱματόεντα καὶ αἰγλήεντα μύραγδον·
 615 ἐν δ' ὄ γε μιτοπάρηος· ἀτὰρ καὶ χαλκὸν ἐν ἀντῶ
 (610) δῆεις καὶ χροίην ἑαροτρεφέος μήλοιο·
 ἀλλ' ὅλος πάντων προφερέστατος, εἴ κέ μιν εὐρης

- εἶδος ἔχοντα δαφουῖνδον ἀμαιομακέτοιο λέοντος·
 τῷ καί μιν προτέροισι λεινοτοδέρην ὀνομήναι
 620 ἦνδανεν ἡμιθέοισι κατάστικτον σπιλάδεσσι
 (615) πυρσῆσιν, λευκαῖς τε, μελαινομέναις, χλοεραῖς τε·
 τὸν δ', εἰ σκορπεῖγν ὀλοφυρόμενός τις ἀκωκῆν
 ἔλθοι, ἀερτάζειν περὶ ἔλκεϊ κέκλειο λυγρῷ,
 ἧ μιν ἐπιπλάσσειν· ἀπὸ γὰρ μινύθουσιν ἀνῖαι.
 625 ἱμερτόν τε γυναιξὶ δυνήσσει ἀνέρα θεῖναι,
 (620) καὶ θέλξεις μύθοισι βροτούς, καὶ πάντα κομίζων
 δσσα κεν αἰτήσεας, ἀφίξεται οἴκαδε χαίρων.
 καὶ νοῦσφ κάμνοντα σιωθῆναι θέμις ἐστίν,
 δς μιν ἐνὶ σφετέρησι λαβῶν χεῖρεσσι κατὰσχη·
 630 εἰ δὲ Ζεὺς τοι τόν γε βιωσέμεν ἀρνήσηται,
 (625) ἀλλὰ νόει σὺ τεῆσιν ἐνὶ φρεσίν, οὐνεκεν αὐτῷ
 ῥῆξε λίνον Κλωθῶ· τὸ δὲ κ' ἔρχεται ὕστατον ἡμαρ.
 Εἰ δὲ πυριφλεγέθων ἑτερήμερος ἄνδρα θαμίζων,
 ἧ κρυερὸς μάρπτων πυρετὸς παραδηθύνησιν,
 635 ἧὲ τεταρταῆς πῆμα βραδὺ μήποτε λήγειν
 (630) βουλομένης, ἀλλ' αἰὲν ὀπη πελάσσει μενούσης,
 τόνδε σὺ γ' ἰᾶσθαι δι' ἀμύμονος ἀντιαχάτου·
 οὔτος γὰρ πυρετῶν πολὺ φέρτερος. αἴψα δὲ σῆμα
 ἔξερέω, τό περ ὄκα βίην δείκνυσι λίθιοι.
 640 ἐν γὰρ μιν κεράεσσι βαλὼν μέσον ἐφομένοισι
 (635) τυτθὸν ἀνασχέσθαι· τὰ δὲ τήκεται ἐνδοδι πάντα.
 οὐ μὲν τοι καὶ τόνδε πρὸς ἐρπετά φημι δύνασθαι,
 ἀλλ' ἑτερον δώσω χυτέοντί τοι ἰητῆρα
 οὐρανόθεν γεγαῶτα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλοο μῦθον.
 645 εὔτε γὰρ αἰγλήεν σφέτερον δέμας εὐρύστερονος
 (640) Οὐρανὸς ὤμηστήρος ὑπαὶ παλάμησι Κρόνοιο
 δηωθεὶς ἐλίξεν ἀπειρεσίην ἐπὶ γαῖαν
 αἰθέρος ἐκ δίης πεσέειν οὐδάςδε μενοιῶν,
 ὄφρα κε πάντ' αἰῖθλα πολύτροχον ἀμφιπετάσσας
 650 νῶτον ἐὼν τεύξαι, μῆδ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος

- (645) θυμὸν ἀνήσας Κρόνος οὐρανὸν εἰσέτι ναίει·
δὴ ῥα τότε ἄμβροσίῳ κατειβόμεναι φορέοντο
αἵματος ὠτειλῆθεν ἐπὶ τραφερῆν ῥαθάμιγγες,
τάς οὐ μόρσιμον ἦεν ἀπ' ἀθανάτοιο κούσας
655 σώματος ὄλλυσθαι· μενέμεν δ' ἐριβόλακι Μοῖραι
(650) ἐν γαίῃ προγόνιο θεῶν σόν αἶμα κέλοντο.
μεῖνε μὲν οὖν, αὖτον δὲ πυρίγληνοι θέσαν Ἰηποὶ
'Ἡελίου· καὶ κέν τις ἐπιφάυων ἐρίσειε
λαῶν ἔχειν ἐνὶ χερσίν, ἔχει γε μὲν αἶμα πεπηγός.
660 ἐν γάρ οἱ χρώς αὐτὸς ἐτήτυμον αἵματός ἐστω,
(655) ἐν δὲ καὶ ὕδατι ρεῖα δαμασθεὲς ἀτρεκές αἶμα
γίνεται· αἱματόεις δὲ καὶ οὖνομα λῶας ἔτ' ἀνδρῶν
ἐκ προτέρων κέκληται· ἀκήρατα δ' οὖνεκ' ἔοικε
φάρμακ' ἔχειν, νημερτὲς ἀπὸρροϊάν μιν αἰδοῖοι
665 οὐρανίην κλείουσιν ἐς ἀνθρώπους ἀφικέσθαι.
(660) οὐ γάρ οἱ γ' οὔτε νέην ἐθέλει θνητοῖσιν οἰζῶν
ἔρχεσθαι ποτὶ ὄσσε, παλαιότερην δ' ἀπερούκει
πινόμενος λευκοῖο μετὰ γλάγος· κεράσας δὲ
ἰχῶρι σφετέρῃ γλυκερὸν μέλι, τὸν δὲ δαμάσσας
— — — — —
670 ἐκ βλεφάρων ἀπὸ πᾶσαν ἄγει νόσον· ἀσχαλάα γὰρ
(665) εἴργεσθαι θνητοὺς ὄρασαν ἐρατεινὰ πρόσσασπα
πρεσβυτάτου μακάρων ἀστροβλεφάρου βασιλῆος.
καὶ γλήνησι τεῆσιν, ὀμιλήσας κυλίκεσσι
— — — — —
ἀνέρος αἰδοίων ἄκος ἔσσεται, ὅς κε πήσει.
675 καὶ μιν ἐγὼν Αἴαντι δαΐφροσι πόλλ' ἐπέτελλον
(670) ἔντεσι δῆριν θεῖναι ἀμύμονος ἀμφ' Ἀχιλλῆος
ἔσσυμένῃ, νίκης ἐπαρηγόνα χειρὶ κομίζων.
καὶ κεν Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἀντίον αὐτῷ
κῆδος Ἀθηναίῃ περ ἐλέπτολις ἐγγυάλιξεν·
680 ἀλλ' οὐ οἱ μοῖρ' ἔσκε παραιφαμένοιο πιθέσθαι·
(675) τοῦνεκα θεσπέσιόν μιν ἀνήρ ἀθέριζεν ὄνειυρ,
3°

- λάζετο δ' οὐλοδὸν ἄορ. ἀτὰρ σύ γε τοῖο μὲν αἴσω
 ἄζωο, πρὸς δὲ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γενέθλην
 ἔρπετοῦ αἵματόβεντα δαεῖς λίθον, αἰὲν ἑταίρους
 685 πνέμεναι νύμφαις ἐνὶ νηιάδεσσι κέλευε.
 (680) καὶ μὲν ἐγὼ λαιψηρὸν ἔμὸν θεράποντα Δόλωνα
 ἀδοκαστηγήτην μεμαῶς φίλον Ἑκτορι θεῖναι
 πρόφρων ὅπασα λαῶν Ὀλύμπιον αἰτήσαντι·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξαπίνης Τρώων προπάροιθεν ἀπάντων
 690 Ἑκτορι Πριαμίδῃ κεχαρισμένος ἔπλεθ' ἑταῖρος.
 (685) τοῖο δ' ἔκῃτι μ' ἐκεῖνος ἀμοιβήδην ἀρέσασθαι
 ἴεμενος λιπαραῖον ἐπέκλῃσιν παρὰ πατρὸς
 ὅπασεν ἀφνειοῖο λαβῶν λίθον, ὃν ποτ' ἄρ' αὐτὸς
 ἔλθῶν Ἰλιόθεν κρατερὸν μετὰ Μέμνονα κῆρυξ
 695 σήματ' ἐμεῖο πορόντος ἀνευρῶν Ἀσσυρήθην
 (690) χρυσοῦ τιμήντος ἀρείονα δεῦρο κόμισσε
 μυρία κεῖθι μάγοισι πορῶν πολυῖδομοσι δῶρα.
 εἰ δ' ἄγε δέχνησο μῦθον· ἐγὼ δ' ἐδάην, τά κε λέξω.
 Πρῶτα μὲν οὖν σπένδοντας ἀναιμάκτων ἐπὶ βωμῶν
 700 — οὐ γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θυηλὴν ἐμφύχοιο —
 (695) Ἥλιον εὐρύοπα κλήζειν ὕμνοισιν ἄνωγα,
 καὶ χθόνα πείριαν πάντων τροφὸν οὐδατέεσσαν.
 δεῦτερον αὐτ' αἴθωνος ὑπὲρ λίθον Ἠφαίστιο
 τήκειν ἠδεῖη ταναοὺς θέλγοντα δράκοντας
 705 ὀδμῆ, τὴν ἄρα κεῖνοι ἀνερχομένην ἐσορῶντες
 (700) σπερχόμενοι ποτὶ βωμῶν ἀολλέες ἐκπρομολόντες
 χηραμόθεν ῥάονται ἐφερπύζοντες ἅπαντες.
 αὐτὰρ ἔπειτα λίνιο νεόπλυτα φάρεα κοῦροι
 ἐσάμενοι τρεῖς, δὲ φέρων ἄμφηκες ἕκαστος
 710 ἄορ, ἀναρπάζων ὄφιν αἰόλον, ὃς κε μάλιστα
 (705) κνίσσης ἱμεύρων πυρὸς ἐγγύθι δινεύησι·
 τοῦ δὲ διαμελεῖστί δαίξειν ἑννέα μοίρας·
 τρεῖς μὲν ἐπὶ κλῆσιν πανδερχέος ἠελίοιο,
 τρεῖς δ' ἐτέρας γαίης ἐριβώλου λαοβοτείρης,

- 715 τρεῖς δὲ θεοπροπῆς πολυῖδμονος ἀφεύστοιο·
(710) τὰς δὲ λέβης κεράμοιο τετυγμένους αἱματοέσσας
δεξάσθω· καὶ δῶρον ἐλάϊον Ἀτρυτώνης,
ἥδὲ μέθυ Βρομίοιο καλεσσιγόρου καταχεύειν,
ἐν δ' ἄλας ἀργεννοῦς βαλέειν θεράποντας ἐδωδῆς·
720 ἐν δὲ σφιν καὶ δριμῶν ἐπήλυδα κόκκον ἀνωγα
(715) μίξαι ῥυσογίτωνα, μελαγχρότην, ἐρίτιμον·
ἐν δὲ καὶ ὄσσα περ ἄλλα μετ' ἀλλήλοισι μετέντα
ἡμερον ἐσπέμπουσιν ἐδητύος ἀνθρώποισιν.
ὄφρα δ' ἐνὶ τρίποδος κρέα γαστέρι δάμνατ' ἐόντα,
725 τύφρα δὲ κικλήσκειν μακάρων ἄρρηκτον ἕκαστον
(720) οὐνομα· τέρπονται γάρ, ἐπεὶ κέ τις ἐν τελετῇσι
μυστικὸν ἀείδησιν ἐπώνυμον οὐρανήωνων.
ἀρᾶσθαι δὲ Μέγαιραν ἀπόπροθι παφλάζοντος
σευέμεναι τρίποδος καχομήχανον· ἐς δ' ἄρα τοὺς γε
730 πνεῦμα διῦπετες ἔνδον ἄγειν ἱεράς ἐπὶ μοίρας.
(725) ὀππότῃ δ' ἐψυμένοισιν ἐπὶ κρεάεσσιν ἴκηται,
δαίνυσθαι τότε ἔπειτα κορέννυσθαι μεμαῶντας
αὐτόθεν ἐκ τρίποδος· τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλύπτει·
καὶ σφιν ἐπισπεῖσαι λευκὸν γάλα καὶ μέθυ ἥδὲ
735 καὶ λίπ' ἐπήρατον ἥδὲ μελίσσης ἀνθιμον εἶδαρ,
(730) καὶ στέφαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόροιο
παρθενικῆς ἀφελόντας ἐλαίης· ἀμφὶ δὲ κόρσαις
σφωϊτέραις πέπλους ἐλέειν οἰκόνδε κίοντας·
μηδὲ μεταστρωφᾶσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπονόσφι τράπησθε,
740 ἀλλ' αἰεὶ προτέρην ἐς ἀταρπιτὸν ὄσσε φέροντας
(735) ἔργεσθ' ἐς μέγαρον, μηδὲ προτιμυθῆσασθαι,
εἴ κέν τις ξύμβληται ὀδίτης, ἔστ' ἂν ἴκησθε
ἐς δόμον· ἔνθα δ' ἔπειτα θυηλάς ἀθανάτοισιν
ἐξαυτὶς ῥέζοντας ἀρώματα ποικίλα καίειν.
745 Ταῦτ' ἐγὼ ἐκτελέσας, ὄσα τ' ἔσσειται, ὄσσα τε κοῦφοι
(740) ὄρνιθες κλάζουσιν, ἐπίσταμαι, ὄσσα τε θῆρες
ὠμῆσται τετράπεζοι ἐνὶ σφισιν ὠρύονται.

- Ἔνθεν ἐγὼν ἰδάην καὶ Βαχιγὰ νεβρίτῃο
δῶρα λίθου Βρομῆ κεχαρισμένα· τὸν περ ἔχοντες
- 750 ἄνθρωποι θύοιτε καὶ ἀράων αἰοῦσιν
(745) Οὐρανίῃδαι. γυμῶ δὲ βάχιν πόδα πευκεδανοῖο
εἶ κέν τις θλίψας ὄφις διὰ σάρκας ἀκάνθη
δηώση σφετέρας, ὀδυνήφατος ἔσσειται αὐτῶ
νεβρίτης. ἔρδει δ' ἀλόχῃ πόσιν ἡμερόεντα.
- 755 Ἔνθεν καὶ κατένωπα κελαινῆς ἀσπίδος ἔγνων
(750) καρτερὰ φάρμακα σεῖο, βροτοσσόε θέσκελε πέτρη,
τῆς ὄνομα χροῖή τε πέλει χλοεροῖο πράσιο.
Ἔνθεν καὶ σέο, δῖε χαλάζιε, πειρηθῆναι
ἐν θυμῶ βάλωμην, καὶ σευ μένος εὖρον ἄριστον.
- 760 ἄμφω γάρ, καὶ νοῦσον ἀναψύχεις πυρόεσσαν,
(755) καὶ μοι σκορπιύθεν βεβολημένῃ ἦρα κομίσεις.
Λητοῖδαο μάλα χρησμοῖς, Ποιάντιος ἦρωσ,
ἐσπόμενον τάδε πάντα μ' ἀμήχανά φημι πιφαύσκειν.
αὐτοκασιγνήτην κεχολώμενος Ἄργυρότοξος
- 765 Κασσάνδρην ἐκέλευσεν ἀκουόντεσσιν ἄπιστα
(760) θεσπίζειν Τρώεσσιν ἐτήτυμά περ φρονέουσιν·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ πρόσθεν ἀπώμοσα καρτερὸν ὄρκον,
ψευδέα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι·
καὶ νῦν ἀτρεκέως μάλα τοι λέξαντος ἕκαστα
- 770 ἡμετέροις, ἦρωσ ἑκατηβόλε, πείθεο μῦθοις.
(765) Ὡς ἄρ' ἔφη Πριάμοιο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
ἀτρέστου θεράποντι φέρων χάριν Ἡρακλῆος·
νῶϊ δὲ ποιήεσσαν ἐς ἀκρώρειαν ἰούσι
τρηχεῖαν μάλα μῦθοι ἀταρπιτὸν ἐπρήνναν.

COMMENTARIUS CRITICUS.

Carmen inscribitur *Ὀρφείως περὶ λίθων* in edd. In A, ubi primi nonaginta versus desiderantur, inscriptio a librario ut videtur ficta est: τοῦ ἀδοῦ ὀρφείως ἐπήκοοι καὶ πρὸς ἔρπετα, (non . . . καὶ προβέρετα quod Baumeister ex eo profert in Hymnorum Homericorum editione p. 97.) *Ὀρφείως ἀρίστου ποιητοῦ περὶ λίθων* B V. *Ὀρφείως ποιητοῦ τὸ περὶ λίθων* M; deest inscr. in P. *Ὀρφείως τοῦ ποιητοῦ περὶ λίθων* Pal. Tzetzes ubique *Ὀρφείως Λιθικά* laudat, et certe vox *Λιθικά* maioris antiquitatis speciem prae se fert, quam *περὶ λίθων*; cfr. antiquorum poetarum carmina, quae *θηριακά*, *ἄλεξιφάρμακα*, *Γεωργικά*, *Ὀφιακά*, inscribuntur. Dedi ergo *Λιθικά* omisso auctoris nomine, quod quale fuerit ignoramus. — Prooemii lemma *προοίμιον* primus introduxit Steph., om. Tyrwh. Herm.

1 *ἄρον* P. Moschi scholion: ἤλθε κομίζων ὁ τῆς Μαΐης υἱὸς Ἐρμῆς δῶρον τοῦ ἀλεξικάκου Διὸς, κελεύων μοι τοῦτο δοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, ὅπως ἔχωμεν (ᾧφειλε δὲ ἔχωσιν εἰπεῖν) βοήθειαν τοῖς ἐπιγινόμενοις ἡμῖν χαλεποῖς ἀσφαλῆ. (με pro μοι V, βοήθει εν P, quod corr. Tyrwh.) — 2 *νομίζων* B. — 3 Tzetzes ad Lycophr. 219 hoc schol. habet: *Μαίας δὲ καὶ Διὸς Ἐρμῆς, ὡς Ὀρφεύς φησιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν Λιθιακῶν* (sic duo codd., duo alii rectius *Λιθικῶν*) *Δῶρον ἀλεξικάκου Διὸς θνητοῖσιν ὀπάσαι κεκλόμενος Μαΐης ἐριούνιος ἤλθε κομίζων Υἱὸς ὅπως ἀνέχωμεν διζῶος ἀτρεχὲς ἄλλαρ*. Sic hi versus editi sunt a Bachmanno, in cuius editione vide recentiorum codicum discrepantiam. Ego ut antiquissimorum codicum (Parisini 2723 et Ambrosiani 222) lectiones proferre possim, viri doctissimi, E. Scheer, benevolentia factum est. Habet ergo v. 1 *ὀπάσαι* cod. Par. v. 2 *Μαίας* codd. v. 3 *ὅπερ* pro *ὅπως* Par., *μὴν ἔχομεν διζῶος ἄλλαρ αἰνῆς* codd., et *μὴν ἔχομεν* (vel *ἔχωμεν*, *ἔχομεν*) *διζῶος* ἄλλ. *αἰνῆς* ex suis quoque codicibus protulerat Bachm. In illo *διζῶος ἄλλαρ αἰνῆς* fortasse ὁ ἄ. *ἀνερῆς* latet. *ἀν ἔχωμεν* B Pal., P a prima manu ex *ἀνέχομεν*, et Herm. ex conii., *ἀνέχομεν* V et edd. ante Herm. *ἔχομεν* legit Tzetzes; *ἀνέχομεν* M, unde *ἀν ἔχομεν* recepi. Cfr. Herm. Orph. p. 812: «Coniunctivus post praeterita frequenter occurrit apud huius aetatis poetas. Lithicorum scriptor v. 3. 645 [vulg.] 646 [vulg.]» Sed ex omnibus his locis coniunctivus a Stephano demum invecus meliorum codicum ope expulsus est. — 4 *δέχνησθε* B P Pal. V. aif. *δέχνησθε* [M.] Steph. et rell. edd. *βροίτοί* B. — 5 *κραδίη* P aif., corr. Steph. *ἀθανάτοισι* codd. *ἀθανάτοισιν* edd. — 6 v. 6 citatur in exce. Vatt. *νηπιτίοισι* B P V et edd. ante Herm. *νηπιτίοισι* Pal. *νηπιτίοισι* exce. Vatt. M. Pal. et Herm. ex Tyrwhitti emendatione quam fecerat iam Perdr. *θέμιν* P in textu,

θέμιν V., θέμις P in marg. a pr. m. et rell. — 7 ἀγαλλόμενος codd. et edd ante Tyrwh., qui ἀγαλλόμενους proposuit »quod scilicet non ad Apollinem, sed ad Aesculapium et Herculem coniunctivus referatur. Idem Herm. postea in Tzetzæ exegesi Iliadis manuscripta invenit, ubi (p. 22. 23 ed. Herm.) vv. 7—12 citantur. — 8 υἱὸς λητ. Tzetzæ l. l. ἀχεσίμβροτου (sic) B. ἀχεσίβροτον Tzetzæ l. l. — 9 ἤξεν Tzetzæ l. l. scribarum, puto, errore. ἔξεν B. — 10 λαοσόδον Pal. Nescio an hunc versum respexerit Jo. Tzetzæ in Iliadis Ἀλληγορία p. 150 v. 177 qq. (ap. Matrangam, Anecd. Graeca. Romae. 1850):

Ὀδὸν Ἑρακλῆς γὰρ ὁ στερρὸς ἐξέφυγε τὴν μοῖραν, | Ὅς περ Διὶ τῷ
 ἄνακτι δῆρ' ἔπεφυκεν, | Ἥ ἀστρολόγῳ τῷ Διὶ ἐκείνῳ στερηφόρῳ |
 Ὄβ' καὶ Ὀρφεὺς ποῦ μέμνηται εἶτε καὶ τῷ Ἠλίῳ. | Ἔργα κλεινὰ γὰρ
 καὶ λαμπρὰ ἔων Ἑρακλεῖς ἐτέλει. | Ἥ τῷ Διὶ καὶ Ὀδρανῷ φίλον τὸν ἄν-
 δρα λέγει. | Ἄριστος ἀστρολόγος γὰρ ὁ Ἑρακλῆς δῆρ' ἔρχεν. | Ὡς καὶ Ὀρ-
 φεὺς τοῖς λιθινοῖς βοᾷ διαπρυσίως, | Ὄβτω Διὶ τὸν Ἑρακλῆν νόσει μοι
 πεφυλμένον. | Τῇ εἰμαρμένῃ δὲ αὐτὸν μὴ εἴπης πεφυλμένον (sic). —

11 ἄλλτο P, sed ἄλτο in marg. adscripsit m. pr. — ταναόν codd. et edd. ante Herm. qui ταναὸν Κρονίδης scripsit, postea vero in Addendis p. XXII, quod in Tzetzæ l. l. invenit, ταναήν probavit. χεῖρα Tzetzæ l. l. quo codicis errore deceptus Iovem quemdam magum esse Κρονίδην poetae falso putavit Tzetzæ l. l. p. 22: αὐτὸς δὲ ὁ Ὀρφεὺς τὸν Ἑρακλέα ἐπὶ τῇ μαγικῇ δειραίρων, οὐ μόνον αὐτοῦ παλαιότερον ἀλλὰ καὶ τοῦ τοῦ Κρόνου υἱοῦ Διδὸς τοῦ μάγου σχεδὸν πρότερον ἀποδείκνυσιν. — 13 'χαίνους B et P, qui tamen in marg. κεί habet a pr. m. — 14 χαίροντας codd. χαίροντες Ruhnk. in Bibl. Crit. part. VIII p. 90. et Tzetzæ Exeg. II. pag. 31, ubi laudat vv. 13. 14. — 14 δ'x' B. — 15 δὲ ἐν B. — 17 ὅς δὲ κεν et πεγνυμένον B. ἀνώγει M. ἀνώγει B P V Pal. a if. Steph. et edd. ante Herm. qui ἀνώγη scripsit, recte, licet obloquente Wielio, qui p. 14. 15 provocans ad Koechlyi praefationes in Manethonem et Quintum hosce nostri locos ab Hermanno perperam ad antiquiorum epicorum normam redactos esse affirmat: v. 17 vulg. ἀνώγει. 268 ῥέζοι. 308. πελάσοι. 314. παλόνοι. 318. φυλάσοι. 396. εἴπερ ἔρχεται. 420. εἰ ἀντιώσιν. 472. εἴ κε βάλουσι. 617. εἴ κε μιν εβροῖς. 711. ὅς κε δινεύεσκε. 753. εἴ κέν τις δηῶσοι. 52. αἴ κεν ποτιχρῆμπτοῖτο. 84—85. ὅς κεν πειρῶτο μενοιήσει τε κάμοι τε, ὅς τε διδάσκηται καὶ ὅς εἰδότας ἐξερεεῖνοι. Sed cum tres loci (52. 318. 711.) ex libris corrigi debeant, v. 17 ἀνώγη etiam a Tzetzæ (Chil. II 858, XII 608) lectum sit, coniunctivus post αἴ κε in vv. 43. 204. etiam metro firmetur, v. 314 παλόνοι infirma auctoritate nitatur, v. 308 πελάσοι et v. 753 δηῶσοι ne recentissimorum quidem epicorum consuetudine excusentur, satius duxi Hermanno obsecutus reliquos locos corrigere praeter εἴ περ ἔρχεται v. 396, et εἰ ἀντιώσιν v. 428, de quibus suo loco dicitur. Neque credo poetam in uno eodemque versu nulla omnino necessitate co-

actum *μενοινήσει* *πειρῆτο* *κάμοι*, tum *ἐξερείνοι* et *διδάσκειται* promiscue sine ullo discrimine dixisse. — 18 *ἐπελθέμεν* codd. et edd. ante Herm. vv. 17—21 a Tzetza citantur Chil. XII 606—613: *περὶ τοῦ δν Ἐρμῆς ἐν πολυηράτοις ἄντροις κατέθετο*:

¹ *Ἐν λιθικοῖς διδάγμασιν οὕτως Ὀρφεύς που λέγει,*

² *Ἰμῶν σοφίαν, λόγους τε καὶ τὸ προσέχειν βίβλοις·*

³ *Ὅν δέ κεν ἀνθρώπων ὀϊζύν.*

Τὰς βίβλους ἄντρον τοῦ Ἐρμοῦ κατονομάζων οὕτω.

Ubi *ἐσελθέμεν* pro *ἐπελθ.* legi iam a Steph. animadversum est; quod Herm. demum recepit. — *ἔρμειαν* B. *ἐρμείαν* Pal. V. — 20 *νομίζων* B. — 22 cfr. Jo. Tzetzam in scholiis ad Allegoriam Iliadis, p. 607 ed. Matr. (p. 379 ed. Cramer.) (ad Il. I v. 65) *ἀποτροπιασμοῖς καὶ ἐπωδαῖς ἡδύναντο οἱ μάγοι καὶ λοιμικὰ καὶ ἕτερα μετατρέπειν νοσήματα, ὡς Ὀρφεὺς γράφων παραδεικνύει. — οὐδέων νούσος* B. *ἄκις* BMV et edd. ante Herm. *ἄκις* rell. codd. et Herm. *ἀκίης* (sic) conl. Perdr. — 23 *πόθ'* B. *ὀποτρέσας* M. — 24 *προλειπὼν ἐρήγηθε ἀνίχην* B. — 25 *οὐ δέ οἱ* Herm. errore. — 28 *ἀντικρυς* codd. et edd. ante Herm. — »*Κομίσας* non habet casum rei, quam adferat adversarius. *Κονίσας* legendum puto eo intellectu, quo modo v. 28 *κονισσαμένῳ* positum est. Gesn. sed recte vidit Tyrwh. *χάλκεια γυῖα καὶ ἄγναμpton σθένος* esse illum casum rei, a Gesnero tam aegre desideratum. *ἐριδαίνει* suprascripto *οἱ* V. — 29 *ναὶ μὴν* legendum putavit Steph.; male, iudice Tyrwh. *ναὶ μὴν καὶ* ab epicis poetis sane valde frequenter usurpatum esse docent exempla a Lehrsio collecta in Quaest. Epp. p. 322. 323. *θήρεσιν* ante corr. P. *ὄρεστώοισι* notavi ex P V. — 30 *λαοῖσι* P. — 31 *βασιλέεσσι* codd. et edd. ante Steph. *διотреφέεσσι* B ante corr. — 32 *τίθεται* ante *τίεσθαι* erat in P ante corr. — 34 *καλάμησιν* tacite Herm. *καλάμησι* codd. (*καλάμοισι* Pal.) et rell. edd. — 35 *χρύσειον ἐπὶ λέχος αἰέν* codd. et edd. ante Herm. et Dinner. Epith. p. 413. 453. *λέχος αἰέν ἐπὶ χρύσειον* scripsit Herm. ne brevis vocalis ante simplicem consonam producatur. Probavit Hermannii rationem Wiel p. 8 »quum in toto carmine quatuor tantum loci reperiantur, ubi poeta eam admisisse videri possit: v. 7 *ἀγαλλόμενος ἐπὶ δῶρφ.* v. 11 *τανὰν ὑπὲρ αἰθέρα.* v. 35 *ἐπὶ λέχος.* v. 618 *ἦ μιν ἐπίπασσεν*; quae omnia ab Hermanno leniter correctae sunt. Fugit virum doctissimum v. 707 vulgata lectio *χηραμόθεν ὀρώωνται*, ab Herm. correctae et v. 184 *καλαγενέες ἱερὸν πῦρ*, v. 600 *εὐλάς τε κάμπας τε* et v. 22 *ἐνὶ μεγάροισι*. Reduxi igitur vulgatam lectionem. — 36 *ἄληκτον* Pal. — *μάλ'* *ἐπιεμένη* vel *ἐπιματωμένη* pro *ἐπίεμένη* conl. Wiel p. 9, nam »forma *ἐπιεμένη* prorsus singularis est in epico carmine et vix credibile poetam ceteroquin satis elegantem in hoc vocabulo satis usitato quidquam novasse. Neque defenditur ingrata forma Homericō illo *ἐπίστωρ* aut similibus quibusdam et ipsis singularibus. — 39 *βηστ'* B; *ἐπὶ ποὰ τραφερῆν ἀχυ.* B Pal. *ἐπὶ ποὰ τραφερῆν ἀχ.* V, *ἐπὶ ποὰ φερῆν τρ. ἀχ.* P,

- ἀλλὰ δόλω θήρειον ἀφήρπασεν ἀχχένα κούρης
ἦκα μάλ' ἐξόπιθεν γαμφώνυχον οὐ προῖδοῦσης
ἀμφιβάλων ἄρπην Κυλληνίδα λευκαντῆσι.
- 555 τῆς δ' ἄρα καὶ φθιμένης περ δλέθριως ἔσχεν ὀπωπή,
(550) καὶ στυγεροῦ Κρονίδαο μολεῖν ὑπὸ δῶμα κελαινῶν
πολλοῖς αἵσιμον ἔπλετ' ἐναιρουμένοις ὑπὸ νεκρῆς.
ἀλλὰ τότε' αἰγιαλόνδε φόνω πεπαλαγμένος ἦρωσ
ἐλθῶν, εἰσόχε λύθρον ἀποπλύνειε θαλάσση,
560 θερμῆν ἐξ ἡμάδου κεφαλῆν ἔτι καὶ τρομέουσαν
(555) Γοργεῖην κατέθηκεν ἐπὶ γλοεραῖς βοτάνησιν.
ὑφρα δ' ὄγ' ἐν δίνησιν ἀναψύχεσκε θαλάσσης,
στείχων ἔκ τ' ὀλοῦιο πόνου, δολιχοῦ τε κελεύθου,
τόφρα δὲ πορφυρέοιο διαινόμενοι κορέσαντο
565 αἵματος, οἳ ῥα κέχυντο χαμαὶ ὑπὸ κράατι θάμνοισι.
(560) ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσιον αἶψα θοαὶ πόντοιο θύγατρεις
λύθρον ἐπεσσύμεναι θάμνοισι περιπήγνουσιν αἰθραῖ·
πήγνυτο δ', ὥστε σε πάγχυ λίθον στερεῆν ὀίσασθαι·
οὐδ' ἔτ' ἔην ὀίσασθαι, ἐπεὶ στερεῆ λίθος ἦεν.
- 570 ἔκ δ' ὄλεσεν βοτάνης ὕγρον δέμας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
(565) ὀλλυμένης πάμπαν βοτάνης οὐκ ὄλεσεν εἶδος.
τὴν μὲν ἄρα χροίην ἐξ αἵματος ἔσχεν ἐρυθρῆν,
ἀμφασίη δ' ἦρωα λάβε θρασύν, ὡς ἐνόησεν
ἐξαπίνης μέγα θαῦμα· τὸ καὶ πέλας αἶψα κιοῦσα
575 διογενῆς πολύμητις ἐθαύμασεν Ὀβριμοπάτρη
(570) θῆκε δ' ἀδελφειοῦ κλέος ἄφθιτον ὣς κε πέλοιτο,
αἰεὶ κουράλιον προτέρην φύσιν ἀλλάσσεσθαι.
ἐν δὲ βίην οἱ δῶκεν ἀπειρεσίην Ἀγελείη
φῦλα φυλασσέμεναι κρυερῆν ἐς δῆριν ἰόντα,
580 ἦ δολιχῆν ἔρπων ἐς ἀταρπιτὸν εἶ μιν ἔχει τις,
(575) ἦ περώων ἄλα διὰν εὐσσέλμω ἐνὶ νηϊ.
καὶ γὰρ Ἐνυαλίωιο θοὸν δόρυ μαινομένοιο,
καὶ λόχον ἀνδροφόνων φεύγειν ἀπο ληϊστήρων,
καὶ πολὶὸν Νηρηῖα κυκώμενον ἐξυπαλύξαι

- 585 ἐσθλή κουραλίω βίη θνητοῖσιν ὀπάσσει.
 (580) γλαυκὴν δ' ἐγρεκύδοιμον ἀταρβέα Τριτογένειαν
 σφωϊτέρων καμάτων ἐπαμύντορα κικλήσκουσι.
 φάρμακα δ' ὄσσα πέλονται ἀτίσθαλα καὶ κατάδεσμα,
 ἀραὶ τ' ἀγνάμπτοισιν Ἐρινύσι πάγχυ μέλουσαι,
 590 εἶτε μύσος κεύθων οἰκοφθόρον οὐκ ἐνόησεν
 (585) ἀνὴρ, εἶθ' ὄσα λύματ' ἐπὶ σφισιν ἦδ' ἐπαιοιδᾶς
 σχέτλιοι ἀλλήλοισι μεγαίροντες τελέουσι,
 πάντων ἀντίλυτρον δῆεις κρατερώτατον εἶναι.
 κόψας δὲ σπείρειν ξανθῆ, Δημήτερι μίσγων·
 595 καὶ τοι λοιγὸν ἅπαντα τεῆς ἀπάτερθεν ἀρούρης,
 (590) αὐχμούς τ' ἐξελάσει σταχύων γλάγος ἐκπίνοντας,
 ἀτηρὴν τε χάλαζαν ἀπειρεσίοισι βελέμοις
 ἀγρῶ τραῦμα φέρουσαν ἀμήχανον ἐξακέσασθαι.
 βρωτήρων τ' ἐπὶ τοῖσι γένος πάντων ἀλαπίξει
 600 εὐλάς τε κάμπας τε καὶ αἰθερίην ἐρυσίβην,
 (595) ἧ τε κατ' οὐρανόθεν πταμένη ποτὶ καρπὸν ἐρυθρῆ
 ἀμφὶ περὶ σταχύεσσι περισμύχουσα κάθηται.
 ἔκ τε μυῶν ἀγέλας ἔκ τ' ἀκρίδος ἄπλετον ἔθνος
 ῥάσει, καὶ Κρονίδαο πυραΐσσουσι κεραυνοὶ
 605 παιδὸς ἐοῦ κλέος ἔρξαι ἐτώσιον ἄζομένοιο.
 (600) κεῖνο πολὺ πρῶτιστον ἀνερχόμενος περάτηθεν
 κουράλιον θνητοῖσι φέρων πόρεν Ἀργειφόντης·
 τύνη δ' ἀκρήτοιο μετ' οἴνου πινέμεν αἰεὶ
 μέμνεο πευκεδανῆς ἔνεκ' ἀσπίδος, ὥσπερ ἔειπον.
 610 Καὶ πολυειδέα πῖνε μετ' ἀκρήτου Βρομίωιο
 (605) μορφὴν παντοίην ἐπιειμένον ἐσθλὸν ἀχάτην.
 πολλὰ μὲν οὖν ῥέα γ' ἐστὶν ἀχάτου χρώματ' ἰδέσθαι·
 ἐν γάρ οἱ δῆεις ὀρύων δάλωπιν ἕασπι
 σάρδιά θ' αἱματόεντα καὶ αἰγλήεντα μάραγδον·
 615 ἐν δ' ὄ γε μιτοπάργος· ἀτὰρ καὶ χαλκὸν ἐν αὐτῶ
 (610) δῆεις καὶ χροίην ἐαροτρεφούς μῆλοιο·
 ἀλλ' ὅλος πάντων προφερέστατος, εἴ κέ μιν εὖρης

- εἶδος ἔχοντα δαφνοῖνον ἀμαιομακέτοιο λέοντος·
 τῷ καὶ μιν προτέροισι λεινοτοδέρην ὀνομῆναι
 620 ἦνδανεν ἡμιθέοισι κατάστικτον σπιλάδεσσι
 (615) πυροσῆσιν, λευκαῖς τε, μελαινομέναις, χλοεραῖς τε·
 τὸν δ', εἰ σκυρπεῖγν ὀλοφυρόμενός τις ἀκωκῆν
 ἔλθοι, ἀερτάζειν περὶ ἔλκεϊ κέκλωτο λυγρῷ,
 ἥ μιν ἐπιπλάσσειν· ἀπὸ γὰρ μινύθουσιν ἀνῆαι·
 625 ἡμερτὴν τε γυναιξὶ δυνήσεται ἀνέρα θεῖναι,
 (620) καὶ θέλξεις μύθοισι βροτούς, καὶ πάντα κομίζων
 δσσα κεν αἰτήσεας, ἀφίξειαι οἴκαδε χαίρων.
 καὶ νοῦσφ κάμνοντα σαωθῆναι θέμις ἐστίν,
 δς μιν ἐνὶ σφετέρῃσι λαβῶν χεῖρεσσι κατάσχη·
 630 εἰ δὲ Ζεὺς τοι τὸν γε βιωσέμεν ἀρνήσεται,
 (625) ἀλλὰ νόει σὺ τεῆσιν ἐνὶ φρεσὶν, οὐνεκεν αὐτῷ
 ῥῆξε λίνον Κλωθῶ· τὸ δὲ κ' ἔρχεται ὕστατον ἡμαρ.
 Εἰ δὲ πυριφλεγέθων ἑτερήμερος ἄνδρα θαμίζων,
 ἥ κρυερὸς μάρπτων πυρετὸς παραδηθύνῃσιν,
 635 ἥε τεταρταίης πῆμα βραδὺ μήποτε λήγει
 (630) βουλομένης, ἀλλ' αἰὲν ὄπη πελάσῃσι μενούσης,
 τόνδε σὺ γ' ἰᾶσθαι δι' ἀμύμονος ἀντιαχάτου·
 οὗτος γὰρ πυρετῶν πολὺ φέρτερος. αἴψα δὲ σῆμα
 ἔξερέω, τό περ ὤκα βίην δείκνυσι λίθοιο.
 640 ἐν γὰρ μιν κεράεσσι βαλὼν μέσον ἐφομένοισι
 (635) τυτθὸν ἀνασχέσθαι· τὰ δὲ τήκεται ἔνδοθε πάντα.
 οὐ μὲν τοι καὶ τόνδε πρὸς ἔρπετά φημι δύνασθαι,
 ἀλλ' ἕτερον δῶσω χυτέοντί τοι ἰητῆρα
 οὐρανόθεν γεγαῶτα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλω μῦθον.
 645 εὔτε γὰρ αἰγλήεν σφέτερον δέμας εὐρύστερνος
 (640) Οὐρανὸς ὤμηστῆρος ἠπαὶ παλάμησι Κρόνιοι
 δηωθεὶς εἴλιξεν ἀπειρεσίην ἐπὶ γαῖαν
 αἰθέρος ἐκ δίης πεσέειν οὐδᾶςδε μενοιῶν,
 ὄφρα κε πάντ' αἰδηλα πολύτρογον ἀμφιπετάσασας
 650 νῶτον ἐὸν τεύξαι, μηδ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος

- (645) θυμὸν ἀνήσας Κρόνος οὐρανὸν εἰσέτι ναίει·
δὴ ῥα τότε ἄμβροσίῳ κατειβόμεναι φορέοντο
αἵματος ὠτειλῆθεν ἐπὶ τραφερῆν ῥαδάμιγγες,
τὰς οὐ μύρσιμον ἦεν ἀπ' ἀθανάτοιο κούσας
655 σώματος ὄλλυσθαι· μενέμεν δ' ἐριβόλακι Μοῖραι
(650) ἐν γαίῃ προγόνοιο θεῶν σόνον αἶμα κέλοντο.
μεῖνε μὲν οὖν, αἶον δὲ πυρίγληνοι θέσαν Ἴπκοι
'Ἡελίου· καὶ κέν τις ἐπιφαύων ἐρίσειε
λαῶν ἔχειν ἐνὶ χερσίν, ἔχει γε μὲν αἶμα πεπηγός.
660 ἐν γάρ οἱ χρώς αὐτὸς ἐτήτυμον αἵματός ἐστω,
(655) ἐν δὲ καὶ ὕδατι ρεῖα δαμασθεὲς ἀτρεικὲς αἶμα
γίνεται· αἱματόεις δὲ καὶ οὐνομα λάας ἔτ' ἀνδρῶν
ἐκ προτέρων κέκληται· ἀκήρατα δ' οὐνεκ' ἔοικε
φάρμακ' ἔχειν, νημερτὲς ἀπόρροϊάν μιν αἰδοῖ
665 οὐρανὴν κλείουσιν ἐς ἀνθρώπους ἀφικέσθαι.
(660) οὐ γάρ σ' γ' οὔτε νέην ἐθέλει θνητοῖσιν διζῶν
ἔρχεσθαι ποτὶ ὄσσε, παλαιότερην δ' ἀπερούκει
πινόμενος λευκοῖο μετὰ γλάγρος· κεράσας δὲ
ἰχώρι σφετέρῃ γλυκερὸν μέλι, τὸν δὲ δαμάσσας
— — — — —
670 ἐκ βλεφάρων ἀπὸ πᾶσαν ἄγει νόσον· ἀσχαλάα γὰρ
(665) εἴργεσθαι θνητοὺς ὄραάν ἐρατεινὰ πρόσωπα
πρεσβυτάτου μακάρων ἀστροβλεφάρου βασιλῆος.
καὶ γλήνησι τεῆσιν, ὀμιλήσας κυλίκεσιν
— — — — —
ἀνέρος αἰδοίων ἄκος ἔσσεται, ὅς κε πῆσι.
675 καὶ μιν ἐγὼν Αἴαντι δαίφροσι πόλλ' ἐπέτελλον
(670) ἔντεσι δῆριν θεῖναι ἀμύμονος ἀμφ' Ἀχιλλῆος
ἔσσυμένῃ, νίκης ἐπαρηγόνα χειρὶ κομίζω.
καὶ κεν Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἀντίον αὐτῷ
κῦδος Ἀθηναίῃ περ ἐλέπτολις ἐγγυάλιξεν·
680 ἀλλ' οὐ οἱ μοῖρ' ἔσχε παραιφαμένοιο πιθέσθαι·
(675) τοῦνεκα θεσπέσιόν μιν ἀνὴρ ἀθέριζεν ὄνειυρ,
3·

- λάζετο δ' οὐλοδὸν ἄορ. ἀτὰρ σύ γε τοῖο μὲν αἴσω
 ἄζεο, πρὸς δὲ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γενέθλην
 ἔρπετοῦ αἱματόεντα δαεῖς λίθον, αἶν ἐταῖρους
 685 πινόμεναι νύμφαις ἐνὶ νηιάδεσσι κέλευε.
 (680) καὶ μὲν ἐγὼ λαίψηρόν ἐμόν θεράποντα Δόλωνα
 αὐτοκαστηνήτην μεμαῶς φίλον Ἐκτορι θεῖναι
 πρόφρων ὅπασα ἄαν Ὀλύμπιον αἰτήσαντι·
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐξαπίνης Τρώων προπάροιθεν ἀπάντων
 690 Ἐκτορι Πριαμίδῃ κεχαρισμένος ἔπλεδ' ἐταῖρος.
 (685) τοῖο δ' ἔκρηί μ' ἐκεῖνος ἀμοιβήδην ἀρέσασθαι
 ἔμενος λιπαράϊον ἐπίκλησιν παρὰ πατρὸς
 ὅπασεν ἀφνειοῖο λαβὼν λίθον, ὃν ποτ' ἄρ' αὐτὸς
 ἔλδων Ἰλιόθεν κρατερόν μετὰ Μέμνονα κῆρυξ
 695 σήματ' ἐμεῖο πορόντος ἀνευρῶν Ἀσσυρήθην
 (690) χρυσοῦ τιμήντος ἀρείονα δεῦρο κόμισσε
 μωρία κέϊθι μάγοισι πορῶν πολυῖδμοσι δῶρα.
 εἰ δ' ἄγε δέχνησο μῦθον· ἐγὼ δ' ἐδάην, τὰ κε λέξω.
 Πρῶτα μὲν οὖν σπένδοντας ἀναιμάκτων ἐπὶ βωμῶν
 700 — οὐ γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θυηλὴν ἐμφύχοιο —
 (695) Ἥλιον εὐρύοπα κλήζειν ὕμνοισιν ἄνωγα,
 καὶ χθόνα πίειραν πάντων τροφὸν οὐδατόεσσαν.
 δεύτερον αὐτ' αἴθωνος ὑπὲρ λίθον Ἡφαίστιο
 τήκειν ἠδέϊη ταναοὺς θέλγοντα δράκοντας
 705 ὀδμῆ, τὴν ἄρα κεῖνοι ἀνερχομένην ἐσορῶντες
 (700) σπερχόμενοι ποτὶ βωμὸν ἀολλέες ἐκπρομολόντες
 χηραμόθεν ῥώονται ἐφερπύζοντες ἅπαντες.
 αὐτὰρ ἔπειτα λίνιοι νεόπλυτα φάρεα κοῦροι
 ἐσσάμενοι τρεῖς, δὲ φέρων ἀμφηκες ἕκαστος
 710 ἄορ, ἀναρπάζων ὄφιν αἰόλον, ὃς κε μάλιστα
 (705) κνίσσης ἱμείρων πυρὸς ἐγγύθι δινεύησι·
 τοῦ δὲ διαμελεῖστί δαίξειν ἐννέα μοῖρας·
 τρεῖς μὲν ἐπὶ κλῆσιν πανδερκέος ἠελίοιο,
 τρεῖς δ' ἐτέρας γαίης ἐριβώλου λαοβοτείρης,

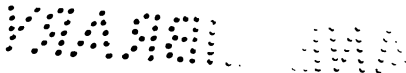
- 715 τρεῖς δὲ θεοπροπῆς πολυῖδμονος ἀφεύστοιο·
 (710) τὰς δὲ λέβης κεράμοιο τετυγμένους αἱματοέσσας
 δεξάσθω· καὶ δῶρον ἐλάϊον Ἀτρυτώνης,
 ἥδ' ἐ μέθυ Βρομίω καλεσσαίχου καταχεύειν,
 ἐν δ' ἄλας ἀργεννοῦς βαλέειν θεράποντας ἐδωδῆς·
- 720 ἐν δὲ σφιν καὶ δριμῶν ἐπήλυδα κόκκον ἄνωγα
 (715) μῖξαι ῥυσογίτωνα, μελαγχρότην, ἐρίτιμον·
 ἐν δὲ καὶ ὄσσα περ ἄλλα μετ' ἀλλήλοισι μιγέντα
 ἕμερον ἐσπέμπουσιν ἐδητύος ἀνθρώποισιν.
 ὄφρα δ' ἐνὶ τρίποδος κρέα γαστέρι δάμνατ' ἐόντα,
- 725 τύφρα δὲ κικλήσκων μακάρων ἄρρηκτον ἕκαστον
 (720) οὐνομα· τέρπονται γάρ, ἐπεὶ κέ τις ἐν τελετῆσι
 μυστικὸν ἀείδῃσιν ἐπάνυμον οὐρανόωνων.
 ἀρᾶσθαι δὲ Μέγαιραν ἀπόπροθι παφλάζοντος
 σευέμεναι τρίποδος καχομήχανον· ἐς δ' ἄρα τοὺς γε
- 730 πνεῦμα διῦπετες ἔνδον ἄγειν ἱεράς ἐπὶ μοίρας.
 (725) ὀππότε δ' ἐψομένοισιν ἐπὶ κρεάεσσιν ἴκηται,
 δαίνυσθαι τότε ἔπειτα χορέννυσθαι μεμαῶτας
 αὐτόθεν ἐκ τρίποδος· τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλύπτει·
 καὶ σφιν ἐπισπείσαι λευκὸν γάλα καὶ μέθυ ἥδ' ἰδὸν
- 735 καὶ λίπ' ἐπήρατον ἥδ' ἐ μελίσσης ἀνθιμον εἶδαρ,
 (730) καὶ στέφαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόροιο
 παρθενικῆς ἀφελόντας ἐλαίης· ἀμφὶ δὲ κόρσαις
 σφωϊτέραις πέπλους ἐλέειν οἰκόνδε κίοντας·
 μηδὲ μεταστρωφᾶσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπονόσφι τράπησθε,
- 740 ἀλλ' αἰεὶ προτέρην ἐς ἀταρπιτὸν ὄσσε φέροντας
 (735) ἔρχεσθ' ἐς μέγαρον, μηδὲ προτιμυθῆσασθαι,
 εἴ κέν τις ξύμβληται ὀδίτης, ἔστ' ἂν ἴκησθε
 ἐς δόμον· ἔνθα δ' ἔπειτα θυηλὰς ἀθανάτοισιν
 ἐξαῦτις ῥέζοντας ἀρώματα ποικίλα καίειν.
- 745 Ταῦτ' ἐγὼ ἐκτελέσας, ὄσα τ' ἔσσειται, ὄσσα τε κοῦφοι
 (740) ὄρνιθες κλάζουσιν, ἐπίσταμαι, ὄσσα τε θῆρες
 ὠμῆσται τετράπεζοι ἐνὶ σφισιν ὠρύονται.

etiam Perdr. — 82 ἀλλ' ἐμέθεν ὀπισθοῦμαι codd. et edd. ante Steph. qui ξμ' pro ἐμέθεν inexit. Hermanno »in vulgata lectione displicet verbum ὀπισθοῦμαι, hac certe forma . . non usitatum epicis. Accedit quod ed. Ald. et cod. Paris ἐμέθεν ὀπισθοῦμαι habent, satis certum melioris scripturae vestigium. Hanc igitur lectionem recepi, reposito *στεῦμαι*. Favorinus *στεῦται, διαβεβαιούται, ὀπισχεῖται*. Dubitanter secutus sum Hermannum, licet huius verbi, ut etiam Wiel annotavit p. 33, alibi non nisi *στεῦται* et *στεῦτο* formae inveniantur. Hermanni emendatio etiam Lehrsius (Quaest. Epp. p. 330) non dubia visa est. Nihil valet quod praeterea Wiel p. 33 contra Herm. scripsit: »Accedit ut, si quod Hermannus iubet legeris, poeta gloriosius de se ipso loqui videatur, qui alias quae tradit ab Herme se accepisse modeste fateatur«. Cfr. enim v. 29—32 καὶ μιν . . λέοντα θεινὸν καὶ λαοῖσιν ἐοικότα δαίμονι τ' εὐξω etc. Wiel ipse ἀλλ' ξμ' ἔθεν στεῦται scripsit, quod »ad Mercurium referendum, cuius mentio in versu abhinc quinto facta est οὐδ' ὅκ' ἀρωγὴν θεσπεσίην φυγέτην Φαεσιμβρότου ἐκ καχότητος. Huius enim nomine iussuque se hominibus dona ferre poeta ipsis primis huius carminis versibus pronuntiat«. Certissimum autem emendationis suae adminiculum existere putat Wiel »e versu subsequente 84 φῶτα δὲ δίζηται ταλαχάρδιον, ὃς κεν ἐκάστου, ubi tertia persona, quae veram superiora emendandi viam monstrare poterat, quum a criticis non intelligeretur, perperam mutata est in *δίζηται*. Sed primo *Φαεσιμβρότου* etiamsi in textu relictum esset (v. 77), longius remotum esset, quam ut in v. 82 quasi primaria enuntiationis pars subintellegi posset, deinde autem quod gravissimum est, *Φαεσιμβρότος* poetae nostro semper (v. 129 et 166) Sol, nusquam Mercurius est, et *ὀπισθοῦμαι* glossa (v. 82) non *στεῦται*, sed verbum primae personae singularis ex textu expulsum esse innuit. Cadit ergo Wielii ratiocinatio etiam de v. 84. — *κειμηλία ἀπειθόμενοισιν* B; *πειθόμενοισι* M P V et edd. ante Herm. qui tacite corr. — 83 ἀφνειοῖο codd. et edd. ante Steph. — 84 δαίξεται B M, P in textu, Pal. V, *δίζηται* P in marg. et edd. ante Herm. qui *δίζηται* edidit, contradicente Wielio, de quo v. ad v. 82. — 84 *μενοιήσει τε χάμοι τε* codd. et edd. ante Herm. qui Gesneri coniecturam *μενοιήσαι τε χ. τε* recepit. Steph. *μενοιήσει χάμοι τε* coniecerat. Mirum est Wielium p. 15 in indicativo futuri sic inter duos optativos posito non offensus atque etiam in versu sequente *ἐξερεῖνοι* retinuisse. — 86 ὃς κε διδ. M. οἰδότας B. *ἐξερεῖνοι* codd. et edd. ante Herm. vv. 87—90 extant in exc. Vatt. exesis litteris hisce: 87 *οἱ καὶ ἔργοις*, 89 *ντες ἀν' αἰθέρα*. — 87 *καμάτοι* Pal. — 88 *ἐδρόωπα* B P Pal. V. aif. — *δῶμεν* B. *αὐτόν* recepi ex exc. Vatt. *αὐτοί* rell. codd. et edd. *ἀναπνούντες* codd. et edd. ante Steph. qui Porti coniecturam, *αἰνὰ πονοῦντες* recepit secutus a rell. editoribus, praeter Herm. qui *ἀναπνούντες* glossema esse verbi *ἀσθμαίνοντες* recte vidit. Et *ἀσθμαιο* . . adhuc extat in exc. Vatt. *ἀσθμαίνοντες* veluti glossa supra *ἀναπνούντες*

scriptum est in M. — ἀμπνείοντες coniecit Salmasius, ἀντιπνείοντες Grotius ad Stobaei Serm. 29, cui vv. 84—90 addiderat C. Gesner. — 90 ἡέλιον B, ἡέλιον male excusum est apud Herm. — ἐφ' ἄρματι codd. excc. Vatt. et edd. ante Herm.; Tyrwh. ἐφ' ἄρματι maluit, quod et ipsum propter hiatus illicitum spreuit Herm. simul σὸν ἄρματι inferens. — ἄγουσι P M et edd. ante Herm. — Post hunc versum unius versus spatium vacuum est in M. ἡ ὀπόθεσις est in P Pal. V et edd. ante Tyrwh. ὀπόθεσις in B. Inscriptionem primus omisit Tyrwh. — 91 cum voce ἄλλον (sic) incipit codex A. vv. 90—93 citat Tzetzes in Exeg. II. p. 23 Herm., ubi in v. 92 ὀπέρ pro ἡπερ legitur. Moschi scholion ad hunc versum extat hoc: Τοιοῦτο καὶ τὸ Δημοσθένους ἐν Ὀλυμθιακοῖς προοίμιον. Ἄντι πολλῶν ἄν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὁμᾶς (ἡμᾶς P ante corr. V ante corr.) ἐλέσθαι νομίζω, εἰ φανερόν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει, περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε. Σύγκρισις γὰρ ἀγαθῆς βουλῆς καὶ χρημάτων κἀνταῦθα κἀκεῖ. vv. 91 et 92 Stobaeo (Serm. III p. 38, 12) addidit C. Gesner subiecto alio: Ἄλλὰ θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέος ἡγεμονῆες, quem ex Procli ad Musas hymno sumptum esse vidit Tyrwh. — 92 τέφομαι P ante corr. ἡπερ B aif. ἀπάντων B. — 93 totum hoc, si dis placet, prooemium in compendium redegit Tzetzes Chil. IV 279—287:

Περὶ κυνῶν Ὀρφέα σωσάντων. Ὀρφεὺς ὁ τῆς Μενίπκης παῖς, πατὴρ δὲ τοῦ Οἰάγρου | Ἐτι τελῶν μειράκιον, ὄρνις θηράσαι χρήζων | Ἦλθεν ὡς πρὸς ἀκρώρειαν, οὐπερ ἦν δράκων μέγας. | Ὡς οὖν Ὀρφεὺς ἀφώρα μὲν πρὸς θήραν τῶν ὀρνίθων, | Ὅ δράκων ὄρμα κατ' αὐτοῦ, σκείρας συχνάς ἐλίσσω. | Ἐθάδες τούτῳ κύνες δὲ δραμόντες βοῆ τούτου | Καὶ συμβαλόντες τῷ θηρὶ, ἀπέκτειναν ἐκεῖνον, | Τὸν δὲ Ὀρφέα ῥύονται στοργῇ τῇ πρὸς ἐκεῖνον, | Ὡσπερ αὐτὸς ἐν Λιθικοῖς Ὀρφεύς που γράφει τοῦτο. ἡελίω A, ἡελίω B, ἡελίω Pal. ἱερῶν ex ἱερῶν Pal. — 94 ἄστου δι' ὄντι P aif, ἄστου δ' ὄντι P, ἄστου δ' ἴοντι ex ἄστου δ' ἴοντι B, ἄστουδ' ἴοντι rell. — 94 περὶ φρονίθου δάμαντι cum lineola transversa nomen proprium designante supra δάμαντι posita B. — 95 ἐλών B. χειρὶ χεῖρα A. ὠδεπέεσσι B. ἐπέεσσι edd. ante Herm. — 96 ἐπισπέρχουσι A, quod recepi, cfr. Köchly proll. ad Qu. Sm. p. LXXXIX. ἐπισπέρχουσι rell. (ἐπὶ σπέρχ. B.) — 97 ὧ ἑταῖρε codd. dett. et edd. quod per synizesim pronuntiandum esse putabat Wiel p. 9; dedi σοι ἑταῖρε ex A. — 98 δέ σέ μοι A, δέ σε μοι rell. codd. ut videtur, et edd. στείχοντα codd. dett. aif, στείχοντι etiam P post corr. — 99 τῷ A. πρόφρον Pal. — 99 ὀπόμευσον codd. dett. et edd. ἐπόμευσον A, idemque coniecit G. Dindorf in Steph. Thes. ed. nova s. v.; ὀπόμευσον ex lexicis delendum. — 100 ἱεροτραπέες aif, corr. etiam Perdr. — δ' om. codd. et edd. addidit Wiel p. 9, nam id »sermo epicus poscere videtur. — 101 ἀγαθὸν B V. ῥίξουσι aif, corr. etiam Perdr. — 102 σφιν Pal. ἀνάγουσιν B. — 103 μακρὰν M.

ἀταρπητὸν Pal. ἀταρπίτὸν V. εἰσοράδας A V. γὰρ om. B. — 104 ἀτρῶν a, ἀτρὼν if. κίοντα B. ἀκρόρειαν B. — 105 ἀνελεθεῖν om. B V; in V post μούνος deletum est προφυγόντε. — 106 λεψηρῶ B. — 107 οἷ δ' B solus ut videtur, οἷ δ' rell. codd. et edd. εἰως A M V et edd. ante Herm. qui τείως scripsit, quod etiam Musgr. invenerat. εἰως B, εἰως P, εἰω Pal. Ego εἰως retinui, collato Hom. M 141 οἷ δ' ἤτοι εἰως μὲν, Od. γ. 126 ἐνθ' ἤτοι εἰως μὲν. Hermanno tamen ad Hom. hymn. IV v. 225 »τείως quod cum Musgravio edidi, servandum videtur propter aetatem scriptoris, tamquam pro εἰως dictum, vitandi hiatus caussa, ut apud Apollonium [II 132. IV 285]ε. Sed ne de hiatu sollicitus sis, cfr. v. 196 ἀζόμενοι ἐθέλωσι; v. 519 ἀπρυγετῶ, ἴνα; v. 530 οἷ τε κλάδοι, ὄσα; — 108 μίμνασκον codd. dett. et edd., recepi ex A μίμνασκειν, quam verbi formam bonam esse puto; saltem verbi μίμνω forma secundaria μιμνάζω extat, imperfecta autem in — ασκον eorum tantum verborum reperiuntur, quorum etiam stirpes in — άζω exeuntes in usu fuerunt. — 108 ὄρεξάμενος δὲ δοκεῦσαι B M P Pal. V; ὄρεξάμενος δὲ δοκεῦσθαι edd. ante Herm. ὄρεξάμενον δὲ δοκεύσας, quod coni. Portus apud Steph., probaverat Tyrwh. et ꝛcepit Herm., extat in A. ὄρεξαμένου δὲ δέκεσθαι Bernardum coniecisse ad Nonnum II p. 177 adnotat Schneider apud Herm. — 109 χεῖρσει B P Pal. ἀλυσκάζων M Pal. V if. ἀλυσκάζων ex ἀλυσκένζων P. ἀλυσκάνζων a, corr. etiam Perdr. — 110 pro κέν iam ante me μὲν maluit Tyrwh. Sed vide quae Herm. contra dixit: »Non placet μὲν hoc loco. Recte se habet κέν. Nota vis huius particulae, qua factum aliquid semel iterumque esse indicatur. Nostri: ich fiel wohl. Confer ad Vigerum not. 286. p. 785. Vide v. 439. 440. 539. 594. Odys. XXIV 138ε. — vv. 111—114 om. A in lac. — 111 ἄψ a. αἰθεις codd. et edd. ante Herm. — 112 κορυφήν δὲ aif. ἴον B M Pal. V, εἶον aif, corr. Steph. de P non notavi. ἄρχην B. — 113 οἷ V et edd. ante Herm. ὄρῶντες P V aif, ὄρῶντες rell. (»excitantesc vertit Eschenb.) in M glossa: βλέποντες καὶ αἰσθανόμενοι. — ὄροῦντες Gesn.; ὄροντες »a verbo ὄρωε Tyrwh. proposuit, collato v. 379. ὄρσει νεογίλου παιδὸς αὐτήν, recepit Herm. Sed nulum est verbum ὄρω, neque ὄρσει l. l. a verbo ὄρνωμι divelli potest. ὄροντες potius activum ceteroquin inusitatum verbi ὄρωμαι putandum erit, quod ὄρωμαι et ipsum non nisi semel legitur Od. 14, 104. Sed ὄροντες scripsi de duobus perdicibus, cum infra v. 115 προιδόντε de iisdem pro προιδόντες ex A scribendum sit. Gesneri ὄροῦντες fortasse Homericō δρέοντο (pro ὄροντο) et verbo δρέομαι (in epigr. ap. Paus. 9, 38) defendi potest. — 114 θεώτερον B. — 115 προιδόντε A, προιδόντες rell. (προιδίντες P ante corr.) — 116 πετάσοντα P Pal. V aif. πλείω codd. et edd. ante Herm. qui πλείην scripsit. πλεῖον coni. Schneider. — 117 ἐγχαρφθεῖς A. ὀπενάντιον B. — 118 versus modulatione offensus μάλλ' pro μοι scribendum esse dixit Gerhard in Quaestt. Apoll. p. 138. — ἀδάληγτο codd. et edd. ante Herm. qui λελέγητο edidit, nam »contrarium eius, quod

hic dici debebat, vulgata lectio continet. Contradixit Wiel, approbante Seidenadelio, p. 35 comparans »similium genetivorum amplam analogiam, qua elucet *ἀλλάγησθαι τινος* brevi quodam dicendi genere 'circumerrare ad assequendum aliquid' significare posse [avibus intenti errarunt vertit Eschenb.] Cuius usus exempla quamquam nunc non praesto sunt, quin extent tamen vix dubito. *ἀλλάγησθαι τινος* nihil aliud significare, quam procul abesse ab aliquo, vel carere aliquo, lexica docent. Hermanianum etiam Lehrs probavit Quaest. Epp. p. 290. — 119 Ruhnk. (in Bibl. Crit. VIII p. 91) ablegans lectores ad Epist. Crit. II p. 189 etsi vulgatam lectionem non prorsus damnaverit, tamen *πρὶν περ ἀναστήσαντος ἀπὸ χθονὸς ἀχένα δεινὴν ἐφρασάμην* a poeta scriptum esse suspicatus est, ut sit imitatio Callimachi fragm. 498 *ὅς δ' ὥστ' ἐξ ὀχέτης ὄφρις αἰόλος ἀχέν' ἀνασχών*. Barbarum hoc inventum iure miratus est Herm., in supplementis ad Buttmanni grammaticam mentionem eius fecit Lehrs. in Quaest. Epp. p. 329. — *δεινὴν* B P Pal. V et edd. ante Herm. Schneideri coniecturam *δεινόν*, quod habent A M, recepit Herm. Perperam vulgatam scripturam defendit Wiel p. 35: »nam usitatissimum vocabulum errori minus obnoxium fuisse par est, quam rarius *δειρὴν*; quod ut antiquitus scriptum fuisse censeam me movent hi loci, in quibus et ipsis de serpentibus simillime dicitur. Lith. v. 423 [vulg.] *ὀρέγοντα πέλας περιμήκεια δειρὴν*. Orph. Arg. 1017 *δολιχὴν δ' ἀμφ' ἀχένη δειρὴν ὕηκε*. Coniungendum autem est *δειρὴν* cum *ἐφρασάμην*, *ἀχένα* cum *ἀναστήσαντος*. Quae probavit Seidenadel. — 120 *ἐφρασάμην* A. τὲ A. *φυλάξαι* codd. dett. et vulgo. *λαφύξαι* A et Herm. ex Bernardi coniectura ad Synes. de Febr. p. 78. Wiel p. 35 *μέματ' ἀμφιλιξαι* coniecit, »et sententia et exemplis ut affirmat, »imprimis commendatum, quo simul molestiam quam et illud *τε* post *ἤδη* positum hic habet, et participiorum *ἀναστήσαντος* et *μεμαῶτα* casuum varietatem removeri vides. — 122 *οὐτέ με* A. — 123 *οὐτέ με* A. *δίσατο* codd. et edd. ante Herm. qui *δίσατο* edidit sine causa, propter *ε* breve, puto, in *δίσασθαι* v. 568. 569., sed longum est *ε* in *δίω* v. 495, et *διόμενον* vv. 41. 537. Caeterum cfr. Rzachium, Grammatiche Studien zu Apollonios Rhodios p. 569. *ποσί* Pal. — 124 *κέκλ δέμα τανύπτερον αἰετὸν εἶναι καὶ πνοὴν ἀνέμου* adhuc legi potest in exc. Vatt. Scholion Moschi: *ὁ γὰρ φόβος (φοῖβος B) με ἠνάγκαζε καὶ αἰετὸν καὶ πνοὴν (πνοὴν V), ἀνέμου γίνεσθαι, τοῦτ' ἐστὶ ταχύτατον*. — *εἶναι αἰετὸν* B, P in ras., Pal. V *εἶναι αἰετὸν α*, *εἶναι αἰετὸν* if. *αἰετὸν* con. Perdr. *αἰετὸν εἶναι* [A M] Steph. rell. — 125 *πνοὴν* P aif. *πνοὴν* B. *παρὰ δὲ ποσὶν* A, M ante corr., Pal. ante corr., *παρὰ δὲ ποσὶν* B, M post corr., P, Pal. post corr., V aif. corr. Steph. — 126 *ἀκρον* codd. dett. et edd. *ἀκρου* A; idem con. Lud. Dindorf in Steph. Thes., cum *ἐπιφαύω* cum accusativo iunctum apud epicis rarissimum sit. — 126 *ἐπεφάνεσεν* Pal. *ἀκωναῖς* B. — 127 *ἀμφέκανε* B. — 128 *ὄρτι* B. *δροῦσαι* aif, *δροῦσθαι* M. — 129 *φαισιμβρότω* A, *φαισεμβρότω* aif. —

130 τῷ δ' αὖ ἐπὶ B P Pal. V aif, τῷ δ' ἀρ' ἐπὶ M, τῷ δ' αὖ ἐπὶ Steph. et rell. ante Herm. qui τῷ δ' ἀρ' ἐπὶ scripsit, idque recepit, cum τῷ δ' ἀρ' ἐπὶ extet in A. τῷ δ' αὖ reducendum esse dixit Wiel p. 36: »haec enim particula, sicut Latinorum autem non raro narrationi simpliciter continuandae inservit, nulla alia notione adiunctae. — 130 ἐλαυνέης B, ἐλαυνέης P Pal. aif, ἐλαυνέης V. ἐλέλειπε P ante corr. — 131 ἐξέλεπε B V. — 132 τάν Pal. V, ταν B, τὴν δ' M. κατένοκα A. — 133 μαίνησεν B P Pal. V aif, μαίνησεν M cum gl. ὤρμησεν. μαίμησε [A] Steph. rell. ὀρεσκίου A M V, ὀρεσκίου Pal. ὀρεσκίων aif. — 134 εἴλυτο B M, εἴλυτο rell. dett. et edd. εἰλεῖτο A, quod probavi in epist. p. 8 »cum εἰλώω nunquam alibi volvendi vertendique significationem habeat. ἄλλω A. — 136 schol. Moschi: πολλοὺς κύκλους καὶ πλοκάς περιστρεφόμενος ἐποίη. — ἐπ' ἄλλος P et edd. ante Herm. qui tacite ἐπ' edidit. ἐτ' ἄλλος conii. Schneider, quod tamen Hermanno minus poeticum visum est. Schneideri coniecturam A libri scriptura δέ τ' ἄλλος firmari dixi in epist. p. 8; sed ipsum illud δέ τ' ἄλλος recipiendum fuit. ἐλισσομένου B. τρόχος edd. ante Steph. τρόχος B. In Pal. huic versui corruptelae signum (:) praefixit librarius. — 137 ἤεραζε A, ἤεραζεν codd. dett. et edd. — 138 βοῶντος Pal. ante corr. — 139 τύπτον B P Pal. V aif. ὀρεσκίω A V aif. — 140 in A post ἀμφ' αὐτῷ θεο (sic) unius versus spatium interiecto sequitur v. 144sq. — ἄκων edd. ante Herm., ἄκων codd. omnes. — 141 οὐ γὰρ codd. et edd. ante Herm. qui οὐδ' ἀρα scripsit ex Tyrwhitti coniectura, quam Wiel p. 36 firmavit allato Orph. Arg. v. 527 τῷ δ' ἀρα μόραμον ἦεν ἢφ' Ἡρακλῆϊ δαμῆναι. — 142 αἰπολίωσιν ἀποκρόθει B. βοσκομένοισι P V et edd. ante Herm. — 143 ἐσομένω aif. δύο κύνα πατρὸς ἐμοῦ κ. M. κακλήγοτα B V. vv. 145—146 in Moschi exemplari sic contracti erant: χῶ μὲν ἀρ' ἔσσυτο τοῖν· ἐγὼ δ' ἐς γαίαν ὀρούσας; verba ὀλάσσοντες ἐπέδραμον· ἀτὰρ ὃ γ' αἴψα ἀντίον addidi ex A. Caeterum erravi in epist. p. 21, ubi infelicem quemdam emendatorem postquam v. 145 excidisset, χ' ὦ μὲν ἀρ' pro ἀντίον substituisse dixi. Immo in exemplari, unde deteriorum codicum archetypus ortus est, v. 144 non οἱ μὲν ἀρ' (ut in A est), sed crasi vix tolerabili χῶ μὲν ἀρ' scriptum erat, unde librarii oculi ad ἔσσυτο in sequenti versu aberraverunt. οὐ μὲν pro οἱ μὲν ego scripsi. Vulgatam lectionem, χ' ὦ μὲν ἀρ' ἔσσυτο, Eschenbachi versioni »et in ipsos draco irruit« minime convenire intellexit Tyrwh., quare χ' ὦ μὲν ἐπ' ἔσσυτο τοῖν coniecit, quod recepit Herm. qui tamen tacite ἐπέσσυτο scripsit. — χ' ὦ enotavi ex M Pal. V, ὦ μὲν ex B, ἀρ' ex M P V; in B et Pal. supra τοῖν et in marg. corollae signum est; Demetrius Moschi ergo χῶ ad canes, τοῖν ad dracem retulisse videtur. — ὀρούσας B. — 147 λασιθάμνοισι A, λάσοι θάμνοισι M P Pal. V (hi duo quidem cum corruptelae signo) et edd. ante Tyrwh. qui Gesneri coniecturam λάσοι, (idem extat in B) recepit. [Latet vertit iam Eschenb.] Herm. λάθεν scripsit ad litterarum ductum, ut vi-

detur, propius accedere cupiens, addit enim: »Immo ΛΑΟΙ natum ex ΛΑΘΕα. Ego coniunctivum restitui, memor eorum quae Köchly docuit in praef. ad Quint. Sm. p. LXXXI, cfr. praesertim Quint. Sm. I 315 sqq. Ὡς τις τε λέαινα ἐνθόρη et ib. 615 sqq. Ὡς τις — θηρητήρ — νηδέα κέρση. — 149 τῷ Α. ἕκλος Α Μ. ὀλοοῦ Β. ὑπὸ codd. dett. et edd. ante Herm., ἀπὸ Α; idem coni. Tyrwh. Musgr., recepit Herm. »Quod quam non necessarie factum sit vel HomERICA exempla demonstrant. Wiel

p. 36. — 150 μέσσοισιν Β. ἐνὶ πτήξας coni. Tyrwh. recepit Herm. ἐν-
πτήξας Α, et sic coni. Musgr. ἐνιπτύξας Μ Ρ edd. ante Herm. ἐνὶ πτύξας
Β Pal. V. ἐρίφοισι Β Μ Ρ V. — 151 κάχητα Α. — 153 τίνων Β Ρ Pal. V.
Escor. et edd. ante Steph. ἡλίω Α. ἡελίω Pal. ἡλίω Β. — v. 154 om.
codd. dett. et edd. omnes; addidi verum ex Α, nisi quod μοῖραῖ μιν ἀπὸ
γαρον scripsi pro codicis scriptura μοῖρά μιν ἀπήγαγεν, quam correxi
iam in epist. p. 21. — 155 ἀτὸς Α, ἀτάρ codd. dett. et edd. ex supe-
riore versu, quod ineptum esse primus vidit Wiel, qui pro eo ὕν δ' ἄρ'
scribendum esse dixit p. 36. — ἐλάσας codd. omnes, etiam Escor. ἐλάσας
aif. corr. Steph. — 156 νεήνωος Α. — 157 ἔρχομαι εἰς ἀρῶρειαν Α, ut
coniecercnt Tyrwh. Musgr. Koenius ad Greg. Cor. p. 73, et Schrader
in Em. Praef., p. VII, recepit Herm. ἔρχομαι εἰς ἀρῶρειαν codd. dett.
aif. ἔρχομαι εἰς ἀρῶρειαν Steph. et edd. ante Herm. ἐτέρων Β. —
158 σφι Μ. τῷ δέδραx. aif. τῷδε Β. κῦνε Μ. — 159 ἀδομάτῳ Ρ. πέλεν
Α. — 160 μάλα καί τ' Β. ἐπι enotavi ex Α Β Μ Ρ V. — 161 λασία codd.
dett. et edd. ante Herm. (λάσια ante corr. Β.) λασίας Herm. ex conie-
ctura, quam fecit Ruhnk. in Ep. Crit. II p. 148 collato v. 236 vulg.; λασία
πτελέσει πυκινῇ· ἄγχι etc. est in Α; in qua scriptura fort. latet aliquid;
πυκινόν de ramis etiam v. 148 usurpatum est. δ' ἄρ Α. — ὀπὸ codd. dett.
aif. — 162 ἀένναον Μ. λυσσῆς Α. πυθμένι Α, πυθμένα codd. dett. et
edd. omnes. — 163 ἀνάβλυζον Β. κελαρίζετ' Β, κελαρύζετ' Α Ρ et Pal.
ante corr. κελαρύζεσθ' Pal. post corr., κελαρήζεσθ' V, κελαρύζετε aif. ἕκ-
λον Α Μ, ἕκλον Β Ρ Pal. V, ἤκλον aif. ὠδῆ Α. — 164 οὔτι Μ. θέμενς V.
— 165 ὧς Ρ. ὁ δὲ Pal. Ρ aif, ὁ δὲ Steph. et edd. ante Herm. δαμόνιον
φῶς Dinner p. 806. φῶς Ρ. — 167 μὲν pro αἰέν Α; post πέμποι colon
in V. — 168 colon post δλβου est in Β Pal. Ρ. πρὸς μέγα δ' ἄμα Β Pal.
V. Pro ἐνεκα σφῆς rectius ἐνεκεν σῆς scribere potuisse poetam annota-
vit Tyrwh. — 171 ἄφρα τοι εἶχο om. Α in spatio vacuo; quod magis
etiam suspectam reddit vulgatam lectionem; non solet enim Lithicorum
scriptor dativum pronominis personalis cum genitivo iungere, id quod iam
observatum Hermannō Orph. p. 800. — Praeterea κλύοιεν. ἐγγυαλίξω
omisso vocabulo θεός Α, in quo etiam vv. 172—175 desunt spatio vacuo
relicto. Post v. 171 lacunae signa posuit Steph. (quem secutus est
Eschenb.) hac nota addita: »Imperfecta relinquitur haec ὑπόθεσις vel po-
tius praefatio«. Lacunae signa rursus sustulit Gesn. — »Schneidero in
mentem venit, ita orationem posse coniungi: ἐγγυαλίξω κρύσταλλον φαί-

θοντα. Διαυγέα, λάζεο χειροὶ λᾶαν. Equidem malo ἐγγυαλίξω ad praecedentia, ὄφρα τοι εἶχ. κλ. θεός referrea. Herm. Post hunc versum inscriptio *περὶ κρυστάλλου* in B Pal. V, *ὁ κρύσταλλος* M, *κρυστάλλος* P, *κρύσταλλος* edd. ante Tyrwh. — 172 *χειροὶ* B Pal. V et edd. ante Herm. *χειροὶν* [rell. dett.] Herm. — 173 *περιφεγγέος* B M Pal. V. Dinner p. 428. et ex Stephani coniectura rell. edd. ante Herm. *περιφεγγέες* aif. *περιφεγγέος* vel *περιφεγγέες* P. *πυριφεγγέος* Herm. — 174 *αἰθέρι* B M Steph. et edd. ante Herm. *αἰθερί* P Pal. V aif. *αἰθεῖ* scripsit Herm. ex Apoll. Rhod. III 1303. — 175 *τόν κεν εἶπερ* B. *εἶπερ* i et rell. *περὶ νηδὸν* codd. et edd. ante Herm. qui *παρὰ νηδὸν* scripsit. *ἔκναι* B. — 176 *οἷοις τοι* P in textu, sed *τις* in marg. *εὐχλωῆσι* A, *εὐχλωῆσι* M P Pal. V edd. ante Herm. qui tacite *εὐχλωῆσιν* edjdit. — 177 *μάθοις γέ μενος* edd. ante Steph. qui *γε* expulit. *γέ μενος* coni. Perdr. *μάθοις γε μενος λίθου ἀργεννοῦ* Dinner p. 428. *μάθοις γε μενος* P ante corr., *γε* enim induxit m. pr. ut videtur. *γε* om. rell. *ἀργεννοῦ* B M P V aif, *ἀργεννοῦ* Pal. *ἀργεννοῦ* [A] Steph. — 178 *ἠσημείωσαι εἰς ὄσα χρήσιμος ὁ κρύσταλλος* nota inedita Moschi. *κρατεροῦ* codd. et edd. *θέλοις* A, *θέλεις* codd. dett. et edd. *κρατεροῦ ἐθέλοις* autem ego scripsi, praeunte Gerhardo, qui in Lectt. Apoll. p. 91 *κρατεροῦ ἐθέλεις* coniecit, cum recentiores epici plerique *ἐθέλω*, non vero *θέλω* forma usi sint; neque *θέλω* apud nostrum reperitur. *ἐς φλόγας* edd. ante Tyrwh. *ἐξ φλόγας* coni. Gesn. *ἐκ φλ.* Tyrwh. Musgr. *ἐκ* scripsit Herm. *ἐκ* codd. omnes. *φλόγας* Pal. V. — 179 *ἀναλέων* B, *ἀβαλέων* aif, corr. iam Perdr. *μίν* V. *καταθῆναι* B. — 180 *ἡελίοιο κατ' ἀντίον* B (sed hic *ἡελίοιο* habet) M P Pal. aif, *ἡελίοιο καταντίον* [V] et edd. inde a Steph. *ἡελίοιο κατεναντίον* A, unde *ἡελίου κατεναντίον* scribendum esse dixi in epist. p. 9 collato v. 212. — 179 *ἀντίχ' αἰ*, *ἀντίχ' f.* corr. Steph. *οὐλόγην* a, *οὐ λίγην* i, *οὐ λίγην* f, *ὀλόγην* codd. omnes et edd. inde a Steph. Male Herm.: »dubitari potest, an ex illa lectione *οὐλόγην*, etsi mox v. 181 similis varietas est, faciendum sit *φολογήνα*. — 181 *τα-^{ει}νύσσαι* Pal. — 182 *ἦδ'* [voluisse videtur *ἦδ'*] pro *ἦ δ'* male coni. Bernard ad Psellum de Lap. 21, collato Marbodo Redonensi cap. 23: »Sed certum cunctis neque stat violabile tanquam Quod lapis hic soli subiectus concipit ignem Ad motosque sibi solet hic accendere fungos«. *καρφαλέη* B. *τεθίγη* aif. *οὐλόγον* aif. — 184 *ἄρα φασπαλαὶ γονίης* B, *φασὶ παλαγονίης* codd. dett. et edd. ante Herm. qui *παλαγενέες* scripsit e coniectura, quam fecit Tyrwh. collato v. 192, et postea epitomatoris verbis firmavit. *παλαγενέες* etiam Musgr. et quod plus valet A. Vestam *Παλαγονίης* nomine significari putabat Gesn. Wiel vero (p. 37) ignem quemdam fuisse *Παλαγονίην* vult, »qui secundum vatum philosophorumque cosmogonicas doctrinas in primordiis rerum ab ipso coelo deductus esse perhibetur et propter coelestem suam naturam et insignem quem in fabrica mundi et in cultu vitae humanae obtinet locum prae caeteris elementis in divino honore habebatur«. In re certissima taedet trans-

scribere argumenta a Wielio contra Tyrwhitti, ut putabat, coniecturam congesta. Ne autem de metro sollicitus sis, lege Hermanni verba: »In longiore vocabulo facilius etiam recentiores ultimam brevem in caesura producant«; cfr. etiam ad v. 35. — 185 *ἑταίρας* P ante corr., *ἑτέρας μάλλον φλογός* P post corr., rell. codd. omnes et edd. ante Herm. qui ex Tyrwhitti emendatione *φλόγας* scripsit (»His mage non alias flammæ«); *τοίνυν* pro *τάων*, quod mihi quoque displicet, legi volebat Gesn. »Sed fefellit viros doctissimos rarior hic genetivi usus et potestas, qua dativi quodammodo vice fungi videtur; exempla collegit Matth. Gr. Gr. II § 375 in quibus simillima leguntur haec: Hom. II. β 415 *πρήσαι πυρός δήϊου θύρετρα* cfr. ζ 331. Od. β. 23. II. η. 410 *πυρός μειλισσέμεν ὄχα*. ζ 508 *λούεσθαι ποταμοῖο*. cfr. ε 6. Itaque modo *ἑτέρης* scribatur, mutatione nulla opus est. Sententia enim haec est: itaque equidem puto me non aliis potius flammis dis tam grata sacra comburere quam hisce«. Wiel p. 37. — 185 *ἔλπομαι ἔγωγε* B V. *ἔλπομ'* P aif. — 186 *ἀθανάτους* A, male. — 187 *ἔτι τοι* A, *ἔτι σοι* codd. dett. et edd. omnes. *πιφάσκω* codd. dett. aif. *πιφάσκω* A Steph. et rell. edd. Hunc versum sic vertit Gesn.: »Praeterea et hoc amicus miraculum magnum tibi narro« vituperatus ob id a Koehnio ad Greg. Cor. p. 48. — 188 *αὐτόν* codd. et edd. ante Herm. qui Gesneri coniecturam quam Tyrwh. iure minus necessariam dixit, *αὐτός*, recepit [quod ille vertit iam Eschenb.]. In A fortasse in rasura est *ν* in *αὐτόν*. — *ὄστις* Pal. V, *ὄστι* B. — 189 *ἀρπάξας* B, *ἀρπάξας* P V aif, *ἀρπάξαις* [A M Pal.] Steph. rell. edd. *ἀρπάξης* ego scripsi, quia post *αἶεν* semper noster coniunctivum usurpavit. Post v. 190 titulus in B *περὶ γαλακτίτου λίθου*; in M *γαγαλίτης*; in P aif *γαλατίτης*; in Pal. V *περὶ γαλατίτου*; in Steph. Esch. Gesn. *γαλακτίτης*; om. titulum A Tyrwh. Herm. — 191 *ἐδχομένω* A. *λάαν* A. — 192 *ἐνὶ πλέον* A. — 193 *μὴ χάδος* aif. — 194 *ἀνακτίτην* A M (hic ex *ἀνακτίτω*) et Herm. *ἀνακτίτω* B P Pal. V et edd. ante Herm. *ἀνακίτην* conii. Salmas. ad Solinum p. 97 a D »et illam *ἀνάγκην* a carminibus explicat p. 264 a A. it. 768 b. C. D.« Gesn. ananchiten tacite scripsit Eschenb. in versione. *ἀνακτίτην* conciliatorem esse voluit Gesn. ea significatione qua Xenophon dixit in Cyrop. 1, 3, 9 *ἵνα κἀγὼ ἀνακτίσωμαι* σε. »In eandem conciliandi et obligandi sententiam malim *ἀναρτίτην* ab *ἀναρτώ* ductum; cfr. Xen. Cyrop. I 4. 1 *ταχὺ δὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήτητο προσίων* et II 2. 29 *ποιῶ ποτέ σε ἔργω ὃ ἀνὴρ οὐτος ἀνήρηται*; id enim melius argumento carminis convenire videtur, quo *ἀνάρτησις* illa gemmarum saepe commendatur, ut de ipso galactite in v. 222« Wiel p. 38. Retinui *ἀνακτίτην*, quod etiam in carminis nostri fonte, in Damigerone graeco scriptum fuisse fidem facit forma *anathites* in Damigeronis versione latina (cfr. auctor et author, similia). — 196 *ἄζόμενοι* A B. — 197 *οἱ δ' ἄρα* A, *οἱ δ' ἄρα* Herm. qui annotat: »Pro *ἡδ' ἄρα* scribendum esse *οἱ δ' ἄρα*, et particula *ἄρα* et quod mox v. 199 sequitur, *ἄλλοι δὲ*

ostendit. Sic etiam Schneiderus emendata. ἡδ' ἔρα codd. dett. et edd. ante Herm. — 201 ἐσιέφαντο A, ἐσκήφαντο dett. et edd. quod hic inoptum. γακτιδα V, γαλακτιδα^s B. vv. 202—206 verba a κέρην usque ad τειών om. A in lacuna. — 202 κέρων B. ὅτι τοι codd. et edd. ante Steph. qui ὅθι τοι edidit. Illud reduxit Herm. τρέφαντο aif. — 203 ἐκπρορροίοι B. κανάειλος codd. aif. — 204 αἶε θέλγηθα B, αἶε θέλγηθα B P Pal. V aif. αἶε θέλγηθα Steph. et rell. edd. ante Herm. qui αἶ' ἐθέλγηθα scripsit. Ego cum M αἶ' ἐθέλγηθα edidi. — 206 ἔρξεις B, et Herm. in addendis. ἔρξεις rell. ut vid. τειοῖσι P Pal. et edd. ante Herm. τειοῖσιν B [M V] Herm. — Καὶ ὁ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσεΐα· δῶρόν (δῶρον V) τοι καὶ (καὶ om. V) ἐγώ, τέανον φίλε, τοῦτο δίδωμι Schol. Moschi. — 207 ὀπακροφυγῶν A, quod, licet in epist. p. 9 probare non ausim, nunc recepi, ut amphilogia, quae vulgatae lectioni ὀπακροφυγεῖν inest, evitetur; sic »Pro quibus, feram ut horrendam effugiant, aliquando supplicastis, vertit Eschenb., »Ad quos, feram ut horrendam effugeres, aliquando supplex confugistis Gesner. ὄπ' ἐκροφυγεῖν B, ὀπακροφυγεῖν rell. dett. et edd. ἰκέτευσας A M, ἰκετεύσασθαι B P Pal. V, ἰκέτους edd. omnes. — 208 ποσταταῖης B V uterque cum corruptelae signo. τελέσει P V aif, τελέσειν B, τελέσειν Pal. τετέλοισι Steph. et rell. ante Herm. τετέλοισιν A M Herm. οἱ δ' V et edd. ante Herm. σηκῶ A. — 209 λεκταῖοι ex λεκταλέτ A. περιμυχίσονται codd. περιμυχίσωνται Herm. quod »tantummodo de bubulo genere valere vel ipse sonus docet; de capellis inauditum est. Scribendum περιμυχίσωνται Wiel p. 38; id recepi et probaverat iam Seidenadel. — 210 τῶ μὲν Pal. αἶφα scripsi e Wiellii (p. 38) conjectura, cui nescio an ex A libri scriptura αἶα (sic) aliquid auctoritatis accedat. Sed potest αἶα etiam ex αἶσι ortum esse et litterarum ducta ligato male pro α lecto. αἶν codd. rell. et edd. omnes. — 211 κωανωχατέων codd. dett. et edd. ante Herm. quod ex disciplina metricorum Clarkiana κωανωχῶν pronunciatum voluit Gesn. ἐν δόαις κωανωχατέων Mungr. B. Slothouwer nihil nisi ἐν delevit. κωανώπων Tyrwh. κωανωχέων Herm. inusitata apud nostrum synizesi, ut recte monuit Ludwich in epistolae meae censura (Annal. liter. Jenens. 1879 nr. 6); κωανωχατέων ἐνὶ δόαις Wiel p. 38 collato Orph. Arg. v. 515 μελαινωχέων ὄρροντην et Hymn. XXIII. 1. κωανωχέων ἔδρην. Recepi ex A κωανωχέων. Nihil est quod Wiel l. l. certissimum suae emendationi argumentum accedere dicit ex constante huius poetae usu, quo spondiaci versus non nisi quadrisyllabis terminentur. Confer locos iam ab ipso Wiellio p. 10 laudatos: περιμυχίσονται v. 209, περικαχνοθεΐσα v. 256, προτιμυχίσασθε v. 741, φῶλ' ἀθροΐων v. 227, Δημήτηρ v. 242, et praeterea ἑραοτρεφῆος μῆλιον v. 616 — δόχοι codd. dett. et edd. ante Herm. δίνχον A, δίνχον Herm. — 212 ζελίου B. κατ' ἐναντίον B Pal. V. ἀνατέλλουτος B. — 213 ἀγνίξεν B. περι codd. et edd. ante Herm. qui tacite περί edidit, non necessario. — 214 λευκά B, λευκτά V. — 215 ἔργα codd. if et rell. edd. ante Herm.

ἔρχε α; ἔρχου Herm. — 216 καρποφόρω Α, καρποφόρῳ Tyrwh. et B. Slothouwer, quod recep. Herm. καρποφόρον rell. codd. et edd. κατὰ P. νότον B Pal. V. — 217 θάλλωνται δ' ἄρα Α, θάλλονται δ' ἄρα Β Μ V, θάλλωνται δ' ἄρα P Pal. aif. θαλλῶ·ται δ' ἄρα egregie Steph. et rell. edd. — 218 φερεγλαγές Β ante corr. στιγώνται Α, τελέθουσι P V et edd. ante Herm. τελέθουσιν rell. codd. et Herm. — 219 οἱ δ' P et edd. ante Herm. οἱ δ' Α Β. ἄρ Β, ἄρ P. ὑπὲρ Μ P Pal. V et edd. ante Herm. ὑπερὶ Β; ὑπὸ coni. Gesn. »Melius esset ὑπαί μ. Sed fortasse ὑπὲρ cum κορεσάμενοι iungendum est; cum se super-satiaverint. Huius certe formae adiectivum in usu est ὑπερκορήσῃ Tyrwh. Probavit vulgatam Wiel p. 38 ipsum verbum ὑπερκορέννυμι afferens ex Theogn. v. 1158 οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις. Recte tamen Herm. ὑπαί, quod etiam in Α extat, recepit. Et δ' ἄρ' ὑπερμαζῶσι sine sensu Bernard ad Synes. de febr. p. 40. — 221 »Ὅτι ἐπὶ τῶν γυναικῶν μῆεις ὁ λίθος μελικράτῳ ταῦτ' ὀνόματι δπερ ἐπὶ τῶν αἰγῶν ὕδατι θαλασσίῳ Moschi schol. ined. σὸν Β Pal. V et edd. ante Herm. σὴν P, σὴν Α Μ, quod ex Schneideri emendatione recep. Herm. γυναικα pro μῆεις ex glossa, ut videtur, ad νόμῳν (v. 222) pertinente M. — 222 πινέμεν Β P Pal. V aif. — 223 μαστοῖσι Β V, ἀεναίοισι scripsi ex Α, qui ἀενάοισι habet; ἐναίοισι Β Μ (hic quidem cum glossa ἡμέροις) P Pal. V et edd. omnes. quod »ut parvulum filium mammis inebriatum ad cubile ferate verterunt Eschenb. et Gesn. In vulgata lectione primus offendit Wiel p. 39, qui οὐθατίοισι scripsit »quod ut legatur, quum res ipsa paene cogere videatur, tum exemplorum luculenta copia summopere idem commendat. ofr. Crinag. 22 (IX. 430) ἀεὶ μαστοῦ πλήθεται οὐθατίου. Nic. Alex. 90 ἡε σύγ' οὐθατόενα διοιδέα μαζὸν ἀμέλξας et in hoc carmine v. 191. 696. [vulg.]« Sed magis etiam apte ἀεναοὶ μαστοὶ dicuntur mammae mulieris, quam galactitis ope φερεγλαγέα reddidisti. — κομίζῃ Α Μ, κομίζοι rell. codd. et edd. omnes. — 224 λάαν Α. ἐρυτήσῃ codd. dett. omnes et edd. ante Steph. corr. etiam Perdr. — 225 ναὶ δέ σε καὶ βασ. coni. Bernard ad Psellum de Lap. p. 13; alterum καὶ ante βασ. quod omittunt codd. et primae edd. addidit Steph. et καὶ etiam epitomator in suo codice legisse videtur, dicit enim: καὶ ὅτι τὸν τοῦτον φοροῦντα καὶ βασιλεῖς etc. — ἀιδέσονται Β Pal. V. — 227 ἐν χειρὶ Β, λάαν Α. — 228 θεοὶ Α, νόου codd. dett. (νόου Pal.) et edd. ante Herm. qui νόῳ scripsit. — 228 ἐπαράων codd. et edd. ante Herm. ἐπ' ἀράων Tyrwh. »ut constructio sit, ἐκαίοντες ἀράων. Nam ἐπαρά . . . in malam partem accipitur, ut καταράε. ἐπ' ἀράων Herm. Post hunc versum sequitur titulus πετραχῆς in edd. ante Tyrwh. In codd. dett. huius loco unius versus spatium vacuum relictum vel χ in χρῆ minio pictum est. Nec titulus, nec spatium est in Α. — 230 τετραυγέα Α, quod in epist. p. 11 hoc Plinii loco firmavi: N. H. 37, 10, 161: »Eupetalos quattuor colores habet, caeruleum, igneum, mini, mali«. — τετραύχεια dett. omnes. πετρά-

κα α, Steph. et edd. ante Herm. *πετράκια* if. *πετρήκης* in Thesauro citat Steph. unde *πετρήκα* recepit Herm. Cum notionem »praeduri« quam lexicī *πετρήκης* vocabulo tribuunt eo minus probare possit, »quod vix comode dicitur lapis durus esse sicut lapis«, Wiel p. 39 *πετραγέα*, ut *περιαγής* ab *ἀγνυμι* ductum, coniecit, »quod et egregie respondet subsequenti *τρύφος πέτρης*, quo et ipso saxi fragmentum significatur, et similiter de eodem lapide legitur apud Dion. Perieg. v. 1075 :

*Τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῆσιν ἴδοις ἐωπὸν ἀγάτην | Κείμενον οἶα κύλων
δρον ἐπὶ χθονός, ὄν β' ἀπὸ πέτρης | Χειμερίου ποταμοῦ κάτω σύρουσι
χαράδραι.* —

Πετράκης nomen esse lapidis alicuius ignoti, sententia erat Eschenbachi et Gesneri, quorum prior *εὐπέταλον* per virens, posterior per fissile vertit. H. Stephanus in Thesauro s. v., eupetalon apud Plinium gemmae nomen esse non ignorabat, tamen dubius haerebat, utrum *εὐπέταλον*, an *πετράκα* substantivi vice fungeretur. Schneider in lexico graeco, ut ante eum iam epitomator fecerat, et *εὐπέταλον*, et *πετράκα* in adiectivorum numero habebat et de achate dictum esse censebat, vv. 230. 231 autem cum sequentibus iunxit. Cuius sententiam amplexus est Wiel p. 39 praesertim quod »qui vulgo praefigitur titulus: III *πετράκης* abest a cod. Parisiensis. Sed in P quoque a sequentibus seiunctos esse hos duos versus haec mea editio docet. Herm. nihil nisi optabat, quid epitome haberet indicavisset Tyrwhitt. Miror virorum doctorum errores. Cum et eupetalos, et dendrachates a Plinio quoque quasi diversa gemmarum genera enumerentur (cfr. praeter locum supra laudatum N. H. XXXVII, 10, 139: »vocatur . . . dendrachates quae velut arbusculis insignis est«) nihil restat nisi ut de eupetalo dictos esse versus 230–231 sumamus. Et est in margine A ad v. 230 *περὶ εὐπέταλου*, et ad v. 232 *περὶ δενδραχάτου*. — 230 *λάαν* A. Post v. 231 titulus in B *περὶ ἀγάτου λίθου*; in Pal. V *περὶ ἀγάτου*; in P et edd. ante Tyrwh. *ἀγάτης*; titulum om. A et in spatio vacuo M. Ad v. 232 »ὅτι ἐν αὐτῷ ὅλον δένδρα φαίνονται, δενδρόφυτος ἐπωνόμασται ὁ ἀγάτης« Moschi schol. ineditum. — 232 *εἰ καὶ* A, Tyrwh. ex con. et Herm. *εἰ* deest in codd. dett. et in edd. ante Tyrwh. *αἶ κεν* vel *ἦν δέ γε* con. Portus apud Steph. *δενδροφυτοῖο* A M. *χερσὶ* B. — 233 *μᾶλλον καὶ* dett. et edd. ante Herm. qui *μᾶλλον κεν* scripsit. *μᾶλλον καί* (vel *κεν*) om. A in lacuna. *θάλποιτο* A, *τέρποιτο* codd. dett. et edd. omnes — vv. 234–237 om. A in lacuna. — 234 *κατόφεται* B P Pal. V aif. *κατόφεται* [M] inde a Steph. — 236 *τοῦνεκεν* edd. ante Steph. — 237 *ἐπάνυμιν* B. — 239 *τὸν δὲ* A B Pal. *τόνδε* rell. dett. et edd. omnes. *τεοῖς* Pal. — 240 *κέρα δύο* codd. (*κέρατα* Pal.) et edd. ante Herm. *κέραε δύο* maluisset Tyrwh. »si res integra esset«; *κέρατα δύο* Schneider; *κέρα δύο* Herm. et Tauchn. errore; quem corr. corrector Weigelianae. *χράτερον* B. — 241 *ἀπουρ.* B. — 242 *σταχυοπλάχαμος* Pal. ante corr. *ῥοι* a verbo *ἔμι* derivasse

videtur Eschenb. qui vertit »Plenum in sulcum effundet frugiferum sinum«. *ἔσαύλακα* a. Post v. 243 titulus est in B P Pal. V et edd. ante Tyrwh.: *περὶ κέρατος ἐλάφου*. om. titulum A et in spatio vacuo M. — 244 *σκέπτω* M ante corr. *θυητόν* ex *θυητόν* B V, *θυητόν* P in textu, Pal. if. *θυητόν* P in marg. et rell. *ἔχον* B. — 246 *φύσεως* A, *φύσιος* codd. dett. et edd. omnes. *πολυδαίδαλον* voluisse videtur Eschenb., vertit enim: varium naturae opus. colon post *ιδόντων* est ex A. v. 247 addidi ex A, deest in codd. dett. et in edd. omnibus. — 248 *οὔποτε κόρη* A, *οὔποτε κόρησιν* B M, P in textu, Pal. ἰ supra ε scripto, *οὔ ποτέ κόρησιν* V, *οὔ ποτι κόρησιν* edd. omnes; *ποτι* iam P in marg. — 249 *πέτρη* A, *πέτρη* codd. dett. et edd. omnes; *κρατερὴ τόγε πέτρη* A, *κρατερὴ τε γε πέτρη* codd. dett. (*κρατερὴ* B qui *γε* om.) et edd. ante Herm. vv. 248 — 249 multum vexati sunt. *οὔποτε κόρησιν πέτρη* egregie iam Gesner coniectura assecutus est, quae tamen neque a Tyrwhitto, neque a Wielo intellecta est. Tyrwh. locum sic constituit, stigmatē post *ιδόντων* posito:

*Ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο φύει γε μὲν οὔ ποτι κόρησιν,
Πέτρη ἀλλ' ἔμπης πέλεται **** κρατερὴ τε.*

(»Ex capite cervi nascitur quidem, non ad tempora. Sed nihilominus lapis est *** et validus). Nimirum post *πέλεται* excidisse adiectivum quoddam v. gr. *σκληρὴ* putavit, cuius loco ab interpolatore metri fulciendi causa *τε γε πέτρη* adsutum fuerit. Unde profectus Ruhnken (in Bibl. Crit. VIII p. 91) *πέλεται κρατερὴ στερεὴ τε* scripsit quod ab Hermanno receptum est collato v. 568 *ὥστε σε πάγχυ λίθον στερεὴν δίσασθαι*. Obscurum additamentum *οὔ ποτι κόρησιν* (»neque vero innascitur capiti petra, sed tamen duro lapidi aliquid simile« vertit Eschenb.) a tantis criticis intactum relictum esse miratus Wiel p. 40 his conatibus nihil profici declarat: »quid enim potest ineptius dici quam cornua non ad tempora bestiae nascuntur tamen durissima sunt, quum potius exspectaveris quamquam ad tempora nascuntur tamen durissima sunt«. Tum pergit: »Sed locum graviore corruptione laborare, quam ut leni remedio sanari possit, vel hiatus docet in *πέτρη ἀλλ'* non sine maxima offensione admissus, solum in hoc carmine exemplum, quo longa vocalis in spondei thesi ante vocalem producta maneat. In eo autem codice, unde libri nostri originem duxerunt, *πέτρη* suo loco errore omisum margini appositum fuisse videtur, unde a librario aliquo imperito in primam versus sedem receptum est. Itaque persanaveris locum scribendo:

*ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο φυτευόμενον ποτι κόρησιν ·
ἀλλ' ἔμπης πέτρη πέλεται κρατερὴ στερεὴ τε*

simul commate post *ιδόντων* deleto. Mens enim coelestium, inquit poeta, exhilaratur, quum artificis naturae opus ex

capite cervi ad calvariam enascens conspiciunt: Nam *ἀόρη* apud recentiores non modo tempora, sed calvariam atque totum etiam caput significat. cfr. R. Volkmann. Comm. Epp. p. 48. Hom. II. 8, 109 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκει. Wielianum vertendo expressit Seidenadel. Scripturam, quam ex A recepi, sic interpretatus sum in epist. p. 22: »Est lapis, de quo agitur, cornu, (cornui simile), quale ex cervi capite nasci solet; quamvis autem tempora cervi nunquam lapidem gignant, tamen cornu illud (τό γε) φύσεως πολυδαίδαλου ἔργον durus est lapis'. Quemdam ingenii vocabulorumque lusum his verbis inesse, facile, credo, perspicere potest. — v. 247 οὐδέ κεν ἀγροῆς conī. Schneider. »Dubito de tali composito. Si quid mutandum, scribi potest οὐδέ κ' ἀναγροῆς. Sed potius visum est vulgatam servare.« Herm. qui didacticis et recentioribus epicis ἦν κε, ἦν ἄν, ἄν ἄν similia dicere licuisse pluribus exemplis plus minusve certis demonstrat. Et ἄν κεν legitur iam apud Homerum II. XIII 127 et in formula δρρ' ἄν μὲν κεν. — 250 ἐστί (vel ἐστὶ) codd. (ἐστι P) et edd. ante Herm. qui tacite ἐστὶν scripsit. — 251 πρὶν κεν μιν B P Pal. πρὶν κέν μιν A. ἀμπαράων B. εὐρης A, εἴρης B, εἴροις codd. rell. et edd. ante Herm. qui recte εἴρης edidit. νημετία Pal. ante corr. λάαν A. — 252 κράατα A quod non placet. — vv. 253 — 254. ψευδοκάρηνος B. τρίβειν A, τρίβεις codd. dett. et edd. ante Herm. ἐλαίω A. — πάνθ' ἤματα B Pal. V, πάντ' ἤματα P, sed prior τ in ras. σεῖο om. Pal. — Τρίψας ἀπὸν μίσγε σὺν ἐλαίῳ, καὶ τοῦτ' τὸ βρέγμα ἀλειφόμενος, τρίψας ἐπαναφύσεις. Schol. Moschi. Ex hoc scholio et ex epitoma (φαλακρὸν ἐπιχρίσεις) Ruhnken (in Bibl. Crit. VIII p. 92) olim χρίεις lectum esse coniecit, perperam; nam neque Demetrius Moschi melioribus codicibus, quam nostri sunt, usus est, neque epitomatoris verba cum vulgata scriptura conciliari nequeunt. χρίεις recepit Herm. sprete alia Ruhnkenii emendatione κροτάφους. Sed lege, quae Wiel p. 39, 40 de Hermanni textu scripsit: »In his non pauca sunt quae displiceant. Primum εἰ particula in eodem versu iterata, quod ab elegantia huius poetae abest [??]; deinde additamentum εἰ καὶ ψευδοκάρηνος ξοῖς sic uti nunc est post versum superiorem prorsus inutile est; [Non credo.] accedit apertum vitium contra linguae usum, quo dicendum est χρίειν τινά τιμι non τινά τι, ut hic legitur omnino singulariter; quod quidem vitium lenitur, non removetur Ruhnkenii coniectura κροτάφους; nam hoc et ipsum est insolens. Restat apodosis δὲ particula instructa [v. 255], quod contra morem huius poetae est; Tyrwhitto denique vel articulus quamvis ad Homericum usum accedens incommodus fuit. Quae quum ita sint, equidem non dubito, quin sic scribendum sit εἰ καὶ ψευδοκάρηνος ἐὼν μίξας μιν ἐλαίῳ, qua leni mutatione cunctis illis incommodis remotis omnia vides plana et aperta: μιν τριβόμενον coniunge cum μίξας, κροτάφους cum χρίεις; postremus autem versus sic non amplius apodosis loco accipiendus est, sed suam habet sententiam integram

et solutam. Cui vero haec magis placeat ratio, ut enuntiatio condicionalis priorem, ut assolet, comprehensionis sedem occupet, illi scribendum erit *εἰ γὰρ* et in ultimo versu *αἶψα νέαι* sive quod magis arridet *αἶψ' ἀδυναίαι*. Sed recepta ex optimo codice forma *τριβεῖν* (neque enim eodem vocabulo in eodem versu iterato apud nostrum offendor) Wielii coniecturae cadunt omnes. Primum *ἢ γὰρ* pro *εἰ γὰρ* scripturus eram, sed cum neque apud nostrum neque apud alium quempiam *ἐλαίω τριβόμενον* idem atque *τριβόμενον καὶ ἔπειτα ἐλαίω μγέν* significare possit, versum amissum esse statui, in quo miscendi notionem expressam fuisse credo. Offendit praeterea quod tempora illinenda sunt, ut in calvaria capilli nascantur; an *πρωτάφους* glossema est, quod vocem *κόρσην* (i. e. caput) expulerit? — 255 *αἰ δὲ* A Pal. V et edd. ante Herm. *καὶ δὲ* maluit Tyrwh. improbatu ab Herm. *αἰ δὲ* [rell. codd.] Herm. tacite. *ἀνθήσουσι* codd. et edd. ante Herm. qui tacite *ἀνθήσουσιν* scripsit. — 256 *πρωτάφωμον* B. *ἐπὶ δέμνια* Dinner p. 412. *Ἄνεος δὲ παρθένον εἰς γυναῖκα ἄγων τοῦτον εἰ φέροι τὸ* (sic P V, *φέροίτο* Tyrwhitti apogr. quod corr. Tyrwh.) *πρωτον αὐτῆ συγκινόμενος* (sic P V; *συγγερόμενος* edd.), *αἴτιος αὐτοῖς ὁμοιότης ἔσταιαι*. Moschi schol. *αἰζείως* M P aif. — 257 *ἐρατῆς* B. *ἐπὶ μάρτυρα* A. *φέρου* voluisse videtur Eschenb., qui vertit *habebis*. — 258 *λάαν* A. *ὁ δ'* edd. ante Herm. — *σύνησιν* A. — 259 *τῆρας* B. *ἤματα* B P Pal. V. — Post v. 259 spatium in M; titulus *τῶν ἐν ἀγροῖς ἀλλιζομένων* B P Pal. (hic quidem *τ. ἐν ἀγρῶν ἀλλ.*) V et edd. ante Gesn. qui recte vidit hunc titulum nihil nisi glossema vocabuli *ἀγραύλων* esse. *περὶ βαρβάρου λίθου* Gesn. Om. titulum Tyrwh. Herm. *περὶ ζαμίλαμπου* margo in A. — 260 *αἰγίωχοι διός* B Pal. V.; in P *διός* suppletum est in marg. — 261 *οἰεῖ* B. *χεσσοχίτωνι* aif. *λάαν* M, sed *λίθον* tamquam glossema suprascriptum est. — *Ἐπὶ Διονύσῳ χισσοχίτωνι ἤγουν χισσοφόρῳ, τοῦ Διὸς οἰῶ τοῦ αἰγίωχου, ἀγγέλλω ἦτοι προλέγω τὸν λίθον εὐάρεστον εἶναι. Βάρβαρον δὲ ὅτι ἐν Συρίᾳ παρὰ τὰ ρεύματα τοῦ ποταμοῦ εὐρίσκειται διὸ καὶ φησι τοῖς ζαθέοις αὐτὸν ὕδασι βρεχόμενον*. Moschi schol. — 263 *διανόμενος* B V. *ζαμίλαμπιν* A, *ζαθέοισιν* rell. (*ζαθέοισι* P et edd. ante Herm.) Iam in epist. p. 11 monui hinc restituendam esse *zamilampis* formam apud Plinium N. H. XXXVII, 10, 185 (et apud Isidorum Or. XVI, 15, 14). Haec enim Plinius de nostro lapide: *zamilampis* in Euphrate nascitur, Proconnesio marmoris similis, medio colore glaucο, ubi *zmilatis* cod. Pollingens. saec. XV, *zmylacis* cod Vindob. saec. XV, *zmilaces* edd. vett.; sed scribendum est *zamilampis* ex cod. Bambergensi antiquissimo (saec. X—XI) qui *zamilampis* habet in indice. Apud Isidorum *zimilanius*, *zimilanitius*, *zimilanicus* est in codd. — 265 *ἀλωήν* A M Pal., *ἀλωήν* B, *ἀλωήν* V, *ἀλωας* aif. *ἀλωās* [P?] Steph. et rell. edd. Post v. 265 in P ante corr. iterum *κλήμασιν αὐτίκα σείτο* erat. vv. 266—270 om. ab *πολλόν* usque ad *ἀρούραις* A in lacuna. — 266 *ἀφύσσεσθαι* B aif. *μεθύσσεσθαι* V. Post v. 266

titulus *ἱασπίς* in M P et edd. ante Tyrwh. *περὶ ἱασπέως λίθου B, περὶ ἰάσπεως* Pal. V. om. Tyrwh. Herm. — v. 267 *γλαφυρήν* requirebat Wiel p. 41, cum *ἱασπίς* non solum apud alios scriptores verum etiam apud nostrum (v. 270) feminini sit generis. *γλαφυρόν* vocabulum suspectum et a notione et a forma: a notione quod non facile intelligas, quid sit illud de *iaspide* dictum; a forma, quod *γλαφυρήν* desideratur . . . Praeterea *γλαφυρός* alibi non legitur in hoc carmine, saepe *χλοερήν*, quod substitui malim et intelligi de prasino colore subviridi, qui *iaspidi* a gemmarum scriptoribus passim tribuitur. Egrege convenit alterum epitheton *ἑαρόχροονα*. Ego *γλαφυρήν* retinui, ne duobus epithetis eandem notionem expressisse poeta putandum sit; praeterea *γλαφυρόν*, quod per politum vertit Gesn. per elegantem Eschenb. haud absurdum esse puto. — *ἑαρόχροον* codd. et edd. omnes; pro quo *ἀερόχροον* conii. Salmas. ad Solin. p. 143 a B, et Bernard ad Psellum de lap. p. 17, vertendo expresserunt (aerini coloris) Eschenb. et Gesn.; probavit Koen. ad Greg. Corinth. p. 33. Sed recte contra Tyrwh.: »Ego sane an prima in *ἀερόχροος* corripi possit, dubito; et praeterea nulla mutatione opus esse censeo, cum virides *iaspides* scriptores de gemmis passim agnoscant. Probavit hoc Ruhnken in Bibl. Crit. VIII p. 92 simul monens Tyrwhittum suam vocabuli *ἑαρόχροος* explicationem confirmare potuisse ex Hemsterhusio ad Lucian. Nigrin. p. 52. Salmasius *ἀερόχροον* suum ex Dionysio Periegeta firmaverat, qui v. 724 *iaspidem ἡερόεσσα*n appellavit. »Addere poterat Psellum de Lapid. *ἡ ἱασπίς φύσει χρυσταλλοειδής, ὀλίγον ἐπιτεινομένη τὴν χροιάν· καὶ ἀρίστη μὲν ἡ πορφύρουσα· ἔστι δὲ τις καὶ ἀεροειδής*. Sed quoniam utrumque ad gemmae colorem, qui non unus est, aequae est accommodatum et *ἑαρόχροον* quamquam hic tantum repertum, bonum admittit explicatum, non video, cur quod habemus sine causa amittamus. Sin vero audacius fieri alicui videatur, ut coloris notio ab anni tempore ducatur, is certe non dubitabit eius vocis originem ducere ab ea notione, qua *ἕαρ* significat ut de animantibus sanguinem, ita de plantis sucum. Cfr. *ἕαρ ἐλαίης* Nic. Al. 87. 314. Callim. fragm. 201. Itaque prasinum colorem indicari vides, sicuti prasoidis nomine apud Plin. 37. 8. 32 *iaspidis* quaedam species appellatur. Similem coloris significationem habemus in Aglaiae Byzantini carmine medico, ubi est *λίθος εἰαρικήτης*, ab ipso scriptore explicatum per haematiten lapidem«. Wiel l. l. — v. 268 *ἑὰρ βέζοι τις* codd. et edd. ante Herm. qui correxit. (*τίς* Pal. *τίς* V) *ἰένεται* B V. — v. 270 *ἡδὲ καὶ ἀχμηροῦσιν ἄγοι* codd. (praeter B qui totum versum om. haplographica negligentia; *ἀχμηροῖσιν* M) et edd. ante Herm. — v. 270 ut ex glossa natum deleri voluit Ruhnken Ep. Crit. I p. 55, cum *καρφαλέας* per *ἀχμηράς*, *νεφέλαις κορέσουσι* per *πολὸν δμβρον ἄγουσι* explicetur. Cui oblocutus est Gesn. »multum enim negotii sibi facessierit qui *ταυτολογίας* hoc genus ex antiquissimis quibusque Romanis, Graecis, Orientalibus expungere velit«. Probavit hoc iudicium Tyrwh.

qui tamen addit: »In hoc loco confusa orationis series, et similes terminationes versuum 266 et 267 [vulg.] faciunt ut suspicer, inter duos illos versus nonnullos intercicisse, in quibus de alio quodam lapide narratio incepta sit. Potestates certe, quae inferius memorantur, a nullo, quod sciam, scriptore iaspidi tribuuntur, earum autem principes hephaestite a Plinio N. H. XXXVII. 60 et Marbodeo cap. XXXII«. Hanc autem de lacuna suspicionem missam fecit Tyrwh. postquam epitomae ope versus 271 sqq. de lychnite non de iaspide dictos esse intellexit; neque tamen hac de causa vulgatam recte se habere iudicavit; dicit enim: »ex his patet, opinor, versum 267 [vulg.] quem deleri voluit Ruhnk. ab Epitomatore nostro in exemplari suo lectum fuisse; quod tamen me non movet, quin aut illum delendum, aut priorem (nescio quomodo) emendandum iudicem«. Hermanni haec est nota: »Koenius ad Greg. Cor. p. 35 ita hos versus emendat: *καί οἱ καρφαλέας νεφέλαι κορέσουσιν ἀρούρας· Ἥδὲ καὶ ἀρχμηρῆσιν ἄγοις πολὺν ὄμβρον ἀρούραις*, postremo versu poetam ratus alloquutum esse cum sequentibus vs. ipsum lapidem. Non in v. 266 ut putat Tyrwh. sed in v. 267 vitium latet. Scripsit enim poeta *ἦδε γὰρ ἀρχμηρῆσιν ἄγει πολὺν ὄμβρον ἀρούραις*. Ita planus est sensus. Cum iaspide, inquit, si quis deos adeat, siccis agris nubes mittent. Haec enim vis est huius lapidis, ut imbrem cieat«. Wiel p. 41 in vulgata scriptura »eandem in utroque versu terminationem, verba tautologica, copulationem per *ἦδὲ καὶ* ineptam, optativum *ἄγοι* inexplicabilem, orationis seriem confusam« reprehendit et Hermanni coniectura offensionum minimam partem remotam, longe gravissimam relictam esse queritur; quare transpositis versibus simulque partem Koeniani inventi auctore non nominato recipiens locum sic constituit:

*ἦδε καὶ ἀρχμηρῆς [sic!] κεν ἄγοι πολὺν ὄμβρον ἀπ' ἀδρης
καὶ οἱ καρφαλέας νεφέλαι κορέσουσιν ἀρούρας.*

hac nota addita: »Quam autem facile ab altero versu ad alterum oculis aberrari potuerit, probat utriusque terminationis similitudo; et esse aberratum mihi quidem persuadet illud, quod *ἦδε καὶ* in posteriore versu ineptum, aptissimum est in priore. Hoc modo servari vides codicis lectiones *καὶ* et *ἄγοι*, evitari praeter alia incommoda etiam *ἄγειν* dativo coniunctum, quod aliqua certe offensione hic quidem non caret«. [Immo nostri usum loquendi quam maxime sapit; cfr. v. 8. 9. *ἀθανάτοισιν ἄγων* et v. 591 vulg. *ἀγρῶν τραῦμα φέρουσαν*.] Ego Hermannianum recepi, cum in violenta Wielii mutatione etiam *ἀρχμηρῆς ἀπ' ἀδρης* (sic, non *ἀρχμηρῆς* eum. voluisse puto) *ὄμβρον ἄγειν* ineptum esse videatur. — 271 *λύχνις δ' ἐκ πεδίου βοθίων ἀπέσρψε χάλαζαν* Δ, qui *περὶ λυχνίτου* habet in marg., et rell. codd. nisi quod *ἀπέσρψε* dett., Ἄχνης B, Λύχνης M, ἀχνης P, Pal. V et edd. ante Steph. qui praeceunte Perdr. *ἀχμης* dedit. In codd. omnibus *ἀχνης* (λύχνης etc.) ita scriptum est, ut de alio inde ab hoc versu lapide agi clare indicetur. *βοθίων* codd. omnes (*βοθίων* V) et edd.

ante Herm. omisso τ'. ἀπόερξε A, ἀπόεργς rell. χαλάζαν B; χάρβαζαν edd. ante Eschenb. qui tacite correxit. »Non dubito, quin dederit poeta Λύχμας δ' ἐκ πεδίου, ῥόθιόν τ' ἀπόεργς χάλαζαν. Poeta, ut solet, convertit se ad gemmam ipsam. Gesn. De lychnite hoc loco agi ex epitoma didicit Tyrwh. qui λύχνη, σὺ δ' ἐκ πεδίου coniecit, probatum Hermannō, et recte quidem puto, nam licet λύχνης, si cum A ἀπόερξε scribas, contra metrum non peccet, nimis dura foret apostrophe in v. 272, neque aoristus ἀπόερξε aptum praebet sensum. Obstat etiam auctoris usus loquendi, quo in prima carminis parte, ubi ex Theiodamantis persona loquitur, verborum vel praesenti vel futuro tempore lapidum virtutes praedicat. ῥόθιόν τ' pro ῥοθίων coni. Gesn. recepit Herm. ῥόθιον κυρίως τὸ κῦμα schol. Moschi. — 272 κῆρας M (cum gl. μοῖραι) et P ante corr. στιγώννται A, στιγώσων codd. dett. et edd. — 273 καὶ ἐπὶ A V. — 274 ἤυτε aif. κρύσταλος A. ἐκ A M P Pal, ἐκ [B? V?] Herm. ἐς aif. ἐκ inde a Steph. edd. ante Herm. — 275 ὅτι ἐκ τούτου κῦρ ἀπτεται ὥστε καὶ λέβητα ἀναζειν ποιῆσαι. Schol. ined. Moschi. μὴ pro δῆ codd. aif, δῆ Steph. et rell. edd. — 276 ἀμφιέσσην A, ἀμφιέσσην Herm. ex coni. ἀμφιέση codd. dett. et edd. ante Herm. ἐν δὲ πλείω A, ἐνὶ δὲ πλείω codd. dett. et edd. ante Gesn. qui ἐνιδε (ecce) scripsit sine sensu. »Simplicius est ἐνιπλείω coniunctim accipere (ut supra v. 190 ἐνίπλεον) et δέ interpositum quasi δῆ reddere: et quidem pleni lebetis. Tyrwh. »Non minus barbara haec Gesneriano commento. V. Slothouwerus in Actis Soc. Trai. vol. III p. 158 ὄδεος πλείω coniecit, parum eleganter Herm. qui ἀμφιέσσην ἐνιπλείω λέβητος scripsit. Probaret hoc Wiel p. 19 »nisi parum videretur verisimile vocem vulgarem tam mirae corruptioni obnoxiam fuisse. Equidem rarissimum vocabulum ὄδηπλείω reponere ausim quod equidem nusquam inveni et a codicum scriptura nimis recedere puto. — 277 προσμένει A M, προσμίμνει rell. dett. et edd. ante Herm. qui quod ex Tyrwhitti et Slothouweri coniectura recepit πῦρὸς μένει Homericō loco firmavit Il. XXI 362 ὧς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπεγόμενος πυρὶ πολλῷ. — 278 ψυχροῖσι B M Pal. V aif, de P non notavi. κονίωσι M. λίπη A, λίποι codd. dett. et edd. si cum coniunctivo habes v. 96. 420. 630. 633. — 279 κωκωμένον eoni. O. Schneider in Nicandreorum praef. p. 128 et Wiel p. 19. κωκωμένου codd. et edd. κωκωμένου coni. Perdr. Post v. 279 titulus περὶ τοπαζίτου λέθου in B, τόπαζος in M P et in edd. ante Tyrwh., qui titulum om. cum A et Herm. περὶ τοπάζου in Pal. V. περὶ τοπαζίτου A in marg. — 281 θυητοῖσι aif. θυηποτοῖσι P ante corr. θυηπολοῖσι B, P post corr., Pal. V aif et Dinner p. 755. θυηπολίησι edd. post Steph. »Aldina habet θυηπολοῖσι quod propius ad verum accedit quam θυηπολίησι. Nam duplex hic dativus ab epica dictione alienus est. Legendum θυηπολέουσι, nisi θυηπόλιος pro θυηπόλιος nove formatum statuere velis, quod in hoc quidem poeta, qui in adiectivis multa novavit, non audacius fieri vide-

turæ. Wiel p. 24. *θυηρλέουσι* extat in A [M]; et idem iam Eschenb. coniecisse videtur, vertit enim «sacra facientibus». — Post v. 281 titulus *περι δπαλλίου λίθου* in B, *λίθον* (sic) in P Pal., *περι δπαλλίου* in V, *δπαλλιος* in edd. ante Tyrwh., qui titulum omittit cum A M (hic in spatio vacuo) et Herm.; *περι δπαλλίου* A in marg. — »Τὸν τοῦ παιδὸς τέρενα χροῖα ἤτοι σῶμα ἔχοντα· τὸν λίθον δπαλλίων λέγω τέρεπιν τοὺς ἀθανάτους» Moschi schol. ined. in quo quod in V post *χροῖα*, in P ante *χροῖα* male additum legitur, *τέκνα*, ex male iterato *τέρενα* originem duxisse videtur. — 283 comma post *ἀγλαόν* sustulit et post *οδρανίωνας* posuit Dinner p. 583. — *ἱμερτοῖο* codd. et edd. ante Steph., qui correxit. *τερπνόχροα* A solus, quod nolui recipere simulque lacunae signa post hunc versum figure. Confer praesertim quae Plinius de opalo memoriae tradidit N. H. XXXVII 5. 84: »Hanc gemmam propter eximiam gratiam plerique appellavere paederotæ. — Post 284 novum caput incipit Herm.; sequentia cum praecedentibus cohaerent in codd. et rell. edd. — 285 *δακρυοῖσι* A, *δάκρυσιν* P ante corr., *δάκρυσι* P post corr., rell. dett. et edd. ante Herm., qui *δάκρυσσι* scripsit; *δάκρυσσι* iam Musgr. et hoc vel *δακρύεσσι* Tyrwh — *λιθούμενος* A, quo firmatur Bernardi con. (ad Thom. Magist. p. 189 b) *λίθου μένος*, a Tyrwh. et Herm. probata. Sed quod *ὀφικόμοιο* pro *ὀφιανοῖο* scribi volebat Bernard, merito ab iisdem vituperatum est. *λιθούμενον* retinuit Gesner, qui *πίτυος δάκρυσι λιθούμενον* cum Eschenbachio «et pini lacrymis lapidescentem» vertit. — *ὀφανοῖο* B. — 286 *σμήρνην* (non *σμήρνη* ut est ap. Herm.) *σμίγσει* P aif, *σμίγει* B Pal. V; *φολλίδεσσι* M. — 287 *ἀργυφέαις* A M, *ἀργιφέεσσι* B V, *ἀργιφέεσσιν* P, *ἀργιφέεσι* Pal., *ἀργιφέεσσιν* aif, *ἀργυφέεσσιν* edd. post Steph. — v. 287 *ἀποστείχοντα* A M, et P V in textu, *ἀποστίλβοντα* B Pal. et P V in marg.; idem habent edd. omnes, recte. vv. 288—289 sic contracti sunt in codd. dett. et aif: *ἀδτίχα γάρ τοι δώσουσι* (*δώσουσιν* B) θ. *ἀγαθὸν τε* et sic edd. omnes nisi quod *ἀγαθῶν τε* habent cum A et *τοι* post *γάρ* primus expulit Steph. — 288 *αὐτά* A; *ταῦτα* ego scripsi in Epist. p. 22, ne diphthongus in *τοι* ante vocalem in thesi producatur. Non nisi ter hoc genus hiatus apud nostrum admissum reperi v. 42 *τίσουσιν καὶ οἶκον*, v. 50 *δώσω οἱ καί*, et v. 680 *ἀλλ' οὐ οἱ μοῖρ' ἔσκα* et hoc quidem semper ante vocabulum quod antiquitus digammo instructum erat. Miror haec tria exempla satis memorabilia a Wielio in quaestionibus de hiatu (p. 8—10) neglecta esse. — 290 *εἴσσει* B, *εἴσσει* V; *ἄσσοι' ἐθέλησθα* codd. omnes, *ἄσσοι' ἐθέλησθα* edd. ante Tyrwh. et Herm., qui *ἄσσοι' ἐθέλησθα* ex Gesneri coniectura receperunt; *αἰχ' ἐθέλησθα* coniecisse videtur Eschenb. qui vertit: si scire desideras. — 291 *ἀλέγενα* B. — 292 novum caput incipit Herm., non incipiunt codd. et rell. edd.; *ἡελίου* B; *λάε* A. — 293 *ἔσσει δόντι α.* — 294 *ἐμπεφῶσαι* M. — 295 *γέ μεν* A. — 296 *ἄλλων· τὸν μὲν* A et Herm. ex Tyrwhitti coniectura; *ἄλλο· τὸν*

μέν BPV a, ἄλλο· τὸ μὲν M Pal. if et rell. edd. ante Herm., λίθων ἔστ'. ἄλλο coni. Gesn. Emendationem non absolutam esse a Tyrwhitto contendit Wiel p. 24, qui scripsit τῷ τὸν μὲν οἷεις, »nam thesis quarti pedis positione producta quamquam qualis hic est offensione paene caret, tamen eam ut rarissimam in hoc poeta ne sic quidem admiserim. Exempla eaque satis dubia [?] in toto carmine extant tria, de quibus vide in capite de numeris inscripto [p. 10; sunt vero v. 292 ἐν τάρφρασι Ἰδης, v. 145 ἐς γαῖαν ὀρούσας, et v. 253 ἐς δέμνια κούρη]. Deinde ut pro νοήσεις poneretur οἷεις ipsa sententia postulare videbatur; et positum vides in simili loco v. 562 [vulg.] πήγνυον, ὥστε σε πάγγυ λίθον στερεῆν ὀύσασθαι Οὐδέ τ' ἔην ὀύσασθαι, ἐπεὶ στερεῆ λίθος ἔνεα. Sed νοήσεις videtur requiri etiam a vocabulo εἶκελος εἰσιδέειν in v. 299. Deinde postquam totus locus ex A emendatus est (cfr. κρύσταλλον λευκήν) aptum quoque sensum praebet νοήσεις, neque dubia sunt tria illa exempla, quae ad monosyllabi τόν in quarti pedis thesi productionem excusandam Wiel attulit. — vv. 296—297 verba λευκήν· εἰ δ' οὐκ ἔχεν ἔνδον ἐθείρας κρύσταλλος addidi ex A (qui κρύσταλλον habet); omitunt codd. dett. et edd. omnes; neque sequens εἰ δ' οὐκ ἔχεν οὐδ' ὄγ' ἐθείρας viros doctos de vulgatae scripturae vitio monuit; quod sane mirum est. — 297 κρύσταλλον A. — 298 κρύσταλλον κενήν codd. omnes, (etiam A) et edd. ante Herm., qui Tyrwhitti coniecturam κρύσταλλον γενεήν recepit (vertit Tyrwh.: »hunc quidem senties esse crystallum secundum genus«). Multo deterior est Hermanno iudice Koenii coniectura ad Greg. Cor. p. 100 λίθων ἄλλων· ὁ μὲν εἶχε νοήσεις, κρύσταλλός κεν ἔην, unde tamen ut κρύσταλλός κεν ἔην recipiatur et a sequente χρυσολίθος κεν ἔην et a totius loci sensu flagitari moxui in Epist. p. 23. — 298 ὁ δὲ A M; χρυσολίθω A. — 299 ἔκελος codd. et edd. ante Steph. qui εἶκελος edidit; εἰσί δέειν B; ἔσχεν οὐδ' ὄγε B. — 300 κε ἔην A; ἐσθλῶ φημι A et sic corrigendum in textu, ἐσθλῶ (ἐσθλῶ B) φημί ut videtur, rell. codd. et edd. — vv. 301 usque ad 304 om. A in lac. — 302 ἡέλιος B. — ροῖζον ἐρικυδέος ἀτύχα φωτός codd. et edd. ante Herm., nisi quod ροῖζον aif. Quod de stridore electrico dictum esse putabat Gesn. qui sermonem esse »de gemmis succini similitudinem habentibus« ratus v. 304 »de scalpura facili harum gemmarum« intellexit. Quod improbens Tyrwh. ῥέζον ἐρικυδέας ἀτύχα φώτας coniecit, cui coniecturae postea ex epitomae verbis (φορούμενοι δὲ οὔτοι, φασίν, ἐδπρεπιστέρους καὶ σεμνοτέρους τοὺς ἀνθρώπους ποιῶσι καὶ παρὰ πᾶσιν αἰδοῦς ἀξίους) multum auctoritatis accedere recte intellexit. Idem coni. Musgr., nisi quod ῥέζειν scripsit, quod metri causa iure praetulit Herm. — 303 τε B ante corr. pro τ'. — 304 ἀγανόν B, Pal. ante corr. — 305 οἷτε . . . φορέουσι codd. dett. et edd. ante Herm., in qua lectione οἷτε qui, non et hi reddi debere observavit Tyrwh. »At οἷτε etsi plerumque reddi debet qui pariter atque οἷ, multum tamen ab hoc differt. Ὅστε notioni, quae

iam definita esse debet, aliud quid addit, quod ad ipsam notionem non est necessarium . . . ipsam vero notionem definitione constituere, id ab his pronominiibus atque adverbiiis [ἐνθα τε] alienum est . . . Ita hoc in loco ὅτε Graeci sermonis natura postulare ad ἡρώων referri. Quare noli dubitare quin poeta scripserit ὅτ κε φορέωσιν, ut Homerus, ὅς κεν ἀριστήν βουλήν βουλεύσῃ. Recte haec Herm.; habet A quoque οἱ καί . . . φορέωσι. — εἶγε θεοῦ μέγα δ. ἐπ. φορέουσιν coni. Schaefer Mel. Crit. p. 90, refutatus ab Hermanno in Incredibilium Libro p. 362 (Opusc. vol. IV). — v. 306 in codd. et edd. ante Herm. prioribus adnexus est. Post v. 306 titulus μαγνήτις in M P et edd. ante Tyrwh., περὶ μαγνήτεως Pal., περὶ μαγνητεως λίθου (sic) B, περὶ μαγνήτεως V. A versu 307 A quoque novum caput incipit; περὶ μαγνήτου A in marg. ad v. 307. — In v. 306 ἐνηεῖ pro ἐνηεῖα dictum esse putans Gesn. locum sic intellexit: »Audendo pariter ac concedendo, fiducia atque obsequio Di aequae placantur: ut non modo gemmae durae et saxa imagines Deorum et heroum recipiunt, sed etiam, et facilius quidem, molles«. Versum 306 non prioribus, sed sequentibus coniungendum esse viderunt Koen. ad Greg. Cor. p. 199, Musgr. et Tyrwh. — v. 307 Μαγνησίτην δ' ἔξοχ' ἐφίλατο A, Μαγνήτιν δ' ἔξοχ' ἐφίλησεν dett. (ἐφίλησε B V) et edd. ante Herm., Μαγνήσσα· τήν δ' ἔξοχ' ἐφίλατο coni. Musgr. Et idem invenit Tyrwh. nisi quod primum inter Μαγνήσα· τήν δ', Μαγνήτη· τὸν δ' et Μαγνήτι· τὸν δ' incertus haerebat, postea tamen Μαγνήσα, »quia eadem voce noster infra utitur v. 320 [vulg.]« praetulit, concedens tamen Μάγνησσαν, quae forma apud Tzetzam legatur in Chil. 4, 403 veriore scribendi rationem esse. Herm. recte Μαγνήση scripsit, quo ducit etiam A libri scriptura. Steph. ἔξοχα μαγνήτιν φίλησεν θούριος Ἄρης dubitanter coniecerat. τήν τ' pro τήν δ' scripsit Herm. minus necessario. — Tzetzes in Chil. II 403 respexit hunc locum, de magnetide loquens ἦσπερ Ὀρφεὺς ἐν Λιθικοῖς ἔγραφε τὰς δυνάμεις. — 308 πελάσει A, πελάση M cum gl. πλησιάζει, πελάσοι rell. dett. et edd. ante Herm., qui πελάση edidit. — 309 παρανεικῆ Dinner p. 617; γλαγόφρονα A, γλαγεόφρονη M, γλαιύφρονη B, γλαιύφρονη V, γλαγόφρονη P Pal. (hic cum corruptelae signo) et edd. ante Herm.; γλαγερόφρονη coni. Tyrwh., sed »neque omnino hoc epitheton placet, et multo minus ad στέρνω relatum, praesertim quum hoc habeat aliud epitheton«. Herm. Ruhnken in Bibl. Crit. VIII p. 92 ex v. 35 μαλακόφρων coniecit quod tamen nimis a librorum, praesertim A scriptura (γλαγόφρονα) recedit. Hermann »facilem et elegantem emendationem« Musgravii, ἀγανόφρονα recepit, quae mihi vel ob hiatum displicet. Wiel p. 9 compositum γαλερόφρονα finxit, cuius prima pars et ipsa rarissime invenitur. Ego τερενόχροα ausus sum; nihil enim frequentius quam commutatio terminationum -χροα et -φρονα, et videntur pueri τερενόχρους nostro in deliciis fuisse, cfr. v. 33 ἡίδεοι τερενόχρους et v. 283 ἱμερτοῦ τέρανα χροῖα παιδὸς ἔχοντα. Quod si quis ex hoc nostro loco

Tzetzam adiectivum *γλαγόχρους* et *γλαγεόχρους* sumpsisse crederet, quo ille in Antehom. v. 224, 245, 253 et alibi usus est, is *γλαγεόχροα* vel quod rectius formatum esset *γλαγερόχροα* scribere posset. — 310 *στέρνω* A. — 311 *ὄν* pro *ὄς* B; *ἤ γὰρ κάζουσα α, ἤγ' ἀρπάζουσα* if; corr. Steph. — *αἰεὶ* et v. 312 *ἄψ* A; *αἰεὶ*, et *καὶ* pro *ἄψ* codd. dett. et edd. ante Herm. qui *αἰρεῖ* pro *αἰεὶ* ex Musgravii coniectura restituit probante Wiello p. 38. — 313 *ἤτοι* P Pal. V et edd. ante Steph.; *μὴν φασὶν* A, *μὴν φασὶ* rell. codd. et edd.; *ἡέλιω* B. — 314 *ἀμφίπονον χρούρης* B; *καλύνει* A, *παλόνοι* codd. dett. et edd. ante Herm., qui *καλύνη* scripsit. — 315 *ὑπέρθυμος τεκεοκτόνος* A, *ὑπέρθυμος τε τεκεοκτόνος* M, *ὑπέρθυμος τεκεκτόνος* B (sic hic *τεκεκτόνος*) P Pal. V et edd. ante Eschenb., qui *γε* post *ὑπερθ.* inseruit. *ὑπερθύμως* Gesneri coniecturam recepit Tyrwh., Dinneri emendationem (p. 31) *ὑπερθύμοιο τεκεκτόνος*, probatam etiam Schneidero, recepit Hermann, (magnanimi A e tae vertit iam Eschenb.), et *τεκοκτόνος* ex constante linguae Graecae lege scribi iubebat Lobeck ad Phryn. p. 678. *τεκεοκτόνος* retinere nolui, cum tale compositum paucis similibus, ut *ἐλεόθρεπτος*, *ὄρεοπολεῖν*, *ἀλγεόδωρος* non satis firmetur. — *ἔτεκεοκτόνος* B (sic hic *τεκεκτόνος* ut habet Tyrwh.) *ἡ τὰ τέκνα φονεύουσα τὰ ἑαυτῆς* Moschi scholion in quo lemma et τὰ ante *ἑαυτῆς* om. V. — 317 *ἔθεν* A. — 318 *ἐπ'* B; *δῶμα* codd. omnes et edd. ante Herm., qui elegantem Piersonii coniecturam (Veris. p. 147) *σῶμα* recepit. Male oblocutus est Gesn.: »Sed illa optime *σῶμα* custodiet mulier, quae cupidos iuvenes ne in *δῶμα* quidem admittet.« — *φυλάσσει* A, et Herm. ex conii., *φυλάσσει* codd. et edd. rell. — 319 *ἐς* codd. et edd. ante Herm. qui *τα* cite *ἐς* edidit. Comma, quod in edd. inde a Stephano (non in codd. et aif) post *δέμνια* positum erat, sustulit Herm.; *ὀποδέμνια* Pal. aif. — 319 *λάθρη* B. — 320 *ὠδήν* A. — 321 *ἡδὲ* B V et edd. ante Herm.; *κατακῦωσούσα* B, *κατακνώσουσα* M, *κατακνώσουσα* aif; *ἔπνω* A. — 323 ante v. 322 scriptus est in B, sed appictis litteris ordinem restituit m. pr. — 322 *σὲ* A; *ὀρέγουσα* P Pal. if, *ὀρευουσα* a; *μειναιάνει* B ante corr. — 324 *εἰδὲ ἔμαχλ.* B, *μαχλοσύνησιν* A, *-σύνησι* P aif; *ἐλαῦνοι* A M, *ἐλαύνει* codd. rell. et edd.; *δία* B, *δῖ'* a, *δὶ* f. — 319 *εἰς* B; *τε τανύσσειται* B V, *τανύσσειται* Pal. — 325 *μάγνησαν* A et Herm. ex conii., *μάγνησαν* codd. dett. et edd. ante Herm.; *φερέοντων* V. — 327 *ὀπῆ* suprascripto ð B Pal; *καλῆ* A, *καρῆ* aif. — 328 fort. *ἀγορῆν τε συναγρομένην* conii. Eschenb., qui vertit: »etiam populum et forum congregatum. . demulcebisa; *ἐνὶ* B Pal. aif; *σῆθεσιν* M; *πειθῶ* aif. — 329 *καταλέξω*, ut conii. Perdr., codd. omnes, *καταλύξω* edd. ante Steph. qui *καταλέξαι* edidit. — 330 comma post *θέσκελα*, quod praebent primae editiones et damnaverat iam Steph., sustulit Hermann. — *τοι* om. codd. dett. praeter M et edd. ante Herm.; *τίη πλέον* conii. Gesn. »rectius fortasse« iudice Tyrwhitto, quam Steph., qui *τί καὶ* scribi iubebat; *τί τοι πλέον* edidit Herm., quod recepi, cum idem in A M extet; improbavit

a Seidenadelio secutus Wiel p. 25: »quod *καί τοι* in eiusdem membri parte priore iam legitur; praeterea in simili sententia v. 393 [vulg.] poeta scripsit *ὑν*. Hoc eo libentius hic etiam legerim, quod sic comoda quaedam et paene necessaria oppositio existit ad versum 329 [vulg.] *ἀλλ' ἦτοι τάδε μὲν καὶ ἐπαυτῖα κειρηθῆναι*. — *οὐρανόων* V ante corr. — 331 *φθέγγομαι ὦν ἀλφα* codd. dett. et edd. ante Herm., *φθέγγομαι τῶν ἀλφα* A, *φθέξομαι* coni. Steph., *φθέγγωμαι* Tyrwh., quod »etiam si τῶν deinde scribatur, numeros elegantes« minime praebere dixit Hermann. Mirati sumus hoc viri praestantissimi iudicium et ego in Epist. p. 12 et Wiel p. 25, qui recte *φθέγγωμαι τῶν ἀλφα* praetulit etiam hiatus vitandi causa. Hermann *φθέξομαι ὦν ἦγ' ἀλφα* scripsit, ubi *ἦγ'* nihil offensionis habere dixit »licet τοιοῦτο λέθοιο praecesserit. Nam sic etiam alibi, ut v. 267 [vulg.]« Tradita verba male intellegens de lacuna circa hunc versum cogitavisse videtur Steph., cuius haec est nota: »Sed illa verba, *τί καὶ πλέον οὐρανόων φθέξομαι*, fateor me ad verbum non vertere, quod quum ad verbum sonent: Quid amplius vel ulterius coelestibus dicam, hoc tamen significant: Si commemoravero, quanta sit eius apud ipsos etiam deos auctoritas (vel quantum eius erga deos robur) addendumne quicquam fuerit?« — 332 *ἤτορ ἐπὶ γνάπτει* A; *ὑφρα κισεῖο* B V, *ὑφρα κε* rell., *ὑφρά κε* edd. inde a Steph. — vv. 333—336 om. A in lacuna. — 333 *ᾤτε* Pal.; *ἐλέδωρ* B P Pal. V aif; *ἐκτελέσωσι* M P Pal. V et edd. ante Herm., *ἐκτελέσωσιν* B Herm. — 334 *ἐπαυτῖα* B. — 335 *καὶ γάρ μοι* codd. et edd. ante Herm. Pronominis *μοι* geminationem suspectam habuit Stephanus; *τοι* scripsit Hermann pro priore *μοι* ex Tyrwhitti coniectura, quod invita sententia factum esse nescio quo iure affirmavit Wiel p. 25, ubi vocabulum epicis non usitatum *συνεπισπόμενος* reponendum esse dixit. — 336 *ᾤμοισι* A M P Pal. V et edd. ante Herm., *ᾤμοισιν* [B] Herm.; *κρατεροῖσιν ἰών* A, *κρατεροῖσιν ἰών* rell. codd. et edd. ante Steph., qui *ἰών* scripsit; *τῶν* pro *ἰών* videtur coniecisse Eschenb., qui iam ante Gesnerum vertit »in robustis humeris fert variam harum rerum materiam«. *κρατεροῖσι λέθων* coni. Tyrwh., recepit Hermann. *φέρει* A M, et Tyrwh. Herm. ex Gesneri coniectura, *φέρει* rell. codd. et edd. — 339 *σεῖο δ' ἔτι κραδίην κλονέει* A (*δ' ἔτι* etiam M), quam scripturam recordationem eorum quae in carminis hypothesis de poetae cum dracone pugna narrentur, longe fortiorem et clariorem reddere, quam deteriorum praeter M codicum et omnium editionum scripturam *σεῖο δέ τοι κλονέει κραδίην*, in Epist. p. 13 dixi. *δ' ἔτι* coniecisse videtur iam Eschenb. qui vertit »Tuumque cor turbat ad huc«. — *δειμα* pro *δέριμα* coni. Pierson in Veris. p. 50, ingeniose, sed sine causa, ut recte intellexit Gesner. — 340 *δειόμεν* A M, P in textu, Pal. in marg., V, *δηέμεν εἰοῦς* B, *δεδιέναι* P in marg., Pal. in textu, *δειδέμεν* ex Tyrwhitti coniectura recepit Herm. — 341 *τρίψας* M; *καίκελο* P ante corr., *κεκλεο* a. — 342 *ἦν* B, P ante corr., aif; *κρατεροῖο* B M P V

aif, κρατεροῖσι [A Pal.?] Steph. et rell. edd.; ἔλθη γ' ὀδοῦσι A, ἔλθη (om. γ') codd. dett. et edd.; ὀδοῦσι B M, ὀδοῦσι P Pal. V et edd. ante Herm., qui tacite ὀδοῦσιν scripsit. — **περὶ ὀφίτου** A in marg. — **343** ἔλξει A et Herm. ex conii., ἔλκει rell. codd. et edd.; ἔσει Pal. ante corr. — Post v. 343 titulus *περὶ ὀστρίτου λίθου* in B, *ὀστρίτης* in P et in edd. ante Herm., *περὶ ὀστρίτου* in Pal. V; versus spatium vacuum relictum in M; *περὶ ὀστρίτου* A in marg. — vv. 344—345 recte prioribus coniunxit Hermann. — **344** σὺν δὲ καὶ A et Herm. ex conii., νῦν δὲ καὶ codd. dett. et edd. ante Herm.; οἶνω A. — **345** ἀχρητον codd. et edd. ante Gesn., ἀχρήτω conii. Gesner, probavit Herm. — Versum **346**, quem omittunt codd. dett. et edd. omnes, addidi ex A, in quo male ligatis litteris *πυιέρη* potius quam *πέτρη* scriptum esse videtur. *περὶ ἐχίδνης* A in marg. — **347** *αὐτοκασγνήτη* A M et edd. inde a Gesnero, *αὐτοκασγνήτη* P Pal. V, *αὐτοκασγνήτην* B, Dinner p. 596, et edd. ante Gesn. *δμώνυμε* A. Iam Steph. vitium subesse vulgatae scripturae vidit: »Fortasse inter hunc versum et proxime praecedentem aliquid deest; nam cum *δμώνυμ'* pro *δμώνυμε* videtur legendum *αὐτοκασγνήτη*. Quod vertendo expressit Eschenb. Caeterum recte haec a prioribus seiunxit Gesner, non de ostrite, sed de ophite aliquo lapide in versu 347 et sequentibus agi intellegens. Probavit hoc iudicium etiam Wiel p. 23. 24, hoc solum vituperans, quod Ὀφίτης lemma ante v. 346 posuit Gesner, cum de echietide lapide poetam locutum esse forma feminina *αὐτοκασγνήτη* arguat. Male Hermann sequentia quoque de eadem ophietide dicta esse putavit, cuius descriptionem a v. 341 orsus sit poeta. Improbavit hoc Wiel p. 23 »quum ipsa verba . . supra scripta nihil dubitationis relinquunt, quin poeta ad novum argumentum sese convertat, qui si in una eademque re tractanda pergit, nunquam tam magnifica utitur apostrophe, saepe, ubi ad novum caput transitionem instituit, velut v. 488 [vulg.]« — Epitomatori ἐχίτις audit lapis iste *δμώνυμος ἐχίδνης*. Eundem atque *ὀφίτιδα* modo laudatam esse putavisse videtur Tzetzes, cuius haec est nota ad Lycophr. 911: *μετακληθεῖς γὰρ ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτης ὑφ' Ἑλλήνων κατὰ μὲν τὸν Ὀρφέα ὑπὸ Μαχάονος λατροῦ ἰάται τῇ Ὀφίτιδι πέτρη*. Sed idem *ἐχίτιδα*, non *ὀφίτιδα* appellat Posthom. 582sqq.:

πόδας δὲ οἱ ἔλλκος ἔτειρε.

πέτρη δ' ἀρτεμέα ἐχίτιδι τεύξε Μαχάων.

δμώνυμ' ἐχίδνης B. — **348** ἦ βά ποτ' codd. et edd. ante Herm., qui ἦ βά ποτ' recepit ex Tyrwhitti coniectura, qua nunc non amplius opus. — *εἰναετῆ* V, *εἰναετ' ἰ α*, *εἴναετ' ἰλωβήν* if, *εἰναετ' ἦ* Dinner p. 474; *ἀμένηνον* a. — **350** πῶς Pal. aif; *κείνυν* aif; ἔλλπετο M P Pal. et edd. ante Steph., *ἐπλετο* A; *θυμῶ* A, *θυμός* V ante corr., *θυμό* (?) V post corr. — **351** *ἄπεκφεύξασθαι* B et Dinner p. 546 — **352** ὄγε B; *παπρός* a. — **353** *λάην* A; *ὄτις κε πίθοιτο* A M, *ὄτις κε πόθοιτο* B, *ὄτις κε πό-*

δοτο P Pal. V, *δ τις κε πύθοιτο* coni. Stephanus, *δ τις κε πίθοιτο* Tyrwh., quod vertit »quod quis credat«. Idem voluisse videtur Musgr., qui *πίθοτο* coniecit. »At id dici debuisset, *δ τις κεν πεπίθοιτο*; Nam *πιθίσθαι* est obedire, non credere. Quamquam quid omnino sibi vult talis quaestio, qua mea quidem sententia, nihil fingi potest ineptius. Quid enim? Nonne plurima, quae in hoc libello traduntur de lapidibus, ad vim eorum medicam spectant? Quare mirum, immo absonum est, de uno lapide hoc incredibile perhiberi, quod de plerisque aliis sine miratione narratur. Quae quum ita sint, id quod maxime, immo unice, hic dici debebat, reposui *δ τις κ' ἀξέοιτο*. Machaon, inquit poeta, a patre Aesculapio nactus auxilium, lapidem, qui medelam afferret, impositis femori medicamentis misit ad Troiam Alexandri occisorem«. Herm. Wielio (p. 24) et »*δστις* de certo illo lapide pro simplice *δς* positum« displicuit et »totum illud additamentum post *ἀρωγὴν* omnino languere, iniuria puto, visum est. »Scribendum est *δτις κ' ἐπιθεῖτο*, quod et mutationis lenitate et sententiae commoditate prae illo commendatur. Haec enim est sententia: Machaon a patre Aesculapio remedium edoctus, lapidem si quis imponeret, illum imposuit. Caeterum dubitari potest, an codicis [cuiusnam?] scriptura *ἐπίθοιτο* servari possit ex more Atticorum, a quo hic scriptor non plane alienus est. Sed id audacius visum«. Haec Wiel. Ego, cum neque *δτις κ' ἐπιθεῖτο*, neque versionem horum vocabulorum a Wielio propositam intellegere potuerim, Hermannianum recepi. Wielii coniecturam vertendo expressit Seidenadel: »Aber als Mittel erfuhr vom heilungskundigen Vater Jener den Stein, wer ihn braucht, [!]; ihn legt er als Mittel an's Bein ihm«. — *ἐπί* A Pal. et edd. ante Herm., *παρά* M, *ἐπι* [rell. codd. ?] Herm.; *μηρῶ* codd. dett. et edd., *μασθῶ* A, mero errore, nam epitomatores quoque *μηρῶ* legisse verba eius *Φιλοκτήτου τὸ σκέλος λάσατο* fidem faciunt. — 355 τὸν βὰ αif; *ὀσμὸν* P in textu; *ποσσὶν* A; *ἀρτεμέεσσι* A, et *ἀρτεμέεσσιν* coni. Ruhnken in Bibl. Crit. VIII p. 93, *ἀρτεμέεσσι* M, P post corr., V, *ἀρτεμέεσσιν* B Pal. et edd. ante Herm., *ἀρτεμέεσιν* P ante corr.; valentibus pedibus vertit Eschenb. — 356 *Πάρις* A et Herm. ex Tyrwhitti et Koenii (ad Greg. Cor. p. 125) coniectura, *πάρος* B M P et edd. ante Herm., *πάρις* Pal. — *περ ἀπίσται* [A B M Pal. V] et edd. inde a Steph. *παρὰ πίσται* P αif. — 357 *ὕπεροψη* B; *ποιάντοις* B. — 358 Hunc versum respicit Tzetzes ad Lycophr. 911: *Ἐλένου δὲ τοῦ Πριάμου παιδὸς μάντεως ὄντος κοί ἢ μόνου ἀτομολήσαντος τοῖς Ἕλλησιν, ὡς φασιν Ὀρφεύς τε καὶ Τρυφιδῶρος*; et ad 1048: *Ὁ δὲ παλαιὸς Ὀρφεὺς καὶ μετὰ θάνατον Ἐδρυκύλου ζῶντα παρεισάγει τὸν Μαχάονα, ἰώμενον τὸν Φιλοκτήτην*. — Posthom. 520 sqq.:

κτεῖνε (Eurypylus) *δὲ πολλοὺς Ἀργείων Ἀσκληπιάδῃ τε ἦρω' ἰητήρα, Μαχάονα, κάλλιμον ἄνδρα ὡς βα Κόιντος ἔφη· ὁ δ' ἄρ' Ὀρφεὺς ἄλλ' ἐπαεῖδει.*

κεκλόμενον B; κομίσαι A. — 359 λόγον B, λογόν V. — 360 νν. 360—362 citat Tzetzes in Exeg. II. p. 19 Herm. — τῷ A. — 361 περὶ σιδηρίτου A in marg. — δώκεσι δηρίτιν P, δώκεσι δηρίτιν aif, δώκε σιδηρίτιν A M Pal. V et edd. ante Herm., σιδηρίτιν B post corr., σιδηρίτην B ante corr. et Herm. et idem habet Tzetzes in Exeg. II.; et σιδηρίτην et σιδηρίτιν recte dictum esse putabat Gesn. provocans ad ὁ λίθος et ἡ λίθος. — τὸν ῥά aif et Tzetzes. — 362 ἤθανεν codd. omnes et edd. ante Steph.; ἄλλοισι codd. dett. et edd. ante Steph.; ἔμφυχον A et sic conī. Tyrwh., recepit Herm., ἄψυχον codd. dett. et rell. edd.; — ὀρίτην A, ὀρείτην quod conī. Tyrwh., recepit Herm., habet M; atque idem legit Tzetzes l. l. et epitomator; ὀφίτην B, ut conī. Perdr., ὀφείτην P, ὀφείτην Pal. et edd. ante Herm., ὀφείτην V. — 363 λυγρόν codd. dett. (ὀλέθριον est glossa in M) et edd. ante Herm.; λυπρόν conī. Runken ad Timaei lexicon p. 50; γυρόν, quod recepit Herm., coniecit Tyrwh. ex epitoma, in qua στρογγύλος ἢ ὡς ὀποστρόγγυλος est, collato Hesychio (γυρόν· κυρτόν, στρογγύλον, κυκλοειδῆ) Suida (γυρόν· κυρτόν, στρογγύλον) et Plinio (Oritis globosa specie N H. XXXVII. 65). Oblocutus est Wiel p. 22: »Rectius fortasse ex epitomatoris verbis supra positis scriptum fuisse coniciias γυρότυπον, τρηχύν. Sed aliquam mutandi dubitationem facit Hesychii glossa, qua λυγρός praeter solitas notiones explicatur ἰσχυρός; praeterea qui reputaverit vocabula a λυγ radice formata flectendi et flexuosi significationem habere velut λυγηρός, quod cum ἐδκαμπῆς coniunctum legimus apud mathematicos veteres, is cunctabitur λυγρόν, fortasse ex λυγηρόν ortum statim damnare, praesertim quum comparaverit λυπηρός et λυπρός, χλοηρός et χλωρός, et similia. Ego cum de lapide flexuoso numquam audiverim, et γυρόν etiam in A extet, hoc recepi. — ὀπὸ τρηχύν A M, P ante corr., Pal.; στίβαρον B. — 364 κύκλω A, κόκλω B; περὶ τ' A M et edd. ante Herm., qui tacite πέρι τ' scripsit. Versum corruptum esse iudicavit Wiel p. 7; nam in eo »eandem notionem vides non minus quinques repetitam; si ter esset, facile ferrem ut in epico; si quater, aegre; sed quinques, id tandem nimium videtur. Et Wielio etiam »aliquid quidem suspicionis movet caesura trochaica pedis quarti, quae quamquam qualis hic est paene nullam habet offensionem, tamen vel sic in hoc carmine rarissima est. Iisdem causis motus Seidenadel p. 6 κύκλω πυριλαμπεῖς παντόθεν ἵνες coniecit, sed ipse vidit hoc πυριλαμπεές a nostro dici debuisse. Vulgatam retinui, amat enim noster eandem notionem pluries exprimere, ut v. 427 et v. 602. — νν. 365—368 om. A in lacuna. — 365 ἔκελοι M (cum glossa ὅμοιοι) P Pal. V et edd. ante Steph., qui εἴκελοι scripsit. ἔκελοιο (sic) B. πάνθ' ἔκελοι conī. Tyrwh. »ἔκελοι vel εἴκελοι glossa est. Epitome habet ὅμοιοι. Itaque ἐμπερέες reposuī. Hesych. ἐμπερές, ὅμοιον. ἐμπερές, ὅμοιος. Herm. »Iure mireris utrumque tam leni vitio medicinam tam gravem adhibuisse, quum nulla paene mutatione εἰκελῆαι [sic] scribendum fuisse

in aperto sita. Wiel. p. 22. Equidem *εικελῖος* usquam nisi in compositionis reperiri dubito, quare Hermannum secutus sum. — *βοτίδεσσιν* P in textu, corr. m. pr. in marg. — 366 *ἡματα* codd. et edd. ante Steph. — 366 *τρῖς ἐφ' ἑπτὰ* codd. et edd., *τρι' ἐφ' ἑπτὰ* con. Gesner et mihi quoque *τρῖς ἐφ' ἑπτὰ* »ter supra septem« vix graece dici posse videtur. Tamen nescivit Tyrwh., »cur Gesn. corrigere voluerit *τρι' ἐφ' ἑπτὰ* et vertere tres supra septem dies. Numerus, quem tradunt edd. vulg. ter septem dierum, nemini, opinor, ad tantum opus nimius videbitur. Recte tamen Wiel (p. 22) licet ne ipse quid causae Gesner habuerit sciverit, *τρι' ἐφ' ἑπτὰ* firmavit ex Tzetzae scholio Exegezi in Iliadem subiuncto p. 148 Herm. et ex lacero codice ab Hermanno iam in Addendis (p. XXIV) publici iuris facio: *περι τοῦ σιδηρίτου τούτου λι . . . ὀρεῖτου φησὶν ὁ Ὀρφεὺς ἐν τ . . . ὡς εἴ τις ἐπὶ δέκα ἡμέρ . . . κῶν συνουσίας ἀγνεύσει . . . λοστῶν, ἔτι δὲ καὶ ἄ . . . διαμνῖνειεν ἐμφύχου γο . . . λούοι δὲ τὸν λίθον τοῦτο . . . καὶ ἀπορῥύτωπηγῆ κ . . . ἀπτοι καθαροῖς σκαργαν . . . περ παιδίον, καὶ ἐπέυχ . . . ἐν ταθαρώ κελλίαν τινὶ . . . κλωνὲς ἢ λυχνίαν, μετ' ἑ . . . ἐρωτήσας, μάθοι παρ' ἄ . . . ἀνθρωπίνῃ φωνῇ λέγοντος νεο . . . παιδαρίου, περι ὧν . . . πλὴν φησὶν ὡς εἰάν τις θαλ . . . ρίψη αὐτόν, μεγάλης . . . ἐπιτεύξεται βλάβης . . . ναίως καὶ τληκαρδίως τίς αὐτοῦ κατακούσει, λήγοντος ἤδη τοῦ λέγειν, προσπελάσας αὐτόν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἴδοι ἂν ὡσπερ ἀπονεκρούμενον. Indidem ego in Epist. p. 13 Gesneri coniecturam firmavi et simul monui *τρῖς ἐφ' ἑπτὰ* quod in eodem Tzetzae opere p. 23 Herm. legitur, librariis potius quam ipsi Tzetzae deberi pro *τρι' ἐφ' ἑπτὰ*. vv. 366 368 enim citat Tzetzes l. l. p. 23, ubi *ἡματα, τρεῖς ἐφ' ἑπτὰ βίης* et *καὶ μῖμεν ἀμίαντον* legitur in Lipsiensi codice, cuius ad hunc locum scholion in Hermanni editione p. 149 legitur hoc: *ταῦτα περι τοῦ σιδηρίτου λίθου τοῦ καὶ ὁ . . . φησὶ, περι οὗ φθάσας ἐδίδαξα. — Ἰλένοιο aif. — 367 λοστρά P ante corr. — 368 καὶ σεμνὸν ἀδίαντον* codd. et edd. ante Herm. »Rectius forte *ἀμίαντον*. Sed neque *σεμνὸν* suspicione caret«. Tyrwh. »Musgr. *σεμνοῦσθ'* coniecit non eleganter in epico. Quod ego conieceram, *μῖμνειν*, etiam Tiedemannio in mentem venisse postea vidi. Ἐδήγηε Hesychius quidem *ἔβρεχεν, ἐμόλυνεν* interpretatur, sed dubium est, an *ἐμόλυνεν* ad *ἐμάγηε* spectet«. Herm., qui etiam Tyrwhitti *ἀμίαντον* recepit. Aliter de hoc loco iudicavit Wiel p. 22 qui in Hermanni coniectura, ut plana et simplici, acquiesceret, »nisi scholion supra scriptum genuinam poetae manum aperte referret«. Wielio enim in scholio laudato vox *ἀγνεύσειε* optabilem ansam praebet verba *καὶ σεμνὸν* certius emendandi quam adhuc factum est«. »Scribi enim iubet *ἀγνεύοντ'* quod sine scholii auxilio non facile quisquam divinasset. Exemplorum luculenta copia est; cfr. Herod. l. 140 *ἀγνεύουσι μηδὲν ἐμφυχον κτείνειν* et similiter *ἀγνευτικὸς ζῶα* [sic]. Idem legisse videtur Epitomator, qui haec habet . . . *καὶ τινα νηστεύοντα καὶ καθαίροντα ἑαυτὸν . . .*«. Mira hic protulit vir*

doctissimus; non vidit enim lacerum scholii initium sic fere restituendum esse: *περι τοῦ σιδηρίτου τούτου λίθου τοῦ καὶ δρεΐτου φησὶν ὁ Ὑρφεὺς ἐν τοῖς Λιθικοῖς ὡς εἶ τις ἐπὶ δέκα ἡμέρας γυναικῶν συνουσίας ἀγνεύσαι καὶ κοινῶν λοτρῶν* etc. ubi *ἀγνεύσαι συνουσίας* etc. nihil aliud significat, quam abstinuisse Helenum a mulierum concubitu. Quae de *ἐμφύχῳ ἐδωδῇ* dixit Tzetzes, ea in sequentibus *ἔτι δὲ καὶ ἄ . . . latere* manifestum est. Tum neque ex vocabulis *νηστεύοντα καὶ καθαίροντα* quicquam sequitur, et, quod gravissimum est, a Tzetzta ipso *καὶ μύμνειν ἀμίαντον* lectum esse alius ille locus ab Hermanno laudatus probat. Quod testimonium miror a Wielio neglectum esse. — *ἐδοδῆς* aif. — 369 *ἀνάω* A; *δ' ἐνὶ* A et Herm. ex conl., et *ἰν* fonte vertit iam Eschenb., *δ' ἐπὶ* codd. dett. et rell. edd.; *πέτρῳ* Pal.; *ἐγέφρονι* BV; *πόδακι* P aif; — 370 *καθαροῖς* fortasse pro *μαλακοῖς* legit Tzetzes, sicut ex scholio supra laudato patet. — *ἀλθίσσεσε* A, *ἀλθήσασε* B M (hic cum glossa *ἀνέτρεφε*) P Pal. V, *ἀλθίσασε* aif, *ἀλθήσασε* edd. inde a Steph. ante Herm. — 371 *ὡς* B P Pal. V aif, *ὡς* A M et edd. inde a Steph.; *ἐπ' ἀρῆσιν* A M (hic cum glossa *ἐόχαις*), *ἐπ' ἀρῆσιν* [B] P Pal. a et edd. ante Herm., *ἐπαρῆσιν* V, *ἀπ' ἀρῆσιν* if; *ὡς ἀρῆσιν* pro *ὡς ἐπ' ἀρῆσιν* et *θυέσιν τε* pro *θυέεσσιν* conl. Tyrwh., cum illud *ἐπ'* tam sensui quam metro incommodum sit, si *ἀρῆσιν* pro precibus accipiatur; *λιπαροῖσιν* Herm. scripsit ex Musgravii emendatione. — *ἀρασσάμενος* B ante corr.; *θυέεσαι* P, *θυέεσαι* rell. dett. et edd. ante Herm., *θυέεσιν* tacite Herm., *θυήσῃσι* (sic) A, quod ut recipiatur ipsam terminationem in *ἐπ' ἀρῆσιν* suadere monui in Epist. p. 13; quare etiam *λιπαρῆσιν* pro *λιπαροῖσιν* scripsi. — 372 *λάαν* A; *ὅπερ μενέεσσιν* B; *ἔρδε* A, *ἔρδειν* B, *ἔρδεν* M. — 373 *καθαρῶ* A, *ἐκ καθαρῶ* V; *μεγάρω* A, *μέγα* pro *μενάρω* M. — 374 *θεονδέα* Pal.; *ἀείρων* A, *ἀείρας* codd. dett. et edd. — *ἐοικῶς δὴ κατεχούση* A M Pal. V, sic vel *-χούση* B P, *δὴ κατεχούση* etiam edd. omnes ante Herm., qui *ἀγκὰς ἐχούση* scripsit, quia »quod vulgo legitur *ἐοικῶς δὴ κατεχούση* duplici vitio laborat, inepto usu particulae *δὴ*, et verbo, quod qua hic ratione dicatur, obscurum est. — 376 *ἐπῆν* A; *ἐθέλης* A. — 371 *ἔρδειν* codd. et edd., ut videtur, omnes; correxi. — *σῆσι* A. — 378 *πάγῳ* A M et Tyrwh. ex Gesneri coniectura, *πάγγι* B P Pal. V et edd. ante Tyrwh.; *κάμης* A; *χείρσαι* B ante corr. — 379 *ἔρσαι* A M et Tyrwh. ex Gesneri conl. (e d et vertit Eschenb.), *ἔρση* (-ση) rell. codd. et edd. ante Tyrwh. — 380 *φαίης* codd. (glossa *εἶποις* est in M) et edd. ante Gesn., *μαίης* Eschenb. tacite, vertendo nutricis in sinu, et Gesn. diserte; *κόλπῳ* A. — 381 *τετληότι* codd. et edd. ante Herm.; *νόω* A M P Pal., *νόψ* B V. »In *τετληότι* penultima licenter producta ob consonantem asperioresa Gesn.; *τετλειῶτι* conl. Tyrwh., *τετληῶτι* Schraeder in Emend. Praef. p. 7, et Musgr., afferens Argon. 437 et 1947; reperit Hermann. — *αἰνέμεν* codd. et edd. ante Herm. omnes, praeter M, qui

δυναίμεναι habet cum glossa *κρατεῖν*; *κηδαιέμεν* Bernard ad Thom. Mag. p. 177 a. Tyrwhitto magis placebat *μελεδαιέμεν* eodem sensu. Hermann probabilius esse existimabat, verbum quo firmiter tenere, quam quo *curare*, cavere indicetur, positum esse, et praeterea tali loco non esse mutationem faciendam, nisi quae litterarum similitudine sese tueatur dixit. Quare *ἀκταιέμεν* scripsit collato Hesychio *ἀκταιέειν· μετωρίζειν. ἀκταιούσα· τρέμουσα· ἢ ἀσφαλῶς κρατοῦσα* et Aeschylō in Eum. 36 *ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ἀκταιέειν βάσιν*. Contra Wiel p. 23: »Sed ne hoc quidem vocabulum uno loco Aeschylō servatum placebit cuiquam, qui quam incerta sit eius significatio reputaverit. Cogitaveram de *ἀλεινέμεν*; nunc maxime arridet *λαιέμεν* et propter mutationis lenitatem et sententiae commoditatem. Nam quod saepe factum esse videmus, littera *absumpta* est eadem littera proxime posita in *νόψ*; fovendi autem quam habet *λαιέμεν* notio quam egregie conveniat cum iis, quae in superioribus versibus de siderite commemorantur, *ἀλδήσασκε, ἀρρυσάμενος θυέεσσιν, χειρῶν εἰς ἀτίταλλε* non est quod multis exponamus. *λαιέμεν* videtur iam Eschenb. legisse qui vertit »fovere eum semper. Fovendi tamen notionem huic loco minus aptam esse censens *δινευέμεν* coni. Seidenadel p. 7 eodemque sensu ego olim de *αλολλέμεν* cogitavi. Sed nunc *ἐπακουέμεν* collato *ἐπακούσαι* in v. 376. scripsi ex Tzetzae scholio, quod ad v. 366 attuli, ubi verba *πλὴν φησὶν ὡς εἰάν τις δαλ . . . ρίψη αὐτόν, μεγάλης . . . ἐπιτεύξεταί βλάβης . . . ναίως καὶ τληκαρδίως τις ἀδοτοῦ κατακούσειε* sine dubio ad hunc versum spectant, licet quomodo cum praecedentibus et sequentibus olim cohaeserint, nunc non amplius liquet. Ipsum autem *κατακούω* vocabulum est epicis non usitatum. — 382 *πῶς* P aif. — 383 *ἐξ χειρὸς* codd. et edd. ante Herm., *χειρὸς* coni. Tyrwh., *χειρῶν* Schrader Emend. Praef. p. VII, quod recepit Herm — *οὔδας δε* A M P, *οὔδας δε* B, *οὔδας δε* a, *οὔδας δε* if; corr. Steph; *ἀγνὸν* B; *ὀρίνης* A B M P Pal. a, *ὀρίνης* V, *ὀρίνυς* if, *ὀρίνη* Steph. et edd. ante Tyrwh., qui *ὀρίνης* ex P reduxit. — 384 *ἐρρεῖνην* P ante corr.; *ἐξερέει* A M et Herm. ex coni. (et exponet verterat Eschenb.), *ἐξερέη* (-έη) rell. codd. et edd., nisi quod *ἐξερέην ἡμερτέα* B. — 386 *λήγησι* A, *λύσησι* B, *λύσησι* M P V et edd. ante Steph., *λύσησι* Pal., *λούσης γε* Steph. et rell. edd. ex v. 369, ut videtur. A libri scripturam ex Tzetzae scholio iam saepe memorato (*λήγοντος ἤδη τοῦ λέγειν*) firmavi in Epist. p. 13. Ex eodem scholio atque ex epitomatoris verbis *πρὸς τὸ τέλος* profectus Wiel p. 23 haec annotat: »Unde quid certius, quam poetam scripsisse *ὅτε κεν παύσησι*? Poterat etiam *παύθη γε*. Sed ut *γε* particula hoc loco non apta evitaretur, illud praefendum duxi; *παύειν* enim etiam activa forma eam, quam medium *παύσθαι*, desinendi notionem habere exempla sunt satis frequentia. — *πελάσας* A B P Pal. V aif, *πελάσας* M, Steph. et rell. edd. — 388 *ὥδε* codd. et edd., *τῶδε* apte coni. Herm. in nota, »ut coniungatur cum *φοιβήτορι* λαῖ. Huic lapidi fatidico; non terri-

bili, ut Gesnerus vertit. α ἀτρείδῃσιν A; ἀλώσιμον B. — Hunc versum (una cum v. 358) ante oculos habuit Tzetzēs Posthom. 574 sqq: ἐκ σιδηρίταο, κατ' Ὀρφέα, μαντικόλοιο | λίθου ἀνδρολόγοιο, μαθῶν ὄσα τεύχετο Τροίη, | εἶπε (scil. Helenus) Φιλοκτῆταο βίην κομίσαι ἀπὸ Λήμνου | ὁστέα τε Πέλοπος ἐξ Ἥλιδος οἰσόμεν ὤκα. — 389 φοιβήτωρι B P Pal. V a; λαῖϊ B. — 390 δέ τι A, δ' ἐπι B, δ' ἐπι V, δ' ἔτι rell. codd. et edd. omnes. — σιδηρήταο P Pal., σιδιρήταο edd. ante Steph., corr. etiam Perdr.; πιφάσχω A M, πεφάσχω B V, πιφάσχω rell.; — ἐρκετὰ . . . ζοικας A et Herm. ex Tyrwhitti et Musgraviū coni., ἐρκετῶ (-τῶ) . . . ζοικας codd. dett. et rell. edd. — 392 μελίζων B. Scripsit ne ἀκοιμήτοιο pro ἀκοίμητον τε? Aliter hic esset unicus locus quo apud nostrum duo epitheta per τε copulam coniungerentur. — 394 Πριαμίδαο A, et Herm ex coni., quam fecerunt Tyrwh., Musgr., Koenius ad Greg. Cor. p. 124 et Schrader in Emend. Praef. p. XI; Παλλαμήδαο M, Παλαμήδαο rell., Dinner p. 610, et edd. ante Herm.; νόσφι B M P V [aif Steph.] et rell. edd. ante Herm. — 395 ἐρχεσθαι A et Herm. ex Tyrwhitti coni., εὔχεσθαι rell. codd. et edd.; εἶπη A, εἶποι rell. codd. et edd.; ὄφρα finale (non ὄφρα κε) etiam v. 195 coniunctivum post se habet. — 396 ἦν πέρ Herm., εἶπερ codd. et rell. edd., recte, probante Wielio. — 397 ἐρχεται B P Pal. V aif; πολοιδὸν codd. praeter A M; ἐκπροφύγησι A M P Pal. aif, ἐκπροφύγησι [B V] Steph. et rell. edd. ante Herm., qui ν ἐφελκυστικόν tacite addidit. — 398 τό δ' B V, τῷ δ' A; — Λητοῖδην in quinque fere litterarum lacuna om. A; — ἐπι μάρτυρα A M. — Post v. 398 unius versus spatium vacuum relictum est in A, tunc sequitur v. 467 sqq. — 400 εἶτε με aif, εἶγε videtur requisivisse Eschenb., qui vertit: bene. — παιδα (sic) V ante corr. — vv. 398—403 affert Tzetzēs in Exeg. p. 19 Herm., sine varietate nisi quod v. 398 Λητοῖδης et v. 400 ἀκείρεχόμης habet, quod hinc recepi; ἀκέρσεχόμης codd. et edd. — 401 ὄρκον aif; πρῶτο P ante corr.; ὁμόσαι B Pal. V aif, ὁμόσσαί M. — v. 402 iterum recurrit v. 768, et habet hunc versum Tzetzēs Posthom. v. 706:

Ὀρφεὺς γάρ μ' ἐδίδαξεν ἀπ' ἀνέρος ἄλλου ἀκούσας,
φευδέα μή ποτε μῦθον ἐνίσπειν (sic) ἀνθρώποισιν.

In quarto hexametri pede infinitivos in -έμεν exeuntes ab epicis praelatos esse contendens ἐνισπέμεν pro ἐνισπεῖν scribi vult Nauck in Melanges Graeco-Latins II p. 417. — ἀνθρώποισιν tacite Herm. — 403. »Minime elegantes numeros habet hic versus. Mirum ni sic maluit poeta scribere: τοῦνεκά σοι τὰ ἕκαστα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσασα Herm. — 404 ἐμείν B. — 405 μέλενα P, μέλινα B; πολυκλαύστοισι B V; βροτοῖσιν tacite Herm. — 406 ἄλλαρ P. — vv. 405—406 sine ulla varietate citantur in Exce. Vatt. — 407 τάτεν Pal. ante corr.; τέκε Pal. — 408 τοῖσιν tacite Herm. — 410 ῥίζαι Pal. V aif — 412 γενομένω B — 413 ἦ scripsi; ἦ [codd.] et edd. — 414 καρπός codd. et edd. ante Herm., qui recte Musgraviū coniecturam κάρτος recepit, obloquente Wielio p. 26: »nam καρπὸν non modo naturalem et propriam fructus notionem habere, sed omnes etiam,

quae inde derivantur, ceteras nemo est quin sciatis. Hoc de philosophis verum est, de epicis non item; cfr. praeterea *χάρτος* v. 409, *σθένος* v. 410, *μένος* v. 411. — *όπόσον* B V; *έμπνοος*; *έστιν* M P. — 415 *ην δέ* codd. et edd. praeter Herm., corr. Herm. ad v. 247 vulg. — 416 *βοτάνας ηρι λυγρών* codd. et edd. ante Herm. »V. Slothouwerus, quum in Act. Soc. Trai. vol. III p. 159 duas inutiles coniecturas *έν μέν γάρ βοτανών ηρι λυγράς τε και έσθλάς* et *έν μέν γάρ βοτάνας ηρι λυγράς τε και έσθλάς* protulisset, tandem paullo meliorem viam ingressus, *βοτάναις είδη* praefert, *είδος* hac significatione dici putans v. 292 [vulg.] et v. 509 [vulg.]. Sed utroque in loco alia est huius vocabuli vis. Ego *ρίζας* scripsi, quod satis firmatur v. 404 [vulg.]« Herm. Wiel p. 26 dubitavit, nam quod Herm. scripsit *ρίζας λυγρών τε και έσθλών* pro *ρίζας λυγράς τε και έσθλάς* graece dici possit, quare *δῆριν* pro *ηρι* coniecit. Ego *βοτάναις άγυριν* λ. etc. recepi ex Excc. Vatt., ubi vv. 416—417 sine varietate leguntur, nisi quod male *εβρης* extat in v. 417. — 418 *όσσα* B; *τόσσα* B P Pal. V aif. — 419 *σιδηρίτι* M, *σιδηρήτη* B, *σιδηρήτη* P Pal. V aif. — 420 *αντιώσιν* codd. et edd. ante Herm., *αντιώμεν* Herm. improbante Wielio. — 421 *εργεσθαι* B; *μέσα* B V. — 422 *είκεν* aif. — 423 *στείχοντος* quod ex Gesneri coniectura receperunt Tyrwh., Herm., est in M P (sed in hoc posterius *ο* ex corr.); *στείχοντας* B Pal. V, *στείχοντες* edd. ante Tyrwh. — *πόδεσαι* P Pal. V et edd. ante Herm., *πόδεσιν* diserte enotavi ex B. »Quantum autem et ponderis et elegantiae sententiae accedat si scripseris *οδδ' εί κεν στείχων τις ένχηρίμποιτο πόδεσιν* facile vides; quod ut scribamus maximo opere suadet v. 745 [vulg.] *γυμνῷ δέ βράχιν ποδι πευκεδανοϊό* *Εί κεν τις θλίψας όφιος διά σάρκας διάνθη*. cfr. v. 117« Wiel p. 26, eleganter, si non vere. — 424 pro *έτι προφανέντα* ex Apoll. Rhod. III 917 *έπιπροφανέντας ολωνούς* Wiel p. 26 *έπιπροφανέντα* legendum esse coniecit; in idem ego olim incidi, sed *έτι* firmatur versu 422 et v. 529. — 424 *δύνανται* om. B V. — 425 *άλλά μέγα σφίσι* M, *μετά σφίσι* rell., quod correxi — 426 *έσσονται* Pal. ante corr., *έσσοντο* B V. — 427 *όπίσω* B M; *μεθερπίζειν* B P Pal. V; *μενεναίνει* B. — 428 *και σφίσιν* B, *και σφισιν* vulgo; correxi; *πρόσω* M. — 429 *νήχεται* codd. et edd. ante Herm., *νίσσεται* coniectura Ruhnken in Bibl. Crit. VIII p. 93 collato Nicandro Ther. 222 *νωθει δ' ένθα και ένθα διά όρυμῷ νίσσεται δλκῷ* et v. 470 *οδρεα μαιμώσσων ένινίσσεται άκριόντα*. Procedet verterat iam Eschenb. — 430 *γλώσσησι* (-ησι) B Pal. V; *περισαίνειν* codd. et edd. ante Herm., qui tacite correxit; *ώς* P V a. — 431 *καθέδαρθε* B. — 432 *κυνηγεσίοισι* M. »An scribendum sit *ένι* dubitari potest, si comparaveris v. 372 [vulg.] *ένι χείρεσι πάλλων* et v. 447 [vulg.] *ποτι γούνατ' έμείο* et similia quaedam« Wiel p. 10. Sed *έν τάρφωσι* *Ίδης* est phrasia HomERICA. — *Ίδης* aif; *ένταρ σφωσι* *Ίδης* B. — v. 434 *αυτομένω* B, et Pal. ante corr.; *ίρόν* M P a, *ίρόν* B Pal.

V, *ἰερὸν* iam if. — *οὐδέ ποτ' ἀτῶ* codd. et edd. omnes, sed lege Wielii notam (p. 26): »silitio praeterire nolo locutionis genus quum rarum omnino, tum in epica poesi, quantum equidem observare potui, prorsus singulare, quo, genetivo quem rexerat relicto *τις* vel simile quid desideratur. Quod quamquam leni coniectura *οὐδέ τις* sive *κατέναντά τις* scribendo removeri potest, tamen manum continere malui, quum apud Atticos quidem haec figura aliquoties reperiatur. Exempla collecta vide apud Vigerum p. 149, 10. Neque dissimile est, quod in hoc carmine legitur v. 664 [vulg.] *μέλιτι γλυκερῶ δίανας ἐχ βλεφάρων ἀγει νόσονα*, quem locum corruptum esse infra probabo. Ego post v. 435 versum excidisse statui, in quo de serpentibus locutus sit poeta. Si Wielii coniecturam *τις* reciperes, primo obtutu de homine aliquo, non de serpentibus auctor loqui videri posset. — *κατ' ἀντίον* B, *κατ' ἐναντίον* Pal. V; *περικαλεῖ* B Pal.; *φέρτερος* P ante corr. — 437 *αἰχμῆ· τήν* M, et P in textu, *αἰχμητῆ τήν* B Pal. V, *αἰχμητῆ* (om. *τήν*) P in marg., aif; *αἰχμητῆ* Steph. et rell. edd. ante Herm., qui Tyrwhitti coniecturam *αἰχμητῆς* recepit. — Menalippus Eschenb. in versione. — *ἐμοῖο* B. — 438 *ἀμώμητος καὶ εἶδεῖ καρπὸς ἀρείων* codd. (*εἶδει* M) et edd. ante Herm., nisi quod *κάρτος* edd. inde ab Eschenbachio. V. Slothouwer in Act. Soc. Trai. vol. III p. 160 *καὶ κάρτος ἢ εἶδος ἀρείων* (robore quam specie praestantior) coniecit, pessime iudice Hermanno, qui ipse *εἶδος ἀμώμητον καὶ ἐπ' εἶδεῖ κάρτος ἀρειον* (scil. *ποθέων*) edidit coll. Od. XVII 308 *ταχὺς ἔσσε θέειν ἐπὶ εἶδεῖ τῶδε*, et 454 *οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἶδεῖ καὶ φρένες ἦσαν*. *Κάρτος ἀρειον* etiam Schneidero placuit. Probante Seidenadelio Wiel p. 27 *εἶδος ἀμώμητός τε καὶ ἔγχεῖ παντὸς ἀρείων* sive *πατρὸς ἀρείων* coniecit, conferens Od. IV 211 *υἱέας αὖ πιτυτοῦς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους*, Od. II 277 *πατρὸς ἀρείους*, et VIII 127 *τῆ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους*. Ego Hermanni coniecturam recepi, cum etiam v. 414 *κάρτος* in *καρπὸς* depravatam sit, et hunc locum respexisse videatur Tzetzes in Antehom. 223 *ἐπ' εἶδεῖ κάρτος ἔκειτο*; deinde quodam modo respondere sibi videntur *κάρτος* et *δουρικλυτοῦ*, *εἶδος* et *εὐπλοκαμοῖο*. Quod autem Wiel l. l. *εἶδος ποθεῖν* intellegi posse, *κάρτος ποθεῖν* quid sibi velit omnino non intellegi posse affirmat, nihil est; *ποθεῖν* enim deperdite amandi significationem hoc loco habet et *κάρτος ποθεῖν* bellicoso Melanippo haud absone tributum esse videtur. — 439 *αἰζειοῦ* M P, Pal. post corr., V aif, *αἰζγοῦ* [B] Pal. ante corr. et rell. edd.; *δουρικλυτοῦ* B M P Pal. aif. — 440 *μετὰ θήκας* M, *μεταθῆκας* P in textu, *μετὰ θῆρας* P in marg.; *ἀλωμένου* M, Pal. post corr., P in textu; *ἀλωμένος* B, *ἀλώμενος* P in marg., Pal. ante corr., V ai; *ἀλόμενος* f, *ἀλώμενος* Steph. et rell. edd. ante Herm., qui Tyrwhitti coniecturam ab optimis libris firmatam *ἀλωμένου* recepit. — *νόσφι* B P Pal. V et edd. ante Herm., qui tacite corr. — 441 *ἔαθεν* B V; *φέρειν* odd., quo retento Ruhnken in Bibl. Crit. VIII p. 93 in versu superiore

οὐ πόδε pro *οὐ ποτε* coniecit; *οὐ ποτε* retinuit Herm. et *μένειν* pro *φέρειν* ex Slothouweri coniectura (in Act. Soc. Trai. vol. III p. 160) recepit. — *Ἰκετάνοος* B solus, quod recepi. Hicetaon enim, non Icetaon audit Melanippi pater apud Homerum semper, et cfr. *Ἰκέτας*, *Ἰκέτης* nomen proprium; *Ἰκετάνοος* rell. codd. et edd. Iterum adstipulante Seidenadelio Wiel p. 27 transpositis versibus 439 et 440 locum sic constituit:

τοῦνεκα καὶ μετὰ θῆρας ἀλώμενος οὐποτε νόσφιν

αἰζηοῖο πόθον δουρικλυτοῦ, ἐδπλακάμοιο

ἔσθενεν Ἐδφόρβοιο φέρειν . . .

et addit:

»Quam transpositionem ut faciendam existimem id maxime mihi persuadet, quod versus 439 [vulg.] eo quo vulgo est loco languet [?] et habet nescio quid claudii; praeterea sic tandem *φέρειν*, omnibus libris sustentatum, habet quo referatur. Sed ut de transpositione taceam, mutatur *αἰζηοῖο πόθον*, omnibus libris sustentatum, et, ne sensus corruat, respuitur *ἀλαμένου* ab optimis codicibus commendatum. — 442 *λασσίοισι* B; *ἀντιθέοιο* P in textu, quod correctum in marg.; *κύνεσσι* P aif; *καρχαλώων* B; *καρχαλώων* ineptissimum hoc loco esse censet Wiel p. 27, »nihil enim ut alias causas taceam, a venando alienius quam strepitus et risus. Quamquam hic scriptor, qui v. 115 perdices arbori insidentes facit, rei venaticae omnino rudis fuisse videtur, tamen ob mutationis lenitatem sententiamque hoc loco unice aptam legendum censeo *καμφαλώων*. Cfr. Apoll. Rh. II 127 ubi de lupis ovibus insidiantibus *πόλλ' ἐπικαμφαλώωντες ὄμοῦα*. Mihi quidem risus ille summum animi gaudium testificans neque inepte Melanippo tribui videtur, neque in omni venationis genere silentium teneant venatores necesse est. — *κούροιο* per ferarum vertit Eschenb. — 444 *ἐτάροισι θέλεν* coni. Wiel p. 6, ubi caesuram trochaicam a poeta praelatam esse demonstrat. Sed cfr. ad v. 178. — *ἐτέροισι* B; *τέ μιν* codd. et edd. ante Herm., qui *οἱ* pro *μιν* scripsit, recte, puto, licet et apud Pindarum et apud Lucianum *ἐπομαι* accusativo casu coniunctum inveniantur. — *οἶος* B aif. — 445 *μενεαίνων* V; *ἐρύσσειν* codd. (praeter B in quo *δρύσσειν* est) et edd. ante Herm.; *ἐρύζαι* vel *ἐρύκειν* coni. Musgr., quorum posterius recepit Herm. — 447 *μιν* codd. et edd., quod retinui; *κεν* Herm. »Si quid e v. 439 [vulg.] repetendum erat, *κεν* repeti, non *μιν* debuit. Utitur autem illo *κεν* sic, ut supra monitum ad v. 110α. — *ἐρήτευεν* B. — 448 *κείθετο· τίς χ' ἐθέλεσκε τότ' Ἐδφόρβοιο λιπέσθαι* codd. et edd. ante Herm., nisi quod *ἐφόρβοιο* V, *λιπέσθαι* B M. »Vulgata lectio tam est inepta, ut mirer hucusque servatam, certe toleratam, a viris doctis fuisse. Certa est quam recepi, emendatio nostra. Ἐπει οὐκ contrahuntur: v. Canter. ad Soph. Philoctet. Adde Hesiod. Scut. Herc. 218. Similiter Il. VII 31α. Herm. cui dubitanter obsecutus sum. Nimis *ἀσυνδέτως* ipse olim *κείθετο· τίς δ' ἐθέλεσκε ποτ' Ἐδφόρβοιο λιπέσθαι*; conieceram et simile quid in codice suo legisse videtur Ioannes Tzetzes,

ex cuius *ἠθερογία ἐν βραχεῖ· μετὰ προσθήκης καὶ τῶν ἐπὶ τὴν Ἰλιον ἀρίστων ἐλλήνων τε καὶ τρώων* haec ad hunc locum spectantia excerpſi ex unico ut videtur codice Casanatensi G IV 16, unde totum carmen satis neglegenter a Bekkero in Actis Academiae Berolinensis (1840 p. 140—170) vulgatum est: *Καὶ Πάνθους Πολυδάμαντος πατὴρ καὶ τοῦ Εὐφόρβου | Ὅς χρυσοκόμης Εὐφορβος ὑπάρχων ὑπὲρ φύσιν | Καὶ χρυσοκαταδέσμητον εἶχεν αὐτοῦ τὴν κόμην· | Καὶ πολεμῶν καὶ καρτερῶν πόνους ἐν τοῖς πολέμοις· | Ὡς Ὅμηρος παρίστησι τὸν νέον διαγράφειν· | Ὅδὲ σοφώτατος Ὅρφεὺς τοῦτον ὑπερεξαίρων | Λέγει ποθεῖν τοὺς σύμπαντας πορεύεσθαι σὺν τούτῳ.* — Peius etiam Seidenadel Hermannianum probavit et non nisi *χ' ὄκx* pro *ἐπεὶ ὄκx* substituit. — 449 *γε μὲν M, γέ μιν B P* (non *γε μὲν* ut ap. Tyrwh. legitur) *Pal. V aif; ἀέκοντα a, αεκοντα i, ἀέκοντα f et rell.* — 450 *κνήμην M, recte, cfr. vv. 76. 508. 524. 556; κνήμης rell. codd. et edd.; ὀλεσίμβριτον edd. ante Steph.; ἐλάσας P ante corr., aif.* — 451 *τὸν μὲν ἔτ' ὦ ὀλοῖστερος οὐ λάθην codd. et edd. ante Herm. nisi quod ὦν M, ὦ B P Pal. V, ὀλοῖστερος B.* »Haec corrupta esse nemo dubitet. Pro *ὦ coni. Gesn. ὦν*, qua mente non video. Tentabam *τὸν μὲν ἔτι ζῶοντ' ἔρος οὐ λάθην*. Sed praestet fortasse *ἀδυναμίαν fateri*. Tyrwh. »*Τὸν μὲν ἔτι λυσσῶνθ' ἐνὸς οὐ λάθην* — vel, pro *ἔτι λυσσῶνθ'*, *ἔτ' οἰμῶζονθ'* — vel *ἔτ' οἰδαίνονθ'* — vel *ἔτ' ὦμ' ἀγοῦνθ'*, — vel si in activo legatur, *ἔτ' ἰλυσπῶνθ'» Musgr.* »Ego nec Tyrwhitti coniecturam, nec quae Musgr. satis mira excogitavit intelligere me fateor. Aliam igitur viam ingressus ex his *τὸν μὲν ΕΤΩΛΟΙΣΤΕΡΟΣΟΥΛΑΘΕΝ* feci *τὸν μὲν ΕΠΕΙΤ' ὈΛΟΟΣΠΥΡΕΤΟΣ ΛΑΒΕΝ*. Utitur hoc vocabulo noster infra v. 628 [vulg.] Melanippo *νοῦσος* mox tribuitur v. 450a. Herm. qui coniecturam suam *τὸν μὲν ἔπειτ' ὀλοδς πυρετὸς λάθην* in textum recepit. »Hic quod posuit quamvis commode inventum et perquam sit probabile, aliquid tamen dubitationis id moverit, quod primum legitur atrum hydrum retinuisse virum, deinde eum in morbum incidisse qui eum retineret, ut negari non possit quin iteratum illud *ὄννεκ' ἔμελλεν αὐθι λελείφεισθαι* langueat. Quod incommodum evitabimus, si ad litterarum qualia tradita sunt, vestigia propius etiam accedentes legerimus *τὸν μὲν ἔρωσ ὀλοδς φρένας ἤλασεν, ὄννεκ' ἔμελλεν*, quo fit, ut quod sequitur *ὄννεκα* in aliam sententiam accipiendum optime se habeat. Dicit enim hoc: miserum domi remanere coactum transversum agebat perditus amor. cfr. Ael. H. A. 14, 18 *ἐλαύνεται τὴν φυγὴν ἐρωτικῆ μανία*, Il. γ. 442 *ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψε*, Pind. P. X 60. *ἔρωσ ὑπέκνισε φρένας*, Lith. v. 318 [vulg.]« Wiel p. 28. Ego Hermannii vestigiis insistens *τὸν μὲν ἔπειτ' ὀλοῆ νόσος ἔλλαβε* scripsi ex v. 456, neque quae Wiel contra Hermannum attulit rata esse concedo. — *ὄννεκεν B, οὔνεκ' P Pal. V.* — 453 *οικτεῖρω B P Pal. aif; ἀμοῖο B Pal. V.* — 455 *ἐπιπάσσεμεν B; ἔλκει V.* — 457 *τεχεν (sic) B.* — Gesner ad v. 344 *σιδηρίτην* eundem esse atque *ὀφρίτην* rex hoc ipso

carmine planissime« disci posse affirmat, et pergit: »Nec eundem esse *δραίτην* dubito v. 113 [457] licet illud etiam suscipari subiret, forte ex scribentis errore demum *Ὀραίτη* esse ortum. [Et *δραίτην* conii. iam Perdr.] Quam facile confundi enim potuere *Φ* et *Ρ*. Sed antiquum oportet esse errorem, si recte se habeat illud Plin. 37, 10, 65 Oritis et a quibusdam sideritis vocatur«. Contra Herm.: »Male etiam colligit Ophiten eundem esse cum Siderite, a quo manifeste distinguitur. Unicus locus qui huic opinioni patrocinatur est infra v. 355—6 [vulg.] ubi satis constat *δραίτην* mendose scribi pro *δραίτην*, quem eundem esse cum Siderite testatur Plinius a Gesnero citatus«. — 458 *κομίσειν* P, sed *ν* postea additum et rursus punctis deletum a m. pr.; *κομίσειν* aif. — 459 *δίδωσιν* tacite Herm. — 460 *λίθους* conii. O. Schneider in Nicandreorum praef. p. 128 et Wiel p. 28, probavit Seidenadel, *θεούς* codd. et edd. — *ἔρδειν* et *ἔρδειν* iunctim V, *ἔρδειν*, rell., ut videtur, quod correxii. — 461 *ἐμῆς* codd. et edd. ante Herm., *ἑῆς* conii. Schrader in Emend. Praef. p. XV ex Tzetzae Chiliad. XIII 574 sqq.: *Ἐϋφορβος ὠραιότατος ἦν τις τοῦ Τρώων γένους Γιῶς Πάνθου καὶ Φρόντιδος, ὡς Ὀμηροῦ μοι λέγει, Ὀρφεὺς δὲ Βουκολίωνος καὶ τῆς Ἀβαρβηρέης* (sic?) et I 228 sq. *Ἐϋφορβος Φρόντιδος υἱὸς καθ' Ὀμηρον καὶ Πάνθου, Ὀρφεὺς Ἀβαρβηρέης δὲ καὶ Βουκολίῳν λέγει*. Cfr. praeterea Tzetz. Homer. 222. 223 *ἀτὰρ δὴ Μενέλαος χρυσοκόμην κατέφηνεν Βουκολίῳν Εὐφορβόν, Ἀβαρβηρέης φίλον υἱόν*. Item *ἑῆς* conii. Tyrw., qui inter alia haec quoque addit: »Cur autem noster in hoc loco, sprete Homeri auctoritate, vel notum illum Euphorbum, Panthoi et Phrontidis filium, Abarbareae et Bucolioni attribuerit, vel novum quendam Euphorbum induxerit, mihi non liquet. Nihil est in superioribus, quod non Homericō Euphorbo optime convenit, nihil hic quod non a vero, ut ita loquar, Bucolionis et Abarbareae filio dici poterat. Metrum autem *Βουκολίῳν Αἴσηκος* implet non peius quam *Βουκολίῳν Εὐφορβος*«. — 461 *ἐπακούσας* ex B Pal. recepi, *ἐπάκουσας* rell. codd. et, quod mireris, etiam omnes edd. — 463 *βουκολώδης* BV; *ἔφορβος* V; *ἀγαυῶ* Pal. — 464 *μοῦνον* M P Pal. V et edd. ante Herm., qui Schraderi coniecturam (in Em. Praef. p. X) *μοῦνων* recepit. — 365 *ἦδὲ* V; *φαρεΐαν* M. — 466 *ἔλκει* P Pal. V aif. — 467 ab hoc versu rursus incipit A. — *ὑδασι* A, male, puto, *οδασι* aif; *δεθύνοντα* B V. — 468 »*ἔτι καὶ κωφοῖς τὸ ἀκούειν χαρίζεται* Moschi nota inedita. — *ἐρεῆκον* V; *ἔμμεν* A M Pal., *ἔμμεν* diserte notavi ex P et edd., quod corr. Herm. in Ad-dendis. — *διῦτης* A et idem legit epitomator (*δουλίας*), *δοιδῆς* codd. dett. et edd., quod hic ineptum (v o c i s vertit Eschenb.). — 469 *χόλω* A; *χρυσῆς* codd. et edd. ante Herm. — 470 *γάμον* B V. — 472 *εἶκε* P aif; *βάλοις* A M P Pal. et edd. ante Herm., qui *βάλης* edidit, *βάλλοις* B V. — *ὠδωδῆν* Pal., *ὠδοδῆν* B P V aif; corr. iam Perdr.; *πετὰ* B. — 473 *οὐδέ τι* codd. aif, male, cfr. v. 424. — *μένει* B P Pal. V aif; *οὐδενί* B P aif; *χεῖτῃ* A.

Post hunc versum titulus *γαγάτης* in M et edd. ante Tyrwh., *γαγάτης* P, *περί γαγάτου* B Pal. V; om. titulum A, Tyrwh. Herm.; *περί γαγάτου* A in marg. — 474 *δρυνυμένοσι* (sic) M, *δρυνυμένησιν* tacite Herm. — 475 *ἀϊτιμῆ* A. — 476 *χρσιῆν* A, *χρσιῆ* rell. codd. et edd. (*χρσιῆ* P in textu); *δ'* om. Dinner p. 164; *ἀθαλόεις* B; *ἔκλετ'* A M Dinner p. 164 et Tyrwh. Herm. ex Stephani conii, *ἔλκετ'* rell. — 477 *καρφαλέη* A; *ἕκλον* codd. et edd., quod tacite correxit Wiel p. 30; *ἕκλος* conii. Tyrwh. sine causa, puto. Cui coniecturae quomodo firmamentum accedere ex Nicandri Ther. v. 37 *ἄλλοτε δ' ἀζαλέην δαίων Γαγγίτιδα πέτρην* dicere potuerit Wiel p. 30, equidem non intellego. — 478 *δλόον* B; *ρίνας* A; *οὐδέ τι* A, *οὐδ' ὄγε* B in ras. a m. pr., *οὐδ' ὄγε* omnes rell.; *φῶτας* P ante corr. aif, *φῶτας* omnes rell. »plantarum memoriam delebit a quibus sacrum morbum arcetis« vertit Perdr. p. 168 et in marg. annotat »Iste locus mihi suspectus est«. — 479 *λήσονθ'* A, quod recepi, et simul in v. 478 *φῶτας* in *φῶτες* mutavi. Vulgata scriptura *οὐδ' ὄγε φῶτας λήσεται* sensu caret, »viri non latent lapidem«, non vero »lapis non latet viros in quibus sacrum morbum deprehendere volueris« poetae dicendum erat. *λήσεται* BV, *ρύσσοιθ'* M, *λίσσονθ'* P in textu, sed *λήσεται* in marg., *λίσσονθ'* Pal. in textu, et *λήσεται* in marg., *λήσεται* edd. omnes. *δν* a; *καθέλοις* P Pal. V aif, *κ' ἐθέλεις* A, *κ' ἐθέλοις* B [M] et edd. post Steph. *ἀπό* notavi ex A B P Pal. et edd. ante Herm., qui tacite *ἀπο* scripsit. *ἐρύξαι* dett., *ἐλέγξαι* A et Herm. ex Salmasii conii, quam ingeniosam, si non veram esse putavit etiam Tyrwh. et Wiel quoque probavit p. 30. (»probare velis« Eschenb. in versione). Attulit Salmas. (ad Solin. 178 b E) Plinii locum N. H. XXXVI 34 de gagate: »deprehendit sonticum morbum, et virginitatem suffitus«, et Appuleii in Apolog. p. 103: »Quod si magnum putarem, caducum delicere, quid opus carmine fuit? cum incensus gagates lapis, ut apud physicos lego, pulcre et facile hunc morbum exploret: cuius odore etiam in venalitiis vulgo sanitatem aut morbum venalium experiantur«. Addit Wiel p. 30 locum Alexandri Aphrod. Problem. S. II 64: *ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιληπτικῶν κατάπτωσιν ποιεῖ τὰ δυσώδη, ὡς πτερὰ καύμενα, λίθος γαγάτης* etc. — 480 *γνάμπει* A, *γνάμφει* rell. codd. et edd. praeter B, in quo *Ννάμφει* est; *γάρ σφεας* scripsi, *γάρ σφέας* codd. et edd. — 481 *οἱ δ'* P et edd. ante Herm., qui tacite correxit; *ἀπό* codd. et edd., *ὅπο* recte conii. Wiel p. 30, licet p. 14 idem in *ἀπό σφ. πεπαλαγμένοι ἀφλ.* »praepositionum laxiorem et paene abundantem qualem recentiores sibi permittunt, usum« agnoverit. — *ἄφαρ οἴμοιο* codd. et edd. ante Gesn., qui *ἀφροισμοῖο* scripsit Tyrwhitto quoque probatum. Idem Salmasius l. l. voluisse Tyrwhitti est sententia, scripsit enim Salmasius *ἀφρασμοῖο* typhotetae errore, ut putat Tyrwh., *ἀφλοισμοῖο* recte Herm. ex Il. XV 607 *ἀφλοισμὸς δὲ περί κτόμα γήνετο*. — 482 *στρωφῶντ'* B, *στρωφῶντ'* V; *κυλινδόμενος* B.

vv. 481—482 ab ἀφλοισμοῦ usque ad κυλινδόμενοι om. Pal.; γαίης A minus apte. — 483 δῆποτ' B; ἴδῃσιν Herm. tacite, ἴδῃσι A. — 485 θηλυθήρη P aif. — 486 ἀμφιβεβῶτα A, male, cfr. Damigeronem: »deinde iubeas mulieri circumgredi; ἀμφιβῶσα BV, ἀμφιβεβῶσαν Pal. ante corr. — 486 σπλάγχθοισι Pal. aif; ἀναίσσονται A et Herm. ex Musgravii et Schraderi (in Em. Praef. p. VIII) conii., αἰσονται rell. codd. et edd., etiam Dinner p. 380, exsurgentem Eschenb. in versione, ἀπαίσσονται conii. Tyrwh. — 487 ἀδρόως B P Pal. V. — 488 γυναικοφόνος A, γυναικίης P Pal. V aif, γυναικίη [B? M] et edd. post Steph.; νεάτη A; μέμων Pal.; ἐνί B; κέκληται codd. et edd. ante Steph., quae scriptura retinenda erat, recepta A libri lectione γυναικοφόνος; κέκλεισται edd. inde a Steph. — τό pro τό τε B; αὐτὸν codd. et edd. ante Herm., quod Gesner ad ἰγῶρ retulit; αὐτῖς conii. Herm.; πνοιῆσι A. — 490 δερκομένη γάνυται τισέ η σόλον ἐκβλύζοντα A, δερκόμενοι γάννυται ἄφαρ δόλον ἐκβλύζοντα codd. dett. et edd. ante Gesn., nisi quod δόλοσ B; θολὸν primus Gesner ex Bernardi coniectura (ad Synes. de Febr. p. 127) scripsit; δερκόμεναι conii. Schneider, δερκομένη γάνυται οἱ ἄφαρ θολὸν ἐκβλύζοντα scripsit Herm., »nam et praecedit singularis, et sequitur; vitiosum etiam γάννυται quod γάνυται prima brevi esse debebat. φαφαρὸν pro οἱ ἄφαρ conii. Wiel p. 30, qui ibidem totum locum apte conferri posse cum Seren. Samon. de Med. Praec. v. 1015—1020 monet. Cum A in δερκομένη γάνυται rectum servaverit et alia eius scriptura σόλον per malam pronuntiationem orta ad verum propius accedat, ausus sum interpolatam deteriorum codicum lectionem ἄφαρ expellere, et A libri vestigia praemens ex τισέ η σόλον τις ἔης θολὸν scribere, ut iam in Epist. p. 14 conieceram; ἔης autem a νηδύος non nimis longe abesse exemplis probari potest, cfr. praeter alia Quint. Sm. VIII 57. 58 ἐῆ δ' ἐκέλευεν ἕκαστον Ἄλλα ἀνηρῆν ἐς φύλοπιν ὀτρύνουσα. — 491 ἔx tacite Herm. — 492 ἄλλα τὰ A. — 493 κνίσσησιν A. Post v. 493 titulus σκορπίος in P Pal. et edd. ante Tyrwh., περὶ σκορπίου in B V; idem habet A in marg. — οὐδὲ δ αὐτὸς Ἰβρίων περὶ τοῦ λίθου ἤκουσεν, ὡς ὠφελεῖ τοὺς σκορπιόδηκτους, schol. Moschi. — 494 λάαν A; ἔμμενε B. — 496 πικρῆσιν A, πικρῆσι B Pal. V; πεπαρμένον conii. Gesner, recepit Tyrwh. attamen, — ut bene observavit Herm. — accusativus repugnat illi lectioni, quam in v. 497 probaturus erat. πεπαρμένον Dinner p. 750, sed idem p. 560 πεπαρμένος. — ὀδύνησι A, ὀδύνησι B, ὀδύνησι rell. codd. et edd. ante Herm., qui tacite ὀδύνησιν scripsit. — 497 κεν ἐκεῖνα θελεσκέμεν ἄστρον codd. et edd. ante Herm., qui Tyrwhitti coniecturam, in quam ipse quoque inciderat, κεν ἔχειν ἐθέλεσκέ μιν ἄστρον recepit. — Post v. 498 titulus κορυφῶδη in B P Pal. V aif, κορυφῶδης Steph. et rell. ante Tyrwh., qui omittit cum Herm. et rell. codd. — 498 χορσίεντα A, χορσίεντα codd. dett. et edd. ante Herm. »Walchius in Antiqu. medic. select. diss. VI pro indice qui vulgo ponitur, κορυφῶδης legi vult χορσειδῶδης, et pro

χορσιόεντα scribi *χορσωθέντα*, quod crinitum interpretatur. Contra disputat V. D. in Bibl. philolog. Gottingensi vol. II p. 205 sqq. qui *χορσθέντα* scribendum censet. Quod verum iudicavi. Herm. Idem latet in A libri scriptura. — vv. 498—499 verba a *λίθον* usque ad *τοξευτήρα* om. A in lacuna. — 498 *οὔνεκα* P. Pal. aif. — 499 *δριμέος ἐν σκορδόοιο καρῆατι* codd. (sed *σκόρδοιο* M P) et edd. Sed recte Wiel p. 30: »Res ipsa postulare videtur, ut legamus *δριμέϊ σὺν σκορδόοιο καρῆατι*, quum *μίσγειν ἐν τινι* nisi de liquidis non commode intelligatur. — 500 *ἠπέδανον* B, *ἠπεδανόν* V, *ἠπεδανών* i, *ἠπεδανών* f, *ἠπεδανών* rell. codd. et edd. ante Herm., qui Bernardi emendationem *πευκεδανών* (ad Pallad. de Febr. p. 70) Gesnero quoque probatam recte recepit, »*ἠπεδανός* enim imbecillis, quod hic plane contrarium, *πευκεδανός* mortifera. Gesn. Obloquitur Wiel p. 30 »nam *ἠπεδανός* non solum de eo quod debile est, sed de eo etiam quod debilitat in usu fuit quamquam raro. Confer huius carminis v. 376 [vulg.] *ἠπεδανοῖο δειμάτος*, praeter magnum eorum adiectivorum numerum, qui media quadam natura e notione passiva facilem habent transitum in activam. Idem p. 13 confert v. 22 *νοῦσος ἄκιυς* de morbo qui debilitat, quum apud veteres *ἄκιυς* id tantum significet quod debile est ipsum. Recepti Bernardi coniecturam; longe enim alia est res, si substantivis abstractis qualia sunt *νοῦσος*, *δειμα* (cfr. *χλωρὸν δέος* Homericum) addita adiectiva e media significatione in activam transeunt, quam si idem accidit adiectivis, quae nominibus aliquam materiam denotantibus (*βέλεμνα*, puta) accedunt. — *βλέμων* B; — *σκορπίον* V, *σκορπίος* B Pal. aif. — 501 *κόρση* A; *βροτεή* A. — 502 *δευτάτω* A; *βάχχω* A. — 503 *κελενῆς* B; *ἀσιπδόσιον* A; *ἰψ* P in textu, Pal. in textu; sed *ἰδὼν* iidem in marg. — vv. 504. 505 sic scripti sunt in A:

*μέτρῳ δ' ὅς κεν ἴσω μίξει ροδύεντος ἐλαίου
κάψας ἐκ πυρὸς ὀπτόν, ἐν ἀγχενίαις ὀδύνησιν*

in deterioribus autem codicibus et in edd. ante Herm. sic:

*μέτρῳ δ' ὅς κεν μίξει ροδύεντι ἐλαίῳ
κάψας ἐκ πυρὸς ὀπὸν ἐναυχενίαις ὀδύναισι*

ubi *μίξειεν* edd., *μέτρον δ' ὅς μίξει μιν β. ἐλ. M*; *κάψας* if, *βάψας* edd. inde a Steph.; *ὀπὸν* om. M; *ἐν ἀγχενίαις* B Pal.; *ὀδύνησι* M, *ὀδύνησιν* Herm. »In *ὀπὸν* primam produci propter asperitatem consonantis iam dictum ad II, 37. [v. 375 vulg.] Sed quid sibi vult *βάψας ἐκ*, vel *ἐκβάπτω*. An *ὀπὸς ἐκ πυρὸς* est succus fervens, ut est de igne vel ex igni ablatus? Sed forte melior est altera lectio *κάψας*, sumens, glutiens. Mihi N. L. cum nec quis *ὀπὸς* hic ex lapide paretur, videam. Gesn. *Πέτρῳ δ' ὅς κεν μίξειεν ροδύεντι ἐλαίῳ βάψας ἐκ πύους* (vel *πύου*, vel *πύος*) *ὀπὸν*, *ἀγχενίαις ὀδύναισι ἄλλαρ ἄγει* coni. Tyrwh., quod vertit: »Lapidi autem huic si quis immiscuerit rosaceo oleo tinctum ex colostro coagulatum colli doloribus remedium affert. Moschi scholion: *ὁ αὐτὸς*

τὰς ἐν ἀρχαίοις δδύνας παύσει μὲν ἡ βροδείλαια καὶ ὀπῶ secundum Hermannum »firmaret quodammodo Tyrwhitti coniecturam, nisi probabile esset, ex corrupta lectione ὀπὼν istam interpretationem ortam esse. Quare praetuli, quod ad sensum planius, ad mutationem lenius est, ὀπῶν, in quod inciderunt Musgr. et Schraderus in Emend. praef. p. VIII. Sed praeterea μέτρῳ non in πέτρῳ, verum in πέτρον, et μίξειεν, etiamsi numeri non admonerent, in μίξῃ ἐνὶ mutari debuit Herm. Non probavit haec Wiel p. 30. 31: »Et πέτρον quidem ut usitatissimum in hoc carmine corruptioni obnoxium fuisse aegre credas; deinde ἐνὶ βροδέοντι ἐλαίῳ et productione brevis syllabae ob caesuram et hiatus laborant; quae qualia hic sunt quamquam facile excusantur, tamen vel a talibus hic poeta diligentissime abstinuit; denique quod in subsequente versu scripsit βάψας ἐκ πυρὸς ὀπῶν, vix potest intellegi. Igitur quod melius sit aliquid circumspicienti pro μέτρῳ occurrit sive νήτρῳ sive ἤτρῳ sive μύτρῳ, quorum quid poeta scripserit in tanta huius loci obscuritate vix dispicias. Mihi praeferendum videtur μύτρῳ idque ob hanc unam causam, quoniam de herbarum oleo agitur, cum βροδέοντι ἐλαίῳ et ὀπῶ optime convenire videtur; totum autem locum sic scripserim:

μύτρῳ δ' ὅς κέν μιν μίξῃ βροδέοντι τ' ἐλαίῳ
βάψας ἔκπυρ' ὀπῶ, ὅγ' ἐναυχενίαις δδύνησιν

hac sententia: Lapidem si quis miscuerit cum oleo myrrhino et rosaceo et calido hoc succo se inunxerit, is colli doloribus medebitur. Oleo enim myrrhino nihil frequentius apud medicos scriptores; μωρτός et substantivum est et adiectivum; μιν propter sequentem similem syllabam facile excidit; offensiones metricas vides sublatas; βάπτειν eadem notione accipiendum qua λούειν; ἔκπυρα autem adverbium est ut Epigr. ad 64 (v. 82) ἔκπυρα λούειν; denique ὀπῶ vocabulum omnino servandum duxi ut et rarum et totius loci sententiae imprimis accommodatum. Haec Wiel, ingeniose sane. Πέτρον δ' ὅς κεν μίξειεν βροδέοντι ἐλαίῳ Τήξας ἐν πυρὶ πρῶτον ἐναυχ. ὀδ. ἀλλ. ἄγει. con. Seidenadel p. 7. Ego egregiam A libri scripturam paucis tantum orthographicis mutatis recepi. Pro ἐν ἀρχαίοις olim in Epist. p. 15 ἐναυχ. scribendum esse dixi; perperam, retento enim ἐναυχένιος vocabulo ἐναυχένων δδυνάων ἄλλαρ scribendum fuisset. — 507 ἀτειρήν Pal.; ἔλην codd. et edd. ante Herm., ἔλην con. Schrader in Emend. Praef. p. VIII et Bernard in vita Reiskii p. 225, recepit Herm. — 508 κατὰ γῶν B; ἀνδρός V in textu, quod correctum in marg. — 509 δευομένη P Pal. et edd. ante Herm., σευομένη con. Musgr., δυομένη Schneider, quod recepit Herm.; βουβώνεσαι codd. dett. et edd. ante Herm., qui tacite correxit. Post v. 509 titulus κουραλίον in P et edd. ante Tyrwh., qui primus titulum omisit, κοράλιον in M, περὶ κοραλίου in B V, περὶ κουραλίου in Pal., περὶ κοραλλίου A in marg. — 510 ἀμαδύνειν B. — 511 καίπερ σήϊδαο

P aif, καὶ Περσηίδαο B M Steph. Dinner p. 419 et edd. ante Herm., quā Περσηίδαο scripsit ex Tyrwhitti coniectura; idem habent codd. meliores. — 513 τοῦδε codd. et edd. ante Herm., qui τόνδε Tyrwhitti coniecturam recepit, male, numquam enim masculini generis reperiri κουράλιον, semper neutrius generis, bene observavit Wiel p. 31. — 514 ἀκερκόμης codd. et edd. ante Herm., qui ἀκερσεκόμης scripsit more suo. ἔταροιο V. — 515 στρωφόμενον A, στρωφόμενος M et edd. ante Herm., στρωφόμενος P Pal., στρωφόμενός B, στρωφόμενος V, στρωφόμενον conii. Steph. in nota, probavit Tyrwh., recepit Herm.; sed cum v. 512 τοῦδε servandum sit, recte Gesneri coniecturam στρωφόμενου praetulit Wiel p. 31. — 516 τόδ' ἐτήτυμον ἄρα τέτυχται codd., nisi quod ἐτήτυμον A, ἀρατε τύχθαι B, ἄρα τέτυχθαι P V aif, ἄρα τετύχθαι Pal.; τόδ' ἐτήτυμον αἶφα τετύχθαι Steph. et edd. ante Herm., τόδ' ἐτήτυμον ἄρα τέτυχται (sed illud verum sane est) conii. Tyrwh. addens: »Priorem in ἄρα produci ab hoc scriptore non indignetur. τόδ' ἐτήτυμον ἦ ῥα τέτυχται conii. Ruhnken in Bibl. Crit. VIII p. 93 collato v. 342 [vulg.] ἦ ῥά ποτ' εἰναετῆ λώβην ἀμενηνὸν ἔθηξας. »Infeliciter uterque, Tyrwh. quod ἄρα hic ineptum est, Ruhnken. quod ἦ ῥα in initio dici debuit. Praeterea tota sententia laborat, si τόδε scribitur, quo fit, ut δ, quod in superiore versu est, non ad praecedentia, sed ad istud ipsum τόδε referatur: quod quis fortasse falsum dicat, id verum est. Quae sententia quis non videt quam languida, ne dicam inepta, sit? Scribendum ὃ τίς τοι ψευδὸς κεν φαίη· τὸ δ' ἐτήτυμον οἶδα τετύχθαι. Quod erit fortasse qui falsum putet: at id vere sic esse scio. Similiter supra v. 486 [vulg.] ἀλλά τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι γαγάτην θέσκελα ῥέζειν οἶδα. Et v. 339 [vulg.] σὺν δὲ καὶ ὀστρίτην οἶνῳ λίθον ἐντρίψαντας ἀκρήτῳ κέλομαι πίνειν ὀδονήφατον εἰδώς. Herm. cui obsecutus sum, licet olim, in Epist. p. 15 Tyrwhitti ἄρα ex recentiorum epicorum usu defendi posse perperam credidissem. Sed fortasse Ruhnkenii ἦ ῥα τέτυχται recipiendum erat; ἦ ῥα mediae orationi insertum legitur etiam Nicandr. Alexiph. 82 ἀβλεμές ἦ γὰρ et Nicandr. Georg. (fragm. 74) v. 45 φυλλάσων ἦ γὰρ ex Schweighaeuseri coniectura. — 517 βᾶτάνη B; οὐδενὶ B P V aif; γαίη A. — 518 ἦντε scribendum esse visum est Hermannō in Addendis; fort. recte. ἴσμεν aif; ἐνὶ B; τροφῆν Pal.; πόντω A. — 519 ἀτρογέτω A; γίνετ' A, B post corr., M post corr., P V et edd. ante Herm., γόνετ' M ante corr., γίνεται B ante corr., Pal., γίνετ' Herm. γίνεται, quod recentiorum usu firmatur, recte, ut videtur defendit Wiel p. 14 provocans ad Koechlyum Praef. in Quint. p. LIV. Apud nostrum sane res paullo dubior est, cum γίνομαι verbum praeter hunc versum non nisi in v. 662 reperiatur. — 520 ἔλθῃσι A. — 521 φῶλλα M; περιφθανάουσι B; ὕφ' A M et Herm. ex Tyrwhitti conii., ἀφ' rell. codd. et edd. — 522 βένθεσιν B Pal. V aif; ὑπὸ φλοίσβοιο A B M P, ὑπὸ φλοι-

σφοιο Pal., *ὀποφλοίσφοιο* V et edd. ante Herm., qui usitatum *πολυφλοίσφοιο* reposuit ex Slothouweri sententia (in Actis Soc. Trai. vol. III p. 161). Quod non probro; videtur enim *ὀπὸ φλοίσφοιο θαλάσσης* similiter dictum atque *δυσάντων ὀπ' Ἀγαῶν*, *δαίδων ὀπὸ λαμπομενάων*, *ὀπ' ἀλοῦ*, *ὀπὸ φορμύγγων*, *ὀπὸ συρήγγων* apud Homerum aliosque epicos. — *ε* A et Gesner ex conl., quam probaverunt Tyrwh. Herm. et eam in versione addiderat iam Eschenb., *ε* om. rell. — *ἀποπτύση* Herm., *ἀποπτύση* A, *ἀποπτύσοι* dett. et edd. ante Herm., *ἀποπτύοι* coniecerunt Tyrwh. et Slothouwer l. l. — 524 *ἀνακτεύσασαν* A, *ἀναπνεύσασαν* rell. codd. et edd. ante Herm., qui Bernardi coniecturam (in vita Reiskii p. 408) *ἀναπλεύσασαν* recepit. Gesner *ἀναπνεύσασαν* audaci metaphora dictum esse voluit »de curialio iam e marinis undis emergente, tanquam de animali, quod eo ipso quo nascitur momento, irruente in nares ac pulmones aere, respirare incipit«. Ego *ἀναπλησθεΐσαν ὀπ' αἰθρῆς* scripsi ex epitoma: *ἐπάν δὲ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀέρος ἀναπλησθῆ ἔηραίνεσθαι καὶ στερεοῦσθαι μᾶλλον*. — 525 *βάζους* B. — 526 *δειρὸν* V; *πάγω* A; — *ωθία* a. — 527 *ἐνοκριθέντα* A, *ἐνοκριθέντα* B, *ἐνοκριθέντα* M P Pal. V aif, *ἐνιχρμιφθέντα* Steph. et edd. ante Herm., qui Tyrwhitti coniecturam *καὶ χερσὶν ἐν ὀκρίοντα τεῖσιν* recepit, nisi quod ἐν scripsit. Similis permutatio horum vocabulorum erat in Quinto Smyrnaeo XII v. 135, ubi Köchly recte recepit Tychsenii emendationem *ὀπ' ὀκρίοντι* pro codicum scriptura *ὀποκριθέντι*. Nostro loco »antiquam lectionem« *ἐνιχρμιφθέντα* revocandam esse censuit Gerhard in Lect. Apoll. p. 134. 135 et ob rariorem in *καὶ χερσὶν ἐν ὀκρίοντα* praepositionis ἐν anastrophe et ob eandem ἐν praepositionem a substantivo suo vitiose per caesuram divisionem. At exempla ab ipso Gerardo allata docent divisionem illam non omnino singularem esse; praeterea sensum parum aptum praebet *ἐνιχρμιφθέντα*. — 528 *ἀμφιβάεις* B. — 529 *λίθον ὡς· πρὶν δ' ἔχων ὕγρὸν δέμας ἦεν* A, unde nolim aliquis *λίθον ὡς· πρὶν ἔχων δ' ὕγρὸν δ. ἦεν* vel *λίθον ὡς· πρὸ (antea) δ' ἔχων δ. δ. ἦεν* erueret; *λίθον δ πρὶν ἔχ.* Pal., *ὁ πρὶν* V, *δ πρὶν ἔχ.* rell. codd. et edd. ante Herm., qui *δς* pro *δ* substituit. *ἦες* pro *ἦεν* conl. Gesner, ut sit paraphrasis: »diu habebas«. — 529 *οἶον* B. — 530 *ἦύτε* pro *οἶτε* A, et idem vel *εὔτε* legit epitomator, male. *προσπεφύσασι* P et edd. ante Herm., qui tacite corr., *προπεφύσασιν* B. — Ad *ἀκρόδρυα* cfr. Tzetzae schol. ad Chil. v. 175 *Σημείωσον ὅτι Ὑρφεὺς ἀκρόδρυα πᾶσαν ὀπῶραν καλεῖ* (ap. Cramer. Anecd. Ox. III p. 357.) — 531 *ἦτε οἱ ἐβλάστησε καὶ* om. A in lacuna, *ἦ οἶτ' P* Pal. V aif, *ἦ οἶτ' B M*, *ἦτε οἱ* inde a Steph. edd. — 532 *φλοῖης δ'* ed. Weigeliana, errore; *κεν* codd. et edd. ante Herm., qui *δέ γε* scripsit. *λαίνος ἐστὶ* codd. dett. aif, *λαϊνός ἐστι* Steph. et rell. edd. ante Herm., qui *ἐστὶν* scripsit tacite; totus hic versus deest in A in lacuna. — 533 *δ' ἡδαῖα* A, Tyrwh. et Herm. ex Gesneri coniectura, quam fecit etiam Schra-

der in Obs. p. 77 et in Emend. Praef. p. LVI; δ' ἡδία coni. Perdr., qui vertit iucunda, *ἡδία* codd. dett. (*ἡδία* V) aif, δ' *ἰδία* Steph. Eschenb. Gesn., solida Eschenb. in versione. — 534 *βήσεται* [A M] et edd. post Steph., *βήσεται ἐγὼ δ'* B P Pal. V aif; *οἶδ' ὅτι* codd. et edd. (*οἶδα* B ante corr.), *οἶδα τί* recte coni. Wiel p. 6, ut evitetur elisio, quam post tertii pedis arsim in toto carmine nusquam admisit poeta. Seidenadel p. 7 versum sic emendatum scribi vult *βήσεται τῷ δ'* [sic?!] *οὐκ οἶδα τί μοι θέλητρον ἰδόντι*, ubi nescio an typhothetae error in *βήσεται τῷ* lateat, addit enim »So ist eine Apostrophirung weniger, welche die Späteren möglichst vermeiden; die trochaische Cäsur aber ist bei unserem Dichter häufiger. Fortasse igitur non nisi *οἶδ' ὅτι* in *οἶδα τί* mutare voluit. — *μοι* om. B V. — *θέλητρον* A. — 535 *δύονται* A, *δύνата* V. — 536 *ῶσε* B; *θειωμένου* A, *θειωμένον* M, *θειωμένου* B P, et edd. ante Herm., *θγωμένου*, ut coni. Gesner, habent Pal. V; *τεθειωμένου* maluit Tyrwh., *θγευμένου* scripsit Herm. collato Hesychio: *θγεύμενοι· θεωροῦντες*. — *ἀλλά με* A M P aif, *ἀλλά με* B Pal. V, *ἀλλά γε* Steph. et rell. edd. ante Herm., qui *ἀλλά με* reduxit. — *τάμβος* B. — 537 *σεύεται ἐν στ.* A, unde *σεύεται ἐν* scribendum esse dixi in Epist. p. 15, *σεύηται στ.* codd. dett. et edd. ante Steph., qui *σεύετ' ἐν στ.* eädit. Herm. *σεύει ἐν στ.* scripsit; *δύομενον* A, Eschenb. in versione: arbitrantem, et Herm. ex coni.; *διομένου* B M, P ante corr., Pal. V; *διομένω* ai, *διομένω* f et rell. ante Herm., *διομένω* P post corr. »Sed vereor ut *θάμβος με σεύει ἐν στέρνοις* graece omnino dici possit; epicorum certe usus obstat. Praetera in qua omnes libri consentiunt passiva forma [? est potius media] vitium alibi quaerendum fuisse indicare videtur. Scribendum est *ἀλλ' ἅμα θυμὸς σεύεται ἐν στέρνοις διομένου τέρας εἶναι*, aut *σεύεται ἐν* quod quidem ut rarius repertum saepe a librariis corruptum est. Wiel p. 31. 32. — 538 citatur in excc. Vatt. — *μιν* codd. omnes et edd. ante Herm., qui »quid *ἔολπά μιν* sit quaerens, *μὲν* substituit, et simul punctum, quod erat post *ἄπιστον*, in colon mutavit sine causa. Wiel p. 32 postquam etiam trochaicam in quarto pede caesuram apud nostrum admodum raram esse monuit, sic pergit: »Et hoc quidem loco praeter istam caesuram totius sententiae ratio incommoda est, qua poeta postquam dixit, quod licet credam incredibile tamen videtur, statim se ipse corrigens sic pergit: at vero de Gorgonis capite et de Perseo quae feruntur non sunt falsa existimanda, quae minus bene [??] nexa sunt, quam si scripseris *καὶ τοὶ πιστεύοντες, ἐόλαμεν εἶναι ἄπιστον*, quo etiam *οἱ* evitatur, de quo quid faciendum sit, vix intelligitur. [? Est referendum ad *τέρας* in v. 537]. Itaque quum **Helenus** non amplius de se solo loquatur, sed una intelligat Philocteten, quocum hunc sermonem instituit commodum transitum parari vides ad ~~narrationem~~ *narrationem* sequentem. Et intellexisse poetam utrumque veri fit simile e versu 527 [vulg.] paulo antecedente et e v. 536 [vulg.] prope

sequente. Haec si tenemus, verba subsequencia facilem habent emendationem. Quae quum narrator non iam, ut vulgata lectio satis inepte iubet, ad se ipsum convertat, sed ad Philocteten, quid magis consentaneum, quam pro *ἀλλὰ με* [voluit *ἀλλὰ τε*] scribere *ἀλλ' ἄγε*, ut est in simili transitu v. 692 [vulg.] *εἰ δ' ἄγε δέχνησο μῦθον*; deinde *μὲν ἐτώσιον* mutare in *περιώσιον*, quod aliquoties in hoc carmine legitur. Nimis arguta mihi videtur haec ratiocinatio, nimis violenta et minus commoda mutatio. — 539 *ἀλλὰ γοργ.* A, *ἀλλὰ τε γοργ.* B M, P in textu, Pal. infra, V in textu, et edd. ante Herm., *ἀρά τε* P in marg., Pal. supra lineam, V in marg., *ἀλλ' οὐ* Herm.; *μὲν ἐτώσιον* codd. et edd. ante Herm., *μὴ ἐτώσιον* (non vacuum) conl. Tyrwh., *μὲν ἐτώσιος* Herm.; de Wielio vide supra ad v. 538. — *ἀνθρώποιον* Herm. tacite. — 540 *οὐδ' ἄρ* B. — 541 *ψευδεστέρας* A. — 542 *περσίδα* codd. aif, et Dinner p. 185, *περσίδα* edd. post Steph. usque ad Herm., qui Tyrwhitti Musgraviique emendationem *Περσῆ* recepit. — 543 *δαμῖναι* V ante corr. — 544 *μελαίνειν* B. — 545 *κεν* om. M; *ῥοσε* B. »Frusta B. Slothouwerus *ἀνθρώποιον*, *ῥοσι κεν ἐπ' ἀνδροφόνῳ βάλων ῥοσε* Herm. — 546 *πελώριον* A; *ἀσχετον* A et Tyrwh. Herm. ex Bernardi coniectura (ad Synes. de Febr. p. 164), *ἀνάσχετον* rell. codd. et edd.; *ἀθρέσαντες* aif. — 547 *αἴση* A; *λαϊνῆ* A et *λαϊνῆ* Herm. ex Tyrwhitti et Musgravii conl., *λαῖνοι* M aif, *λαῖναι* Pal., *λαῖνοι* B et V (uterque cum corruptelae signo in marg.), P, *λαῖνσοι* Steph. et edd. ante Herm. — *τεθνηότες* A et Herm, *τεθνεώτες* rell. codd. et edd.; *ἐστήχασιν* tacite Herm. — 548 *οὐτ' B*; *ἐτρυτώνη* B. — vv. 550—551. in omnibus codd. et edd. ante Tyrwh. inverso ordine leguntur; transposuit primus Pierson Veris. p. 151, male obloquente Gesnero, qui plura esse in hoc carmine impeditiora dicit, quae ipse auctor non refugerit. — 550 *κασιγνήτω* A; *κέλετο* M et Herm. ex conl., *κέκλετο* rell. codd. et edd. — 551 *χρυσογόνω* A, *χρυσαύρω* aif, *χρυσάωρω* (-ρω) codd. dett. et rell. edd. ante Herm., qui *χρυσοπάτρω* scripsit ex sua conl., ne metrum pessumdetur: »*Χρυσόπατρος* Perseus Lycophroni dictus v. 838. Ita Xerxes a Perseo oriundus, apud Aeschylum Pers. 77 *χρυσογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φῶς*. Nonnus Dion. XLVII. 518. p. 1232, 29 *ἀλλὰ πατήρ Περσῆος Ὑλύμπιος ἄμβροτος ἐρώτων χρύσεος εἰς γάμον ἤλθε*. Ibidem v. 553 *δεῖξον ὅτι χρύσειον ἔχεις γένος*. — »In his ut pro *περ ἰδέσθαι* scribatur *προϊδέσθαι* postulat res ipsa, sicut in tertio abhinc versu est *οὐ προϊδούσης*. Minerva enim Perseo ad Gorgonem interficiendam proficiscenti suadet ne eam adversam inspiciat; ne omnino conspiciat id cum bono sensu suaderi non potuit. Wiel p. 32 perperam omnino licet approbante Seidenadelio. Ipsum enim aspectum Gorgonis mortalem fuisse sequitur ex v. 549 *τὴν . . . οὐτ' . . . Ἀτρυτώνη δέρυκεσθαι μενείανεν* et v. 555 *τῆς δ' ἄρα καὶ φθιμένης περ δλέθριος ἔκλειτ' ὀπωπή*, neque aliud vult *φονευομένην περ* in v. 551, quam *φθιμένης περ* in v. 555. — 552 *ὀλώ* A; *ἀφάρπασεν* codd. et edd. omnes,

ἀφήρασεν iam ante me requirebat Wiel p. 32, cuius haec est nota: »Praeterea nescio an sententiarum nexus in sequente versu *ἀφαρηδάσαι* scribi iubeat, pendens a praecedente *κέλετο*, et similiter in v. 548 *ἀμφιβαλόνθ' ἄρηην*. Id olim scriptum fuisse vel *ἀλλά* particula indicare videtur, pro qua, ut nunc ea verba leguntur, *καί βα* expectamus; suadet etiam *ἀφάρρασεν*, quod sine augmento poni neque memini, et diligentissime praecipue sepulcralia Anthologiae epigrammata pervestigando saepissime inveni *ἀφήρασεν*, illius autem formae ne unum quidem exemplum. Accedit quod brevi antea v. 537 poeta Gorgonem a Perseo necatam esse iam narravit. Immo commemoravit tantum. Wielium secutus est Seidenadel. — 553 *ἦχα* B P Pal. V aif; *ἐξόπισθεν* A, *ἐξόπισθε* M P Pal. V aif, *ἐξ ὀπισθεν* B; *πρὸς δούσης* aif. — 554 *ἄρηην* P aif; *λευκανίησι* A, *λευκανίησιν* tacite Herm. — 556 *μολῆν* a. — 557 *ἔκλιτ'* B; *ἐναιρομένοις* A et Herm. ex Tyrwhitti conii., *ἐναιρομένης* rell. codd. et edd. — 558 *φόνω* A. — 559 *εἰσκόχε* Pal. V, uterque cum corruptelae signo in marg.; *λύθρον* B P Pal. V. — 559 *θαλάσση* A M et *θαλάσση* coniecerunt Tyrwh., Slothouwer in Act. Soc. Trai. vol. III p. 161; *θαλάσσης* rell. codd. et edd., quod A libri lectionis ignarus defendit Wiel p. 37 rariorem in eo genetivi usum agnoscens, quo dativi quodammodo vice fungi videtur. — 561 *βοτάνεσσιν* B, *βοτάνεσσι* P aif, *βοτάνεσι* Pal., *βοτάνεσσιν* V, *βοτάναισι* M Steph. et rell. edd. ante Herm., qui *βοτάνησιν* scripsit. Et *βοτάνησιν* iam A. — 562 *δ' ὄγε δίνησιν* A, *δ' ὄγε δίναισιν* M, *δ' ὄγε δίνησιν* B P Pal. V aif, *δ' ὄγ' ἐν δίνησιν* edd. post Steph. — *ἀναψύχεσκε* A M et Herm. ex conii., *ἀνεψύχεσκε* rell. codd. et edd. (*ἀνεστύχεσκε* if); *θαλάσσης* codd. et edd. ante Herm., qui omisum in vulgata lectione pronomen *ἕ* vel simile quid requires, *θαλάσσης* utpote aut ex interpretatione aut ex aberratione ad v. 559 ortum eiecit et pro eo *φίλον κῆρ* posuit. »Verisimilius quidem scripsisset *ἀναψύχεσκε παλαγμόν*; sed omnem correctionem perperam fieri eo elucet, quod *ἀναψύχω* etiam reviviscendi et se reficiendi notionem habet, ut Opp. Hal. V 623 *προτέρω δ' ἀναψύξωσι πόνοιο*. Nic. Ther. 313, aliisque locis non paucis. Wiel p. 32 quem secutus est Seidenadel. Apud Nicandrum nunc quidem rectius *ἀποψύχοντα* editur, sed alia exempla minime dubia leguntur in novissima Thesauri Stephaniani editione. — 564 *δεινόμενοι* V; *χορέσαντο* B P Pal. V aif. — 564. 565 *διανόμενοι* — *θάμνοι* om. A in lacuna. — 565 *οἱ ῥά* aif. — 566 *σφίν τ' M*, *σφιν* omnes rell. codd. et edd. ante Herm., qui *σφίσι* recepit, Tyrwhitti, Musgravii et Schraderi (in Em. Praef. p. VII) coniecturam. — 567 *λύθρον* B; *θαλα* pro *θάμνοις* ex superiore versu irrepsit in A. — *περι πήγνουον* conii. Tyrwh., ~~est~~ repetitio *τοῦ πήγνουον* in versu sequente mollior evadata. »De *περιπήγνουον* nondum assentior Tyrwhitto, qui videam similiter dixisse Euripidem in Bacchis 1053. *λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον, κατῆ-*

γεν, ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον. In Euripide hoc minus de corrupta lectione cogitandum puto, quod, etsi variata oratione, eandem dictionis figuram imitatus est Nonnus XLVI 152. p. 1188, 17 ἀκρότατον δὲ κόρυμβον ἀφαιδί' χειρὶ πιάζων εἰς πέδον, εἰς πέδον εἴλαε, in eiusdem fabulae expositione. Haec ratio loquendi frequens in Germanica lingua est. Herm. ἄραι A et Herm. ex Tyrwhitti, Musgravii, Schraderi (l. l.) et Bernardi (in vita Reiskii p. 409) coniectura, ὤραι B M Pal. a Steph. et rell. edd. ante Herm., ὤραι P V, ὠραι if. — 568 πῆγνυον δ' ὥστε A, πῆγνυον δ' ὄστε codd. dett. aif, πῆγνυον ὥστε Steph. et rell. edd.; scripsi πῆγνυο δ' ὄστε, scl. cruor ille, quem aurae ramis circumpingebant. — 568 παρχυλίθον, P aif; στερεὸν Pal. V. — 569 οὐδ' ἐτέην A, οὐδ' ἔτην M, οὐδέ τ' ἔην rell., οὐδ' ἔτ' ἔην scripsi. — 570 ὄλεσε B Pal. V, ὄλεσεν rell., etiam Herm., qui in adnot. crit. »ὄλεσεν vulgo« affert, quasi aliud quid in textu dedisset. — 571 ὀλομένης codd. et edd. ante Herm., qui ἄλλομένης scripsit; ὄλεσεν omnes, idem ex »vulgata« affert Herm. in adnot. crit. — 572 χροίην A, ut coni. Gesn. et vertendo expressit Eschenb. (colorem), probavit Tyrwh. et Herm., qui tamen χροίην dedit errore, quem retinuit ed. Weigeliana et Tauchnitziana; χροίην rell. codd. et edd. — 573 ἀφασίη A, ἀφασίη V; ἦρωα B; λάβεν tacite Herm.; ἐνόησε P et edd. ante Herm., qui tacite corr. — 575 ὀμβριμοπάτρη A V, fort. recte, ὀμβριμοπαπάτρη B. — 576 comma, quod in edd. male post ἀφθιτόν erat, recte post θῆκε δ' posuit ab Hermanno secutus Tyrwh. qui etiam post κέλοτο interpunxit. — 577 κουράλιον Herm. ex Tyrwhitti conii., κουραλίον codd. et rell. edd.; ἀλλάσεσθαι A. — 578 ἐν tacite Herm.; ἀγελείην B ante corr. — 579 φύλλα codd. dett. aif; φυλασέμεναι Pal.; ἐς A, ut coni. Wiel p. 33, εἰς codd. dett. et edd. — δῆριν A, φύσιν codd. dett. (φυσιν B) aif, φύσιν Steph. Eschenb. Gesn., φύξιν Bernardi coniecturam (ad Synes. de Febr. p. 95) probaverunt Gesn. Tyrwh. Herm. Improbavit Wiel p. 33: »Vel interpretandi necessitas, qua φύξιν quamvis protectionem significare vult, satis indicare poterat in illa mutatione non acquiescendum esse. Neque de novis itinere hic agi demonstrat epitheton κρουερόν, tum proxime subsequentis versus verba ἢ δολιχὴν ἔρκων ἐς ἀταρπητόν; denique quum quatuor versibus 576—579 [vulg.] ii versus quatuor qui proxime praecedunt tamquam paraphrasi quadam illustrentur, eum de quo agitur, his verbis redditum videmus καὶ γὰρ Ἐνυαλίῳ θοὸν δόρυ μαινομένοιο. Unde quid clarius quam poetam de pugna loqui? Scribe igitur κρουερόν ἐς ἀμυξιν ἰόντα . . . cf. Orph. Argon. Ἡρακλῆος περίφημον ἀμυξινε. Quae probavit Seidenadel. Iisdem argumentis Bernardi φύξιν improbavi, A libri δῆριν commendavi in Epist. p. 16. — 580 ἦ A, et Herm. ex Tyrwhitti conii., ἦν rell. codd. et edd.; ἀταρπητόν B, ἀταρπητόν V — ἔχει A, ἔχοι codd.

dett. et edd. — 581 *περάαν* B M P Pal. V, *περάαν* aif, *περάα* Steph. et rell. edd. ante Herm., *περάων* conl. Tyrwh., *περόων* A et Herm.; *ἀλα* P a; *εὐσέλμω* codd. omnes (*εὐσέλμω* A) aif. — 582 *μενομένοιο* V, *μενομένοιο* B Pal. — 583 *χόλον ἀνδριφόρον* A, *χόλον ἀνδροφόρον* dett. codd. et edd. ante Herm. »Lege, transpositis litteris καὶ λόγον ἀνδροφόρον φεύγειν ἀπὸ ληϊστήρων. λόγος proprie dicitur de latronibus. Vide Cl. Valckenarium ad Bion. Carm. 15c. Ruhnk. in Bibl. Crit. VIII p. 94. ἀνδροφόρων conl. Bernard in vita Reiskii p. 409; *λόγον ἀνδροφόρων* recepit Herm., recte, puto, ut in epico; licet ad vulgatam scripturam tuendam non inepte conferri possint ea quae simillima de Memnonio lapide dixit Damigeron: »Hunc autem lapidem usus omnia superabis quae dico et omnes iras effugies, et naufragio facto enatabis et contempnes Neptunum maris«. *ἀπο* A, *ἀπὸ* codd. dett. et edd. »Prae-positionum laxiorem et paene abundantem qualem recentiores sibi permittunt usum« etiam in *λόγον φεύγειν ἀπὸ ληϊστήρων* cognoscere sibi videbatur Wiel p. 14, male. — 584 *κωκύμενον* conl. Perdr. — 585 *ὀπάσσει* A et Eschenb. in versione: dabit, *ὀπάσσαι* codd. dett. et edd.; *θυητοῖσι* B. — 586 *γλυκὴν δ'* A Pal. V, *γλυκὴν δ'* B P aif, *δεινὴν δ'* M, *γλαυκὴν δ'* Steph. et rell. edd.; *ἐγρεκύδιμον* B P Pal. V aif; — *ἀτέρβεια* P Pal. V aif, *ἀτέρβεια* B, *ἀτάρβεια* conl. Perdr. — 587 *κιχλήσκουσιν* [P] edd. — 588 *κατὰ δέσμοι* B. — 589 *ἀγναμπτοῖσι* ex *ἀγνάμπτοι* B; *ἐρρυνῖσι* ante *ἐρ.* deletum in B, qui ante corr. *ἐρινῖσι* habuit; *πάγχι* P Pal. aif; *μέλλουσαι* Pal. — 590 *μίσος* codd. dett. aif et Dinner p. 502, qui addit: »sed rectius fortasse legemus *μύσος*, piaculum«. Gesner, cum dubitaverit, an commode dicatur aliquis occultare, quod se habere nesciat, *κεῦθον* conl. passivo sensu; sed hoc tragicorum est, non epicorum, ut recte observat Wiel p. 25; *σπεύδων* pro *κεῦθων* conl. Bernard ad Synes. de Febr. p. 95. Haesisse hic viros doctos miratus est Herm. »Certe in verbis nihil est impeditum, modo ne *οἰκοφθόρον* adiectivi loco cum *μύσος* iungatur, sed pro *οἰκοφθόρου* acceptum cum *ἐνόησεν*. Sed sententia habet nescio quid impediti. Qui enim piaculo commisso quantae id sibi noxae sit ne cognoverit quidem, quid ei opus est averrunco? at opus est si scelus contractum celans nondum luit. Itaque primum *ἤγνευσεν* scribendum esse suspicabar, sed id ut trisyllabum in versus spondaici exitu contra morem poetae est; nunc propono *ὀδκετ'* [sic] *ἔτισεν*«. Wiel p. 25, qui totum locum male intellexit, itemque *οἰκοφθόρον* male pro *οἰκοφθόρου* dictum esse putavit. Qui piaculum a se commissum esse novit, is numina expiare potest; qui autem ne novit quidem peccatum suum, is deos iratos placare omnino non potest, nisi quis coralii ope ei subvenerit. Hoc poetam dicere voluisse puto. — 591 *ἐπὶ σφίσι* vulgo, quod correxi; *ἐπ' ἀοιδάς* B, *ἐπ' ἀοιδάς* V. — 592 *ἀλλήλοισιν* P ante corr., aif; *τελεύουσιν* A, ut coniecerunt Gesner, Ber-

nard l. l. et recepit Herm., *τελέουσι* ego scripsi, *τελέθουσι* rell. codd. et edd. ante Herm. — 593 *ἀντίλυτον* codd. aif et epitome, *ἀντίλυτρον* Steph. et rell. edd. — *θήος* B P V aif. — 594 *σπείρειν* A, *σπείρων* P Pal. V, *σπείρων* B M, *σπείρον* edd. ante Herm., qui tacite *σπείρον* scripsit. »Con-
tuso vero semine cum Coralio flavae Cereri immixto, tibi omnem
partem extra agrum tuum siccitatemque spicarum expelle; vertit Perdr.
et addit »Mihī videtur in codice Graeco legendum *σπορόν*, non *σπείρον*«. *ξανθή* A; fort. *σπέρμα* conī. Eschenb. qui vertit: Si semen abscideris.
— 595 *ἀπάνερθεν* A M, ut conī. Schneider et recepit Herm., *ἀπάνερθεν*
P Pal., *ἀπανερθεν* V, *ἀπάναρθεν* B; etiam edd. ante Herm. *ἀπάνερθεν*,
quod merum errorem pro *ἀπάνευθεν* esse putabat Tyrwh. — 596 *στα-
χαιών* P Pal. — 599 *βωτήρων* M cum glossa *τῶν ζουφίων; βρωτήρων*
τ' ἐπι om. A in lacuna; *ἀλαπάξει* A; idem conī. Herm. in nota, »quia
præcedit et sequitur futurum«; *ἀλαπάξει* codd. dett. et edd. — 600
εὐλάς τε B, *εὐλας* P in marg., *εὐλάς τε κάμπας* om. A in lacuna. Cæ-
terum cfr. Hermanni notam: »In hac formula, qua duae res per duplex
τὲ coniunguntur, usitata est productio prioris τε«. Cuius rei plurima
exempla attulit p. 710. — *ἀθερίαν* B V, *ἐθερίην* P aif. — 602 *ἀμφι-
κερί* A; *περισύχουσα* codd. et Tyrwh. Herm. ex P; idem certatim con-
iecerunt Ruhnken ad Timaei Lex. p. 80 [p. 122 novae ed.] Tyrwh. Musgr.
et Schrader in Emend. Praef. p. IX; *περισύνχουσα* aif, *περισυνέχουσα*
Steph. et rell. edd., applicata Eschenb. in vers., Bernard in vita Reis-
kii p. 409, *κυρί σμύχουσα*, probante Schneidero. Sed pleonastico nostrum
etiam alibi loqui, ut v. 36± *ἀμφί δέ μιν κύκλω περί τ' ἀμφί τε*, bene ob-
servat Herm. — 603 *ἐκ τ' ἔμνων* A. Idem fortasse erat in codice quo
epitomator usus est; cfr. eius verba *καὶ φθαρτικὸν γίνεσθαι σκολήκων*
τε καὶ ἰπῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀερίων [an *ζωαρίων*?] *ἐρυσίθης καὶ ἀκρίδος*
καὶ βρούχου ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν πρηστήρων κεραυνῶν ubi mures ea
sola causa desiderari videntur quod epitomator corruptam libri sui scri-
pturam *ἐκ τ' ἔμνων* emendare non potuerit. *ἐκ τε* P aif; *ἐκ τ' P* aif et
rell. edd. ante Herm., qui tacite corr. — 604 *περαΐσσοις κεραυνό* B.
— 605 *ἰοῦ* B V; *ἐρξ'* A, unde *ἐρξαι* scribendum esse monui in Epist.
p. 16, *οὔτοι* codd. dett. et edd. — *ἐτέσιον* aif, *ἐτώσιον* A; *ἀζομένοιο*
B P Pal. V aif; *ἀνερχομένοις* A B, M ante corr., P Pal. V et edd. ante
Tyrwh., *ἀνερχόμενος* M post corr. et Tyrwh. Herm. ex Gesneri con-
iectura; — *περ ἄτηθεν* A, *περάτηθεν* rell. codd. dett. et edd., quod ad
traiectum fluviorum infernalium pertinere ratus est Gesn., Tyrwhitto au-
tem visum est »nihil aliud significare quam ab extremis orbis par-
tibus; ab Aethiopia scilicet. Aethiopes enim secundum Homerum, *ἔσχα-
τοι ἀνδρῶν*, extreme locutione usus est Alcaeus apud Hephæstionem *ἤλθεες ἐκ περάτων γᾶς, ἑλεφαντίναν λαβὰν τῷ ξίφεος*
χρυσόδεταν ἔχων«. Contra Wiel p. 19: »Sed quum omnino non verisi-

mile sit poetam, quum certam aliquam regionem indicare vellet, talia posuisse, unde quid voluisset ne suspicari quidem posset quisquam, tum similis quam Tyrwh. affert Alcaei locutio tam est dissimilis, ut cum hoc loco apte conferri nullo modo possit; illa enim praebet planissimam ad intellectum sententiam, hic omnino nullam. Quare p. 20 Wiel *κεῖνο πολὺ πρῶτιστον ἀνευρῶν Ἑσπερίθην* conii. collata simili huius carminis locutione v. 695 *σῆματ' ἐμεῖο πορόντος ἀνευρῶν Ἀσσυρήθην Χρυσοῦ τε μήντος ἀρέονα δεῦρο κόμισσεν*, simulque monens Gorgonem Ἄτλαντος νεάτοισιν ὑπὸ κρημνοῖσι δαμῆναι, deinde ex cruore ortum esse corallium. Tum pergit: »Quodsi tenueris sub Atlantis radicibus virginem caesam esse, iam vides quo res evadat; etenim Ἑσπερίας nomine praeter Italiam latiore ambitu regiones occidentales significari constat, Hesperidum sedes ad Oceanum et Atlantem ponuntur; Ἑσπερος Atlantis esse frater perhibetur Vitium autem ex solita de stellarum ortu locutione originem duxisse credibile est. cf. Maneth. 3, 49 Ἄρης δ' ἀντολήθην ἀνερχόμενος. 6. 89 ἦν δ' Ἄρης περάτηθεν ἀνέρχῃτ'. 6, 60 περάτηθεν ἀθροισμένοι. Me ut vulgatam retineam moverunt et eiusdem locutionis exempla a Wielio modo allata et vv. 1. 2 *δῶρον ἀλεξικαχίου Διδὸς θνητοῖσιν ὀπάσαι Κεκλόμενος Μαίης ἐριούνιος ἦλθε κομίζων*. Inter dona, quae Mercurius ex superiore regione nobis opposita veniens (ἀνερχόμενος περάτηθεν) mortalibus tradiderit, corallium primarium locum obtinuisse hoc nostro versu edocemur. — 608 δὲ ante corr. B; *πινόμεναι αἰεὶ M.* — 609 *μίμνεο B, μίμνεο V; πευκεδανῆς A, πευκεδανοῦ* codd. dett. et edd. Post v. 609 titulus *ἀχάτης* in M P et edd. ante Tyrwh., qui titulum omisit cum A; *περὶ ἀχάτου B Pal. V.* »Lapidem eum hic memorari, qui a Plinio sardachates dicitur, notavit Schneiderus. Plinii locus est XXXVII. 54. Ibi etiam cum aliis iaspachates est. Herm. — 610 *πίνε B Pal. V, πινε a; μετ' ἀκρήτοις βρόμοις* codd. aif, corr. Steph. — 613 *ἐν γὰρ οὐ δήεις A.* »Pro *δήεις* malim ubique *δήεις* legere; illud tamen ita frequens esse video, ut tanto minus aliquid audeam. Gesn. *δρῶων V; δαλάπιν B; ὕασπιν A.* — 614 *σμαράγθον* (sic) conii. Perdr. et *σμαράγθον A*, quod ob A libri auctoritatem recipiendum esse contendit in Epist. p. 17, perperam, licet in fine quinti pedis omnem correptionem aliquanto minus offensionis habere observaverit Lehrs Quaest. Epp. p. 315, ubi ex Oppiani Halienticis plura similis correptionis exempla citantur. — 614 *σάρδα θ' A.* — 615 *ἐν* codd. et edd. ante Herm., qui tacite *ἐν* scripsit. *ἐνθ' ὄγε* scribendum esse vix dubitavit Gesner, *ἐν* pro *ἐν αὐτοῖς* elliptica ut saepe apud Homerum dictum esse ratus nihil mutandum esse censuit Tyrwh.; *μυλοπάρηος A; ἀτῶ A.* — »Chalcitin et melitin Plinii huc spectare putat Schneiderus. Locus Plinii in quo hos lapides a colore nominatos refert, est XXXVII 73. Sed de priore saltem lapide dubitare licet, quum in Achaten non expetant, quae alibi de eo praedicat Plinius

ut XXXIV 2. 29. XXXV 52a. Herm. — ἄταρ B; ἐαρωτρεφείως B, ἐαρωτρεφείως P Pal. V aif. — 617 ἀλλ' οὗτος citat Salmas. ad Solin. p. 96. οἶος B; εἰ καὶ μιν A; εἰροις codd. et edd. ante Herm. — 618 ἀμαμαγέτω B P Pal. V aif; δράκοντος pro λέοντος citat Salmas. l. c. ex codice a nostris diverso, ut putat Gesner, ex lapsu memoriae, ut rectius observavit Tyrwh. Hoc memoriae errore deceptus Salmas. l. c. nostrum pugnare dixit cum Plinii loco: »Leoninae pelli similes achatae habere potentiam contra serpentes dicuntur«. — 619 τῷ A; λεοντοδέργη A, ut coniecerunt Tyrwh. et Musgr., recepit Herm., λεοντοσέργη rell. codd. et edd. ad quam formam explicandam σερίς· σειρά attulit Salmas. l. l. — 620 ἦνδανεν codd. omnes et aif; ἡμηθείοισι P; κατάστικτον A M, quod tacite scripsit Salmas. l. l., unde recepit iam Tyrwh., κατάστικτος rell.; σκιλάσσειν tacite Herm. — 621 πυρσαλιν A P Pal. et edd. ante Herm., πυρσαλιν B M V, πυρσῆσιν Herm. — 622 τοῦ δ' B; σκορπέτην A M et Herm., σκορπέτην rell. codd. et edd. (σκορπέτην if). — 623 ἔλκει A; κελέο B; λυγρῷ A. — 624 ἡ μιν ἐπιπάσσειν A B M P, V post corr., et edd. ante Herm., ἡ μιν ἐπιπάσσειν Pal., V ante corr. »Μιν molestum est, praegresso τόν. [Non magis quam κουράλιον v. 607 praegresso κείνο, cfr. etiam Baumeisterum ad Hymn. Hom. IV v. 256] Ἐπιπάσσειν autem etiam metro repugnat: Μιν hic ut alibi ex οἱ ortum erat. Exempla dabit index. Supra v. 338 [vulg.] καὶ μιν ἐφ' ἔλκει πάσσει. Herm. qui ἡ ἔπει οἱ πάσσειν scripsit, probante Wielio p. 8. ἡ μιν ἐπιπλάσσειν scripsi ex epitoma (ἡ καὶ ἐπιπλάσση μάλιστα συγκόψας) et Damigerone (sed qui similem habet colorem pelli leonis valet ad scorpionis morsum, alligatus enim vel illinitus cum aqua statim tollit dolorem et viperarum morsus curate). — ἀπό A, ἀπό B Pal. et edd. ante Herm., ἀπο MP, ἀπο [V?] Herm. tacite — ἀνίαι scripsi, ἀνίαι codd. et edd. — 625 δυνήσσαι Musgr. Herm., δυνήσεται codd. et rell. edd. — 626 θέλξεις B, θέλξεις^{οι} P, θέλξιος rell. dett. — 627 ὄσσα A Pal. V, ὄσα B, ὄσσα [rell. codd.] et edd.; αἰτησίας B; ἀφίξται B, ἀφίξται V. — 628 νοῦσω A. — 629 σφετέρησι A; κατάσχη dedi ex A, qui κατάσχη habet, κατάσχοι rell. codd. et edd.; χείρεσι B P Pal. — 630—632. 630 δίξεσθ' οὔτοι τόνγες A B P Pal. V Steph. et rell. edd., ante Herm.; idem, sed οὔτοι, aif; δίξεσθαι οὔτοι τόνδε M; ἀρνήσεται A, ἀρνήσονται codd. et edd. ante Herm., qui ἀρνήσονται scripsit. — 631 »Τοῦτο δηλονότι παρὰ σεαυτοῦ νοεῖς εἰ πέπρωται αὐτῷ θανεῖν, πάντως ἀποθανεῖται Moschi schol. ubi εἰπέ πρώτον (non εἶπε πρώτον) et πάντας P; Tyrwh. corr., nisi quod εἰ πέπρωτο edidit. ἀλλ' ἂ νοεῖς A, ἀλλὰ νοεῖς codd. dett. (νοεῖς V) et edd. ante Herm.; τεῆσιν A. — οὔνεκεν αὐτῶν A, οὔνεκεν ὅττω M cum glossa ὦ τινι, οὔνεκεν αὐτῷ rell. codd. et edd.; ἐνί B. — 632 ῥῆξαι B, ῥῆξε^{αι} V; λῖνον B; τὸ δὲ x' ἔρδεται (sic) A, τῷ (τῷ) δ' ἔρχεται rell. codd. et edd., nisi quod coniunctum τῷ δ' scripserunt Steph. et edd. ante Herm.; ἡμαρ B.

— vv. 630—632 graviter corruptos esse omnes fatentur. *ἦνάα* pro *ὄνεκεν* in v. 631 coni. Gesner; Tyrwh. locum sic constituit: *Εἰ Ζεὺς οὗτοι τὸν γε βιωσόμεν ἀρνήσαιοτο. Ἄλλὰ νοεῖς σὺ τεῆσιν ἐνὶ φρεσίν, ὄνεκεν εἴ τῃ ῥῆξε λίνον Κλωθῶ, τῷ δ' ἔρχεται ὕστατον ἡμαρ.* »Nisi quidem Iupiter illum vivere negabit. Sed nosti tu in animo tuo, quod si cui ruperit filum Clotho, huic venit ultima dies«. Haec Tyrwh. — *εἰ Ζεὺς οὐ τοῖόν γε βιωσόμεν ἀρνήσοιτο*, vel contrario sensu *ἀρνήσοιτο*, vel *οὐζὺς τ'* — *ὅττε κεν αὐτῷ* coni. Musgr. Improbavit haec Herm. et ob soloecum *εἰ οὐ* in Tyrwhitti pariter ac Musgravii emendatione, et quod pro *ἀλλὰ νοεῖς σὺ τεῆσιν ἐνὶ φρεσίν* conveniebat dicere *καὶ νοεῖς γὰρ σῆσιν ἐνὶ φρεσίν*, cuius loco rursus Wiel p. 17 auctori *καὶ βα νοεῖς σὺ τεῆσιν ἐνὶ φρεσίν* tribuendum fuisse dixit, »quum hic scriptor thesim secundi spondei positione productam raro admiserit«. Neque ex Moschi scholio Tyrwhitti emendationem *εἴ τῃ* firmari posse Herm. credidit, Moschi enim scholion »non minus in vulgatam quadrat, si quidem sensum huius loci non singula verba interpretari scholiastes voluit. Nam quae poeta dicit, eadem sunt: *νοεῖ, ὄνεκεν αὐτῷ ῥῆξε λίνον Κλωθῶ· τῷ δ'* (i. e. *ῶ ῥῆξε λίνον Κλωθῶ*) *ἔρχεται ὕστατον ἡμαρ.* Herm. ipse *Εἰ δὲ Ζεὺς τοι τόνγε β. ἀρν. ἀλλὰ νοεῖ σὺ τ. ἐ. φρ. ὄνεκεν αὐτῷ ῥῆξε λίνον Κλωθῶ· τῷ δ' ἔρχεται ὕστατον ἡμαρ* scripsit, quod vertit: »Quod si hunc tibi negarit vivere deus at tu reputa filum ei rupisse Clotho: huic vero supremam adesse diem«, atque et cum praecedentibus et cum illis, quae postea dicuntur, *εἰ δὲ πυριφλεγέθων* aptissime cohaerere dixit. In Hermannii emendatione acquieverunt Bernhardy et Seidenadel, nisi quod ille *εἰ δὲ θεός* (in Hist. litt. gr. II p. 361), hic autem (p. 8) *εἰ δὲ λίθος* pro *εἰ δὲ Ζεὺς* coniecit. Improbavit eam Wiel p. 17 ob ratiocinationis quae in ea inest debilitatem: »Sententiarum enim series existit haec: Achates medetur aegrotantibus; si autem deus negaverit eos vivere, achates ei non medebitur; medetur autem febribus qualibuscunque. Quod quidem perinde est dictum, ac si deorum potestas in eos qui febribus laborant nulla sit, sed febres vel contra deorum voluntatem achatae ope pelli possint. Quae ratiocinandi confusa infirmitas non fugit Bernhardyi acumen, qui . . . iure eam perstrinxit, sed immerito, puto, poetae imputavit, a quo quid scriptum fuerit ne sciamus quidem; quin imo haec ipsa sententiarum perturbatio postulare videtur, ne locum qualis nunc legitur a poeta esse existimemus«. Sed cum ex iis quae ad sequentes versus afferam, eluceat inde a v. 635 non amplius de achate leontodere, sed de antiachate agi, cadit solum confusae ratiocinandi infirmitatis argumentum, quod contra Hermannii coniecturam afferi poterat; eam ergo recepi, reposito etiam ex A *ἀρνήσεται* et, licet dubitanter, *τὸ δὲ x' ἔρχεται*. Wiel p. 18 sic pergit: »Atque quum ceteros lapides non ad omne morborum genus valere enarret, id ne de achate quidem eum contendere velle par est: quid igitur, si hanc sen-

tentiarum seriem fuisse fingamus: qui aegrotans achatem manu tenuerit, sanabitur; quem autem hic non sanabit, is sanari omnino non potest; febres autem sanat omnes; quoposito quid est lenius quam sic scribere: *νηκεστός τοι τόν κε βιωσίμεν ἀνήσαιο* sive *νηκεστός δ' ὄγε τόν κε*; ἀλλά autem in sequento versu similiter positum est, ut Latinorum at enim: Sic omnia vides plane et expedita, neque etiam exempla desunt, quibus hanc rationem veram esse perquam fit probabile. Itaque Maximus v. 216. [immo 246] *ὕδροχόον δ' ἐπέκουσα φασφόρος αἰγλήεσσα | ἄλλας μὲν νούσους ἰήσται· εἰ δέ κε κρείσων | χρεῖά ἀναγκαίη σε βιήσται αἰνὰ παθόντα | ἀργαλεῦ ὑδέριο, τότ' αὖ κακότητα φράσασθαι*. Brunck. anal. graec. I p. 67 . . . τὰ δὲ μέρομα πάντως | οὔτε τις οἰωνός ῥύσεται οὔθ' ἰερά, | οὔθ' οἱ παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες | ἰητροί, καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεισι τέλοσ. — Post h. v. titulus *ἔτι περὶ τοῦ ἀχάτου* in B P Pal. (hic τοῦ om.) V et edd. ante Tyrwh., lineae spatium vacuum in M. — 633 *οὐδὲ* codd. et edd. ante Tyrwh., qui Stephani coniecturam *εἰ δὲ* recepit; post *οὐδὲ* deletum *περὶ* in P; *πυρὶ φλεγθεῖων* P ante corr., V, *πυριφλεγθεῖων* P post corr. aif et Dinner p. 684; *θαμιζῶν* a. — 634 *ἦ καὶ κρυερὸς* B ex *ἦ καὶ κρύερος, ἦ χρ. a*; *παρ' ἄδην*, nihil amplius, A, *παρ' ἄδην θείησι* M, *παρ' ἄδην θείησι* B P V aif, *παρ' ἄδην θεησιν* Pal., *παρ' ἄδην θείησι* Steph. et rell. edd. ante Herm., *θείησι παρ' ἄδην* maluit Tyrwh. »At haec verba si possent significare, ut vertitur, ad inferos mittet, sententia esset inepta, quia servari dicuntur, achatae auxilio, qui istis laborant morbis. Verum ne est quidem iste horum verborum sensus, sed hic: ad Orcum mittat.« Herm. *καρηνήνοθε γυῖσι* violentissima mutatione Herm., *παρὰ δὴν σείησιν* coni. O. Schneider in Nicandreorum praef. p. 128, quod triplici de causa non placuit Wielio p. 18, »nam δὴν praecedentem vocalem apud epicos producere solet [sed non semper, neque apud omnes]; deinde *παρ-σείω* pro ea notione, quam in ceteris quibus legitur locis habet, hic minime aptum est, et, quod maximum est [??], hic scriptor versus spondiacos quadrisyllabis vocabulis claudere solet.« *παρὰδηνύνησιν* bene coni. Wiel l. l. collato v. 467 *οὔασι δηνύοντα* et Maxim. v. 225 *εἰ κε δηνύησι νόσος*. Seidenadel p. 8 vocabulum epicis non usitatum *παρὰλυπέησιν* poetae obtrudere voluit. Equidem olim de *μάλα θην σείησιν* cogitabam. — 635 brevi syllaba vocis trochaicae et in vocalem exeuntis producta (*πήμα βραδύ*) offensus est Hilberg in libro »Das Gesetz der trochäischen Wortformen im dactylischen Hexameter und Pentameter der Griechen« p. 74. — *βάρυ* M; *μήποτε λήγειν* om. A. — 636 *βουλομένους* A; *ἀλλά ἐν ὄπη* aif; *κελάσησι* A; *μένουσα* A. — 637 *τόνδε σύγ' ἰᾶσθαι* A, *τὸν σύγ' ἰήσασθαι* codd. dett. et edd.; — *ἄντι' ἀχάτου* A, *αὐτίχ' ἀχάτου* P aif, *αὐτί ἀχάτου* B, *αὐτίχ' ἀχάτου* [M Pal. V] Steph. et rell. edd. Cum id, quod hunc achatem adversus serpentium morsus valere

negat auctor in v. 642, aperte pugnet cum iis, quae in vv. 621sq. de eodem achate dixit, de haematite agi inde a v. 642 suspicatus est Gesner. Paulo melius Tyrwh. ἀγάτην ἀμόμωνα de quo nunc loquatur, diversum esse ab achate λεοντοδέρη de quo solo supra egerit, statuit. Contra quem iam in Epist. p. 17 monui, de achate qui ἀμόμων dictus sit, nihil innotuisse, neque aliter epitheti ornantis officio ἀμόμων hoc loco fungi videri atque ἐσθλός de eodem achate in v. 611 usurpatum. Ibidem ex A libri scriptura ἀντι' ἀγάτου scribendum esse conieci ἀντιαγάτου, idque Plinii loco firmavi, (N. H. XXXVII, 10, 139) ubi nunc quidem sane vocatur enim iaspachates, cerachates, zmaragdachates, haemachates, leucachates, dendrachates . . . aethachates, quae, cum uritur, murram redolet, corallochates editur, sed aethachates nihil est nisi mera Ianii coniectura vel potius interpolatio pro eo quod plurimi libri et edd. habent antachates (anthacates antiquissimus Bambergensis), pro quo Sillig aequè male ex uno codice recentiore (Paris. 6797 saec. XIII) autachates invexit. Plinio antachates, cuius ἀντιαγάτης non nisi poetica forma est, reddendum esse dixi iam in Epist. p. 17 (ubi tamen calami vel typothetae errore male antiachates, non antachates excusum est). Postea ex Socratis et Dionysii libello περὶ λίθων, quem ineditum in codice bibliothecae Vaticanae legi, coniecturam meam magis etiam firmare licuit, in eo enim ex Damigerone puto transsumpta de antachate haec leguntur: λίθος ἀντιαγάτης· ἔστι μὲν πολλῶ διαφερώτερος τῷ εἶδει τοῦ ἀγάτου. τῇ δὲ θυνάμει κράτιστος. οὗτος ὁ λίθος. τριταῖον τε καὶ τεταρταῖον καὶ πᾶσαν ἄλλην περίοδον νόσου ἰάται. γίνεται δὲ οὕτως. τρίψας ὑποθυμία εἰς διαπύρους ἀνθρακας. ὡς ἀντιλιβανωτοῦ· οὐκ ἄρα δὲ λεπτὸν θυμιάται· ὡς ἂν ἐπιπλείονας ὥρας μείνας ἐλκυσθῆ διὰ τῶν αἰσθήσεων. καὶ οὕτως ἀπαλάσσειται περὶ (deest reliqua pars libelli in codice mutilo). — 638 οὗτις codd. et edd. ante Herm., qui Tyrwhitti, Musgravi et Slothouweri (in Act. Soc. Trai. III p. 161) coniecturam, οὗτος recepit. — προτέρων codd., πυρετῶν π. φ. con. Slothouwer l. l. quod significare vult omnes febres domat, ut Graeci dicunt ἥσσων ἔρωτος etc.; recte probavit Wiel p. 18, cum Hermannii lectio hunc praebeat sensum: »Achatae ope febres pelle; hic enim prioribus lapidibus multo melior; quod inde cognoscet, quod, si eum in lebetes coquantur inieceris, omnes intus carnes brevi colliquefient«. Sed quid, contra affert Wiel, carnum cocturae et dissolutioni cum febribus pellendis commune? — σῆμα αἰφ, σῆμα (sic) con. Perdr. — 639 τῶπερ Pal. P. V. — 640 κεράεσαι A et Epitomator, κρεάεσαι rell. codd. et edd. In vulgata lectione primus offendit Wiel, p. 18. 19: »porro quid mirum carnes igne coctas liquefieri, quum id potius mirum esset, eas iniecto lapide non dissolvi . . . in v. 635 [vulg.] πῆγνυται scribendum erit pro τήκεται quod quam inaptum esset nemo vidit. Sic demum intelligitur quid sibi velit illud γάρ; inde etiam, cur poeta tam mirum ad vires lapidis demonstrandas adhi-

buerit argumentum. Etenim Graecorum *πυρετός* sicut Latinorum febris vocabulum a fervendi notione ductum; achates autem omni fervori inimicus adeo vi sua plus valet, ut et febres pellat et carnes igni impositas non modo liquescere non sinat, sed imo congelet eas et coagulet. « Nimis haec arguta; mirarique licet Wielium alicui persuadere voluisse carnes igni superpositas liquefieri posse. Optimam A libri lectionem recepi. Seldenadel Wielium secutus est. — 640 *μέσω* codd. dett. aif; *ἐφομένοιον* tacite Herm. — 641 *ἀνάσχεσθαι* B. Post hunc versum novum caput incipit in M P Pal. V; titulum om. codd. Tyrwh. Herm., *ἔτι περι αὐτοῦ* edd. ante Gesn., qui caput *αἱματίτης* inscripsit; vide ad v. 637. — 642 *τὸν ἀγάτην* glossa supra *τόνδε* scripta extat in B Pal. V; *τόνδε πρὸς ἔρκ.* A, ut conii. Gesner, *τόνδε γε ἔρκ.* codd. dett. et edd. ante Tyrwh., qui Stephani coniecturam *τόνδε γ' ἐφ' ἔρκ.* recepit. *Ὅθ' ἔμντοι πᾶν τόνδε γ' ἔς ἔρπετά* mire conii. Musgr; *ἔρπετα* B ex *ἔρπεται*. — 643 *ζέθειον λίθον* pro *χατέοντί τοι* conii. Wiel, qui in versu caesura quarti pedis trochaica instructo utramque quarti pedis thesim ex monosyllabis constare debere docet; sed vide ad v. 295. — 644 *βάλλεο μῦθον* A, *βάλλεο σῆσιν* B P V et edd. ante Herm. ex recordatione locorum Homericorum, *βάλλεο σῆσιν* Pal., *βάλλεο σῆσιν* [M] et Herm. tacite. — 646 *ὠμυστήρος* B; *καλάμησι* A. — 647 *δηωθεῖς* A; *ἔλλιξεν* A, *ἐλέλιξεν* M cum glossa *ἑστράφη*, *ἔλεξεν* B V, *ἔλιξεν* P Pal., *ἔλοξεν* aif, corr. Steph. — 648 *δίης* A et ex conii. Herm., qui addit: «Caeterum nemo non videt vel ex Homero scribendum fuisse *αἰθέρος ἐκ δίης*, et, nisi fallor, fuit qui ita hic corrigeret», *δίης* rell. codd. et edd. — *οὐδας δε* A M P Pal., *οὐδας δέ* B aif. — 649 *πολύτριχον* A, *πολύτριχον* rell. codd. et edd., quod pro nigro dictum esse voluit Gesn. conferens Apocalypseos locum 6, 12 *καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος*. — *ἀμφιπετάσας* A. — 650 *ἔδον* B; *τεύξοι* A M, *τεύξει* B P Pal. V aif; *τεύξαι* scripsi, et in versu sequente *ναίοι* retinui, cfr. ad v. 3. — *μήδ'* (non *μηδ'*) codd., quod ex P enotatum probaverunt Tyrwh. Herm., *μήν δ'* aif, *θῆν δ'* Steph. et rell. edd., *δῆν* conii. Gesner. — 651 *ἀνιάσας* V; *κρένος* B; *ναίοι* A M, quod retinui, *ναίει* B P Pal. V aif, *ναίη* Steph. et rell. — 652 *δῆ ῥα τότ' ἀμβρ.* A, *δῆ τότ' ἀμβρ.* B P Pal. V aif, *δῆ τότε ἀμβρ.* rell. edd. ante Herm., *δῆ τότε γ' ἀμβρ.* M. »Perinde est utrum *τότε γ' an τότ' ἀπ' ἀμβροσίου* scribatur. Hoc praeferenti favere videtur Aldinae *τότ'.* Herm., qui *δῆ τότ' ἀπ'* scripsit. — 653 *ὠτηλήθεν* Pal.; *ἀνά* pro *ἐπι* M; *ἐπι ποσφερῆν ἀδάμγγες* P in textu, sed idem in marg.: *τραφερῆν βαθάμγγες*. — 655 *ὀλλύσθαι* B ante corr.; *μοῖρα* B. — 656 *γαίη* A; *σῶον* B. — 657 *μεινέμεν οὖν* codd. (sed *μυνέμεν* M) aif, corr. Steph.; *αὖον δε* A; *πυρόγληνοι* A et Herm. ex Tyrwhitti conii., *περόγληνοι* rell. codd. (*περόγληνος* V, *περι γληνοι* B) et edd. (lucidi vertit Eschenb.). — 658 *ἡελίου* B; *κεν* add. in marg. P; *ἐρίσειε* Herm. tacite. — 659 *λάαν* A; *χερσὶ* P; *ἔχει γε μὲν* dedi ex A, in quo

ἔχει γέ μιν est; ἔχει δέ μιν rell. codd. et edd. ante Herm. »μιν opinor in hoc loco ferri nequit. Poeta fortasse dedit ἔχει δὲ μὲν, habet autem sane sanguinem concretum.« Tyrwh. »Δτ δὲ μὲν non magis quam μιν hoc loco ferri potest. Itaque ἔχει δὲ κεν reposui. Κέν et μιν quum alibi, tum mox v. 658 [vulg.] permutantur, in quem versum, quae hic legi debebant, ἔχει et κέν irrepererunt.« Herm. — αἷμα B. — 660 ἔν Herm. tacite; οἱ A, δὴ codd. dett. et edd.; ἐτήτυμον A, ἐτήτυμος codd. dett. et edd. (ἐτήτ. M); αἷματος ἐστίν codd. (ἐστί M) aif. — 661 ἄτρεκας B. — 662 γίνεταί A et Herm. ex conii., γίνεται rell. codd. et edd., cfr. ad v. 519. — λάσας A; ἔπ' V, ἐτ' aif. — 663 δ' ὡς ἐπέοικε codd. (-οικεν V) et edd. ante Herm. »Vulgata lectio ἀκήρατα δ' ὡς ἐπέοικεν, φάρμακ' ἔχει· νημερτές, et quae sequuntur non solum male nexa habet membra sed etiam frigido isto additamento, ὡς ἐπέοικεν laborat« Herm., quare δ' ὄνεν' ἔοικεν scripsit, quod recepi, nisi quod ἔοικε praetuli. — 664 ἔχει A M Steph. et rell. edd. ante Herm., ἔχει rell. codd. dett. aif, ἔχειν Herm. — μιν Herm., κεν codd. et rell. edd. — 665 καλέουσι codd., κλείουσι conii. O. Schneider in Nicandreorum praef. p. 128, probavit Wiel p. 28. — ἀφιέσθαι A. — 666 οὐτε νέαν οἰζύν, ἤγουν ταιλαιπωρίαν καὶ ἀρρωστίαν, ἀφήσει τοῖς ἀνθρώποις ἐπελθεῖν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τὴν παλαιὰν ἀποκαλύψει ὁ τοιοῦτος λίθος.« Schol. Moschi. — ὄγε ante corr. B; θνητοῖσι V. — 667 ποτὶ A, προτὶ rell. codd. et edd. »Hiatus in verbis προτὶ ὄσσε ortus est ex Homericis προτὶ Ἴλιων, προτὶ ἄστου, quum digamma ignotum esset recentioribus.« Herm.; ὄσσε B. — δ' A, τ' rell. codd. et edd. — 668 πινόμενος A, μινύμενος rell. codd. et edd., quod propter sequens κεράσας non sine iuris specie alicui magis placere posse dixi in Epist. p. 18; γλάγω A, γλάκeos P Pal. V aif, γάλακτος B in textu, sed idem in marg.: γρ. γλάκeos. — κεράσας B, κορέσας (scil. τὰ βλέφαρα) pro κεράσας conii. O. Schneider in Nicandr. praef. p. 128; τε codd. et edd. ante Herm., qui δὲ scripsit. — 669 ἰχώρι om. A in lac., ἐχώρι P aif, et lemma scholii in P, corr. etiam Perdr.; σφετέρω A. φαφαρῶ pro σφετέρω »perquam inelegante« legi voluit Wiel p. 16, »nam de flore lactis coagulato agi clare indicat subsequens illud διάνας, quod nihili esset, si iam in superioribus de re per se ipsa fluida ageretur.« Sed ipsum illud διάνας corruptum esse infra docebo. ἰχώρ hoc loco serum lactis significare voluerunt Eschenb. et Gesner, sanguinem humanum esse vult Seidenadel in versione. Contra Demetrius Moschi: ἰχώρι τῷ ὄϊον ἀρρῶ. οἴμαι δὲ ἀντὶ τοῦ πτυέλου λαμβάνεσθαι.« (ἐχώρι P; lemma om. V). — γλυκερὸν μελίτην δε θανάσας A, γλυκερῶ μέλιτι δὲ (δε Pal. V, τε M) διάνας codd. dett. et edd. ante Herm., qui μέλιτι γλυκερῶ ex Tyrwhitti et Schraderi (in Emend. Praef. p. X) coniectura recepit, et ipse τε pro δὲ substituit. Idem τε extat iam in M, qui γλυκερῶ in textu omissum in marg. additum habet; βρέξας glossa est in M ad διάνας. — 670 ἐκ βλεφάρων om. A in lac.; ἀπὸ B M P Pal. edd. ante

Herm., *ἄπο* A [V?] Herm.; *ἄγει* codd. et edd. ante Herm., qui *ἄγει* scripsit. »Participia *περάσας* et statim *διάνας* tum *ὀμιλήσας* videntur media quadam significatione dici, admiscens se, idque eo facilius in mentem venire poetae potuit, quo solemnius ipsi esse vitam et actionem suis lapillis tribuere.« Gesn. Improbavit haec Hermann, *ἄγει* v. 670 scribi iubens. Contra Wiel p. 16: »Haesisse videtur uterque in participio nude posito eoque cum tertia persona *ἄγει* coniuncto. Plerumque quidem in tali oratione substantivum aliquod ut *ἀνὴρ* aut in vulgari sermone articulus non deest: posse vero ea abesse exempla docent non infrequentia, e quibus Homericum illud *ὄσσον τε γέγωνε βοήσας* attulisse sufficit. Cfr. Matth. Gr. Gr. II § 272., quod hic non quadrare omnes vident. Sed neque Hermanni *ἄγει* placet, cum et ante hunc versum et post eum ubique lapis iste subiecti vice fungatur, ut v. 666 *ἐθέλει*, v. 667 *ἀπερύκει*, v. 670 *ἀσχαλάα*, v. 674 *ἄκος ἔσσειται*, qua de causa etiam v. 670 *ἄγει* servare debemus. Displicet praeterea in vulgata lectione et *γλυκερῷ μέλιτι*, quod contra metrum peccat, et *διάνας*, quod inepte dictum est de lapide contrito et liquori cuidam iam immixto (»doch hast du vermengt ihn unter das eigene Blut und mit lieblichem Honig befeuchtet« vertit Seidenadel.). Quare ex A libri scriptura *γλυκερόν μελίτην δε δανάσας* profectus sublato ante *γλυκερόν* commate *γλυκερόν μέλι, τὸν δὲ δαμάσας* scripsi, lacunae signa post hunc versum posui et v. 670 *ἄγει* servavi. Simile vitium occurrit in v. 307, ubi A *μαγνησίτην δ'* praebet pro eo quod inde erui debuit *μαγνήσση· τήν δ' . . . δαμάσας* autem scripsi ex v. 661 *ἐν ὕδατι ῥεῖα δαμασθεῖς*. Dixit enim poeta: Humano vero sanguini dulce mel immiscens et hunc quidem lapidem in hac mistione liquefaciens si eum oculis aegrotis inunxeris ex palpebris omnem pellit morbum«, ubi quae diductis litteris scripsi in versu nunc deperdito a poeta expressa esse puto. Imprimis dignus qui confertur est Damigeron: »oculis maxime aptus est (*οὐ γὰρ ὄγ' . . . παλαιότερην δ' ἀπερύκει*); in oculorum eventationibus contritus (*δαμάσας*) cum attico melle (*γλυκερόν μέλι*) non fumigato inunctus sanat (*ἄγει νόσον*); et omnem oculorum dolorem infusus cum lacte mulieris curat (*καὶ γλήνησι τεῖσι . . . ἄκος ἔσσειται*). — *ἀσχαλάα* A. — 671 *εἴρεσθαι* A. — 672 *ἀστροβλεφάρου* A (*β* in rasura est), *στροβιλοβλεφάρου* codd. dett. (*στριβιλοβλ. M*) et edd. ante Herm. *στροβιλοβλέφαρον* de superciliis pineae nucis similitudinem habentibus dictum putavit Gesner, »obliquum aspectum habentis« vertit Eschenbach. Tyrwh. secundam syllabam in *στρόβιλος* semper produci ratus collato Hesychio *στροβελόν, σκολόν, χαμπύλον, στροβιλοβλεφάρου* coniecit, quod »superciliis arcuatis« significare vult, et obsecutus est Hermann, male, ut monitum est in novissima Thesauri Stephaniani editione, cum in *στρόβιλος* etiam brevium reperitur. *στροβιλοβλεφάρου* reducendum esse Wielii quoque sententia fuit p. 17, ubi vocabulum illud non a substantivo *στρόβιλος* derivat,

»quod uno loco excepto secundam producit, sed ab adiectivo *στροβιλός* secunda brevi, quod ut *στροβελός*, *στροβαλός*, *στροβλός* incurvati et arcuati notionem habet.α — 673 *γλήναισι* codd. et edd. ante Herm.; *τῆσιν* A, *τῆσι* B; *κυλίεσαι* M. — 674 *άνερος* A, *άνδρός* τ' codd. dett. et edd. omnes. Locum gravi corruptela laborare primus perspexit Wiel p. 16: »Quis enim unquam *δμιλήσας κυλίεσσιν* de lapide intelligat poculis immixtus? deinde quum in talibus mistionibus certum aliquem liquorem indicari par sit, isque in ceteris huius carminis de re simili locis nunquam non indicetur: qualia tandem hic significantur pocula? an vini? an lactis? an mellis? quid porro in altero versu *γλήνησι* dativus, in altero genitivus *αἰδοίων*, uterque pariter pendens ab *άκος*? Denique quis ex poculis hauriat lapides eosque non tritos neque solutos? quum ut res ipsa, ita veteris artis medicae historia doceat oculorum pravis affectionibus unguenta potius quam potiones et adhibenda esse et adhibita.α Scripsit ergo

καὶ γλήνης ἰλλῆς [debut certe *γλήναις ἰλλαῖς*] *καὶ*
δμιγλήσαις κυλίεσσιν
άνδρός τ' *αἰδοίω άκος ἔσσεται, ὅς κ' ἐπιθῆσιν,*

id est »et pupulis limis obscuratisque oculis virilibusqueα etc., collato Aeschlylo Prom. 145 *έμοισιν ὄσσοις δμιγλή προσῆξε πλήρης δακρῶων*. »Quod quam accommodatum sit consilio poetae in aperto est. Praedicat enim versu 660 [vulg.] haematite omnem oculorum labem removeri, quod deinde in subsequentibus versibus per singulas oculorum partes accuratius exponit v. 664 [vulg.] de palpebris, v. 667 [vulg.] supra restitudo de pupulis limis Epitheton autem *δμιγλήεις* si cui minus apte de palpebris dici visum fuerit, nihil obstat, quominus, ut in *βλέφαρα* saepe fieri videmus, ita *κυλίδες* tamquam partem pro toto intelligat oculos; aut si ne hoc quidem placuerit, legat *οιδαλέας*, quod et ipsum a vulgata scriptura non nimium recedit. Iam vero patet quam paene necessario prior error in *κυλίεσαι* commissus secum traxerit alterum, quo pro *ἐπιθῆσιν* scriberetur *κε πήσιν*α. Seidenadel p. 8 qui et ipse *κυλίεσσιν* coniecerat, vulgatum *κυλίεσσιν* tamen defendi posse ratus est, cum in sequentibus versibus de Aiace agatur, in Sophoclis autem Aiace v. 1172 *οὔτε βαθειῶν κυλίτων νειμεν έμοι τέρφιν δμιλεῖν* legatur. Ego post v. 673 aliquot versuum iacturam significavi, quod recte me fecisse probatur A libri scriptura *άνερος* in deterioribus codicibus lacunae obtengendae causa perperam mutata, Damigeronis loco supra citato: »et omnem oculorum dolorem infusus cum lacte mulieris curatα, denique eo quoque, quod sic demum omnes difficultates quas Wiel in vulgata scriptura reprehendit et violentissima mutatione sanavit, remouentur. Quod ad *δμιλήσας κυλίεσσιν* attinet, lactis muliebris et haematitis mentionem cum eo coniunctam fuisse puto: »si autem in poculis lapis

haematites contritus cum lacte muliebri sociabitur etc. — 674 *πίησι* A M P Pal. V aif, *πίησι* [B] et rell. edd. ante Herm., qui tacite *πίησι* scripsit. — 676 *θήριν θείναι* A, *θηρινθῆναι* codd. dett. et edd., quod probavit Scheindler (Zeitschr. f. österr. Gymn. 1879 p. 437) *θήριν θείναι* meam esse coniecturam falso ratus, ne brevis syllaba in consonantem de-
 cimens in secundi pedis thesi producat. Sed cfr. Euphor. fr. 50, 2 *ἤς κέρι θήριν θείντε* [*θήριν ἔθεντο* conii. nonnulli] *κακίφραδες ἀλλήλοισιν* et Lith. v. 92 *τέρψομαι, ἤπερ χρυσόν*. — *ἀχιλλῆος* B P Pal. V. — 677 *ἔσουμένω* A; *ἐπ' ἀργύονα* P V aif; *χειρί* A, *χειρὶ* codd. dett. et edd. — 678 *αὐτῶ* A. — 679 *ἀθηναίη περ ἐλέπτολις* A, *ἀθηναίη περσέπτολις* codd. dett. et edd. »V. Slothouwerus in Act. Soc. Trai. III p. 161 *ἐρυσέπτολις* scribi mavult, quia scilicet Pallas sine ullo ad urbem Troiam respectu non commode *περσέπτολις* dicatur. Herm. — 680 *παραφαιμένοισι* conii. Steph., quo non opus esse, si intellegatur: *ἀλλ' οὐ οἱ μοῖρ' ἔσκε πιθέσθαι, ἐμοῦ παραφαιμένου*, monuit Hermann. — 681 *μιν* A, *μοι* codd. et edd. ante Herm., non male. *ἀνῆρ* A, om. codd. dett. et edd.; *ἀθέρικεν* A, *ἀθέρικεν* codd. dett. et edd.; versum in vulgatis libris mutilum sic correxit Steph.: *θεσπέσιον τίθε μοῦ* vel *τίθ' ἐμοῦ, θεσπέσιον κέρ μου* Gesner, *θεσπεσίωιο λίθου* Tyrwh. dubitanter, quod recepit Herm. — 682 *δορ* A M P Pal. V aif; fort. *σειο* conii. Eschenb. qui vertit: tuam sortem. — 683 *μελαίαν* B. — 683 *γενόμεναι* tacite Eschenb. qui vertit »amicos tuos inter Nymphas Najades versari iube, *πινέμενα* coniectura restituit Bernard ad Psellum de Lap. p. 23. — 684 *αἶμα-^aτόεντος* Pal. — 686 *λαψηρόν* B; *ἀδοξασγνήτω* A. ... 688 *ἄπασα* (π in ras.) B; *λίθον* M; *αἰτίσαντι* B. »*ἰλῆας Ὀλύμπω* dici videtur haematites. Plinius XXXVI 37, ubi de hoc lapide exponit nihil habet de eo, quod gratos reddit homines aliis. Sed idem XXXVII 60 ita scribit de eodem lapide: Zacharias Babylonius in his libris, quos scripsit ad regem Mithridatem, humana gemmis attribuit fata: hanc non contentus oculorum et iocinerum medicina decoras-
 rasse, a rege etiam aliquid petituris dedit, et litibus iudiciis-
 que interposuit: in praeliis etiam ex ea ungi salutare pronunciauit. Herm. — 690 *ἔκτορι πατρί τ' ἐμῷ* codd. (*πατρί* Pal. V, *ἐμῷ* A) et edd. ante Herm., qui ineptam vulgatam *πριτεμῷ* mutavit in *Πριαμίδῃ*. — 691 *ἐκτί* aif, *ἐκτι* B; *ἀμοιβήδην* A, *ἀμοιβάδην* codd. dett. et edd. ante Herm.; *ἀρέσασθαι* A M, Pal. ante corr., *ἀρέσασθαι* B P, Pal. post corr. et edd. ante Herm., qui *ἀμοιβήδην ἀρέσασθαι* ex Tyrwhitti et Schraderi (Praef. Emend. p. IX) coniectura recepit. — 692 *ἰέμενος* A; — »Plinius XXXVII. 62. De lipare hoc tantum traditur, suffita ea omnes bestias evocari. Observante Schneidero Liparæa est Marbodeo p. 607 ubi aliae edd. lipares. *Λιπαράτων* Theophrasti de Lap. comparatum a Schwarzio cum Plinii lapide Obsidiano (XXXVI 67.) idem notavit. Herm. — 693 in *ῶπασεν εν* ex

corr. in P; οὐ ποτ' B; ἀρ A; ἀτῶ A M, ἀτῶ P in textu, Pal. supra, V supra, ἀτὸς [B] P in marg., Pal. infra, V infra, et edd. omnes. ἀτὸς contra meliorum librorum auctoritatem retinendum duxi, ne ἀτῶ recepto nimis longe obiectum a verbo κόμισσεν desit. Praeterea Eumedes ipse, non filius eius Dolon praeco vocatur ab Homero K 814 Δόλων Ἐδμήδεος υἱός, κήρυκος θείοιο. »Quod autem addit, [auctor noster] Eumedes, ad Memnonem legatum, ex Assyria lapidem Liparaeum attulisse, ipsius figmentum est.« Tyrwh. — 694 κήρυξ codd. et edd. ante Herm., qui tacite κήρυξ scripsit. — 695 σήματ' A P aif, σήματ' B, σήματ' [M Pal. V] Steph. et rell. edd.; πορόντος A (sed prius ο ex α) et Herm. ex Tyrwhitti conii., παρόντος rell.; Ἀσσυρήθεν, non Ἀσσυρήθε codd. et edd. omnes. — 696 κόμισσε A M P Steph. et rell. edd. ante Herm., κόμισε B Pal. V aif, κόμισσεν tacite Herm. — 697 μωριά aif; πολυίδμωσι V. — 698 τὰ καὶ λέξω A, τὰ καὶ λέξω B. — 699 σπένδοντας A et Herm. ex Tyrwhitti et Musgravii coniectura, σπεύδοντας rell. codd. (σπεύδοντα B) et edd., quod ferri posse existimavit idem Tyrwh. — 700 ἔστι M. — 701 ἐδρύοπα Pal., ἐδρύοπα B; κληῖζειν ὑμνοῖσιν A, et ὑμνοῖσιν conii. Perdr., κληῖζειν ὑμνοῖσιν codd. dett. aif; corr. Steph. — 703 ἡφαίστιο A. — 704 τήκειν ἡδείη codd. aif, quod reduxit Tyrwh. ἡδείη scribens et Schrader quoque probavit in Emend. Praef. p. LXL, τήκειν τόν γ' ἰδίη Steph. Eschenb. Gesn. — 705 ὀδμη A, ὀδμη ai, ὀδμη f; ἄρα om. M; 'κεῖνοι M; ἐσορῶτες ante corr. B, εἰσορῶντες Pal. — 707 γ' ὀρόωνται A, in quo γ' particula postea tantum a prima manu addita est; ὀρόωνται codd. dett. et edd. ante Herm., ἀρούονται conii. Bernard ad Psellum de Lapid. p. 10 et Musgr., non male, iudice Tyrwhitto. »Facilius probarem, nisi χηραμόθεν ita non haberet, quo ultima syllaba recte produceretur. Quamquam hoc excusari scio, quia longius vocabulum est. Sed licebat poetae χηραμόνων scribere, quod vocabulum in Argonauticis est v. 1272. Quare ῥώνται praetuli ut coniungantur haec: ἐφερπύζοντες αὐτμήν. Schol. Aristoph. ad illud in Pluto 675. ἐφ' ἦν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι, περισσή, inquit, ἡ μία ἐπί.« Herm. Improbavit haec Wiel p. 20: »Nam sic ter repetitam vides movendi notionem eamque parum sibi constantem: nam in uno tardi motus, in altero vehementer concitati notio inest«, quod, ut in serpentibus, mirari non debebat Wiel. Quod autem hic coniecit ῥοφῶνται, id nunc expulsa speciosa deteriorum librorum interpolatione αὐτμήν, amplius ferri non potest. — ἐφερπύζοντες V; ἀπαντες A, αὐτμήν codd. dett. et edd. — 709 ἐσσάμενοι V; ἀμηκες A, ἀμφικες BV. — 710 ἄορ codd. ai, αορ f, ἄορ edd. inde a Steph.; αἰόλον ὄφιν M. — 711 κνίσσης B; δινεύησι A, δινεύεσκε codd. dett. et edd. ante Herm., δινεύεσκη conii. Tyrwh., δινεύηται scripsit Herm. — 712 τοῦδε A P a; διαμελειστί P Pal. aif, διαμελιστί BV; δαιζέμεν scribendum esse dixit Nauck in Mélanges Gr. Rom. II p. 417, cfr. ad v. 400 et 768; μοῖρας B et ante corr. V. — 713 μὲν

ἐπὶ κλήσει A, μὲν ἐπικύλησκειν (sic) B, μὲν ἐπικυλήσκειν rell. codd. aif, μὲν καλήσκειν Steph. et rell. edd. ante Herm., qui μὲν ἐπικλήσειν scripsit. Sed dubitari posse, quin δράκοντος μοίρας ἐπικλήσειν ἡελίου omnino graecum sit dixi iam in Epist. p. 19. — ἡελίοιο B. — 714 ἐταίρας B; ἐριβόλου B P V aif. — 715 ἀφεύστοιο coni. Musgr., recepit Herm., ἀφαύστοιο codd. et rell. edd. pro quo ἡφραίοιο coni. Perdr., qui vertit: »Tresque vaticinii multiscii Vulcaniae. — 716 τετυγμένας A. — 717 ante Herm. comma post δεξιάσθω, punctum post Ἄτρυτώνης erat; corr. Tyrwh. Contra Musgr. et Slothouwer (in Act. Soc. Trai. III p. 162) v. 178 ἐν δὲ pro ἡδὲ legendum esse censuerunt servata vulgata interpunctione. — 719 ἐν notavi ex A B M P Pal. et edd. ante Herm., qui tacite ἐν scripsit. — ἀργεννεῖς A. — 720 σφι codd. dett. aif. — 721 μῖξαι scripsi, μίξαι codd. et edd. — »An haec sit descriptio malograti, viderint consulti.« Gesn. »Sive Holenus, sive auctor ipse, in regione ulla ad austrum vergente, loqui supponatur, non verisimile est eum loquuturum fuisse de Malo Granato vel ut peregrino, vel ut valde pretioso. Sed neque Mali Granati coccus inter condimenta habitos cocchiderim ὄσσα περ — ἡμερον ἐσπέμπουσιν ἐδητύος. Denique eundem coccum χρυσοχίτωνα et μελαγχροίην vocari incommodum videtur. Ego sane auctorem nostrum de Pipere loqui existimo, adeoque pro χρυσοχίτωνα reponendum esse ρυσοχίτωνα. Piperis scilicet coccus et acer, et peregrinus, et rugosus, et niger, et valde pretiosus, et appetitum excitans, quae omnia an de ullo alio cocco vere praedicari possint, dubito.« Tyrwh., cuius coniecturam recepit Herm. Ego ρυσοχίτωνα formam praetuli. — ἐρίτυμον V. — 722 ἐν A B M P Pal. et edd. ante Herm., qui tacite ἐν scripsit. — ὄσα Pal.; μεταλλ. Pal. — 723 ἀνθρώποισι P Pal. V et edd. ante Herm., qui tacite corr. — 724 ὄφρ' ἡδ' ἐπὶ P aif; ἐνὶ A, ut coni. Tyrwh., ἐπὶ rell. codd. et edd. — χρέα γαστέρι δάμνατ' ἐόντα codd. et edd. ante Herm., quod reduxi, recepto simul ex A et ex Tyrwhitti coniectura ἐνὶ pro ἐπὶ. »Immo alibi vitium latere δάμνατ' ostendit, male [?] elisam habens diphthongum. Scribendum est γάστρης δάμναται ἐντός.« Herm. — 725 ἀρρηκτον A B M P Pal. aif, quo recepto non sine haesitatione servavi etiam ἔκαστον et in versu sequente ὄνομα pro nominatim dictum esse statui. ἀρρηκτον [V?] et edd. inde a Steph.; ἔκαστον codd. et edd. ante Herm., qui ἐκάστων scripsit. — 726 ἐπέει A M et Herm. ex coni., ἐπήν rell. codd. et edd.; κέν M ante corr.; τελετήσι A, τελεταῖσι M, τελετήσι rell. codd. et edd. ante Herm., qui tacite τελετήσιν scripsit. — 727 ἀσιδήσιν A. — 728 μεγαίρειν A. — 729 ἐς A B M P Pal. et edd. ante Herm., ἐς [V?] tacite Herm. qui praeterea adnotat: »Pessime versio a Gesnero correctae: in eosque divinum spiritum immittant super sacras carnes. Immo sensus est: ἀρῶσθαι, τοὺς γε (deos) ἐσάγειν πνεῦμα ἔνδον ἐπὶ μοίρας.« — 730 ἔνδον om. M; ἄγει P aif, Dinner p. 648; μοίρας Pal.

ante corr. — 731 *έφομ.* B; *ένι Μ;* *κρεάεσσιν* Herm., *κρεάτεσσιν* codd. et rell. edd.; *έχται* (scil. τὸ πνεῦμα) A, *έκονται* B V, *έκωνται* rell. codd. et edd. — 732 *δαίνυσθα* P, *δαίνυσθα* Pal., *δαίνυσθαί* B M V aif. — τε quod non habent codd. aif, ante *μεμαῶτας* mira ratione add. Steph., expulit Tyrwh. P codicis auctoritate nisus. »V. Slothouwerus in Act. Soc. Trai. III p. 162 miratur, quod editores, qui non ignorarint *έπει* a nostro haud raro pro *έπειτα* poni, hunc versum suae pristinae formae non reddiderint legendo *δαίνυσθαί τόν*, *έπει τε κορέννυσθαί μεμαῶτας*. Mitto soloecum *έπει*. Sed illud ego mirarer, si epulando non satiarentur isti, verum post epulas. Cum Tyrwhitto consentit Schraderus praef. Emend. p. IX. c Herm. — *κορεννύσθαί* A. — 733 *καλύπτει* A, *καλύπτειοι* B. — 734 *έπειστείσαι* Pal. — 735 *καί λίπα τ' έρατόν* *αὔτε μελ.* codd. aif; *αὔθιμον* aif; *καί λίπατ' ήδ' έρατόν τε* Steph. et rell. edd. Sed recte vidit Seidenadel p. 8 per hanc coniecturam vocabulum *λίπα* male epitheto privari et *είδαρ* duobus epithetis onerari, quod eo magis displicet, cum in versu superiore vocabula *γάλα* et *μέθυ* singulis epithetis ornata sint. Scripsit ergo *καί λίπ' έπήρατον αὔτε μελίσσης τ' άνθιμον είδαρ.* »So enthalten beide Verse ein Paar mit entsprechenden Epitheta: weisse Milch und süsser Wein, liebliches Oel und der Biene blumige Speise; diese zwei Paare soll *αὔτε* einander gegenberstellen.« Quod contra epicorum usum esset, cum *αὔτε* novam sententiam ordiri debeat. Itaque *έπήρατον* recepi, et *ήδὲ* pro *αὔτε* scripsi. — »*Μέθυ ήδύ* hiatus Homericus.« Herm. — 736. 737 *άμφι δὲ κόρσαις* A, *μη δὲ κορέσσης* codd. dett. aif, *μηδὲ κορέσσης* Steph. et rell. edd. ante Herm. — v. 737 *σφωϊτέραις* A, *σφωϊτέροις* codd. dett. (*σφωϊτέρης* Pal.) et edd.; *πέπλον* A, *πέπλοις* codd. dett. et edd.; *οἶκονδε* A B M V, *οἶκονδε* aif. »Quid sibi *κορέσσης* hic velit, non intelligo. Iam dixerat v. 92 [v. 733] *τά δὲ λείψανα γαῖα καλύπτει*: nihil debet de hoc sacro auferri, domum portari, servari in alterum diem. Verbo, legendum puto *μηδὲ πορέσσης*. Ne impertias cuiquam domum ferendum quidquam. Totus apparatus hoc loquitur, ab hoc sacrificio nihil esse quasi eliminandum.« Gesn. »Neque *κορέσσης* nec *πορέσσης* quidem, mihi verum videtur. Cogitabam aliquando scribendum esse *κοτέσσης*, *ιρασαρισ*, *ινιδεας*. Sed quid sit ramos oleae vestimentis suis capere, non intelligo.« Tyrwh. »Recte Schneiderus *άκρόδρυα* intelligenda putat, ut supra v. 524 [vulg.]. Caeterum aequabilitas orationis ad *μηδὲ* infinitivum exigit, ut in sequentibus. Quare *μηδὲ κορέσσης* in *μηδ' άκορέστους* mutavi. Ad *έλεειν* intelligendum e praecedentibus *άκρόδρυα*.« Herm. »Quibus omnibus res minime expeditur. Nam *στέψαι* pro *στέψασθαι* inauditum; quid sit *άκρόδρυα πέπλοις έλεειν*, ramos oleae vestimentis suis capere, id non posse perspicere iure affirmat Tyrwhittus; neque res melius se habet, si cum Schneidero intellegas fructus oleae; sic

enim κλέξαντες ineptum fieri vides, quum fructus plecti non possint; denique quoquo rem vertis tota sententia tam nihili est, ut mirum sit criticos aliam corrigendi viam ingrediendam esse non vidisse. Poeta scripsit *στέρρα κλέξαντας* et *μηλινοίσσης*, quo aptissima fit sententia: (Iube socios) sarta plectere, fructus autem oleae domum secum ferre. Quod quam verisimile sit apparet e v. 735 [vulg.] ubi domum reduces iterum sacra facere et *ἀρώματα ποικίλα καίειν* iubentur. Ad *ἐλαίης μηλινοίσσης* cf. *γλαυκῶπιν ἐλαίαν* Meinek. Anal Alex pag. 148. Wiel p. 33. Tribus epithetis a Wielio *ἐλαίαν* oneratam esse aegro ferens Seidenadel p. 9 *καὶ στέρρα κλέξασθαι* et *μηδ' ἀκυρήτους*, vel ex v. 708 *μηδὲ τι κούρους* coniecit. Ego olim in Epist. p. 19 A libri lectionem commemorans: »Estne hic peplus ἀπλῶς ὕφασμι τι λαμπρὸν καὶ ἐκπρέπον» quaesivi, sicut ait Eustathius ad η 96 p. 272, 30? an aliquam Orphici sacrificii caerimoniam respicit poeta, in quibus magnum pepli usum fuisse notum est? Sed nunc absurdum puto in rationem caerimoniarum hoc loco a poeta descriptarum inquirere, *στέζ'αι* autem de tumulo dictum puto, in quo *λείψανα δαιτύς* condita sunt. Quod in sepulchris in usu erat, hic quoque fieri iubet poeta: Tumulo libamenta superfundant, eumque insuper sertis coronent. Quare A libri scripturam recepi, nisi quod *πέπλον* metri gratia in *πέπλους* mutavi. — Caeterum Wiel p. 6 pro *πέπλους ἐλέειν* scribendum esse dixit *πέπλοισιν ἐλεῖν*, cum trochaicas terminationes in tertio pede semper praetulerit poeta. — 739 *μὴ δὲ* A B M Pal. V; *μεταστρωφῶσθε* A, *μεταστρωφᾶσθαι* B; — *ἀπονίσσιν* scripsi, *ἐπὶ νόσφι* A B M P Pal. et edd. ante Herm., *ἀπο νόσφι* [V?] Herm. tacite. — *τράποισθε* A M. — 740 *ἐς ἀτραπίων* A M et Herm. ex conii., *ἐς ἀτραπὸν* B Pal. V aif, *ἐς ἀτροπὸν* P; — *ὄσσα* B P; *φέροντας* Herm. ex Tyrwhitti conii., *φέροντες* codd. et rell. edd. — 741 *μὴ δὲ* A B M Pal. aif. — 742 *εἴ κέν τις* A et Herm. ex conii., *εἰ καὶ τις* rell. codd. et edd., quod probavit Wiel p. 15; *ἐξέσθαι* codd. et edd. ante Herm., qui *ἔκησθαι* scripsit et addidit: »ἐς τ' ἄν ἔκησθαι correxit Schneiderus. Voluit puto *ἔκησθαι*; ἐστ' ἀρκείσθαι conii. Wiel p. 15. — 743 *ἐνθιδ'* A; *ἀθανάτοις* Pal. — 744 *ἐξ ἀττις* B. — 745 *ὄσσα τ'* B; *ἔσσεται* aif; *ὄσσα τὲ* A, *ὄσσα τε* B aif, *ἡδ' ὄσα* M, *ὄσά τε* [P Pal. V] Steph. et rell. — 746 *ὄσά τε* codd. et edd. omnes, ut videtur; correxi; (*ὄσά τε* diserte notavi ex B). — 747 *ἐνὶ σφίσι* codd. et edd. ut videtur omnes; correxi. *ἄρῶνται* A, unde aliquis forte *ἠρῶνται*, et supra *κλάζωσιν* scribendum esse censebit; cfr. Köchly Proll. in Quintum p. LXXXXIV et notam ad v. 629. — Post v. 747 versus spatium vacuum relictum in codd. dett.; titulus *νευρίτις* in edd. ante Tyrwh. — 748 *βαχιδα* codd. aif et Dinnert p. 533; *νεβρίταιο* Herm. ex Tyrwhitti coniectura. »Apud Plinium N. H. XXXVII. 64. Nebritis dicitur. In multis MSS. υ et β eadem fere forma pinguntur.» Tyrwh., *νευρίταιο* codd. et rell. edd. — 749 *λίθον* Pal.; *βρομίω* A; *τὸν παρέχοντες* A, quod improbavi in Epist. p. 20, sac-

pissime enim *ἔχειν* dixit noster de lapidibus, nusquam *παρέχειν*; cfr. indicem vocabulorum s. v. *ἔχω*; *τόνπερ ἔχοντες* rell. codd. (etiam V, puto, de quo non notavi) et edd. ante Herm. — 750 *ἄνθρωποι* codd. et edd. ante Herm.; *θύοιτε* codd. aif, *θυέων τε* edd. inde a Steph. »Vertit interpres [Gesn.] quem habentis hominis quasi scriptum esset *τόνπερ ἔχοντος ἀνθρώπου*. Et sic opinor, scribi debet.« Tyrwh. Iam Eschenb. vertit: Cuius possessorum hominum. In idem incidit Pierson Verisim. p. 211, improbavit Koen. ad Greg. Cor. p. 34, recepit Herm. Codicum scripturam licet non nimis elegantem restituendam esse iudicavi in Epist. p. 19. 20. — 751 *γυμῶ* A, *γυμῶν* B ante corr.; *ράχεν* aif. — 752 *εἴκεντες* aif; *τρίψας* M; *ἔριος* a; *ἀκάνθη* A. — 753 *δηώσει* A, *δηώσει* B P Pal. et edd. ante Herm. (*δηώσει* edd. inde a Steph.) *δηώση* M (cum glossa *βλάψη*) et V, *δηώση* Herm. ex conii.; *αὐτῶ* A. — 754 *νευρίτης* A, *νευρίτις* B P Pal. V et edd. ante Herm., *νευρίτις* M, *νεβρίτης* Herm. ex Tyrwhitti conii. ad v. 748 (»*Νεβρίτις* vel potius *Νεβρίτης*.) — *ἔρδει* A M, *ἔρδει* rell. codd. et edd.; *ἀλόχῳ* A. — 755 *Ἐνθεν καὶ κατένωπα*. »Fortasse haec de alio lapide dicuntur et imperfecta sunt. Sic paulo ante *Ἐνθεν ἐγών*, et statim post *Ἐνθεν καὶ σέο* etc.« Steph. »Certe dicuntur de lapide Chrysoprasio ut Gesnerus vidit. In ver. 750 [vulg.] malim *θέσκελε*. Nihil deesse credo.« Tyrwh. Maiorem litteram in *Ἐνθεν* ego demum posui. — 756 *κρατερά* A; *θέσκελε* Herm. ex Tyrwhitti conii., *θέσκελα* codd. et rell. edd.; *πέτρη* aif. — Post v. 757 versus spatium vacuum relictum in B P Pal. V; titulus *χαβάζιος* est in edd. ante Tyrwh. — 758 *χαλάζει* codd. praeter P, in quo *χαβάζει* est post corr., *χαβάζει* edd. ante Herm., qui Tyrwhitti coniecturam *χαλάζει* recepit. — 759 *θυμῶ* A; *σευ* A B M P Pal., *σεῦ* [V?] edd. — 761 *μου* A; *βεβολημένῳ* A; *ἦρα* B. — 762 *Λητοῖδῃ σέο μέχρις ἐμοῦ* codd., nisi quod *ληθοῖδῃ* M et punctum (vel comma) ante *σέο* habent codd. dett. et edd. inde a Steph. usque ad Herm., qui sustulit. — 763 *ἔσομένους τάδε πάντα ἀμήχανα φησὶ πιφάσκειν* codd. (*ἔσομένους* ante corr. V) et edd. ante Herm., quod sic vertit Eschenbach: »Latoniae Fili, Poeantius Heros, tui plenus dicit, haec ad me usque omnia hactenus perplexe exposita fuisse«, Gesner autem sic: »Latoniae Fili, haec tua omnia ad me usque Poeantius heros audacter ait se impossibilia dixisse.« »Versus primus, ut videtur, misere luxatus est, et mihi prorsus insanabilis. In secundo, nisi multum fallor, posteriora sic scribenda sunt — *τάδε πάντα ἀμήχανα φημὶ πιφάσκειν*.« Tyrwh. — *ἐμοὶ Π. ἦρ. ἔσομένοι τάδε πάντα μ' ἀμήχανα* conii. Musgr., *τέο μέχρις* et *κελυμένος* conii. Tiedemann ap. Herm.; *λητοῖδῃς ἔο με χρησμοῦ, Πουάντιος ἦρωος, ἔσομένοις τάδε πάντ' ἐπαρηγόνα φησὶ πιφαύσκειν* scripsit Herm. qui addit: »Hoc dicit: Latonius sui me oraculi cupidus, heros Poeantie, haec omnia salutaria aperire iubet. Sequentia, quae non bene nexa sunt a poeta, in hanc sententiam dicuntur: sorori meae

fatale fuit, ut ei non crederetur: mihi credere tuto potes.«
»Hactenus Hermannus. Sed id ipsum, quod sequentia non bene, aut quod rectius dixeris omnino non nexa sunt, satis demonstrare poterat ea quae praecedunt tali correctione non persanata esse.« Wiel p. 21. Praeterea idem Wiel iam p. 6 monuerat Hermannum πάντ' ἐπαρηγόνα vel ea sola causa ferri non posse, quod poeta noster elisionem post tertii pedis arsim in toto carmine nunquam admiserit. Ipse Wiel haec argutiora protulit p. 21: »Quid vero simplicius, quam poetam, ut post longiorem narrationem fieri assolet, sed haec hactenus, vel simile quid dixisse. Hoc posito sic scribe:

νῦν ἐδάης, ἔο σε χρὴ ἐμεῦ Πιοιάντιος ἤρωσ sive ἔο χρῆζες ἐμεῦ:

iam accepisti quae audire a me optasti. Etenim rogaverat Philoctetes Helenum ut remedia contra serpentes se edoceret. cf. v. 388 [vulμ.] . . . cfr. frequentissimum illud ὄττιό σε χρὴ. Sicuti autem criticorum operam in emendando hoc loco collocatam id potissimum frustratum est, quod ambo versus in unius sententiae ambitum coniungendos esse putabant, ita disiunctis illis versibus poetae manus in utroque facile cognoscitur. Posterior enim versus unde nova orditur sententia, sic restituendus est: ἔστι μὲν ὅς τάδε πάντα μ' ἀμήχανά φησι πιφαύσκειν. Quam emendationem certam esse vel ex eo intelligitur, quod hac una ratione hic versus cum sequentibus commode coniungitur. Poeta enim dicit: erit qui haec omnia incredibilia a me enarrari opinetur: at enim Apollo ipsam sororem meam Cassandram vaticinantem fidem invenire noluit. Particulam in interpretatione propterea interponendam duxi, quo planius quae inter utramque sententiam ratio intercederet intelligeretur, quam si ponere voluisset poeta, ἀλλὰ γάρ suo loco erat; qua ommissa quantum perspicuitatis oratio amittit, tantum ex brevitate gravitatis et ponderis accedit. Ceterum confer similem sententiam v. 509 ὅ τις τοι ψευδὸς κεν φαίη· τὸ δ' ἐτήτυμον οἶδα τετύχθαι.« Wiel p. 21. Equidem neque rationem illam quae inter has sententias intercedere dicatur, me intellegere fateor, neque tribus continuis asyndetis et vocabulo ἀμήχανον pro incredibili usurpato quin offendar facere possum. Mihi poeta haec dicere videtur: »Quae nunc tibi dixi, omnia ab Apolline accepta vera esse affirmo. Cassandrea sane sorori meae nemo fidem habere potuit, ego autem olim vera omnia me vaticinatum esse iuravi, quare mihi quidem credere potes.« Ad priorem sententiae partem cfr. v. 400 ἐδτέ με παῖδ' ἐδίδασκεν ἀχειρεκόμεης ἐγορεύειν μαντοσύνας, v. 513sq. τοῦδε . . . μοι . . . Φοῖβος ἀχειρεκόμεης φύσιν ἔμμεναι . . . μυθεῖτ', v. 698 εἰ δ' ἄγρ δέχνησο μῦθον· ἐγὼ δ' ἐδάην τά κε λέξω. Scripsi ergο Λητοῖδαο μάλα χρησμοῖς Πιοιάντιος ἤρωσ ἐσπούμενον τάδε πάντα μ' ἀληθέα φημι πιφαύσκειν. — 764 an δὲ χολούμενος scripsit? — 765 ἀπαντα codd. et edd. ante Herm., qui Merrickii con-

iecturam ad Tryphiod. v. 408 p. 63 ἀπιστα recepit. Bernard ad Synes. de Febr. p. 120 ἀφαντα coni., ἀκραντα coni. Wernicke ad Tryph. p. 351 — 353 collato imprimis Quinti Smyrnaei loco XII 526 de Cassandrae vaticiniis

οἷη δ' ἔμπεδον ἦτορ ἔχεν πινυτόν τε νόημα
Κασσάνδρῃ, τῆς οὐπότ' ἔπος γένετ' ἀκράαντον
ἀλλ' ἄρ' ἐτήτυμον ἔσκεν· ἀκούετο δ' ἔκ τινος αἴσης,
ὡς ἀνεμῶλιον ἦεν, ἔν' ἄλγεα Τρωσὶ γένηται.

et Plutarcho in Polit. Praeceptis c. 28 ὡσπερ οὖν τῆς Κασσάνδρας ἀδοξούσης ἀνόητος ἦν ἡ μαντικὴ τοῖς πολίταις

ἀκραντα γάρ με (φησὶν) ἔθηκε θεσπίζειν θεός. etc.

Voluit autem Wernicke ἀκραντα θεσπίζειν esse futura sine ullo effectu praenuntiare, non vero falsa vaticinia edere. Eandem coniecturam fecerat Toup in Animadv. in Longinum p. 188, poetam nostrum versus illos a Plutarcho servatos respexisse putans. Sed ἀκράαντα non ἀκραντα dicere debuit epicus poeta, quare Merrickianum recepi. — 767 θεσπέζειν aif; ἐτήτυμα P, ἐτύτῃμα B. — 767 κρατερὸν A; ὄρκον P V aif; ἐνισπέμέν requirit Nauck. Mel. II p. 417, cfr. ad v. 402. — ἀνθρώποισιν tacite Herm. — 770 ἐκατήβολε B. — 771 ὡς B; ἄρ A P V. »Nunc Orpheus sermonem Theiodamantis et argumentum libelli finitum, more aliorum dialogorum declarat.« Gesner. »765 et 766 [vulg.] sive Theodamanti sive Auctori tribuantur, non multum refert: sed huic potius tribuendos existimo, quoniam per coniunctionem δὲ in ver. 767 [vulg.] cum versibus duobus sequentibus connecti videntur, qui Auctori necessario tribuendi sunt. Sermo scilicet Theodamantis cum sermone Heleni eundem finem habuit; quod explicare indicare Auctor supervacuum duxit.« Tyrwh. »Immo Theodamantis sunt versus 765 [vulg.] usque ad finem carminis. Mirum enim, immo absurdum foret, si, quum Theodamas retulisset Heleni sermonem, alter iste i. e. scriptor ipse, quicum loquitur Theodamas, diceret, ὡς ἄρ' ἔφη Πριάμοιο υἱός. Ultimi vero duo versus a Theodamante eodem iure, quo ab ipso scriptore dici potuerunt. Nam uterque viae molestias sermonibus leniri optaverat.« Hermann. Omnes quattuor versus poetae tribuit O. Schneider in Nican-dreorum praef. p. 128. »Quod quidem sine obscuritatis aliqua offensione fieri nullo modo potest; nam post versus paene trecentos eosque per variam materiem continuatos par erat formulae ὡς ἄρ' ἔφη, si poetam haec addere putamus, narratoris nomen non deesse, quippe post tantum versuum rerumque seriem ex memoria sive legentium sive audientium facile elapsam.« Wiel p. 29 — vv. 771. 772 Theodamanti, vv. 773. 774 poetae etiam Seidenadel p. 10 attribuit. Caeterum cfr. O. Schneideri de his versibus verba l. I.: »quos, uti nunc scripti sunt, eleganti poeta indigno censeo; nam quum duo priores non nisi Theodamas eloqui pos-

sit, offendit quod nimis abrupti reliqui duo adiciuntur versus, qui non possunt nisi ipsius poetae esse; huic incommodo mihi succurrere videor scribendo *φίλον υἷόν, φέρειν, νῶϊν δ' αἰκήμεσαν*. Nam ne hoc quidem concesserim bonum poetam *νῶϊ* pro dativo posuisse, (quod alii quidem licitum sibi putavisse videntur. cfr. Buttm. Lexilog. I p. 53 sq.)^a Sed displicuit Wielio p. 29 *φέρειν χάριν* in hac coniectura pro stabili phrasi epica *φέρων χάριν* positum, tum *νῶϊν δ' αἰκήμεσαν*, «quod *αἰκήμεσαν* minus apte dici videtur de eo colle, de quo poeta dixerat, v. 103 *ἄξιον δ' ἔδ μακρὴν ἐς ἀταρπυτόν*; *κοήμεσαν* autem imprimis accommodatum videtur ei, qui comparaverit, quae v. 157 [vulg.] de eodem colle leguntur. Scripsit ergo

*νῶϊ δὲ κοήμεσαν ἐς ἀκρώρειαν ἴοντες
τρηχεῖταιν μάλα μύθῳ ἀταρπυτόν ἐπρήϊναν.*

νῶϊ autem primae personae dualem numerum cum tertia pluralis iunctam se alicubi in Anthologia Graeca legisse affirmat, ibique in nota aliud simile exemplum citari. Quod quin re vera ita se habeat non dubito, nihilominus mihi quidem *νῶϊ ἐπρήϊναν* non minus barbarum vel ut rectius dicam inusitatum videtur, quam *νῶϊ* pro dativo usurpatum. Vulgatam ferri posse consuit etiam Seidenadel p. 9, qui praeterea, melius quam Wiel *νῶν δὲ* coniecit. — 773 *ἀκρώρειαν* B, *ἀκρῶρειαν* n: *ἰοῦσαν* Herm. tacite; de rell. cf. ad v. superiorem. Subscriptio *ἀδελφός οὐκλεριανός φορολιβιεύς ὁ ἀλβίνου ταύτην ἔγραψε βιβλίον τοῦ περὶ λίθων ὀρφείως. τέλος* in B; *ἐπὶ φούσκης κρατούσης* in P; *τέλος τοῦ περὶ λίθων ὀρφείως* in Pal.; *τέλος τοῦ περὶ λίθων* in V; deest subscriptio in rell. codd.

INDEX VERBORUM.

- α* 69.
άσχετον 536.
Άβαρβαρέης 461.
αγαθή 5. *αγαθοί* 101. *αγαθών* 19, 289.
Άρειον 438. *άρείονα* 696. *Άριστον* 759.
Άριστοι 102. *άριστους* 14.
αγαλλομένους 7.
αγανά 200.
αγάννιφον 9.
αγαυόν 304. *αγαυοῦ* 463.
αγγέλλω 262.
αγέλας 603. *αγέληθεν* 155.
Άγελείη 578.
αγέρωχοι 220.
αγήραον 412.
αγκάς 375.
αγλαός 495. *αγλαόν* 283.
αγναμπτον 27. *αγνάμπτοισιν* 589.
αγνίζειν 212.
αγνόν 317.
αγορεύω 460. *αγόρευε* 399. *αγο-
ρεύειν* 400. *αγόρευσα* 335.
αγορήνδε 327.
αγραύλων 260.
αγρωίωτον 241.
αγρωῖ 598. *αγρών* 68, 103. *αγρούς*
272. *αγρόθεν* 94.
Άγυριν 416.
Άγχι 161, 431.
Άγω: *Άγει* 270, 478, 506, 670. *Άγουσι*
90. *Άγεσκεν* 152. *Άγοι* 167. *Άγε* 698.
Άγειν 9, 93, 157, 256, 328. *Άγειν*
700, 730. *Άξω* 103. *Άξων* 170.
άγώνι 25.
- αδακρύτοι* 167.
αδάμαντα 194.
αδείμαντος 549.
άδελφειοῦ 359. *άδελφειοῦ* 576. *άδελ-
φειῶ* 325.
άδηφάγον 131.
άδίδαχτοι 75.
άειδήσιν 727. *άειδων* 320.
άεικέα 509.
άείρων 374.
άέχοντα 449.
άελλοπόδεσσι 122.
άέναον 162. *άενάφω* 369. *άενάοισι* 223.
άερτάζω: *άέρταζε* 137. *άερτάζουσα*
224. *άερτάζειν* 623.
Άζεο 683. *άζομένοιο* 605. *άζόμενοι*
196.
άθανάτοι 654. *άθάνατοι* 228, 289.
άθανάτων 102, 174, 273, 384. *άθα-
νάτοισιν* 8, 67, 743. *άθανάτοισι* 5,
245. *άθανάτοις* 186. *άθανάτους*
199, 306.
άθέριζεν 681.
Άθηναίη 10, 679.
άθλητήρι 25.
άθρήσαντες 546.
άθρόος 487.
Άϊναντι 675.
αϊγανέης 114.
αϊγαλόνδε 523, 558.
αϊγιόχοιο 260.
αϊγλης 173.
αϊγλήετα 614. *αϊγλήεν* 645.
αϊδέσσονται 226.

- αἰθλα* 649.
αἰθριες 75.
αἰθρίων 674.
αἰεὶ 152, 197, 311, 381, 411, 442, 577, 608, 740. *αἰέν* 34, 35, 37, 167, 233, 393, 535, 636, 684.
αἰετόν 124, 148.
αἰζυός 256. *αἰζυοῦ* 439.
Αἰήται 315.
αἰθαλόεις 476.
αἰθερήν 600.
αἰθεῖ 174.
αἰθήρ: *αἰθέρος* 648. *αἰθέρα* 11, 89.
αἰθρης 524.
αἰθωνος 703.
αἶεν 267. *αἶε* 188. *αἶε'* 43, 204.
αἶμα 656, 659, 661. *αἵματος* 565, 572, 653, 660.
αἱματοεις 662. *αἱματοέντα* 614, 684.
αἱματοέσας 716.
αἰνόν 23, 116, 133, 383.
αἶψ: *αἰψών* 215.
αἰόλον 337, 710.
αἰρέω: *εἰλόν* 95. *εἰλοῦσα* 309. *εἰλέειν* 738.
[Αἶς]: *Αἶδος* 53.
αἶση 547. *αἶσαν* 682.
αἶσσω *αἶξαντα* 117, 426.
αἰτήσσις 627. *αἰτήσαντι* 688.
αἴτιος 188.
αἰχμητής 437
αἶψα 20, 62, 145, 210, 304, 331, 467, 480, 566, 574, 638.
αἴω: *αἴουσι* 750. *αἴοντες* 229.
ἀνάκητα 151.
ἀάνθη 752.
ἀναχεῖν: *ἀναχεμένας* 210.
Ἀχειρεκόμης 400, 514.
ἀχεσίμβροτος 8.
ἀχέοιτο 353. *ἀχεσσάμενος* 471. *ἀχέ-σασθαι* 462.
ἀκήρατον 6. *ἀκήρατα* 663.
ἀκιυς 22. *ἀκιυν* 140.
Abel, Orphei Lithica.
- ἀκοίμητον* 392.
ἀκος 458, 674.
ἀκούεις 542. *ἀκούων* 107. *ἀκούον-τεσσιν* 765.
ἀκρήτοιο 608. *ἀκρήτου* 610. *ἀκρήτω* 345.
ἀκρίδος 603.
ἀκρόδρυα 530, 736.
ἀκρου 126, *ἀκρην* 112.
ἀκρῶρειαν 103, 157, 773.
ἀκτίνα 181. *ἀκτίνες* 294.
ἀκυμίντοισι 39.
ἀκωκῆν 622. *ἀκωκαῖς* 126.
ἀλαπάξει 599.
ἀλγεος 406
ἀλόγησασκε 370.
ἀλεγεινῆς 166, *ἀλεγεινά* 291.
ἀλεγίζων 38, 421. *ἀλεγίζειν* 61.
ἀλεσίνει 491.
Ἀλεξάνδροιο 354.
ἀλεξικάκιο 1, 352.
ἀληθέα 763.
ἀλιτροσύνας 62.
ἄλαρα 3, 406, 506.
ἀλλί 79, 88, 166, 411, 418, 425, 465, 536, 539, 552, 558, 570, 631. *ἀλλ'* 13, 61, 82, 112, 170, 249, 334, 352, 429, 442, 478, 518, 617, 636, 643, 680, 740.
ἀλλύσσεσθαι 577.
ἀλληκτον 36.
ἀλλήλοισι 592, 722.
ἀλλοδυποῖσι 32.
ἄλλομαι: *ἄλτο* 11.
ἄλλος 136 (bis). *ἄλλω* 135. *ἄλλο* 390.
ἄλλοι 201, 238. *ἄλλαι* 54. *ἄλλα* 329. 492, 722. *ἄλλων* 296. *ἄλλοισιν* 362.
ἄλλοτρισι 318.
ἄλμης 521. *ἄλμην* 214.
ἀλόχου 317. *ἀλόχῃ* 754.
ἄλς: *ἀλί* 531. *ἄλα* 581. *ἄλας* 719.
ἀλυσκάζων 109.
ἄλφια 214.

- ἀλωήν* 265.
ἀλωμένοι 440.
ἀλώσιμον 388.
ἄμ' 258.
ἄμμαιμακέτιο 618.
ἄμαλδύνειν 510.
ἄμβροσίω 652.
ἄμβρότου 173. *ἄμβροτοι* 56. *ἄμβροτα* 12.
ἀμείρω: *ἀμέρσω* 169. *ἀμερθεῖς* 73.
ἀμενηνόν 348, 470.
ἀμήχανον 598.
ἀμίαντον 368.
ἄμιγα 502.
ἀμοιβῆς 169.
ἀμοιβήδην 691.
ἀμόμιος 637, 876. *ἀμόμιος* 226.
ἀμύντορα 152.
ἀμύνει 291.
ἀμφαστή 573.
ἀμφαφάεις 528. *ἀμφαφών* 251. *ἀμφαφάσθαι* 189.
ἄμφηκες 709.
ἀμφί 190, 209, 224, 240, 322, 364 (bis), 380, 432, 566, 602, 737. *ἀμφ'* 140, 496, 676.
ἀμφιβεβῶσα 435.
ἀμφιβαλῶν 554.
ἀμφιέσησιν 276. *ἀμφιέσας* 266.
ἀμφικεπιπλεχθεῖσα 80.
ἀμφικετάσας 649.
ἀμφίπολον 314, 503.
ἀμφίς 240.
ἀμφιγαίνω: *ἀμφέγαγεν* 127.
ἀμφοτέροις 294. *ἀμφοτέρησιν* 20.
ἄμφω 258, 293, 760.
ἀμώμητον 438. *ἀμώμητοι* 13.
ἄν 3, 102, 250, 742 (?).
ἄν' 89.
ἀναβλύζον 163.
ἀνάγχει 96.
ἄναγωσιν 102.
ἀναιμάκτων 699.
ἀναίσσунτα 486. *ἀναΐξας* 111.
ἀνακτίτην 194.
ἀναμνήσонт' 220.
ἀνακτος 42, 159.
ἀναπλησθεῖσαν 524.
ἀνάπτων 373.
ἀναρπάζων 710.
ἀνάρσιον 40.
ἀνασχίζουσιν 239.
ἀναχωρήσει 24.
ἀναφύχεσκε 652.
ἀνδάνω ἦνδανεν 362, 620.
ἀνδροφόνω 545. *ἀνδροφόνων* 583.
ἀνέμου 125.
ἀνεμῳλίον 512.
ἀνερχόμενος 606. *ἀνερχομένην* 705.
ἀνελθεῖν 105.
ἄνευ 274.
ἀνευρών 696.
ἀνέχω: *ἀνασχέσθαι* 641.
ἀνεψιός 437.
ἀνήρ 27 336, 591, 681. *ἀνέρος* 91, 674. *ἀνδρός* 318. *ἀνέρα* 625. *ἄνδρα* 633. *ἀνδρῶν* 92, 436, 462, 466, 508, 509. *ἀνθεμόνεντι* 235. *ἀνθεμόνεντα* 80. [662.
ἀνθήσουσι 255.
ἄνθιμον 735.
ἄνθρωποι 750. *ἀνθρώπων* 17, 227, 545. *ἀνθρώποισιν* 59, 723, 768. *ἀνθρώποισι* 32, 402, 539. *ἀνθρώποις* 46. *ἀνθρώπους* 665.
ἀνῆται 624.
ἀνήσας 651.
ἀνίστημι: *ἀναστήσαντος* 119.
ἀντέλλοντος 212.
ἀντεβόλησα 93.
ἄντην 298.
ἀντιαχάτου 637.
ἀντιβίτην 26.
ἀντιθέοιο 442.
ἀντικρυ 28.

- ἐπιλυτρον 593.
ἐπίον 146, 678.
ἐπιώσω 420.
ἐπίταλον 275.
ἐπιτομένω 434.
ἔτρον 18.
ἔωγα 701, 720. ἀνώγη 17.
δοιδῆς 60. δοιδῆν 46. δοιδαῖς 372.
δοιδοί 664.
δολλέες 706.
δορ 682, 710. δορι 73.
δοσσητήρα 64, 65, 284.
ἐπάγω: ἀπήγαγον 154.
ἐπαντα 595, 707. ἀπάντων 92, 689.
ἐπάτερθεν 595. ἀπάτερθε 63.
ἐπειρέσιον 54, 409. ἀπειρέσιος 326.
ἐπειρεσίην 491, 578, 647. ἀπειρε-
σίοισι 597.
ἐπειρήτοις 16.
ἐπερύχει 198, 667.
ἐπεχθής 71.
ἐπίσται 356.
ἐπιστον 538. ἀπιστα 765.
ἐπλετον 603. ἀπλετα 227.
ἐπό 60, 119, 149, 479, 481, 624, 670.
ἐπ' 242, 318, 654. ἀπο 583.
ἐπύεργε 271.
ἐποθνήσκων 356.
ἑπόλλων 360.
ἐπόμυμι: ἀπόμοσα 767.
ἐπόνωσφι 739.
ἐποκλύσεις 559.
ἐποκνεύση 415.
ἐπόκροθι 728.
ἐποκτύση 523.
ἐπόρροισιν 173, 664.
ἐποστειχοί 21.
ἐποστίλβοντα 287.
ἐποφύχοντα 387.
ἔρα 141, 184, 197, 217, 273, 408, 540,
555, 566, 572, 705, 729. ἔρ' 113,
130, 145, 161, 219, 224, 481, 524,
693, 771.
ἐρᾶσθαι 231, 728.
ἐργαλέως 71. ἀργαλήν 544.
Ἐργειφόντης 58, 607.
ἐργεννοῖο 177, ἀργεννοῦς 719.
ἐργυρότοξος 764.
ἐργυφέαις 287.
ἐρέσσασθαι 691. ἀρεσσάμενος 371.
ἐρετήν 63. ἀρετῆς 81.
ἐρή: ἀραί 589. ἀράων 229, 750.
ἐρηγίνα 191, 457.
Ἐρης 307.
ἐρματι 90.
ἐρνήσεται 176. ἀρνήσεται 630. ἀρ-
νήσασθαι 164.
ἐροτρεύοντος 241.
ἐρούρης 595. ἔρουραν 239. ἀρού-
ραις 270. ἀρούρας 209.
ἐρπίξουσα 311. ἀρπίξαις 189. ἀρ-
πίξας 132.
ἔρπην 554.
ἔρρηκτον 139, 725. ἀρρήκτουςιν 258.
ἀρτεμέεσσι 355.
ἐρωγῆ 433. ἀρωγῆν 76, 352, 407.
ἀρώματα 744.
ἀσθμαίνοντες 89.
ἀσπίδος 503, 609, 755. ἀσπίδα 512.
ἔσσ' 290.
Ἐσσυρήθη 695.
ἀστερέεντος 650.
ἔστρον 497.
ἀστροβλεφίρου 672.
ἔστυθ' 94.
ἀσγαλά 670. ἀσγαλῶν 446.
ἀτάρ 300, 615, 682.
ἀταρβία 586.
ἀταρπετόν 103, 580, 740, 774. cfr.
ἀτραπιτοῖο.
ἀταρτηρήν 51, 351.
ἀτάσθαλα 588.
ἔτε 370.
ἀτειρέος 241.
ἔτερ 87, 178.
ἔτην 417.

- ἀτηρήν 507, 597.
 ἀτίταλλε 374.
 ἀτίουσι 62.
 Ἄτλαντος 548.
 ἀτραπιτοῖο 338, cfr. ἀταρπιτόν.
 Ἄτρεϊδῆσιν 388.
 ἀτρεκέες 3, 250, 343, 661. ἀτρεκέες
 56. ἀτρεκέως 403, 769.
 ἀτρέμας 320.
 ἀτρέστου 772.
 ἀτρυγέτω 519.
 Ἄτρυτώνη 548. Ἄτρυτώνης 717.
 αὐαλέων 179.
 ἀγάζοντος 180.
 αὐδήεντα 360.
 αὐθι 452.
 αὐλαχα 243.
 αὐον 130, 657.
 αὐραι 567.
 αὐριον 97.
 ἀτάρ 110, 135, 145, 154, 180, 316,
 520, 689, 708, 767. cfr. ἀτάρ.
 αὐτ' 280, 703.
 αὐτῆς 138, 468. αὐτήν 379.
 αὐτίκα 71, 265, 288, 302, 346, 456.
 αὐτίχ' 181.
 αὐτις 111, 489.
 αὐτμῆ 475.
 αὐτόθεν 733.
 αὐτοκασιγνήτη 347. αὐτοκασιγνήτην
 764.
 αὐτοκασιγνήτη 687.
 αὐτομάτω 159.
 αὐτός 98, 155, 169, 356, 660, 693.
 αὐτή 405, 522. αὐτοῦ 454. αὐτῆς
 414. αὐτῷ 7, 140, 434, 615, 631,
 678, 753. αὐτόν 88, 188. αὐτῶν
 161, 303.
 ἀγενίαις 505.
 ἀχένα 119, 552. ἀχένη 224. ἀχένας
 137.
 ἀχμηρῆσιν 270.
 ἀχμούς 596.
 ἀφαιρέω: ἀφελόντας 737.
 ἀφαρπάζω: ἀφήρπασεν 552.
 ἀφθιτον 174, 411, 576.
 ἀφίξειαι 627. ἀφίξεται 37. ἀφικέσθαι
 665.
 ἀφλουισμοῖο 481.
 ἀφνειοῖο 693. ἀφνειοῦ 83.
 ἀφραστον 46.
 Ἄφροδίτη 323. Ἄφροδίτης 469.
 ἀφύσσεσθαι 266.
 ἀχάτου 237, 612. ἀχάτη 236. ἀχά-
 την 611.
 Ἄχιλῆος 676.
 ἄχνην 455.
 ἄψ 24, 111, 312, 427.
 ἀψεύστοιο 715.
 Βαδιζέμεν 80.
 βάζουσ' 525.
 βαίνω: βήσεται' 39, 534. βήτην 158.
 Βαχχικά 748.
 Βάχχω 502.
 βάλλεο 644. βάλεν 545. βάλης 472.
 βαλόμην 759. βαλών 353, 383, 640.
 βαλέειν 240, 719. βεβολημένω 759.
 βάρβαρον 262.
 βαρεΐαν 465.
 βασιλῆος 672. βασιλῆες 226. βασι-
 λεῦσι 31.
 βελέμνου 114. βελέμων 500. βελέμ-
 νοις 597.
 βένθεσσι 522.
 βίη 447, 585. βίην 366, 578, 639.
 βίου 65.
 βιωσέμεν 630.
 βλαστάνω: ἐβλάστησε 531.
 βλεφάρων 670.
 βοόωντος 138.
 βοτάνη 517. βοτάνης 529, 570, 571.
 βοτάναι 418. βοτάνησιν 561. βο-
 τάναις 416.
 βουβώνεσσι 509.
 Βουκολίδης 463.
 βουλεύεσθαι 200.

- βουλομένης* 636.
βόεσσιν 239.
βραδύ 635.
βρέγμα 255.
βρέφος 370.
Βρομίω 610, 718. *Βρομίω* 749.
βροτείη 501.
βροτοί 4, 101. *βροτοῖσιν* 361, 457.
βροτοῖσι 61, 405. *βροτιύς* 626.
βροτοσσοῦς 756.
βρύα 519.
βρωτήρων 599.
βωμιῦ 137 *βωμόν* 128, 152, 159,
 231, 335, 706 *βωμῶν* 273, 699.
Γαγάτην 474, 492
γαῖα 403, 407, 457, 733. *γαίης* 408,
 714. *γαίη* 15, 517, 656 *γαίαν* 146,
 324, 482, 647. *γαίηθεν* 111.
γάλα 734. *γάλακτος* 192, 202. *γά-*
λακτι 380.
γαλαθηνοί 219.
γαλακτίδα 201.
γάμων 470.
γαμφώνυχα 147. *γαμφώνυχον* 553.
γάνυται 101, 490.
γάρ 87, 93, 103, 124, 125, 144, 178,
 205, 234, 245, 253, 270, 273, 288,
 301, 304, 319, 336, 341, 360, 378,
 385, 387, 391, 422, 424, 434, 460,
 480, 491, 495, 517, 542, 582, 624,
 638, 640, 645, 660, 666, 670, 700,
 726, 763.
γαστέρος 507. *γαστέρι* 724. *γαστρι*
 488.
γε 248, 295, 449, 518, 532, 659, 682.
γ' 418, 612, 637.
γεινομένην 412.
γενέθλην 683.
γένος 397, 408, 590.
γένυν 116.
γηθόσυνυι 4.
γήρας 259, 520.
γηρύσασθαι 60.
γεγνώσκα: *ἔγνω* 755. *γνώτης* 250.
γνόντες 144.
γίνεται 662. *γίνετ'* 519. *γεγαῶτα* 644.
γλάγος 596. *γλάγεος* 668.
γλαυκήν 586.
γλαφυρήν 267.
γλήνησι 673.
γλυκερή 159. *γλυκεροῦ* 221, 506.
γλυκερόν 669.
γνάμπται 195, 480. *γνάμπτων* 135.
γοερόν 209.
γόνυ: *γούνατ'* 453.
Γοργεῖην 539, 561.
Γοργόνα 542.
γουνούμενος 395.
γυῖα 27, 496.
γυμφ 751.
γυναιξί 459, 625.
γυναικοφίνοσ 488.
γυρόν 363.
Δαήμεναι 317. *δαήσεται* 43. *δαίτης*
 377. *εδάην* 698, 748. *δαεῖς* 684.
δαίξειν 712.
δαιμόνιος 165. *δαιμονίη* 346. *δαιμο-*
νίου 76. *δαιμονίην* 376.
δαίμονι 30.
δαίνυσθαι 732.
δαῖς: *δαίδων* 179, 181.
δαῖτα 164.
δαΐφροσι 675.
δακρύοισι 285.
δαμάσσει 22. *δαμίσσοσ* 669. *δαμα-*
σθεῖς 661.
δάμνατ' 724. *δαμῆναι* 141, 543.
Δαναοῖσ 358.
δαφρινόν 618, *δαφρινῶν* 141, 431.
δέ 11, 17, 33, 62, 64, 70, 84, 98, 101,
 108, 118, 134, 136, 158, 159, 165,
 183 (bis), 190, 204, 220, 226, 228,
 230, 239, 255, 275, 278, 282, 293,
 296, 298, 306, 307, 321, 323, 344,
 364, 373, 381, 384, 390, 408, 413,
 415, 417, 426, 466, 483, 493, 494,

- 506, 513, 532, 564, 578, 594, 630,
632, 633, 638, 641, 657, 661, 662,
668, 669, 683, 712, 715, 716, 720,
722, 725, 728, 733, 737, 751, 773.
δ' 6, 7, 15, 63, 68, 71, 100, 103,
107, 111, 117, 126, 130, 133, 146,
161, 174, 177, 182, 184, 187, 197,
199, 201, 208, 212, 214, 217, 219,
224, 238, 256, 258, 260, 271, 273,
280, 292, 297, 299, 338, 339, 357,
369, 376, 392, 398, 407, 408, 425,
436, 453, 472, 476, 477, 481, 485,
489, 504, 510, 516, 522, 524, 526,
534, 535, 548, 555, 566, 568, 570,
573, 576, 586, 588, 608, 615, 622,
644, 655, 663, 667, 682, 691, 698,
714, 719, 724, 729, 731, 743, 754.
δειδόμεν 240.
δαίνυσι 639. δείξειν 83.
δειλοί 69.
δείμα 124, 393, 546. δείματος 382.
δεινόν 30, 119.
δειρήν 429.
δέμας 120, 238, 298, 311, 528, 570, 645.
δέμνια 256, 319.
δένδρεα 234.
δενδρήεντι 236.
δενδροφύτοιο 232.
δέργμα 339.
δέρκεο 387. δερκομένη 490. δέρκε-
σθαι 549
δεῦρο 696.
δεύτερον 191, 703.
δέχγυσο 698. δέχγυσθε 4.
δέχγεται 486. δέξαντο 14. δεξάσθω 77.
δέω: δεθείς 190.
δή 112, 275, 391, 399, 416, 468, 652.
δηθύνοντα 467.
δηῖω: δηῖωση 753. δηωθείς 647.
Δημήτηρ 242. Δημήτερι 594.
δηριν 579, 676.
δηρόν 526.
δήω: δήεις 417, 593, 613, 616.
διά 215, 421, 752. δέ' 637.
δαινόμενον 263. δαινώμενοι 564.
διαμελείσσι 712.
διατρίψαντα 454.
δαιγέα 172.
διδάσκηται 86. ἐδίδασκεν 400.
δίδωσι 459. δώσω 50, 643. δώσει 266.
δώσουσι 289. δῶκα 434. δῶκεν
578. δῶκε 361. δόμεν 88.
δίζημαι 84.
δίπτετές 730.
δινεύχαι 711.
δίνησιν 562. δίνησι 211.
διογένης 575.
διος 74. διε 758. δι' 323. δίης 648.
διαν 477, 581.
διοτρεφέος 771. διοτρεφέεσσι 31.
διώκω: ἐδίωκον 111.
δμῶες 41.
δοιῶ 240, 292, 325.
δοκεύσας 108.
δολιγῆς 563. δολιγῆν 580. δολιγῶν 340.
δόλω 552.
Δόλωνα 686.
δόμον 743.
δόρυ 582.
δουρικλυτοῦ 439.
δρακοντοέθειρον 542.
δρακοντοφόνω 158.
δράκοντος 48, 132, 339. δρακόντων
431. δράκοντας 704
δριμεί 499. δριμόν 720.
δύνανται 409, 424, 535. δύνασθαι
464, 510, 642. δυνήσεται 625. δυνη-
σόμενος 329.
δύο 138.
δύσιν 89.
δυσμενέων 23.
δύω: δυομένη 509.
δῶμα 168, 556. δῶμασιν 66.
δῶρον 1, 305, 717. δῶρω 7. δῶρα
12, 697, 749.
δωτῖναι 55.

- Σ** 22, 224, 233, 523.
ιαροτρεφέος 616.
ιαρόχροον 267.
ιγναλίξω 171. *ιγναλίξεν* 412, 679.
ιγγύθι 711.
ιγρεκύδοιμον 586.
ιγχιρμφοδαίς 117.
ιγών 155, 675, 748. *ιγώ* 91, 110, 117, 132, 146, 169, 501, 534, 686, 698, 745, 767. *ιγωγε* 185, 316. *ιμειο* 404, 437, 453, 695. *ιμέθεν* 82, 151. *μοι* 98, 99, 118, 124, 128, 336, 513, 534. *ιμί* 58. *με* 104, 122, 123, 127, 400, 536. *μ'* 165, 703 (?), 691.
ιθητός 723.
ιθωδής 318, 719.
ιέλωρ 333.
ιθειραι 295. *ιθειρας* 297, 299.
ιθέλει 88, 312, 666. *ιθέλησθα* 204, 290. *ιθέλης* 376. *ιθέλησι* 43. *ιθέλωσιν* 196. *ιθέλοις* 178, 479. *ιθέλεν* 395. *ιθέλεν* 444. *ιθέλεσκε* 448, 497.
ιθεν 317.
ιθνος 603.
ει 27, 96, 121, 128, 178, 232, 253, 278, 297, 299, 317, 323, 335, 415, 420, 423, 472, 485, 580, 617, 622, 630, 633, 698, 742, 752. *ειπερ* et *ειτε*.
ειαρινόν 156.
ειδαρ 735.
ειδος 296, 438, 515, 571, 618. *ειδει* 438.
εικελος 299. *εικελον* 103.
ειλαπύην 98.
ειλειτο 134.
ειματος 126
ειμι: *ιμεν* 164. *ιμι* 243. *ιόντι* 94. *ιόντα* 579. *ιούσι* 773.
ειμί: *ιστίν* 612, 628, 661. *ιστί* 247, 250, 414, 532, 700 *εης* 253. *ια* 141. *ισκον* 144. *εην* 300, 529, 552, 569. *εην* 125, 136, 528, 569 654 *ισκον* 555. *εσκε* 680. *εσσεται* 303, 674, 753. *εσσετ'* 293. 343. *εσσεθ'* 97. *έών* 105. *έόντα* 40, 470. *έουσα* 549. *έόντων* 37, 233, 331. *έόντα* 724. *έσσομένων* 290. *εμμεναι* 494, 514, 540. *είναι* 41, 124, 199, 201, 261, 280, 537, 538, 593.
ειν 531. *ειν* et *εινί*.
ειναστη 345.
έοιο 153. *έου* 42, 605. *έόν* 448, 650, *έής* 490, 461. *έαις* 374.
ειπον: *εεικον* 609. *ειπη* 395.
ειπερ 175, 396.
ειργαι 500. *ειργεσθαι* 671.
εις 81, 515. *εις*.
εισαναζαίνεις 170.
εισέτι 651.
εισενόησεν 121.
εισούε 559.
εισορίας 103. *εισορίασθαι* 238. *εισοδέειν* 299.
ειτε 590. *ειθ'* 591.
ειως 107.
ειx 68, 77, 178, 189, 248, 271, 273, 274, 359, 383, 408, 435, 466, 491, 505, 563, 570, 603 (bis), 648, 663, 670, 733 *ειx*.
εκαστος 107, 709. *εκάστου* 84, 406. *εκάστω* 53. *εκαστον* 725. *εκάστης* 216. *εκαστα* 56, 403, 769.
εκατηβύλε 404, 470.
εκατόμβης 231.
εκβλύζοντα 490.
εκεινος 691. *εις*. *κεινος*.
εκητι 691.
εκλείπω: *εξέλειπεν* 131.
εκπίνοντας 596.
εκπρομολόντες 706.
εκπροπεσούσα 324.
εκπρορόει 203.
εκπροφύγησι 397.
εκτείνω: *εκτητεύονται* 74.

- ἐκτελέσωσιν* 333. *ἐκτελέσας* 745.
Ἐκτορι 687, 690.
ἐλαίης 737.
ἐλαϊνέης 130.
ἐλαῖνον 717.
ἐλαίου 504. *ἐλαίῳ* 253.
ἐλαύνω: *ἐλαῦνοι* 323. *ἐλαύνων* 473.
ἐλαυνομένοισι 425. *ἤλασαν* 68.
ἐλάσσας 155, 450. *ἐλάσαι* 52.
ἐλάφω 244, 248.
ἐλαφρά 519.
ἐλεαίρειν 196.
ἐλέγξει 479.
Ἐλένοιο 366. *Ἐλένου* 358.
ἐλέπτολις 679.
ἐλέφαντος 51.
ἐλισσομένου 136. *ἐλίξεν* 647.
ἔλκει 343, 455, 623.
ἔλκειν 466. *ἔλκων* 480.
ἔλπομ' 185. *ἔλπετο* 350. *ἔολπα* 538.
ἐλπωρή 415.
ἔμβαλε 301.
ἐμμεμαώς 84.
ἐμοῦ 143 *ἐμόν* 152, 686. *ἐμῆς* 138.
ἔμπης 249, 570.
ἔμπνοος 414. *ἔμπνοον* 372.
ἐμφερέες 365.
ἐμφύω: *ἐμπεφύασιν* 294.
ἐμφύχοιο 368, 701. *ἔμφυχον* 362.
ἐν 15, 25, 73, 148, 211, 214, 227, 232,
 275, 278, 301, 321, 328, 370, 373,
 380, 408, 416, 417, 432, 442, 472,
 505, 522, 527 (?), 537, 562, 578,
 613, 615 (bis), 640, 644, 656, 660,
 661, 719, 720, 722, 726, 759. cfr.
εἰν et ἐνί.
ἐναιρομένοις 557. *ἐναιρομένης* 231.
ἐναντίον 426, 548.
ἐνδοθεν 203, 277, 487.
ἐνδοθε 279, 641.
ἔνδον 297, 730.
ἔνεκα 168. *ἔνεκεν* 264. *ἔνεκ'* 609.
ἐνητί 306.
- ἐνθα* 105, 482 (bis), 524, 743, *ἐνθ'*
 19, 121.
ἐνθεν 748, 755, 758.
ἐνί 22, 44, 55, 66, 150, 208, 234, 369,
 378, 473, 488, 517, 518, 581, 629,
 631, 659, 685, 747. cfr. *εἰν et ἐν*.
ἐνιπλείοιο 276.
ἐνίπλεον 192.
ἐνίσπω 4. *ἐνισπεῖν* 402, 768.
ἐνιγρίμπτοινο 423.
ἐννέα 712.
ἔννομι: *ἐσσάμενοι* 709.
ἔντεσι 676.
ἐντρίψαντα 344.
ἔνυαλίω 582.
ἐξ 53, 166, 514, 560, 572.
ἐξακέσασθαι 598.
ἐξαπίνης 113, 218, 379, 428, 524,
 574, 689.
ἐξαυτίς 220, 744.
ἐξελύσει 596.
ἐξερεεῖν 86.
ἐξερέω 639. *ἐξερέει* 385.
ἐξόπιθεν 553.
ἔξοχ' 307.
ἐξυπαλύξαι 584.
ἔξω 382.
ἔοικας 391. *ἔοικε* 663. *ἔοικώς* 375.
ἐοικότα 30, 501.
ἐπακουέμεν 381. *ἐπακούσαι* 376. *ἐπακούσας* 461.
ἐπαμύντορα 587.
ἐπαιιδάς 591.
ἐπαρηγόνα 677.
ἐπασσυτέροις 235.
ἐπαυτίκα 334.
ἐπέι 12, 154, 170, 338, 411, 448, 520,
 569, 726, 739.
ἐπειγομένοιο 277.
ἔπειτα 183, 335, 708, 732, 743, *ἔπειτ'*
 451 (?).
ἐπέρχεται 304.
ἐπεσσύμενον 115. *ἐπεσσύμεναι* 567.

- ἐπήλυθα** 720.
ἐπήν 206, 376.
ἐπήρατον 735.
ἐπί 7, 35, 39, 110, 128, 252, 280, 335, 354, 396, 407, 492, 535, 561, 591, 599, 647, 653, 713, 730, 731. **ἐπ'** 135, 229, 272, 438, 545. **ἐφ'** 343, 366, 414. **ἐπι** 130, 160, 353.
ἐπιγνάμπτει 332.
ἐπιγράβδην 365.
ἐπιμύμενον 611.
ἐπιϋόμενη 36.
ἐπίκλησιν 692.
ἐπιμάρτυρα 257, 398.
ἐπίνευσον 99.
ἐπιπασσόμεν 455.
ἐπιπλάσσει 624.
ἐπισκεῖσθαι 734.
ἐπισπέρχωσιν 96.
ἐπισταμαι 746.
ἐπισταμένως 305, 462.
ἐπιτέλλω 210. **ἐπέτελλον** 675.
ἐπιτρέχω: **ἐπέδραμον** 145. **ἐπεδραμέτην** 144.
ἐπιχθονίους 196.
ἐπιφαύεσκεν 126. **ἐπιφαύων** 658.
ἐποιγόμενος 213.
ἔπομαι: **ἔπσθαι** 122, 444. **ἔσπετο** 444. **ἐσπόμενον** 703. **ἐσπομένω** 143. **ἔσπεσθαι** 100.
ἔπος: **ἐπέων** 398. **ἐπέεσσι** 95.
ἐποτρύνων 200.
ἐπτά 366.
ἐπωνυμίην 72, 237.
ἐπώνυμον 727.
ἐρατρινά 671.
ἐρατῆς 257.
ἔργον 71, 78, 246 **ἔργα** 470. **ἔργοις** 87.
ἔρδει 754. **ἔρδειν** 372. **ἔρδειν** 377, 460. **ἔρξει** 206. **ἔρξαι** 605.
ἐρεβώπιδα 544.
ἐρεΐνειν 384.
ἐρεμνοῦ 52.
ἔρῳ 403.
ἐρήτυεν 447. **ἐρητύσει** 225.
ἐριβώλακι 655.
ἐριβώλου 714.
ἐρηγηθέα 24.
ἐριδαῖνοι 28.
ἐρίζω: **ἐρίσει** 658.
ἐρήχοον 468.
ἐρικυδέας 302.
Ἐρινύσι 589.
ἐριούνιος 2. **Ἐριούνιον** 69. **ἐριούνιον** ἔρις: **ἔριδος** 326. [199].
ἐρίτιμον 721.
ἐρίφοισιν 150. **ἐρίφοισι** 206.
Ἐρμεία 18, 54.
ἔρπετοῦ 684. **ἔρπετά** 391, 407, 419, 472, 493, 642.
ἐρπυστήρων 49.
ἔρπων 580.
ἔργον' 157. **ἔρχεται** 632. **ἔρχηται** 396. **ἔρχου** 215. **ἐρχομένοιο** 48. **ἔρχεσθαι** 395, 421, 667. **ἔρχεσθ'** 741 **ἤλθε** 2. **ἔλθῃσι** 520. **ἔλθη** 342. **ἔλθωμεν** 336. **ἔλθοι** 623. **ἔλθών** 110, 559, 694 **ἔλθειν** 435.
ἐρυθρή 601. **ἐρυθρήν** 572.
ἐρύκειν 445. **ἠρύκακεν** 449.
ἐρυσίβην 600.
ἐρύω: **ἐρύσσει** 35.
ἔς 9, 18, 89, 96, 103, 146, 157, 243, 256, 259 (bis), 319, 324, 533, 579, 580, 729, 740, 741, 743, 773. **εἰς** et **ἔςτ'**.
ἐσελθέμεν 18.
ἐσθλός 437. **ἐσθλή** 585. **ἐσθλόν** 611. **ἐσθλήν** 68. **ἐσθλώ** 300. **ἐσθλοί** 280. **ἐσθλῶν** 416.
ἐσορῶντες 705.
ἐσπέμπουσιν 723.
ἐσσυμένῃ 677.
ἔστ' 742.
ἐταῖρος 690 **ἐταῖρε** 97. **ἐταίρων** 157. **ἐταίρους** 684.

ἐτάροις 444.
ἐτερήμερος 638.
ἐτέροιο 514. ἔτερον 515, 643. ἐτέρως
185. ἐτέρας 714.
ἐτήτυμον 516, 660. ἐτήτυμοι 294.
ἐτήτυμα 766.
ἔτι 137, 187, 339, 422, 424, 529, 560.
ἔτ' 415, 569, 662.
ἐτώσιος 539. ἐτώσιον 605.
εὖ 462.
εὐκύκλως 135.
εὐλάς 600.
εὐπέταλον 230.
εὐπλοκάμιον 439.
εὐρύοπα 88, 701.
εὐρύστερνος 548, 645.
εὕρης 251, 617. εὕροις 417. εὕρον
759. εὕρων 91. εὕρειν 6.
εὐσσελμῶ 581.
εὕτε 400, 645, εὕτ' 102.
Εὐφορβος 433, 463. Εὐφόρβοιο 441,
448. Εὐφόρβω 436.
Εὐφρήταο 263.
εὐχῆ 38.
εὐχομένοιο 171. εὐχομένοιο 37 εὐχο-
μένω 191.
εὐχολῆσι 176.
εὐώδεα 286.
ἐφέλλεται 332.
ἐφέπομαι: ἐπισπόμενος 336.
ἐφερπύζοντες 708.
ἐφίκηται 57.
ἐφορμήσει 26. ἐφορμήσουσι 34.
ἐγεπευκέϊ 475.
ἐγέφρονα 369.
ἐγίδνης 347, 393.
ἐχω: ἔχει 238, 580, 659. ἔχοιμεν 3.
ἔχεν 297, 299, 392. ἔσχεν 572. ἔχων
175, 244, 528. ἔχοντα 227, 283, 618.
ἔχοντες 749. ἔχοντας 230. ἔχουσα
243. ἐχούση 375. ἔχειν 360, 497,
659, 664.
ἐψομένοισιν 731. ἐψομένοισι 640.

Ζαμίλαμπιν 263.
Ζεὺς 630. Διὸς 1, 13, 47, 147, 260.
ζωάγρια 153.
ζώεσκεν 151. ζώεν 16.
ἦ 495. ἦ μὲν 445.
ἦ 193, 240, 250, 580, 581, 624, 634.
cfr. ἦέ.
ἠγγήσασθαι 541.
ἠδέ 9, 465, 512, 718, 735. ἠδ' 49, 75,
137, 591.
ἠδη 120, 466, 469.
ἠδέϊ 321. ἠδύν 157. ἠδεῖα 533. ἠδείη
704. ἠδύ 734.
ἠέ 114, 635. cfr. ἦ.
ἠέλιος 302. ἠελίοιο 313. ἠελίου 292,
658. ἠελίω 93, 153. ἠελίοιο 154,
713. ἠελίου 180, 212. ἠέλιον 90.
cfr. ἦλιον.
ἠεροφοῖται 45.
ἠέθειον 310. ἠέθειοι 33.
ἦκα 553.
ἦκειν 355.
ἦλιον 701. cfr. ἠέλιος.
ἦμαρ 632. ἦματα 254, 259, 366.
ἠμετέρου 272. ἠμετέρων 104. ἠμε-
τέροις 770.
ἠμεῖς: ἡμῖν 15. ἄμμι 338. cfr. ἐγώ.
ἠμίδεος 57. ἠμιδέοισιν 70. ἠμιδέοισι
620.
ἦν 342.
ἠπεδανοῖο 382.
ἦπερ 92.
ἠπεροπῆα 357.
ἠρακλῆος 772. ἠρακλῆα 10.
ἦρωσ 357, 404, 418, 494, 558, 762,
770. ἦρωα 573. ἠρώων 63, 304.
ἠρώεσσι 458.
ἦτοι 13, 107, 247, 313, 334, 418, 521.
ἦτορ 17, 174, 268, 332.
ἦότε 192, 274, 309.
ἠφαίστοιο 703.
θαλάσσης 522, 562. θαλάσση 559.
θαλέθοντα 156. θαλέθουσα 413.

- θαλλῶ** 217.
θάλασσο 233.
θαλασσορῆν 396.
θάμβος 293, 425, 536.
θαμίζων 633.
θάμνοι 565. **θάμνοις** 567. **θάμνοισι** 148.
θανάτου 116, 503. **θανάτω** 74.
θαρσαλίως 420.
θαύμα 187, 377, 574.
θαυμάζοντο 78. **εθαύμασεν** 575.
θεόματι: **θεωμένου** 533.
θειγενέων 14.
θειοθάμαντι 94.
θέλητηρον 534. **θέλητηρα** 314.
θέλγει 200. **θέλξεις** 328, 626. **θέλγοντα** 704.
θελεξιμβροτον 320.
θέμις 6, 164, 422, 628, 700.
θεοπροπίης 715. **θεοπροπίην** 384. **θεοπροπίας** 289.
θεός 171. **θεοῦ** 305. **θεόν** 371. **θεοί** 228. **θεῶν** 164, 233, 656. **θεοῖς** 67, 98.
θεουδέα 374
θεράποντι 772. **θεράποντα** 686. **θεράποντας** 719.
θερμήν 560.
θέσκελε 756. **θέσκελον** 78. **θέσκελα** 330, 492.
θεσπεσίω 192. **θεσπέσιον** 681. **θεσπεσίην** 77. **θεσπεσίω** 293. **θεσπεσίως** 387.
θεσπίζειν 766
θηουμένου 536.
θηητόν 244.
θηλυτέρη 485. **θηλυτέρης** 367.
θήρ 127. **θηρός** 149. **θηρί** 141. **θήρα** 207. **θήρες** 746. **θηρῶν** 396. **θήρρесси** 29, 75. **θήρρесси** 446. **θήρρας** 440.
θήρειον 552.
θηρητήρ 433.
θήρζ 182.
θήλας: 752
θηγίστω: **τεθνηγότες** 52. **τεθνηγότες** 547.
θηγτός: **θηγτοῖσιν** 1, 585, 606. **θηγτοῖσι** 281, 460, 607. **θηγτούς** 199. 475, 671.
θυλίῶν 490.
θυοῖν 582 **θοαί** 566. **θοῶς** 128. **θοώτερον** 114.
θύρως 307.
θρασύν 573.
θραύεσκον 140.
θριξ: **τριχες** 255.
θύγατρεις 566.
θυγλήν 700. **θυγλάς** 195, 264, 743.
θυγκοπέουσι 281.
θυμός 26. **θυμῶ** 350, 447, 759. **θυμῶν** 326, 651.
θυσίαι 100. **θυσίησι** 371.
θύω: **θύοιτε** 750.
ΐνιίνε:ται 268. **ιαινόμεναι** 217.
ιαχυάζοντες 46.
ιασθαι 637.
ιασπιν 267, 613.
ιαχῆν 113.
ΐδης 432.
ιδρίσαντο 129.
ιερήϊον 93, 170.
ιεροπρεπέεις 100.
ιερήν 479. **ιεράς** 730. **ιερόν** 184, 434. **ιερά** 268.
ιημι: **ιέμενος** 692.
ιητήρα 643.
ιελος 149. **ιελον** 477. **ιελου** 75.
ΐκετάνοος 441.
ιέετσεσας 207.
ικνέομαι: **ιξεν** 9. **ιχηαι** 175. **ιχηται** 731. **ιχησθε** 742. **ιέσθαι** 97.
ΐλιώθεν 694.
ιλύν 507.
ιμείρων 711.
ιμερδεντι 310. **ιμερόντα** 470, 754.

- ἡμερος* 62. *ἡμερον* 723.
ἡμερτοῦ 283. *ἡμερτόν* 625. *ἡμερ-
 τῆσιν* 33.
ἦνα 377, 519 (bis).
ἦνες 364.
ἰόν 49, 450, 503. *ιούς* 340.
ἦπποι 657.
ἦσφ 504.
ἰσταται 428. *ἰστάμενος* 108. *ἑστή-
 κασι* 547. *στήσας* 212. *στήσαι* 48.
ἔχνια 443.
ἔχωρ 203, 487. *ἔχωρι* 669.
Καγγαλόων 443.
καθαίρω: *καθήρας* 467.
καθαροῖ 373.
κάθηται 602.
καθοράω: *κατόφσαι* 234.
καί 5, 7, 11, 27, 29, 30, 31 (bis), 32,
 33, 35, 38, 40, 41, 42, 50, 51, 52,
 57, 68, 71, 73, 86, 87, 88, 95, 97,
 125, 127, 137, 139, 158, 161, 182,
 187, 190, 204, 214, 215, 226 (bis),
 227, 230, 232, 236, 242, 244, 254,
 259, 267, 269, 272, 273, 280, 282,
 284 (bis), 285, 286 (bis), 290, 291,
 303, 306, 313, 315, 318, 321, 325,
 327, 329, 331, 332, 334, 336, 340,
 343 (bis), 344, 345, 347, 367, 368,
 371, 376, 385, 390, 406 (bis), 409,
 412, 414, 416, 420, 428, 431, 438,
 440, 447, 452, 456, 458, 459, 461,
 465, 468 (bis), 469, 474, 482, 511,
 527, 531, 538, 555, 556, 560, 570,
 574, 582, 583, 584, 588, 595, 600,
 604, 610, 614, 615, 616, 619, 626
 (bis), 628, 642, 658, 661, 662, 673,
 675, 678, 686, 702, 717, 720, 722,
 734 (bis), 735, 736, 748, 750, 755,
 758, 759, 760, 767, 769.
καρ 426.
 ν 186, 744.
 τιως 225.
 χανον 729.
- κακόν* 125.
κακόητος 16, 77, 167, 198. *κακότητα*
 406.
καλεσσαγόρου 718.
καλέειν 362. *κέκληται* 489, 663.
καλῆ 327.
καλύπτοι 733.
καμάτιο 87. *καμάτων* 587.
κάμνω: *κάμνοντα* 190, 628. *κάμης*
 378. *κάμοι* 85.
κάμπας 600.
καπνόν 183, 486.
κάρα: *κρατός* 73. *κράατι* 252, 565.
καρήατι 499.
κάρηνον 139.
καρπόν 601.
καρποφόροιο 736. *καρποφόρω* 216.
καρτερόν 240, 767. *καρτερά* 756.
 cf. *κρατεροῖο*.
κάρτος 409, 414, 438.
καρφυλέης 182. *καρφαλέη* 477. *καρ-
 φυλέας* 269.
καστηνήτω 550.
Κασσάνδρην 765.
κάτα 482, 507 *κατ'* 601. *κάτα* 216.
καταδαρθάνω *κατέδαρθε* 431.
κατάδεσμοι 588.
καταδνήσκει 413.
καταθύμιον 261. *καταθύμια* 228.
καταϊγδην 508.
κατακνώσσοισα 321.
καταλέγω *καταλέξω* 399. *κατα-
 λέξαι* 329.
καταλείβεται 487, 535.
καταλείπω: *κάλλιπε* 456.
καταπίπτω: *κάππεσον* 110.
κατάστικτον 620.
κατατίθημι: *κάτθεο* 319. *καταθεῖναι*
 79. *κατέθηκεν* 19, 561.
καταχεύειν 718.
κατειβόμεναι 652.
κατεναντίον 180, 212, 435.
κατένωπα 132, 464, 755.

- καταγω:** καθίξει 259. κατάσχη 629.
καίθι 697.
καίμαι: καίται 275. κέονται 55.
καϊμήλια 82.
καίνο 606. κέωνη 350. κείνοι 705.
 κείνους 13.
κέκλωμαι 179. ἐκέκλωτο 401. κέκλωτο
 124. κέκλωθ 341, 623. κελύμενος 2.
 κελομένου 358.
κελαθεινοῦ 263.
κελαινή 79. κελαινῆς 421, 503, 755.
 κελαινόν 556.
κελαρύζεται 163.
κελεύθου 583.
κελεύω 287. κέλευε 685. κέλευσα 454.
 ἐκέλευσεν 765. κελύσας 59.
κέλωμαι 317, 345. κέλεται 15. κέλετο
 550. κέλοντο 656.
κεν 17, 20, 52, 72, 84, 110, 127, 205,
 233, 242, 250, 298, 300, 303, 314,
 329, 386, 397, 417, 423, 445, 485,
 497, 504, 516, 545, 627, 658, 678,
 742, 752. κε 251, 305, 332, 472,
 617, 649, 674, 698, 710, 726. κ'
 57, 175, 335, 353, 415, 479, 520,
 632, 739.
κέντρα 510.
κεραή 484.
κεράμιοι 716.
κερράννυμι: κεράσας 668. κερασθείς
 506.
κέρας 245, 247. κέρα 240. κέραεσσι
 640.
κεραυνοί 604.
κεύθων 590.
κεφαλῆς 248, 466. κεφαλῆν 560.
κήπη 234.
κήρ 101.
κήρα 544. κήρας 272.
κήρυξ 694.
κηρύσσειν 58.
κεκλήσκουσι 587. κικλήσκων 399. κε-
 κλήσκειν 202, 725.
- κισσηγίτωνι** 261.
κίον 112. κίοντα 104. κίοντας 738.
κιῶσα 574. κιῶσας 654.
κλάδοι 530. κλάδοισιν 235.
κλάζουσιν 746. κεκλήρασι 45. κεκλή-
 γήτος 380. κεκλήγοντα 143.
κλείουσιν 665. κλείον 195. κλείον-
 ται 281.
κλέος 576, 605.
κλήζειν 701.
κλήμασιν 295.
κλήσιν 713.
κλονέει 339.
κλύω: κλύοι 171. ἔκλυον 495. κλύειν
 498. κλύοντες 63. κέκλυθι 177.
κλωθῶ 632.
κνήμην 450.
κνίσσης 711. κνίσσησιν 493. κνίσσησι
 474.
κοινά 367.
κοίρανον 92.
κόικων 720.
κόλπῳ 380. κόλπῳ 243.
κομίζει 458. κομίζη 223. κομίζων 2,
 20, 626. κομίζειν 677. κόμισσε
 696. κομίσας 28, 267, 319. κομί-
 σαντος 55. κομίσσαι 358.
κομύωντα 235.
κονίησιν 73. κονίησι 278.
κονισσαμένῳ 25.
κόπτω: κόψας 505, 594.
κορέννυμι: κορέννυσθαι 732. κο-
 ρέσουσιν 269. κορέσαντο 564. κο-
 ρεσσάμενοι 219. κορεσθῆναι 536.
κύρση 248. κύρση 501. κύρσαις 737.
κορσῆντα 498.
κορυφήνδε 112.
κουραλίῳ 511, 585. κουράλιον 577.
 607.
κούρη 36, 316. κούρης 314, 552. κού-
 ρην 256.
κούρωι 443. κούροι 708.
κούφοι 745.

- κραδίη* 5. *κραδίην* 339.
κραιπνοί 47.
κραταιή 456.
κρατεροῖο 279. *κρατεροῦ* 178. *κρατερόν* 694. *κρατεροῖσι* 337, 342. *κρατερώτατον* 593.
κρατερόφρονι 550.
κρατυνομένην 525.
κρέα 724. *κρέαεσσιν* 731.
κρείων 66, 167.
κρημνοῖσι 543.
κρητῆρι 214.
Κρονίδης 11, 88. *Κρονίδας* 556, 604.
Κρόνος 651. *Κρόνοιο* 646.
κροτάφους 254 (?).
κρυερός 634. *κρυερήν* 579.
κρυπτάδια 44.
κρύπτω: *ἐκρύφθην* 150.
κρύσταλλος 274, 298. *κρύσταλλον* 172, 297.
κτείνω: *ἐκτανε* 357.
κυαναγέσιν 211.
κύδηεν 316.
κύθος 679.
κυκάω: *κυκωμένου* 38. *κυκώμενον* 279, 584.
κύκλω 364.
κυλινδόμενοι 482.
κύλιξ: *κυλίκεσσιν* 673,
Κυλληνίδα 554.
κύματ' 523.
κυνηγεσίησι 432.
κύων: *κύνε* 143, 158. *κύνεσσιν* 443.
Λᾶας 662. *λαῖ* 389, 419. *λαᾶν* 173, 191, 225, 227, 230, 251, 258, 353, 372, 494, 659, 688. *λαᾶ* 292.
λαγρός 148.
λάζω 172. *λάζωτο* 682.
λάθρη 319.
λαϊνέη 547.
λαῖνος 532.
λαίηρον 686. *λαίηρώ* 106.
λαμβάνω: *ἔλλαβεν* 451 (?). *λάβει* 573.
λαβών 629, 693.
λαμπετόωσαν 89. *λαμπετώσαι* 295.
λανθάνω: *λάθην* 148. *λήσονθ'* 478.
λαοβοτείρης 714.
Λαομεδοντιάδης 389.
λαός: *λαοί* 72. *λαοῖσιν* 30. *λαούς* 327.
λαοσσός 58. *λαοσσόν* 10.
λαοστής 238. *λαοτήν* 252. *λαοταίς* 161.
λάσιον 216. *λαοσίσιω* 442.
λαφύξαι 120.
λάχνην 252.
λέβης 716. *λέβητος* 276. *λέβητα* 278.
λέγω: *λέξω* 698. *λέξαντος* 769.
λειμών 81.
λείπω: *λίποι* 278. *λιπέσθαι* 448. *λείπεται* 338. *ἐλέλειπτο* 130. *λείψασθαι* 452.
λείψανα 733.
λείληντο 118.
λεοντοδέρην 619.
λεπιδωτός 291. *λεπιδωτόν* 287.
λεπταλέην 455. *λεπταλέοι* 209.
λεπτῆς 468. *λεπτῆν* 341. *λεπτά* 214.
λευγαλέφ 74.
λευκανίησι 554.
λευκοῖο 203, 668. *λευκόν* 163, 734.
λευκήν 297. *λευκαῖς* 621.
λέχος 35, 318, 367.
λέων: *λέοντος* 618. *λέοντα* 29.
λήγησι 386. *λήγειν* 635.
λήθαιον 197.
ληϊστήρες 40. *ληϊστήρων* 583.
Λήμνω 359.
Ληθοῖδης 8. *Ληθοῖδαο* 762. *Ληθοῖδην* 398.
λίθος 250, 569. *λίθοιο* 177, 214, 330, 454, 489, 639. *λίθου* 285, 411, 749.
λίθον 261, 344, 360, 434, 493, 523, 563, 684, 693, 703. *λίθοι* 410, 418.
λίθων 296, 337, 408. *λίθοις* 417.
λίθους 460.
λίνον 632. *λίνοιτο* 708.
λίπ' 735.
Λιπαράϊον 692.

- λακροῖεν* 371.
λασθῆς 162.
λαστρά 367.
λασόν 359, 595.
λαύων 369. *λούειν* 211.
λόχον 583.
λογρῶ 455, 623. *λογρῶν* 290, 416.
λύθρον 559, 567.
λύματ' 591.
λύγχι 271.
λύγχοισιν 373.
λύω: *λυθαίς* 382.
λώβης 422. *λώβην* 348.
Μαγνήσση 307. *μάγνησαν* 325.
μάγριο 72. *μάγοισι* 697.
μαζόν 192. *μαζοῖσι* 219.
Μαίης 2.
μαίης 380.
μαίμησε 133.
μαινομένοι 582.
μακάρων 176, 195, 268, 672, 725.
μακρήν 103.
μάλα 65, 78, 144, 234, 403, 435, 762, 769, 774. *μάλ'* 188, 321, 331, 333, 335, 456, 462, 501, 553. *μάλλον* 91, 185, 233, 452, 497. *μάλιστα* 228, 710.
μαλακή 35. *μαλακαί* 160. *μαλακοῖεν* 370.
μανθάνω: *μάνθανε* 340. *μάθεν* 12. *μάθοις* 177. *μαθῶν* 352.
μαντοσύνας 401.
μάραγδον 614.
μαραινομένη 520. *μαρανθέν* 131.
μάρνασθαι 134.
μάρπτων 634. *μάρψαι* 109.
μαστοῖσιν 223.
Μαχαονίης 349.
μαγλοσύνησιν 323.
μάχομαι: *μάχεσθαι* 446.
Μεγαίρης 225. *Μέγαιραν* 728.
μεγαίρει 81. *μεγαίροντες* 592.
μεγάρω 373. *μέγαρον* 741. *μεγάρουσι* 22.
μέγας 476. *μεγάλιο* 47. *μέγαν* 401. *μέγα* 168, 174, 187, 301, 305, 339, 410, 511, 574. *μειζον* 138, 392, 411. *μειδιάει* 246.
μειλίσεσθαι 306.
μείλιχος 144.
μεθέχομαι: *μετασπόμενος* 106, 112.
μεθερπύζειν 427.
μεθήμι: *μεθέμεν* 312.
μέθυ 266, 718, 734.
μεθύοντα 223.
μελαγχροήν 721.
μελανομέναις 621.
Μελάνιππος 437.
μελανόχροα 363.
μέλας 449, 487. *μέλαινα* 405. *μέλαιναν* 544. 683.
μέλι 669. *μέλιτος* 506.
μελιγλώσσοιο 59.
μελιθεά 328.
μελικρήτιο 221.
μελίσσης 735.
μέλλω: *εμμελλεν* 451.
μέλουσαι 589.
μεμῖασι 430. *μεμαώς* 687. *μεμαῶτα* 120, 134. *μεμαῶτας* 732.
Μέμνονα 694.
μέν 13, 73, 107, 113, 145, 151, 166, 169, 194, 210, 213, 237, 247, 248, 295, 296, 313, 334, 350, 366, 388, 407, 410, 416, 445, 451, 501, 521, 529, 539, 572, 612, 642, 657, 659, 682, 686, 699, 713.
μενεαίνει 322, 427. *μενεαίνεν* 445, 549. *μενεαίνειν* 26.
μενοιῶν 648. *μενοιήσαι* 85.
μένος 22, 133, 177, 275, 285, 411, 478, 511, 759.
μένω: *μένει* 277, 529. *μένων* 432. *μενούσης* 636. *μένειν* 424, 441.

- μενέμεν* 655. *μενέει* 473. *μείνε* 640. *μέσσοισιν* 150. *μέσσα* 421. *μαστόν* 243. *μετά* 45, 175, 183, 184, 218, 221, 377, 425, 440, 506, 668, 694. *μετ'* 32, 98, 443, 608, 610, 722. *μεθ'* 355. *μεταστρωφᾶσθαι* 739. *μετέπειτα* 526. *μέτρῳ* 504. *μή* 96, 128, 340, 382, 464. *μήποτε* 402, 635, 768. *μηδέ* 739, 741. *μηδ'* 650. *μηκάδος* 193. *μήλοιο* 616. *μήλων* 205. *μήλοισι* 149. *μήν* 449. *Μήνη* 484. *μηρία* 186. *μηρῷ* 353. *μητήρ* 412. *μητρός* 156, 461. *μητέρι* 375. *μητέρα* 63, 396. *μητέρας* 210. *μηχανώνονται* 44. *μιαίφονον* 359. *μίγνυμι*: *μίξῃ* 504. *μιζᾷ* 721. *μιγείς* 149. *μιγέντα* 221, 722. *μιχθεῖς* 498. *μιλτοπάργος* 615. *μιμνήσκω*: *μέμνεο* 609. *μεμνημένος* 393. *μεμνήσθαι* 198, 422, 471. *μεμνήσομαι* 346. *μίμνω*: *μίμνασκεν* 108. *μίμνων* 488. *μίμνειν* 368. *μιν* 29, 95, 154, 179, 197, 251, 253, 313, 315, 319, 343, 364, 378, 385, 445, 447, 452, 472, 497, 524, 538, 546, 580, 617, 619, 624, 629, 640, 664, 675, 681. *μινύθουσιν* 624. *μινύθοντα* 205. *μινυνθάδιον* 413. *μίσιγων* 594. *μίσιγειν* 286. *μοῖρ'* 680. *μοῖραν* 127. *μοῖραι* 154, 655. *μοίρας* 712, 730. *μολεῖν* 556. *μόρισμος* 141. *μόρισμον* 654. *μορφήν* 611. *μόσχον* 152, 155. *μοῦνος* 105. *μούνων* 464. *μόχθον* 64, 65. *μυθεῖτ'* 515. *μῦθον* 402, 404, 644, 698, 768. *μῦθοι* 774. *μῦθοισι* 87, 626. *μῦθοις* 770. *μυρία* 697. *μῦς*: *μῶν* 603. *μύσος* 590. *μυστικόν* 727. *Ναί* 29. *ναίω* 651. *νεάτη* 488. *νεάτοισιν* 543. *νεβρότης* 754. *νεβρίταο* 748. *νεήνιδος* 156. *νεκρῆς* 415, 557. *νεογιλοῦ* 379. *νεογνός* 105. *νεόπλυτα* 708. *νέος*: *νέην* 666. *νέαι* 255. *νέρθεν* 450. *νέρτερα* 508. *νεύρων* 291. *νεφέλη* 79. *νεφέλαις* 269. *νεφροῖσι* 190. *νηδύος* 491, 508. *νηδύν* 276. *νηϊάδεσσι* 685. *νημερτές* 664. *νημερτέα* 251, 361 [-385. *νηόν* 175. *νηπιάχοισιν* 123. *νήπιον* 222, 375. *νηπυτίοισι* 6. *Νηρηᾶ* 584. *νηῦς*: *νηΐ* 581. *νήχεται* 523. *νίκτης* 677. *νίχην* 24. *νίσσεται* 429. *νοέω*: *νόει* 631. *νοήσεις* 296, 387. *ἐνόησεν* 573, 590. *νοήματος* 76. *νόος* 128, 233, 245, 273. *νόοιο* 392. *νόψ* 381. *νόσον* 195, 199.

- νόσος 451 (?), νόσον 670, cfr. νοῦσος.
νόσφιν 394. 440.
νοῦσος 22, 456. νοῦσφ 628. νοῦσον
51, 351, 462, 479, 491.
νόμφης 193. νόμφην 222. νόμφαις
685.
νῦν 98, 338, 399, 404, 769.
νῶϊ 773.
νῶτον 216, 650.
Ξανθῆ 594.
ξύμβληται 742.
Ὀ (artic.): οἱ 630. τήν 572. αἱ 255.
τά 403, 733.
ὀ 71, 73, 165, 258, 298. τοῖο 330,
472, 682, 691. τοῦ 712. τῷ 7, 130,
149, 360, 398. τόν 33, 40, 117,
175, 194, 239, 296, 361, 451, 501,
622, 669. τοῖν 146. τῶν 210, 331.
τοῖσιν 407. τοῖσι 208, 280, 408,
483, 492, 599. ῆ 182, 321, 413.
τῆς 555. τήν 132, 184, 307, 548.
τάων 57, 185. ταί 217. τάς 58,
654, 716. τό 237, 516, 632. τά
426, 641. οἷ 75, 107, 113, 145,
197, 208, 219, 481. αἷ 255.
οαριζέμεν 67.
ὀβριμοπάτρη 575.
ὄγε 19, 23, 398, 447, 498, 615. ὄγ'
145, 180, 299, 336, 352, 398, 498,
562, 666, 689. ὄγ' 311. τόγες 249.
τόνγες 630. οἷγες 68. τοῦσγες 729.
ὄγκον 509.
ὄδε: ῆδε 270. τῷδε 388. τόνδε 257,
637, 642. τοῦδε 204, 454, 513.
τῆδε 433. τῶδε 158. τάδε 334,
ὀδῆτης 742. [763].
ὀδμη 705.
ὀδοῦς: ὀδόντων 422. ὀδοῦσι 342.
ὀδόνην 466. ὀδόνησιν 506. ὀδόνησι
496.
ὀδυνήφατος 753. ὀδυνήφατον 345.
Ὀδυσαῆος 678.
ὀδωδῆν 472.
- ὄζον 140.
οἱ (pron.) 25, 32, 50, 236, 237, 269,
444, 521, 529, 531, 538, 578, 613,
660, 680.
οἶδα 493, 516, 534. οἶδε 67. ἰσμέν
518. ἴσασ' 79. ἴσθι 510. ἴδμεναι
43. εἴσαι 290. εἴσται 49. εἰδῶς
345. εἰδῶτας 86.
οἰζῶτος 3. οἰζῶν 21. 666.
οἰζορῆς 198.
οἰκαθε 627. οἰκαδ' 21.
οἶκον 42. οἶκοι 13. οἰκόνδε 738.
οἰκοφθῆρον 590.
οἰκτεῖρων 453.
οἴνου 608. οἴνω 344.
οἶος 444, 617. οἶον 40.
οἶον 295, 529. οἶα 247.
οἶω 495. οἰόμενον 41, 537. οἶσατο
123. οἶσασθαι 568, 569.
οἰωνοί 47.
ὀκρῶεντα 527.
ὀλβος 66. ὀλβου 168. ὀλβῶ 15.
ὀλέθριος 555.
ὀλέκει 507.
ὀλεσιμβρότου 77. ὀλεσίμβροτον 450.
ὀλίγην 181. ὀλίγον 183.
ὀλισθηροῖο 683.
ὄλλυμι: ὄλεσεν 571. ὄλεσεν 570. ὄλετο
70. ὄλλυμένης 571. ὄλλυσθαι 655.
ὀλοός: ὀλοῆ 451 (?). ὀλοοῖο 563. ὀλοοῦ
132, 149. ὀλοόν 478.
ὀλοφυρόμενος 622.
ὀλύμπιον 688.
ὄλυμπον 9, 12.
ὀμάδου 560.
ὄμβρον 270.
ὀμιλαδόν 420.
ὀμιλεῖ 66. ὀμιλήσας 673.
ὀμιλον 19, 215.
ὄμνυμι: ὀμόσσαι 401.
ὀμοῖα 426.
ὀμοφροσύνησιν 258.
ὀμώνυμον 494. ὀμώνυμ' 347.

- δνειαρ* 6, 343, 681. *δνεάτα* 20.
δνομα 757, cfr. *οδνομα*.
δνομη̄ναι 619.
δξειαν 113. *δξύ* 709. *δξυτάτῳ* 502.
δπάζω: *δπάσω* 31, 191. *δπάσσει*
 585. *δπασα* 688. *δπασεν* 467, 693.
δπάσσαι 1.
δπάλλον 282.
δπη 636.
δπίσω 427.
δπόσον 414.
δπότε 275, 308, 378, 731. *δπότ'*
δπτόν 505. [483.
δπωπή 555.
δπως 3.
δράω: *δρών* 613. *δράαν* 671. *δρά-*
ασθαι 525. *ἴδον* 118. *ἴδοντο* 525.
ἴδῃαι 205. *ἴδῃσι* 483. *ἴδών* 134.
ἴδόντι 293, 534. *ἴδόντων* 246. *ἰδέ-*
ειν 303. *ἰδεῖν* 295. *ἰδέσθαι* 476,
 551, 612.
δρέγουσα 322. *δρέγοντα* 429, 453.
δρεζάμενον 108.
δρείτην 362, 457.
δρεσχύοιο 139. *δρεσχύου* 133. *δρε-*
σχύοισι 29.
δρθαί 295.
δρίνει 477. *δρίνυς* 383. *δρινε* 59.
δρκον 401, 767.
δρνῶτες 746. *δρνίθων* 118.
δρнуμ: *δρнуε* 222. *δρнуμένῃσι* 474.
δρσει 184, 379. *δρσεν* 99. *δρτο*
 128. *δρουσαι* 128. *δρούσας* 146.
δρσαι 178.
δρος: *οὔρσειν* 442.
δρω: *δρόντε* 113.
δς 57, 84, 86 (bis), 264, 504, 528,
 629, 674, 710. *δ̄* 52, 348, 531.
τῆς 757. *δ̄* 72. *δν* 17, 693. *τόν*
 129. *ῆν* 518. *τήν* 705. *δ* 78, 515.
οἷ 305, 546, 565. *ῶν* 479. *οἷσιν*
 545. *οἷς* 5. *οὔς* 207. *ἄς* 101. *τό*
 452, 574. *τά* 399, 698.
δσος: *δσαι* 272, 418. *δσα* 530, 591,
 745, cfr. *δσος*.
δσπερ 532. *τόνπερ* 749. *τόπερ* 639.
οἷπερ 525.
δσσα 43, 45, 409, 513, 588, 627,
 722, 745, 746. *δσσ'* 335. cfr. *δσος*.
δσσε 225, 536, 545, 667, 740.
δστε 458, 488. *ῆτε* 508, 601. *ῆντε*
δστρίτην 344. [131.
δτε 112, 182, 205, 314, 386.
δτι 195, 202, 237.
δτις 188, 353.
οδ 6, 61, 87, 108, 350, 417, 422,
 476, 526, 539, 553, 642, 654, 666,
 680, 700. *οδκ* 38, 118, 297, 299,
 312, 421, 448, 495, 534, 571, 590.
οδχ 185.
οδσσι 467. *οδσ'* 37.
οδδάζδε 383, 648.
οδδέ 22, 25, 66, 67, 169 (bis), 250,
 424 (bis), 428, 434, 473, 478, 535.
οδδ' 23, 27, 141, 299, 423, 447,
 473, 498, 517, 540, 569.
οδθατι 156. *οδθατα* 205.
οδθατοέσσης 193. *οδθατέσσαν* 702.
οδλοόν 682.
οδν 151, 170, 529, 612, 657, 699.
οδνεκα 498. *οδνεκεν* 197, 308, 631.
οδνεκ' 451, 663.
οδνομα 662, 726. *οδνομ'* 107.
οδποτε 248, 394, 440.
Οδρανίδαι 751.
οδρανῆν 665.
οδρανιώνων 245, 330, 727. *οδρανῶ-*
νας 282.
Οδρανός 646. *Οδρανοῦ* 650.
οδρανόν 651. *οδρανόθεν* 242, 601,
οδταμένοις 458. [644.
οδτε 78, 122, 123, 550, 666. *οδτ'*
 548. *οδτ'* 76.
οδτις 176.
οδτοι 164.
οδτος 638. *οδτω* 186.

- ὀφθαλμοί* 118. *ὀφθαλμῶν* 386. *ὀφθαλμοῖσι* 284. *ὀφθαλμοῖσι* 465.
ὀφθαλμοῖσι 341.
ὄφθαλμος 752. *ὄφθαλμοι* 116, 716. *ὄφθαλμοι* 49, 340, 464.
ὄφθαλμοι 463.
ὄφθαλμοι 151, 171, 177, 195, 332, 395, 523, 562, 649, 724.
ὄφθαλμοι 14.
ὄφθαλμοι: *ὄφθαλμοι* 327. *ὄφθαλμοι* 376.
ὄφθαλμοι 285.
ὄφθαλμοι 526.
ὄφθαλμοι 61, 378, 568, 589.
ὄφθαλμοι 291.
ὄφθαλμοι 153, 224, 283, 379, 605. *ὄφθαλμοι* 400.
ὄφθαλμοι 184, 194.
ὄφθαλμοι 667. *ὄφθαλμοι* 129.
ὄφθαλμοι 34, 646.
ὄφθαλμοι 512.
ὄφθαλμοι: *ὄφθαλμοι* 558. *ὄφθαλμοι* 481.
ὄφθαλμοι 312.
ὄφθαλμοι 437.
ὄφθαλμοι 121.
ὄφθαλμοι 10.
ὄφθαλμοι 378.
ὄφθαλμοι 314.
ὄφθαλμοι 96, 391, 571.
ὄφθαλμοι 713.
ὄφθαλμοι 204.
ὄφθαλμοι 364.
ὄφθαλμοι 611. *ὄφθαλμοι* 19.
ὄφθαλμοι 125, 175, 231, 352, 415, 692.
ὄφθαλμοι 223.
ὄφθαλμοι 634.
ὄφθαλμοι 604.
ὄφθαλμοι 680.
ὄφθαλμοι 91.
ὄφθαλμοι 204, 335.
ὄφθαλμοι 309. *ὄφθαλμοι* 737.
ὄφθαλμοι 544.
ὄφθαλμοι 356. *ὄφθαλμοι* 357.
- ὄφθαλμοι*: *ὄφθαλμοι* 208.
ὄφθαλμοι: *ὄφθαλμοι* 670. *ὄφθαλμοι* 217. *ὄφθαλμοι* 213. *ὄφθαλμοι* 408, 513, 593, 599, 617, 702. *ὄφθαλμοι* 71. *ὄφθαλμοι* 475. *ὄφθαλμοι* 229, 259, 335, 385, 626, 641, 763. *ὄφθαλμοι* 254, 649.
ὄφθαλμοι 484.
ὄφθαλμοι 343. *ὄφθαλμοι* 288.
ὄφθαλμοι 151, 445. *ὄφθαλμοι* 143, 352, 692. *ὄφθαλμοι* 41.
ὄφθαλμοι 388.
ὄφθαλμοι 502.
ὄφθαλμοι 279. *ὄφθαλμοι* 728.
ὄφθαλμοι 160.
ὄφθαλμοι 271.
ὄφθαλμοι: *ὄφθαλμοι* 5. *ὄφθαλμοι* 448. *ὄφθαλμοι* 770. *ὄφθαλμοι* 82. *ὄφθαλμοι* 430. *ὄφθαλμοι* 680. *ὄφθαλμοι* 389.
ὄφθαλμοι 328.
ὄφθαλμοι 204.
ὄφθαλμοι 85. *ὄφθαλμοι* 334, 758.
ὄφθαλμοι: *ὄφθαλμοι* 342, 496.
ὄφθαλμοι: *ὄφθαλμοι* 244. *ὄφθαλμοι* 636.
ὄφθαλμοι 308. *ὄφθαλμοι* 386.
ὄφθαλμοι 429, 574.
ὄφθαλμοι (*ὄφθαλμοι*): *ὄφθαλμοι* 159, 189, 757. *ὄφθαλμοι* 188, 249, 541. *ὄφθαλμοι* 292, 588. *ὄφθαλμοι* 576. *ὄφθαλμοι* 410. *ὄφθαλμοι* 237, 557, 476. *ὄφθαλμοι* 690. *ὄφθαλμοι* 312.
ὄφθαλμοι 127.
ὄφθαλμοι 207, 546.
ὄφθαλμοι 274. *ὄφθαλμοι* 167.
ὄφθαλμοι 738.
ὄφθαλμοι 17.
ὄφθαλμοι 119, 169, 274, 321, 331, 351, 356, 424, 435, 529, 538, 549, 561, 555, 679, 722, 766.
ὄφθαλμοι 606.
ὄφθαλμοι: *ὄφθαλμοι* 581.
ὄφθαλμοι 106. *ὄφθαλμοι* 122. [623.
ὄφθαλμοι 159, 213, 217, 255, 364, 602,

- περικαλλεί* 436.
περιμήχεια 429.
περιμηκῆσονται 209.
περικαχνωθείσα 526.
περιπήγνουον 567.
περιπτύσσειν 34.
περισμύχουσα 602.
περυσσάειν 430.
περιφθινύθουσιν 521.
περίφρονι 94.
περιώσιον 513.
Περσούς 540. *Περσῆι* 542, 551.
Περσιγιάδαο 511.
πετάσαντα 116.
πέτομαι: *πταμένη* 601.
πέτρῃ 232, 249, 346, 756. *πέτρῃς*
 162. *πέτρην* 202, 249, 341.
πέτρον 369, 374.
πετροῦται 527.
πέυθομαι: *πέπυσμαι* 366.
πευκεδανοῦ 751. *πευκεδανῆς* 609.
πευκεδανῶν 500.
πέυχη 477.
πηγῶν 211.
πήγνυτο 568. *πεπηγός* 659.
πήμα 635. *πήματα* 484.
πίδακι 369.
πικρῆσιν 496.
πινυτοῖο 91. *πινυτοῖσιν* 4.
πίνε 610. *πινόμεναι* 222, 685. *πινέ-
 μεν* 608. *πίνειν* 345. *πινόμενος*
 668. *πίησι* 674.
πίπτοντα 50. *πεσέειν* 648.
πιστεύων 538.
πίτυος 285.
πιφαύσχω 187, 390. *πιφαύσκειν* 763.
πίων: *πίονος* 182. *πίονα* 155. *πίει-
 ραν* 702.
πλατύς 476.
πλείην 116.
πλέξαντας 736.
πλησίον 386.
πνεῦμα 301, 730.
πνοιήν 125. *πνοιῆσι* 489.
ποθέων 351, 439. *ποθέοντε* 28.
πόθῳ 28.
Ποιάντιος 350, 357, 762.
ποῖται 160.
ποήεσσαν 773.
ποικίλον 409. *ποικίλα* 460, 744.
ποίμενι 260.
πολεμιστά 312.
πολιοῖο 308. *πολιῆς* 347. *πολιῶν*
 397, 584.
πολλάκι 126, 431.
πολύν 270. *πολλῶν* 435. *πολλοῖς*
 557. *πολλήν* 183. *πολύ* 83, 138,
 338, 392, 411, 606, 638. *πολλόν*
 266. *πολλά* 20, 234, 329, 445,
 612. *πόλλ'* 492, 675. *πλέον* 330,
πολυδαϊάλου 246. [338.
πολύδακρυον 21.
πολυειδέα 610.
πολυήρατον 18.
πολυῖδμονος 715. *πολυῖδμοσι* 697.
πολυκλαῦτοισι 405.
πολύμητις 575. *πολυμήτιος* 54.
πολυμήχανος 316.
πολυστεφάνοιο 81.
πολύτροχον 649.
πολυφάρμακον 485.
πονέω: *πεπονημένον* 70.
πόνου 563.
πόντοιο 38, 566. *πόντῳ* 518.
πόρεν 607. *πορών* 697. *πορόντος*
πορφυρέοιο 564. [695.
πόσιν 754.
ποτέ 105, 207, 248, 342, 461. *ποτ'*
 693. *ποθ'* 23.
ποτί 115, 245, 311, 453, 478, 520,
 601, 667, 706. *cf. προτί.*
ποτιπτύσσειν 322.
ποτιχρίμπτῃται 53.
πούς: *πόδα* 751. *πόδεσσιν* 423. *πό-
 δεσσι* 39. *ποσσί* 125. *ποσσί* 123.
ποσί 355. *πόδας* 484.

- κροπίδεσσι* 79. *κράπιδας* 535.
κράσσιο 757.
κρέσβα 62.
κρεσφυτάτου 672.
κρήσσουσαι 56.
ἐπρήϊναν 774.
Πριαμίδης 356. *Πριαμίδαο* 394. *Πριαμίδη* 690.
Πριάμοιο 447, 771.
πρόν 109, 119, 251, 528.
προγόνοιο 656.
προτάλλε 471.
προλιπών 24.
προμολούσα 53.
προοράω: *προιδούσης* 553. *προιδόντε* 115.
προκάροιθεν 689.
προπρηνας 480.
πρός 12, 37, 104, 152, 168, 187, 470, 642, 683.
προσηύδα 165. *προσηύδων* 95.
πρόσθεν 7, 767.
προσπτύσσειται 310.
πρόσσω 428.
προσφύω: *προσπεφύασιν* 530.
πρόσωπα 671.
προτέρην 577, 740. *προτέρων* 663.
προτέροισι 619. *προτέροις* 70.
προτιμυθήσασθαι 741.
προτροπάδην 64, 147.
προφανέντα 424.
προφερέστερα 83. *προφερέστατος* 617.
προφεύγω: *προφύγεσεν* 109. *προφυγών* 21. *προφυγόντε* 106.
πρόφρων 99, 688.
πρωτόγαμον 256.
πρώτον 213, 401, 517. *πρώτα* 699.
πρώτιστον 606.
πρωτοτόκου 193.
πτελέησιν 161.
πτήξας 150.
πτολίων 68.
πυθμήνι 162.
πυκνιοίσι 148.
πυκνόν 363. *πυκνώς* 134.
πύρ 131, 183, 184, 275. *πυρός* 178, 189, 274, 277, 288, 505, 711. *πυρί* 472.
πυρετός 634. *πυρετών* 638.
πυρίγληνοι 657.
πυριφεγγέος 173.
πυριφλεγέθων 633.
πυρσησιν 621.
πύ 473.
πῶλοι 90.
πῶς 350, 382. *πῶς* 206, 397.
πῶϋ 215.
ρά 129, 194, 348, 355, 361, 452, 456, 565, 652. *ρ'* 73. cfr. *ἄρα*.
ραθάμιγγες 653.
ραίνων 216.
ραίσει 604.
ράχιν 135, 751.
ρέα 612. cfr. *ρεία*.
ρέζουσι 101. *ρέζη* 268. *ρέζοντας* 744. *ρέζειν* 302, 492. *ρέξαντι* 264.
ρεία 32, 417, 449, 662.
ρήγνουμι: *ρήξει* 632.
ρηϊδίως 97.
ρίζα 531. *ρίζης* 411. *ρίζαι* 410.
ρίμφα 56, 349.
ρίνας 478.
ρόδύεντος 504.
ρόδιον 271.
ρόδος 428.
ροίζον 48.
ρόσασθαι 51.
ρύσοχίτωνα 721.
ρύτιδεσσι 365.
ρώνονται 707.
Σαώσει 190. *σαωθῆναι* 628.
σαοφροσύνης 61.
σαόφρων 9. *σαόφρονος* 394.
σάρδια 614.
σάρκας 752.

σβέσαι 49.
σέβας 303.
Σελήνης 50.
σεμνοτέρους 303.
σεύω: σεῦεν 354. σεύεται 537. σευέ-
μναι 729. σευόμενος 12. ξσυν-
ται 426. ξσυντο 146. ξσυντο 114.
σηκῶ 208. σηκούς 217.
σήμα 638. σήματ' 695.
σθένος 27, 390, 410.
Ξσθενεν 441.
σιδηρίταο 390. σιδηρίτη 419. σιδη-
ρίτην 361.
σιδήρου 308. σίδηρον 312.
σκέπτεο 244. ἐσκέψαντο 201.
σική 161.
σκιρτηθῶν 220.
σκορόδοιο 499.
σκορπέην 622.
σκορπήϊα 510.
σκορπίον 500. σκορπίε 494.
σχύλακες 431.
σμερδαλέην 540.
σμίρην 286.
σόν 656.
σός: σῆς 317. σῆν 221. σῆσι 377.
σοφίην 69.
σπείρειν 594.
σπένδοντας 699.
σπερχόμενοι 706.
σπεύδοντα 121.
σπήλυγγι 55.
σπιλάδεσσι 620.
σπλάγχνοιςιν 486.
σπουδῆ 110.
σταχυοπλόκαμος 242.
σταχύων 596. σταχύεσσι 602.
στείρησι 459.
στείχων 563. στείχοντος 423. στεί-
χοντι 98.
στεργω: στέρξουσιν 42.
στερεή 249, 569. στερεήν 518. 568.
στέρνηφ 310. στέρνοιςιν 537.

στεῦμαι (?) 82.
στεφάνοιο 28.
στέφαι 736.
στήθεσσι 328. στήθεσφι 60.
στιβαρόν 363.
στιχώνται 218, 272.
στόμα 110.
στρέφω: ἐστρέφθην 133.
στρωφῶντ' 482. στρωφωμένου 515.
στυγεροῦ 556.
σύ 271, 376, 418, 631, 637, 644, 682,
τύνη 608. σεῖο 228, 254, 265, 332,
339, 392, 494, 533, 756. σέο 346,
758. σεῦ 759. σοί 97, 275, 390, 399.
σέ 98, 166, 209, 226, 273, 317, 322,
381, 493, 568. σ' 62, 169 τοί 171,
176, 187, 191, 202, 204, 252, 264,
266, 282, 288, 293, 329, 330, 403,
420, 595, 630, 643, 769.
σύν 98, 158, 344, 443, 444, 499.
συναγρομένους 327.
συρίζων 138.
Συριτηγενέος 262.
σφετέρου 481. σφετέρω 669 σφε-
τέρησιν 44. σφετέρησι 629. σφε-
τέρας 753. σφέτερον 311, 645.
σφίσι 45, 428, 566, 591, 747. σφίσι
144, 425. σφιν 79, 158, 301, 304,
530, 720, 734. σφι 66, 102, 296,
422. σφέας 480.
σφός: σφῆς 168.
σφωϊτέρων 497, 587. σφωϊτέρας
738.
σχεδόν 473.
σχέτλιον 592.
σχημα 529.
σχίζης 131.
σῶμα 318. σώματος 655.
Ταλακάρδιον 84.
ταλασίφρονος 678.
ταναήν 11, 135. ταναούς 704.
ταναύποδος 247.
τανύπερον 124.

- τανύω**: τανύονται 365. τανύσσει 181.
τανύσσει 324.
τάρρασι 432.
ταύρων 260.
τε 8, 37, 43, 45, 48, 57, 68, 85 (bis),
 86, 120, 136, 147, 160, 167, 182,
 199, 289, 290, 296, 364, 392, 413,
 416, 443, 444, 492, 530 (bis), 531,
 563, 597, 600 (bis), 603, 621 (bis),
 625, 745, 746, 757. **τ'** 136, 160,
 271, 303, 364, 367, 563, 589, 596,
 599, 603, 745. **θ'** 444, 532, 614.
ταίροντα 475. **εταφεν** 452.
τέκνον 206 **τέκνα** 218, 459.
τεκοκτόνος 315.
τελέθουσιν 100.
τελετῆσι 726.
τελευτήσουσιν 229.
τελέουσι 592.
τέλος 87.
τεός: **τεῆς** 595. **τεόν** 255. **τεοῖσιν**
 206. **τεοῖσι** 239. **τεῆσιν** 527, 631,
τέρας 537, 541 [673].
τερηνόχροα 309. **τερηνόχροες** 33.
τέρην: **τέρενα** 283.
τέρπω: **τέρπειν** 282. **τέρψει** 493.
τέρπεται 174, 483. **τέρπονται** 726.
τέρπετο 436. **τερπομένοισιν** 16.
τέρψομαι 92.
τερπωλή 160, 533. **τερπωλῆς** 257.
τεταρταῆς 635.
τετραπέζοι 747.
τετραυγία 230.
τεύχω: **τεύξω** 30. **τεύξαι** 650. **τεύ-**
ξωσι 72. **τεύχθαι** 284, 300, 516.
τετυγμένος 716.
τέχνης 349.
τήκειν 704. **τήκεται** 641.
τιθήνη 224.
τίθημι: **θήσει** 252 **ἔθηκας** 348. **θήκε**
 576. **θήχαν** 237. **θέσαν** 657. **θεῖναι**
 512, 625, 676, 687.
τίκει 406. **τίκτεν** 457. **τίκτε** 407.
τέκεν 407. **τεκεῖν** 459.
τιμήντος 696.
τίνων 153.
τίς (interr.) 415, 448.
τίς (indef.) 67, 120, 147, 268, 278,
 342, 490, 515, 580, 622, 658, 726,
 742, 752. **τι** 78, 301, 330, 390, 428,
 473, 478, 534. **τινά** 26. **τιν'** 305, 466.
τίω: **τίσουσιν** 42. **τίσθαι** 32.
τλάω: **ἔτλην** 105. **ἔτλη** 435. **τετληῶτε**
 381. **τετλήουσιν** 208.
τοι (part.) 303, 336, 515, 642.
τοι (pron.), cfr. **σύ**.
τοῖον 457.
τοκῆς 333.
τόλμα 306, 384.
τοξευτήρα 499.
τόπαζοι 281.
τόσον 414.
τόσσοι 418. **τόσσα** 410.
τότε 489, 496. **τότ'** 558, 652, 732.
τοῦνεκα 236, 394, 440, 681. **τοῦνεκεν**
 142, 403.
τοῦτο 187. **ταῦτα** 288. **ταῦτ'** 745.
τόφρα 564, 725.
τραῦμα 598.
τραφερῆν 39, 653.
τρεις 709, 713, 714, 715. **τρι'** 366.
τρέπω: **τράπησθε** 739.
τρέπω: **ἐτράφη** 531.
τρηχεῖαν 774.
τρίβω: **τριβόμενον** 254. **τριβειν** (?)
 254. **τρίφαντι** 202. **τρίψαι** 341. **τε-**
τριμμένον 502.
τρίποδος 724, 729, 733.
Τριτογένειαν 586.
Τροίηνδε 358.
τρομέουσαν 560.
τροφόν 518, 702.
τροχός 136.
τρύφος 130, 232.
Τρώων 689. **Τρώεσσιν** 354, 766.
τύνη, cfr. **σύ**.

- τύπτων 139.
 τυτθόν 641.
 τῷ (caus.) 99, 619.
 Ὑαλοειδέες 280.
 δάλωπιν 613.
 ὑβρίζοντες 69.
 ὑγρόν 528, 570.
 ὕδρος 449.
 ὕδωρ 162, 277. ὕδατος 507. ὕδατι 661.
 ὕδασιν 263.
 υἱός 3, 441, 771. υἱεῖ 261. υἱόν 375.
 υἷα 8, 222, 446.
 ἠλάσσοντες 145.
 ἕλης 182, 238. ἕλην 337.
 ἕμνοισιν 701.
 ἕπαί 219, 646. cfr. ὄπό.
 ἕπαντιάσαι 98.
 ἕπεκπροφυγῶν 207.
 ἕπέκφυρον 140.
 ἕπεκφεύξεσθαι 351.
 ἕπεναντίον 117.
 ἕπερ 11, 127, 179, 181, 703. ἕπερ 137.
 ἕπερθύμιοι 315.
 ἕπερμενέεσσι 372.
 ἕπνῳ 321.
 ἕπό 162, 349, 382, 450, 486, 489, 508,
 522, 543, 556, 557, 565. ἕπ' 73, 76,
 524. ἕφ' 521. ἕπο 161. cfr. ἕπαί.
 ἕποτρέσσας 23.
 ἕποτρηχύν 363.
 ἕποτρομέοντι 391.
 ἕποφῆται 47.
 ἕσμίνην 355.
 ἕστατον 259, 632.
 ἕψίκομον 115.
 ἕψόθεν 324.
 ἕψόθι 331.
 Φαέθοντα 90, 170.
 φαεσίμβροτος 166. φαεσιμβρότῳ 129.
 φάος 373, 465.
 φάρεα 708. φάρεσιν 370.
 φάρμακα 353, 464, 588, 756. φάρ-
 μαχ' 664.
 φάτις 540.
 φερεγλαγέες 218.
 φερέκαρπον 243.
 φερέσθιος 301.
 φερεσταφύλοισιν 265.
 φέρτερος 638. φέρτερον 201. φέρ-
 τatos 436.
 φέρω: φέρει 337, 509. φέροις 232.
 φέρων 607, 709, 772. φέροντας
 740. φέρουσαν 598. φέρειν 465.
 φέροιο 257. φέρεσθαι 123.
 φεύγω: φεύγει 474. φεύγουσαν 64,
 φεύγων 147. φεύγειν 583. φεύξε-
 ται 473. φεύξονται 41. φυγέτην
 77. φυγέειν 326.
 φηγόν 115.
 φημί 282, 300, 501, 642, 763. φασί
 184, 313. ἔφη 771. φάσκεν 463.
 φαίη 516. ἐφάμην 165.
 φημίω: ἐφήμισαν 197.
 φθέγγωμαι 331.
 φθιμένης 555.
 φθόγγον 60.
 φιλέει 273. ἐφίλατο 307.
 Φιλοκτήτης 393. Φιλοκτήταο 349.
 φίλος 187, 771. φίλον 101, 446, 687.
 φίλε 206. φίλα 459.
 φιλόττος 36, 471.
 φιλοφροσύνης 168.
 φλοιός 532 (bis).
 φλοίσβοιο 522.
 φλόξ: φλογός 185, 188. φλόγα 183,
 274, 477. φλόγας 178.
 φοιβήτορι 389.
 Φοῖβος 360, 514. Φοῖβον 398.
 φολίδεσσι 286.
 φονεύς: φονῆα 354.
 φονευομένην 551.
 φόνῳ 558.
 φορέωσι 305. φερέοντο 652. φερέον-
 των 325.
 φράζω 404. ἔφρασε 388. ἐφρασά-
 μην 120.

- φρένα* 483, 533. *φρεσίν* 631. *φρεσί* 44, 200, 377, 644.
φρίσσω: *πεφρίκασιν* 65.
φρονέουσαν 766.
φύχι' 519.
φυλάσσει 318. *φυλασσόμεναι* 579. *πεφυλαγμένοι* 419.
φύλλα 521.
φῦλον: *φῦλα* 579. *φῦλ'* 227.
φύσεως 246. *φύσιν* 514, 577.
φουταλιῆς 284.
φουτῶν 518.
φύω: *φύει* 248, 517. *φύονται* 247, 513.
φῶς 74, 165. *φωτί* 550. *φῶτα* 50, 84, 456, 469. *φῶτες* 43, 236, 478. *φῶτας* 302.
χαίρων 627. *χαίροντες* 14.
χάλαζαν 271, 597.
χαλάζει 758.
χάλκεα 27.
χαλκοῦ 279. *χαλκόν* 615.
χαμαί 48, 480, 565.
χαρίζομαι: *κεχαρισμένος* 690. *κεχαρισμένα* 186, 749.
χάριν 772.
χατέοντι 643.
χειῖ 473.
χείλεσιν 320.
χείρ: *χειρί* 677. *χερί* 95, 227, 232. *χείρα* 95. *χείρ'* 322. *χειρῶν* 383. *χείρεσσιν* 109. *χείρεσσι* 629. *χείρσει* 378. *χερσίν* 309, 374, 659. *χερσί* 172. *χείρας* 175. *χέρας* 453.
Χείρων 11.
χέω: *χευάμενος* 215. *κέχυντο* 565.
χηραμόθεν 707.
χῆται' 76.
χθονός 119. *χθόνα* 396, 702. *χθόν'* 39. *χλοεροῖο* 757. *χλοερόν* 160. *χλοεραῖς* 561, 621.
χλωρή 517.
κεχλωμένοι 764.
χόλψ 50, 469. *χόλον* 383.
χορόν 157. *χορούς* 102.
χρή 230, 381.
χρησμοῖς 762.
χροτή 757. *χροτήν* 476, 572, 616.
χρύσειον 35.
χρυσέης 469.
χρυσογόνψ 551.
χρυσόλιθος 300. *χρυσολίθψ* 298.
Χρυσόρραπις 15.
χρυσός: *χρυσοῖο* 83. *χρυσοῦ* 696. *χρυσόν* 92.
χρυσότριχε 292.
χρώματ' 612.
χρώς 660. *χρόα* 283.
χωομένη 483.
Ψεδοκάρηνος 253.
ψευδέα 402, 768. *ψευδές* 541.
ψευδός 516.
ψυχῆν 52.
ψυχρός 189. *ψυχρόν* 277. *ψυχρῆσι* Ὡδε 165. Ὡδ' 95, 377. [278.
ὠδῆ 163. *ὠδῆν* 320.
ὠκα 188, 333, 487, 639. *ὠκιστα* 500.
ὠκυπέτης 541.
ὠκός: *ὠκέα* 484.
ὠμηστῆρος 646.
ὠμησταί 747.
ὠμον 241. *ὠμοισι* 337.
ὠρίων 495.
ὠρύνονται 747.
ὠς 147, 234, 461, 573. *ὠς* 165, 311, 371, 430, 771. *ὠςκε* 576. *ὠσπερ* 609. *ὠστε* 333, 568.
ὠτειλήθεν 653.

ΟΡΦΕΩΣ ΛΙΘΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ.

Λίθος κρύσταλλος ὁ πᾶσι γινώριμος. οὗτος ἠνόμασται μὲν ἀπὸ τῆς κρυσταλλοειδοῦς καὶ διαυγοῦς ὄψεως. ἔχει δὲ φυσικὰς ἐνεργείας τοιαύτας· εἴ τις αὐτὸν ἐπάνω θεῖη κατὰ ξήρων ἢ δάδων ἢ καὶ ἄλλης τινὸς ὕλης εὐπρόηστου καὶ ταχέως ἀντιλαμβανομένης πυρός, ὁ δὲ ἥλιος ἐξ ἐναντίας αὐτὸν ταῖς ἀκτίσι περιστράφαι, πρῶτον μὲν ὀλίγην τινὰ καὶ οὗτος ἀκτίνα πρὸς τὴν

1 Huius epitomae, de qua plura dixi in praefatione, codices novi quatuor. Omnium plenissimus, etsi hic illic alienis additamentis graviter foedatus, est Vaticanus graecus 578, saeculi quinti decimi ineuntis, quem huius editionis fundamentum esse volui; signavi V littera. E Barocciano libro, nr. 131 signato, bombycino saeculi XIV (meo B) primus nonnulla satis neglegenter hausit et in editionis suae addendis (p. 98 sqq.) publici iuris fecit Tyrwhitt, quae omnia Hermann in notis recudenda curavit. Initio mutilus est codex Ambrosianus A 95, chartaceus, saec. XV (meus A), qui tamen in libelli fine nonnullorum lapidum descriptionem in B omissam nobis solus praeter V servavit. — Omnium maxime brevissimus est codex Vindobonensis med. graec. 30, chart. saec. XV, quem totum a Weigelio descriptum esse Valentinus Rose memoriae tradidit in Herma (vol. IX p. 477). Ex quo libro quae passim exscripsi notis inserui C littera notata. — Libelli titulum dedi ex V. In B nunc Ὀρφείως λιθικά . . . ὄγματα tantum extat, cuius loco Ὀρφείως λιθικῶν — cum tertia quadam voce, quam literis ex madore chartae evanidis legere nequivit, scriptum esse perperam sibi persuasit Tyrwhitt. — Ὀρφείως περὶ λίθων est inscriptio in C; A titulo caret.

De crystallo non nisi haec leguntur in C: λίθος ὁ κρύσταλλος· ὁ καὶ οὗ λεγόμενος ὁ καὶ τὸ πῦρ ὀπανάπτων ἐν ταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτίσι. φασὶν ὅτι τοῖς νεφροῖς περιδεθεῖς τὸν νοσοῦντα τούτους ἰᾶται.

2 κρύσταλος codd. — 3 κρυσταλλοειδοῦς codd. — 3 ἔχει δὲ καὶ B. — 5 εὐπρόηστου B. — 5. 6 ἀντιλαμβανόμενος V. — 6 αὐτὸν ἐξἐναντίας B. — 7 τὰς ἀκτίνας B. — 7 καὶ om. B.

παρακειμένην ὕλην ἐκπέμπει· ἔπειτα καὶ καπνὸν ἐγείρει· μετὰ δὲ τοῦτο καὶ φλόγα πολλήν· καὶ τοῦτο τὸ ἱερὸν πῦρ ἠνόμαζον καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων. τὸ δὲ θαυμαστότερον, ὅτι καὶ αὐτὸν τὸν τῆς φλογὸς αἴτιον λίθον ἀρπάζων τις ἐκ τῆς ἀναφθείσης ὕλης καὶ ταῖς χερσὶ κρατῶν ψυχρὴν εὐρίσκει καθὼς τὸ πρότερον. 5 φασὶ δέ, ὅτι καὶ τοῖς νεφροῖς περιδεθεῖς τὸν νοσοῦντα τοῦτους ἰάται.

Λίθος γαλακτίτης, ἣν καὶ τινες τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἀνακτίτην, οἱ δὲ λήθαιον προσηγόρευσαν· ἀλλὰ γαλακτίτην μὲν, 10 ὅτι τριβόμενον ἰχώρ ἀπορρέει καθάπερ γάλακτος· ἀνακτίτην δὲ καὶ λήθαιον, ὅτι φορῶν τις αὐτὸν καὶ προσιῶν τοῖς οἰκείοις δεσπόταις καὶ ὁμιλῶν εὐμενεῖς αὐτοῦς εὐρίσκει καὶ λήθην λαμβάνοντας τῶν αὐτοῦ πολλάκις κακῶν. ἣν καὶ οἱ Ἕλληνες προσόντες τοῖς ἱεροῖς τῶν θεῶν αὐτῶν ἐφάρουον ὡς δι' αὐτοῦ τὴν θεῖον 15 ἐξιλεούμενοι. ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν τινὰ ἐνέργειαν· αἰγῶν γὰρ ἢ προβάτων πολλάκις ἀποσβεννυμένων καὶ λειπομένων τοῦ γάλακτος εἴ τις αὐτὸν τρίψας τε καὶ λειάνας καὶ μετὰ ἄλμης μίξας ἐπιρράνη τὸ ποιμνιον ἐπιμελῶς, εὐροῖαν αὐτοῖς προξενήσει τοῦ γάλακτος, ὥστε τὰς μητέρας σχιρτώσας μεθ' ἡθιῶν πυρέχειν

1 num περικειμένην? — 2 τὸ om. B. — 3 καὶ ante οἱ delendum videtur. — 3. 4 αὐτοῦσι τὸν V. — 4 ἀρπάζοντες ἐκ B; ἀναμφθείσης V. — 5 εὐρίσκεται B. — 6 τοῦτον B. — 8 De galactite haec habet C: λίθος ὁ γαλακτίτης ὁ καὶ ἀκίτης (sic!) λεγόμενος πρὸς γαλακτοτροφίαν ταῖς γυναῖξιν χρήσιμος τριβόμενος καὶ πινόμενος καὶ εὐτόκιον ἢ ἄριστον. — De eodem lapide haec inter Notha Dioscoridis apud Saracenum leguntur: Ὁ δὲ μελιτίτης ἠνόμασται καὶ γαλακτίτης καὶ ληθαῖος, ὅτι φέροντες αὐτὸν καὶ προσόντες τοὺς οἰκείους δεσπότας εὐμενεῖς αὐτοῦς εὐρίσκουσι καὶ λήθην λαμβάνοντας τῶν αὐτῶν πολλάκις κακῶν. αἰγῶν τε καὶ προβάτων ἀποσβεννυμένου τοῦ γάλακτος εἴ τις αὐτὸν λεάνη μεθ' ἄλμης μίξας βηθεῖ τὸ ποιμνιον. λέγουσι δὲ καί, ὅτι γυναῖξιν τὸ αὐτὸ δύναται πρὸς γαλακτοτροφίαν τριβόμενος καὶ πινόμενος. ἀλλὰ καὶ περὶ αὐχένος ἐν τοῖς νηκίοις καταδεδομευμένος ἀκείρει φθόνον καὶ ἄνοσον σώζει καὶ ἀνεπιβούλευτον φυλάττει τὸν νηκίον, καὶ ὅτι τὸν τοῦτον φοροῦντα καὶ βασιλεῖς αἰδοῦνται καὶ δικασταὶ καὶ ἡθεῖς πᾶσι δοκοῦσιν. — 9 λήθ. ἀπεκάλεσαν B. — 10 τριβόμενον ἰχώρ scripsi; τριβόμενος ὀχώρ V, τριβόμενος ἰχώρας B. — 14 θεῶν αὐτῶν B. — 15 δὲ τινα καὶ ἑτέραν V; γὰρ om. V. — 16 ἀποσβεννυμένου καὶ λειπομένου? — 18 ἐπιράνει B; εὐρίαν B.

τοῖς ἑαυτῶν γεννήμασι τοὺς μασθοὺς. λέγουσι δέ, ὅτι καὶ γυναῖξι τὸ αὐτὸ δύναται ποιεῖν πρὸς γαλακτοτροφίαν τριβόμενος καὶ πινόμενος· ἀλλὰ καὶ περιαιγένιος τοῖς νηπίοις καταδεσμούμενος ἀπείργει, φασί, πάντα φθόνον, καὶ ἄνοσον καὶ ἀνεπιβούλευτον
 5 διαφυλάττει τὸ νηπίον· καὶ ὅτι τὸν τοῦτον φοροῦντα καὶ βασιλεῖς αἰδοῦνται καὶ δῆμοι καὶ δικασταὶ καὶ ἄρχοντες, καὶ ἄπλως ἡδὺς τοῖς πᾶσι δοκεῖ, κἂν ἀλλότριοι καὶ ἔθνηκοὶ τυγχάνωσιν. ἔστι δὲ τὴν χροιάν ἔντεφρος, ἀρμόζει δὲ καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν ἔλκη καὶ
 10 ρεύματα τριβόμενος καὶ μετὰ ὕδατος ἀλειφόμενος.

10 Λίθος εὐπέταλος ὁ καὶ δενδραχάτης. ὠνόμασται δὲ οὕτως, ὅτι καθάπερ πέταλα δένδρων ἐν αὐτῷ διαφαίνονται μετὰ κλάδων συνεχεστέρων. οὗτος δὲ τοῖς κέρασι τῶν βοῶν περιδεσμούμενος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ σπύρου ἢ καὶ ἐν τῷ ὄμφῳ τοῦ σπορέως εὐφορίαν παρέχει.

1 μαστούς B; ὅτι om. V. — 2 δύνασθαι V. — 3 περι ἀγένιος V, περι ἀγένιον B; ἐν ante τοῖς add. V. — 4 ἀπείργειν codd., quod correxi; ἄνωσι pro ἄνοσον V. — 5 τὸν τοῦτο V; καὶ ante βασιλεῖς om. V. — 7 ἀλλότριοι καὶ om. B; τύχωσιν B. — 8 ἔντεφρον V; post ἔντεφρος add. B ἦτοι στακτίζων, de qua interpolatione audi Tyrwhittum, qui Galactitae descriptionem ab λίθος γαγάτης usque ad θεῶν αὐτὸν ἐφόρου, et tunc mediis omissis ab ἔστι δὲ τὴν χροιάν usque ad ὕδατος ἀλειφόμενος edidit: »Verba ἦτοι στακτίζων interpolata sunt ab epitomatore. στακτὴ scilicet est vox Graeco Barbara, cinerem significans. V. Cangium in v. « Meliora docent lexica. Caeterum iam Tyrwh. vidit, haec postrema, inde ab ἔστι δὲ τὴν χροιάν interpolata esse ex Dioscoride, qui de galactite haec habet (περὶ βλης ἰατρικῆς V. p. 814 ed. Kühn): ὁ δὲ γαλακτίτης ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ γαλακτώδες ἀνίειναι· ἔστι μέντοι ἄλλως ἔντεφρος τὴν χροιάν, γλυκὺς πρὸς τὴν γεῦσιν· ἀρμόζει δὲ πρὸς ὀφθαλμῶν ρεύματα καὶ ἔλκη ἐγγριόμενος· δεῖ δὲ τρίψαντος αὐτὸν ὕδατι, ἀποτίθεσθαι ἐν πυξίδι μολυβδίνῃ, δὲ τὸ περὶ αὐτὸν κολλῶδες. — 10 quae hoc loco de eupetalo leguntur, dedi ex B, cum V inanibus nugis refertus sit, habet enim post συνεχεστέρων haec: ἔσωθεν διαφανεῖς (excidisse videtur hic aliquid) ἔχει ἐν ἑαυτῷ. ἔχει δὲ καὶ ἔσωθεν μέρος τι μέλιτος χρῶμα καὶ ἕτερον καροῦ εἶδος, ἔσωθεν δὲ ὑπόλευκα διαφανέστατα δενδρόφια. ἀρμόζει δὲ τοῖς οἰκονομοῦσι πράγματα· πιθανὸν γὰρ καὶ εὐπορον τὸν ἐγχειροῦντα ποιεῖ. συνβάλεται δὲ καὶ τοῖς ἐν ἀγρῷ σπείρουσι περιτιθεῖσιν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖραν, ἢ εἰς τὸν τράχηλον τοῦτον ἔχω σπορεὺς πολυπλασίονα γεωργήσει. καὶ ἄπλως εἰπεῖν μέγας ὠφελείας ἔχει ὁ λίθος. ἔτι μὴν καὶ εὐφορίαν δίδωσι τῷ φοροῦντι. γά-

Λίθος ἐλαφοκερατίτης. ὠνόμασται δὲ καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς θέας. ἐλάφου γὰρ ἔοικε κέρατι καὶ οὐκ ἂν εὐκόλως τις διαγνωθῆ ἡρῶν πότερον ἢ κέρας ἐστὶν ἢ λίθος πρὸ τοῦ καὶ τῇ χειρὶ κρατῆσαι τοῦτον καὶ ἐκ τῆς ἀντιτυπίας τε καὶ σκληρότητος κατὰ
8 ἀλήθειαν ἐπιγνῶναι. θαυμαστὴν δὲ τούτου φασὶ τὴν ἐνέργειαν. εἰ γὰρ τις αὐτόν, φασί, κατατρίψας καὶ μίξας ἐλαίῳ φαλάκρας ἐπιχρίσειε, συνεχέστερον ἀναβλαστήσουσι τρίχες νέαι, καὶ κομήτης ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ φαλακροῦ γενήσεται. ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς νεο-
10 μνος, καὶ διαφυλάττει τοὺς πόθους αὐτοῖς μέχρι γήρωσ.

Λίθος ὁ καλούμενος ζαμίλαμπις· ὅστις φύεται μὲν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν βρυμάτων αὐτοῦ γυμνούμενος φανεροῦται. περιδεσμούμενος δὲ ταῖς ἀμπέλοις πολυσταφύλους αὐτὰς καὶ εὐφύρους παρασκευάζει.

15 Λίθος ἱασπις, ὁ καὶ πᾶσι πρόδηλος. χρήσιμος δὲ καὶ οὗτος, ὡς φασι, ταῖς ἀρούραις πρὸς εὐφορίαν. ἀλλὰ καὶ ὑετόν, ὡς λέγουσιν Ἕλληνες, ἐξ ἀνομβρίας κατάγειν ἐπὶ τὰς αὐτὰς δύναται καὶ ἀποτρέπειν ἐπιληψίας, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ μαρτυροῦσι.

20 Λίθος λύχνις, ὁ καὶ λυχνίτης λεγόμενος. τοῦτον δὲ πολυ-
ὠφέλεστατον εἶναι λέγουσι· καὶ γὰρ ἀποκωλύει χαλάζας καὶ

ρασσε δὲ εἰς τὸν λίθον ἐρμὴν τέλειον τῷ εὐωνύμῳ χειρὶ βάλαντιον φέροντα τῇ δὲ δεξιᾷ βιβλίον, πρὸς δὲ τοῖς ποσὶ κυνοκέφαλον, τὰς χεῖρας ἐκτείνοντα ὡσπερ ἐδχόμενον. — Caeterum οὗτος et περιδεσμούμενος scripti pro eo, quod B habet, τοῦτον et περιδεσμούμενον; et ἡ τοῦ ἀρότρου post σκοπέως delevi.

1 καὶ om. B. — 6 φησί V, fort. recte. — μίψας B; φαλακρὰς B. — 7 ἀναβλαστήσωσι B; νῆαι V. — 7. 8 κομήτης et φανήσεται B. — 9 ὁμοφροσύνης V. — 10 τὸν πόθον B; γήρωσ V. — 11—14 om. B. — 11 ζαμπίτης V, quod correxi, cum epitomator Lithicorum codice usus sit Ambrosiano codici simillimo et hic quidem veram lectionem ζαμίλαμπιν exhibeat. — 15 Iaspidis et Lychnitae descriptionem ex B edidit Tyrtwh. — ἱασπις V. — 18 δύναται om. B; καὶ ἐπιληψίας ὠφέλειν B; καθὼς om. V; οἱ πολλοὶ B. Haec C de iaspide: λίθος ἱασπις ὁ καὶ πᾶσι δήλος· ἐναντίας δυνάμεις ἔχειν φασί. παρλάζοντος τοῦ ὕδατος ἐν λέβητι ὑπορριπτούμενον αὐτὸ ὑποχλαίνειν αὐτό. τουναντίον δὲ ψυχροῦ τυγχάνοντος ταχύτερον τοῦτον παρασκευάζειν τε καὶ ἀναπαράζειν.

πᾶσαν φθορὰν ὄσαι γίνονται κατ' ἀγρούς· ἀλλὰ καὶ ὡσπερ ὁ
κρύσταλλος, καὶ αὐτὸν ἄνευ πυρὸς φλόγα πέμπειν· ἔχει δὲ καὶ
ἐναντίας δυνάμεις· παφλάζοντος μὲν γὰρ τοῦ λέβητος ἐπιρρι-
πτούμενον αὐτῷ ὑποχλαίνειν αὐτόν· τοῖναντίον δὲ ψυχροῦ τυγχά-
5 νοντος ταχύτερον τοῦτον παρασκευάζειν ζέειν τε καὶ ἀναπα-
φλάζειν.

Λίθος τοπάζιος, ὁ καὶ τόπαζος καλούμενος. οὗτος τίμιός
ἐστι καὶ πολύτιμος διὰ τὸ σπανίως εὐρίσκεισθαι. γεννᾶται δὲ ἐν
τῇ Ἰνδικῇ· ὁμοιος δὲ ἐστι τῷ χρυστάλλῳ· ἔξαιρος καθὰ καὶ ὁ
10 κρύσταλλος. ὁ μὲντοι τοπάζιος ἐστι γλωρός, οὐ λίαν ἑοικώς
σεύτλου χροιαῖ, στιβαρὸς, πυκνός, διαυγής. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρ-
σην· ὁ δὲ θηλυκὸς ἐλαφρότερος τὰς τε ἀκτῖνας πρὸς τὰς αὐγάς
τοῦ ἡλίου ἠδυτέρας βάλλει παρὰ τὸν ἄρσενα. ἐπὶ πάντων δὲ
καθόλου εἰς ὁ σκοπὸς πρόκειται τῶν τε ἀρσενικῶν καὶ τῶν θη-
15 λυκῶν λίθων. θέον οὖν τοῖς μὲν ἄρσεισι τὸν ἀρσενικὸν διδόναι,
ταῖς δὲ θηλείαις τοὺς θηλυκοὺς. λαβὼν οὖν τὸν προκειμένον
λίθον ἐπιχάρασσε αὐτῷ Ποσειδῶνα ἐν ἄρματι ἱππικῷ ἐστῶτα
καὶ τῇ μὲν εὐωνύμῳ τὰς ἡνίας κρατοῦντα τοῦ ἄρματος· τῇ δεξιᾷ
δὲ ἀστάχνας. ἔστω δὲ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἡ Ἀμφιτρίτη. οὗτος τελε-
20 σθεὶς καὶ φορούμενος πολλὴν ἀγάπην περιποιεῖται τοῖς ἔχουσι καὶ
πολλῶν ἀγαθῶν δοτήρ γίνεται. ἔτι δὲ καὶ κατὰ θάλασσαν ἀκίν-
δονον τὸν φοροῦντα διατηρεῖ, καὶ κέρδη μεγάλα διὰ τὰς ἐμπο-
ρίας περιποιεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς νοσοῦσιν, ὥστε πᾶσαν
ὀφθαλμίαν ἰᾶσθαι. οὐδὲν δὲ ἕτερον ἀξιόλογον ἱστορεῖται περὶ

2 κρύσταλος V; πέμπειν V. — 4 ἐν αὐτῷ V; ὑποχλαίνων B; ψυ-
χροῦν B. — 5 ζέειν om. V. — 7 καλῆται V. — 9 χρυστάλω V. —
10 κρύσταλος V; λί pro λίαν V. — 7—9 λίθος — χρυστάλλῳ. Pro his
alia habet B: λίθος τόπαζος ἦτοι τοπάζιον. ὠφελιμώτατον τοῦτόν φασιν
ὥστε πᾶσαν ὀφθαλμίαν ἰᾶσθαι. ὁμοιος δὲ ἐστι τῷ χρυστάλλῳ. — 11 σ.
χρῆσην στιβ. B. — 12 ὁ δὲ θῆλυς B. — 14 τε om. V. — 15 τὸν ἄρσενα B,
qui didónai omittit. — 17—19 ab ἐπιχάρασσε usque ad ἀμφιτρίτη omissa
sunt in B, qui eorum loco ἐπιχάρασσε αὐτῷ τὸν τοῦ σταύρου χαρακτήρα
habet ex manifesta interpolatione. — 17 ἐπιχάραζε V. — 19 οὕτως B.
— 20 περιποιεῖ V. — 21 ἀγ. ἐκ θεοῦ δοτήρ B. — 23 — p. 142, 1 ἀλλὰ
καὶ — αὐτοῦ om. B. — 23 ἐνωφθαλμοῖς V. — 24 οὐδὲ δὲ V. —

αὐτοῦ. φυλακτῆρων δέ ἐστι κράτιστον καὶ πρὸς τὰς ὑδρομαν-
τειάς ἄκρωσ ποιεῖται. ἐὰν δέ τις σταφυλῆς θαλασσίας οἶνον πῆ
καὶ εἰς μανίαν περιτραπῆ, τρίψας τὸν λίθον ἐπὶ ἀκόνῃ μεθ'
ὑδατος δίδου τῷ μαινομένῳ. περιάψον δὲ αὐτῷ καὶ τὸν λίθον
5 ἐπὶ τὸν τράχηλον καὶ λαθήσεται. ἐπίγαριν δὲ τὸν φοροῦντα τοῖς
ὄμλουσι ποιεῖ, καὶ ῥητορικώτερον ἐν τοῖς λόγοις.

Λίθος ὀψιανός· οὗτος τὴν κλῆσιν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἐξ
αὐτοῦ προβλέπειν καὶ προμαντεύεσθαι τοὺς παλαιούς τὰ μέλ-
λοντα. τρίβοντες γὰρ αὐτὸν καὶ ἅμα τῇ εὐωδιστάτῃ σμύρνῃ μι-
10 γνύντες καὶ κατὰ πυρὸς ἐπιρραίνοντες πρὸς τὰς κινήσεις αὐτοῦ
καὶ τὰ ἄλματα καθάπερ ἐκ τοῦ ἄλματος καὶ οἱ ἥπατοσκόποι τῶν
μελλόντων κατεστοχάζοντο. λέγουσι δὲ αὐτὸν καὶ νεύρων χαλεπὰ
πάθῃ ἰᾶσθαι ἐπιπασσόμενον καὶ ἐπαλείφειν λεπίδας.

Λίθος χρυσόθριξ, ὁ καὶ τοῦ ἡλίου καλούμενος. διπλοῦς
15 οὗτος τὸ εἶδος· ὁ μὲν ἔοικώς κρυστάλλῳ, πλὴν ὅσον καθάπερ
ἀκτίνες τινες αἱ τρίχες αὐτῷ ἐμπεφύκωσιν· ὁ δὲ τῷ χρυσολίθῳ
κατὰ πᾶν ὁμοίος, πλὴν ὅσον καὶ αὐτῷ καθάπερ ἀκτίνες αἱ τρίχες
περιαυγίζονται. διὸ καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῶν τριχῶν αὐτοὺς χρυσότρι-
χας ὠνόμασαν, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἡλίου λίθους.
20 φορούμενοι δὲ οὗτοι, φασίν, εὐπρεπεστέρους καὶ σεμνοτέρους
τοὺς ἀνθρώπους ποιοῦσι καὶ παρὰ πᾶσιν αἰδοῦς ἀξίους.

Λίθος μάγνης, ἡ καὶ μαγνήτις λεγομένη, ἧςτινος τὴν

3 μανίας V. — 4—5 καὶ τὸν τράχηλον τὸν λίθον καὶ V. De
topazio haec habet C: λίθος τοπάζιον· ἐὰν τις λίθον πῆ καὶ εἰς μανίαν
περιτραπῆ τρίψας τὸν λίθον ἐπὶ ἀκόνῃ μεθ' ὑδατος δίδου τῷ μαινομένῳ
καὶ ἀπαιωρούμενον ταυτὸν δύναται καὶ ῥητορικώτερον ἐν τοῖς λόγοις αὐ-
τὸν ἀπεργάζεσθαι. Plurima quae hic de topazio narrantur, satis fideliter
transscripta sunt e Damigeronis libello περὶ λίθων. — 7 Hoc loco deest
opalli descriptio in omnibus codicibus. — 7—13 Opsiani descriptionem
omittit B; C non nisi haec habet: λίθος ὀψιανός ὅστω λεγόμενος νεύρων
χαλεπὰ πάθῃ ἰᾶται ἐπιπασσόμενος καὶ ἐπαλείφμενος. — 11 ἐκ τοῦ αλ-
ματος καὶ οἱ ἥπατος, κόποι V, quod correxi. — 13 ἐπαλείφειν λεπίδας cor-
ruptum videtur. — 14 Lapidis Chrysotrichos descriptionem ex B evul-
gavit Tyrwh. — 16 ἢ pro αἱ V. — 18 fortasse περιαυγίζονται scripsit.
— 18 αὐτῷ χρυσ. B. — 22 De magnetide Saracenus ex Sambuci codice
inter Dioscoridis Notha haec edidit ex nostra epitoma ut videtur ex-

φύσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν καθ' ἐκάστην ὄραν ἔστιν ἔλκουσαν διὰ τοῦ ἀέρος τὸν σίδηρον πρὸς ἑαυτὴν ὥσπερ ἐρῶσαν αὐτοῦ καὶ τοῦτον πρὸς ἑαυτὴν ἀρπάζουσιν. ταύτην φασὶ διακριτικὴν ἔχειν δύναμιν τῆς τε καθαρευούσης γυναικὸς ἀπ' ἀλλοτρίου ἀνδρὸς
 5 καὶ τῆς μοιχευομένης. εἰ γάρ τις αὐτὴν λαθραίως ὑπὸ τὰ στρώματα θείῃ, ἢ μὲν καθαρὰ τε καὶ φίλανδρος εἰς ὕπνον κατενεχθεῖσα φυσικῇ τινι δυνάμει τῆς λίθου τὰς τε χεῖρας ἀπλοῖ πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ περιφύεται· ἢ δὲ πόθοις ῥυπαροῖς καὶ ἀλλοτρίως κατεχομένη ἀφυπνώσασα τῆς κλίνης ἀπαράσσεται καὶ καταπίπτει.
 10 ἀλλὰ καὶ δύο ταύτην ἀδελφῶν φορούντων πάσης ἔριδος αὐτοῦς ἀπαλλάττει καὶ φιλονεικίας, καὶ ὁμόνοιαν ἐμποιεῖ· καὶ πρὸς τὸ θέλξαι δὲ καὶ πείσαι λαὸν ἐπιτηδειοτάτῃ βασταζομένη ἢ καὶ φορομένη κατὰ τοῦ στήθους. καὶ ἄλλας πλείστας ἔχει δυνάμεις. ἔστι δὲ καὶ πρὸς ἀγωγὴν γυναικῶν χρῆσιμος καὶ πρὸς συστάσεις
 15 λαμπρῶν ἀνδρῶν, πρὸς δὲ τὰς ἐμπορίας πάσας κερδέμπορος. ἐὰν γυνὴ αὐτὴν φορῇ ἐρασθήσεται αὐτῆς ὃν ἂν βουλευθῇ. [ἐπιγάρασσε δὲ τῷ λίθῳ Ἀφροδίτην ἔλκουσαν ἄνδρα ἀπὸ κρασπέδου τῆ εὐωνύμῳ χειρὶ, τῇ δὲ δεξιᾷ δεικνύουσαν μῆλον.] οὗτος ὁ λίθος ὁμόνοιαν πολλὴν ποιεῖται ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ καὶ ἀδελφοῖς
 20 καὶ φίλοις, ἔτι δὲ καὶ πρὸς πάντας ἐπιχαρίτους, εὐπειθεῖς παρασκευάζει τοὺς φοροῦντας αὐτὸν καὶ εὐομίλους ποιεῖ· ῥήτορι δὲ

certa: ταύτην φασὶ καὶ διακριτικὴν ἔχειν δύναμιν τῆς καθαρευούσης (vel καθαρῆς οὐσης) γυναικὸς καὶ τῆς ὑπ' ἀλλοτρίου ἀνδρὸς μοιχευομένου. εἰ γάρ τις αὐτὴν ἐπὶ τὰ στρώματα λάθρα θείῃ, ἢ μὲν καθαρὰ καὶ φίλανδρος εἰς ὕπνον κατενεχθεῖσα φυσικῇ τινι δυνάμει τοῦ λίθου τὰς τε χεῖρας ἀπλοῖ πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ περιφύεται. ἢ δὲ πόθοις ῥυπαροῖς ἀφυπνώσασα τῆς κλίνης καταπίπτει. ἀλλὰ καὶ δύο ταύτην ἀνδρῶν [num ἀδελφῶν?] φερόντων πάσης ἔριδος ἀπαλλάττει καὶ ὁμόνοιαν ἐμποιεῖ. καὶ βασταζόμενος εἰς στήθος θέλγει λαόν. — 1 καὶ μαγνήτης καλούμενος B. — 1 ἔλκουσα codd. — 2 πρὸς αὐτὴν V. — 3 πρὸς αὐτὴν B; καὶ post φασὶ add. B. — C qui v. 4 λίθος ὁ μαγνήτης habet, omittit reliqua inde ab ἢ καὶ (v. 22) usque ad ταύτην (v. 3). — 3 ἔχουσα V. — 4 καθαρευούσης B; ἐπ' CV. — 6 εἰ pro ἢ C — 7 τοῦ λίθου B. — 8 εἰ δὲ πόθ. C, in quo reliqua valde breviata leguntur. — 12 θέλξαι V. — 13 καὶ ἄλλας πλείστας ἔχει δυνάμεις om. B in fine paginae. — 14 ἀγωγῆς V. — 16—18 quae uncini circumscripti, desunt in B. — 19 πολλὴν om. B; ποιεῖ B.

ἄκρως ἐνεργεῖ καὶ τοῖς δημηγοροῦσι καὶ τοῖς διὰ λόγων ἀγωνισταῖς· πειθῶ γὰρ ποιεῖ καὶ εὐπρέπειαν καὶ λόγων εὐρετικός ἐστι. νίκην δὲ καὶ δύναμιν πᾶσι δίδωσιν· ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπὸ τῶν μάγων γινόμενα εὐθετεῖ καλῶς.

5 *Λίθος ἡ ὀφιῆτις. αὕτη τριβομένη, φυσὶν, καὶ ἐπιπασσομένη πᾶσιν ἔλκεσί τε καὶ τραύμασιν ὑγείας περιποιητική.*

Ἐτερος λίθος ὀφίτης. ἕτερος οὗτος ἀπὸ τοῦ ἀντιφάρμακον εἶναι τῶν ὄψεων ὑπὸ τῶν παλαιῶν ὠνόμασται καὶ ὀφθαλμοῖς δὲ ἀμβλυωποῦσιν ὄξυωπῖαν παρέχει καὶ κεφαλαλγίαν
10 παύει καὶ βαρυηχοῖαν καθαίρει οὕτως ὥστε καὶ λεπτῆς ὀμλίας τὸν φοροῦντα τοῦτον λοιπὸν ἀκοῖεν δύνασθαι. φασὶ δὲ καὶ τὸν ἀκίνητον πρὸς ἀφροδίσια καὶ ἡλίδιον ὑπὸ τούτου πρὸς κίνησιν καὶ ἐπιδυμίαν ἔλκεσθαι· καὶ θυμώμενον δὲ ἐρπετὰ πάντα διώκειν, οὐ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρωθεν ἐκ τῶν φω-
15 λεῶν αὐτῶν.

Λίθος ὁ στρίτης καλούμενος τριβόμενος καὶ σὺν οἴνῳ πινόμενος ὀδονήφατος ἤγρουν παντός ἀλγῆματος καταπαύων ὀδύνας.

Ἀδελφὴ τούτοις καὶ ἡ ἐχίτις, ἀπὸ τῆς ἐχίδνης ὀνομαζομένη, ἣτις καὶ τοῦ παλαιῶ, φασὶ, Φιλοκλήτου τὸ σκέλος ἴσατο
20 κατὰ τοῦ ἐν αὐτῷ τραύματος τοῦ πολυετοῦς καὶ ἀνιάτου συνεχέστερον ἐπιπασσομένη.

Λίθος ὁ σιδηρίτης, ὃν καὶ ἔμφυχόν τινες ὀρεῖτην καλοῦσιν. ὠνόμασται δὲ καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ τὴν τύπον εὐρέσεως. εὐρίσκεται μὲν γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσιν· ἐστὶ

5-6 om. B. — 5 ὀφιῆτις V. — 7-15 in B rectius post descriptionem lapidis sideritae leguntur, quem locum in Lithicis quoque occupat alius ille ophites. — 7 λίθος ὀφίτης ἕτερος B; ἀπὸ τῶν B, corr. Tyrwh. qui totam huius lapidis descriptionem ex B edidit — 7. 8 ἀντιφάρμακων B, corr. Tyrwh. — 10 βαρυηχοῖαν scripsi, βαρυκοῖαν V, μυρμηκίαν B ex mera interpolatione; οὗτος B. — 13 κύνησιν B; ἔλκεσθαι C, ἔρκεσθαι B V; καὶ θυμώμενον δὲ om. V. — 14 οὐκατάπλ. B. — vv. 16-21 om. B. — 16 ὀστρίτης V. — 17 ὀδονήφατος V. — 18 ἐχίτις V. — 22 ἐμ την B extrita charta; ἔμφυχον ὀρεῖτην conī. Tyrwh., qui sideritae descriptionem totam edidit, omissis tantum p. 146 vv. 3 τοσαύτην — 8 δύναμιν. — 23 δὲ om. B. — 24 μὲν ὄρεσιν extritis aliquot literis B, unde μὲν ἐν τοῖς ὄρεσιν conī. Tyrwh.

δὲ τὴν μὲν θέαν στρογγύλος ἢ καὶ ὡς ὑποστρόγγυλος, τὴν δὲ φύσιν τραχύς, στιβαρός, μελανόχρους καὶ πυκνός. πάντοθεν δὲ αὐτὸν περιέχουσιν ἴνες ὁμοίαι ῥυτίσιν ἢ καὶ γραμμαῖς. τοῦτον πρὸς ἀποτροπὴν πάντων τῶν ἐρπετῶν φασὶ χρησιμώτατον εἶναι, 5 καὶ οἷ γε τὴν Λιβύην τὴν ἄνυδρον καὶ ἰοβόλων γέμουσαν διερχόμενοι τοῦτον φοροῦντες καὶ ὥσπερ καθοπλιζόμενοι διὰ μέσων τῶν ἰοβόλων πορεύεσθαι κατετόλμων. φασὶ δὲ καὶ μαντικὸν εἶναι καὶ τινα νηστεύοντα καὶ καθαίροντα ἑαυτὸν καὶ τοῦτον δὲ αὐτὸν τὸν λίθον καθαροῖς ὕδασι ἀπονίπτοντα καὶ λευκοῖς λίνοις περι- 10 ελίττοντα εἶτα καὶ λύχνους ἀνάπτοντα ἐξαίφνης ἀκούειν ὥσπερ νεογενοῦς τινος βρέφους φωνὴν καὶ πυνθανομένου τινὸς ἀποκρίνεσθαι, ἔπειτα πρὸς τὸ τέλος καθάπερ ἔμφυχον ἀποπνέειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν Ἑλλήνων παῖδες, οἱ τοῖς κτίσμασι λατρεύειν ἐθέλοντες καὶ δαιμονίων φωνῶν ἀκούειν σπουδάζοντες· ἡμεῖς δὲ τοῦ μὴ καὶ 15 ταῦτά τινος ἀγνοεῖν ἕνεκα παραθέντες ἐνταῦθα καὶ ταῦτα πρὸς τὰ λοιπὰ βαδιούμεθα. ὕσα γάρ φασι τὰς ῥίζας τῶν βοτανῶν δύνασθαι, τοσαῦτα καὶ τὰς τῶν λίθων φύσεις. τοσαύτην δὲ φασι δύναμιν τοῦτον τὸν σιδηρίτην ἔχειν ὥστε κἂν πάντα τὰ ἐρπετὰ παμπληθεὶ κατὰ τινος ἐφορμῶσι, διὰ μέσου τούτων ἀβλαβῆ τὸν 20 φοροῦντα τὸν λίθον τοῦτον πορεύεσθαι· οὐκ ἀβλαβῆ δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ φυγαδευτήν· εὐθὺς γὰρ αὐτὰ πάντα πρὸς φυγὴν ὀρμᾶσθαι, μὴ φέροντα τὴν φυσικὴν αὐτοῦ πνοήν τε καὶ δύναμιν. πολλάκις δὲ τις καὶ ἐν κυνηγεσίαις σχολάζων καὶ ἐν ἐρήμοις ἢ ὄρεισι καθεύθειν ἀναγκαζόμενος μέσον τῶν θανασίμων ὕφρων 25 καὶ σκορπίων οὐδὲν ἐξ αὐτῶν πείσεται τοῦτον ἐπιφερόμενος. καὶ ὀφιοδῆκτοις δὲ πᾶσιν ἐπιπασσόμενος, ἀλλὰ καὶ τραύμασι παν-

1 μὲν θέσιν B. — 2 μελ καὶ charta lacera B, μελανόχρους καὶ conī. Tyrwh.; παντόθεν V.; καὶ πάντοθεν B. — 5 τὸν ἄνυδρον V; ἰοβόλον V. — 8 ἑαυτὸν om. V; recte, puto, modo καθαριεύοντα scribas. — 9 ἀπονίπτων B; corr. Tyrwh. — 9. 10 περιελίττων B; corr. Tyrwh. — 11 νεογενοῦς V; πυνθανόμενος V. — 11 ἀποκρίνεται B. — 14 ἡμεῖς — 16 βαδιούμεθα om. B. — 16 φησί B. — 17 τὰς ante τῶν om. B. — 19 παμπληθεὶ V, παμπληθί B. — 19 ἀφορμῶσιν V. — 20. 21 τὸν λίθον τοῦτον φοροῦντα B. — 21 ταῦτα pro αὐτά B. — 25 πῆσται B; ἐφερόμενος B.

τοίοις, εἴτε ἀπὸ ξιφῶν εἴτε καὶ ἀπὸ ἐτέρων τινῶν αἰτιῶν, ἀλεξι-
φάρμακον γίνεται· καὶ στεῖραις δὲ γυναιξὶ περιδεσμούμενον εὐτο-
κίαν φασὶ παρέχειν.

Λίθος γαγάτης. τὸ αὐτὸ καὶ τοῦτόν φασὶ δύνασθαι, κα-
5 πνιζομένου φεύγειν αὐτοῦ τὴν πνοὴν τὰ ἰοβόλα πάντα. ἐστὶ δὲ τὴν
μὲν χροιάν αἰθαλώδης ὡς τέφρα, τὴν δὲ θέαν οὐ μέγας, ἀλλὰ
πλατύς. ἀνάπτεται δὲ ταχέως ὡσπερ ἡ πεύκη καὶ βαρεῖαν ἀπο-
πέμπει πνοὴν ὡσπερ εἰ ἀσφάλτου, καὶ διακριτικὸν δὲ φασὶν αὐτὸν
τῆς ἱερᾶς νόσου. τούτους γὰρ ἀσφραϊνομένους αὐτοῦ καὶ μὴ
10 φέροντας κατὰ γῆς εὐθὺς πίπτειν, καὶ γυναῖκας δὲ νόσους κρυ-
φίους ἰᾶσθαι θυμιωμένους δεχομένας αὐτοῦ τὴν πνοὴν καὶ τοὺς
πονηροὺς ἰχῶρας τοὺς ἔσωθεν τῶν σπλάγγνων αὐτῶν ἐχχεούσας·
ἐρπετὰ δὲ ὁμοίως τοῖς πρὸ αὐτοῦ διώκειν καὶ ἄλλα τινὰ θαυ-
μαστά τοῦτον ἐργάζεσθαι. γεννᾶται δὲ ἐν Λυκίᾳ κατὰ τὴν πρὸς
15 θάλασσαν εἰσβολὴν ποταμοῦ τοῦ λεγομένου Γάγαν.

Λίθος ὀμώνυμος τῷ ἐρπετῷ σκορπίου· ὅστις κατὰ σκορ-
πίων ἔχει, φασὶ, τὴν δύναμιν.

Λίθος ὁ λεγόμενος κορσίτης. ὠνόμασται δὲ οὕτως
ἀπὸ τοῦ κόρση τοῦτέστιν ἀνθρωπεῖα κεφαλῇ εἰοικέναι. τοῦτον δὲ
20 φασὶ τριβόμενον μετὰ σκορῶδου καὶ πινόμενον ἀλεξιφάρμακον

3 φασὶ om. V. — 4 sqq. Deest in B integra descriptio gagatae, scorpii
et corsitae. — 4. 5 καπνιζόμενον V. — 6 θέσειν V. Confer quae Sarace-
nus inter Notha Dioscoridis habet de Gagata: φασὶ δὲ καὶ διακριτικὸν
εἶναι τῆς ἱερᾶς νόσου. τούτου γὰρ ἀσφραϊνομένου ἐν ἀκμῇ φέροντας κατὰ
γῆς πίπτειν. καὶ γυναικῶν δὲ νόσους κρυφίους ἰᾶσθαι θυμιωμένους δεχο-
μένων αὐτοῦ τὴν πνοὴν, unde γυναικῶν, δεχομένων, ἐχχεουσῶν infra scri-
bendum esse fortasse coniciet aliquis. — 9 τούτους] an τοὺς scriben-
dum? post φέροντας excidisse puto τὴν πνοὴν αὐτοῦ vel simile quid. —
10 πίπτει V; γυναῖκες V, γυναῖκες C, qui supra recte πίπτειν exhibet;
correxī. ἰώνται δεχομένας θυμιωμένας καὶ τοὺς πονηροὺς ἰχῶρας ἐχχο-
μένων C. — 12 ἐχχεούσας V, quod correxi viam monstrante C. — 13
διώκει cod. — 14. 15 e Dioscoride addita sunt, cfr. Diosc. de mat. med. V
p. 413 ed. Kühn.: Γεννᾶται δὲ ἐν Λυκίᾳ κατὰ τινὰ ποταμοῦ εἰσρυσιν εἰς
θάλασσαν ἐχχομένου· ἔστι δὲ πλησίον τῆς λεγομένης Παλαιοπόλεως· κα-
λεῖται δὲ ὁ τόπος καὶ ὁ ποταμὸς Γάγας, παρ' οὗ τῷ στόματι ἐβρίσκονται
οὗτοι οἱ λίθοι. — 16. 17 De scorpio haec C: λίθος ὀμώνυμος τοῦ σκορ-
πίου· ὅστις καὶ τὸ σκορπίου ἔχειν φασὶ τὴν δύναμιν. — 20 σκορῶδου V.

τῶν ὑπὸ σκορπίου δηγμάτων γίνεσθαι καὶ μετὰ ῥοδίνου δὲ ἐλαίου
 χρώμενον τὰς περιουχένιους ὀδύνας παύειν, καὶ μετὰ μέλιτος
 κινούμενον καὶ πινόμενον καθαρτήριον γαστρὸς γίνεσθαι καὶ
 ὕδέρους δὲ κενοῦν καὶ βουβῶνας ἰᾶσθαι.

- 5 *Λίδος κοράλιος.* καὶ τοῦτόν φασι πρὸς ἀσπίδας μάλιστα
 καὶ πρὸς ἀσπίδων δῆγματα χρησιμώτατον καὶ ἀποτρόπαιον εἶναι.
 θαυμάσιον δὲ οἶον ἴστοροῦσι περὶ αὐτοῦ· ἐκ γὰρ ἐτέρου εἶδους
 πρὸς ἕτερον μεταφέρεσθαι. γλωρὴν μὲν γὰρ πρῶτον βοτάνην
 φύεσθαι καὶ οὐδὲ ἐν τῇ χέρσῳ, ἀλλ' ἐν τῇ θαλάσῳ, καθὰ καὶ
 10 τὰ βρύα. πρὸς δὲ τὸ γῆρας ἤκουσαν καὶ μαραινόμενῃ τὰ μὲν
 φύλλα περιμαραίνεσθαι τε καὶ καταρρεῖν· αὐτὴν δὲ ἐν τοῖς βύ-
 θεσι νήχεσθαι ἐλαφρῆν, μέχρις ἂν πρὸς τὴν χέρσον ὑπὸ τῶν
 κυμάτων ἀποπτυσθῆ. ἐπὶ δὲ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀέρος ἀνα-
 πλησθῆ, ξηραίνεσθαι καὶ στερεοῦσθαι μᾶλλον· ἐγγρονίζουσαν δὲ
 15 πλέον ἀποπετροῦσθαι καὶ ταῖς χερσὶ τριβομένην τελείως λίθον
 εὐρίσκεισθαι· τὴ δὲ σχῆμα φυλάττειν τὸ ἐξ ἀρχῆς, οἷον ὅτε ἦν
 βοτάνη, τῶν τε κλάδων καὶ τοῦ φλοιοῦ, καὶ εἶναι καθαπερεὶ θάμ-
 νον ἢ καὶ δενδρόφιον λίθινον ἀκριβῶς, ὥστε καὶ τέρψιν ἔχειν τοῖς
 θεωμένοις οὐκ ἄχαριν. λέγουσι δὲ αὐτῷ καὶ ἐτέρας τινὰς ἐνεῖναι
 20 θείας δυνάμεις· ἐκ τε γὰρ πολεμίων καὶ μάχης ἀβλαβῆ τὸν
 φοροῦντα διαφυλάττεσθαι καὶ μακρὰν δέ τι καὶ ἔρημον στελ-
 λομένῳ πορείαν, καὶ φυλακτήριον εἶναι καὶ παντὸς κακοῦ ἀποτρό-

5 A coralli descriptione incipit libellus noster in A; priorem libelli
 partem in codice pessime ligato invenire non potui. — 5 ἀσπίδα A. —
 6 καὶ τοῖς αὐτῶν δῆγμασιν A, qui sequens χρησιμώτατον omittit. — 7
 οἶον scripsi, οἶον BV, τι A. — 7 τούτου A. — 8 γὰρ om. B; — 9 φαί-
 νεσθαι B; οὐκ A; ἀλλ' ἐν ταῖς θαλασσαῖς A. — 10 γὰρ pro τὸ γῆρας
 A; μαραινόμενης A. — 11 τε om. AB; καταβαλεῖν V; αὐτὰ B; ἐν om.
 A. — 13 ὅταν δὲ B. — 14 ἐγγρονίζων A. — 15 πλ. ἀπευρόμενος καὶ ἐν
 ταῖς χ. τριβομένος B; τελεῖ ὡς B — 16 φυλάττει V; οἶον ὅτι καὶ ἦν
 A. — 17 τῶνδε κλ. A; τὸν τε κλάδον B. — 18 δενδρόφιον scripsi; δην-
 δρίλιον V, δηνδριδιον (sic) B, δηνδρίον A; λίθινον om. B. — 18. 19 τοῖς
 θεωμένοις om. B; ἄχαρι V. — 19 αὐτόν V. — 21—22 καὶ μακρὰν —
 εἶναι om. A. — 21 μακρὰν τινα καὶ B, fort. recte. — 21. 22 στελλόμενος
 B. — 22 καὶ post por. om. B; εἶναι om. B.

παιων, καὶ κινδύνους δὲ διαδιδράσκειν ληστῶν. [ἐὰν δὲ ἐν τοῖς
πολέμοις καὶ ταῖς μάχαις ἐπὶ χειῖρας τυττον κρατῆς, ἔσται φυ-
λακτήριον ἀνίκητον καὶ ἐπιτευκτικὸν καὶ καταπληκτικὸν ἄφοβον.
ἐκλήθη δὲ οὗτος καὶ ὑπὸ τινων γοργόνιος, διὸ εἰς αὐτὸν εἰσχα-
5 ρύσσοι γοργόνα καὶ κατακλείουσιν ἐν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ· καὶ
τελεσθεῖς ἔστι μέγιστον φυλακτήριον πρὸς πάντα φόβον καὶ
ἐπήρειαν πονηρῶν ἀνθρώπων καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις
πρὸς ἐφόδους πονηρῶν καὶ πρὸς ἐρπετὰ παντοῖα· ἔστι γὰρ ὁ
λίθος Ἐρμουῦ. ποιεῖ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὄνειρων καὶ φαντάσματα
10 ἀπωθεῖται τῇ ἰδίᾳ ἀντιπαθείᾳ· μέγιστον δὲ φυλακτήριον καὶ πρὸς
ὄργην δεσπότην γλυφέντος ἐν αὐτῷ ζωδίου Ἐκότης ἢ Γοργόνος
προτομῆς. ὁ φορῶν δὲ αὐτὸν οὐδέποτε ὑπὸ φαρμάκων ἀλώσεται,
οὔτε ὑπὸ κεραυνοῦ ἢ ἀστέρος πληγήσεται ἢ πονηροῦ δαίμονος.
ἄλυπον δὲ ποιεῖ τὸν φοροῦντα αὐτόν, ἀλλὰ καὶ μασμύτων πάν-
15 των καὶ καταδέσμων καθαρτήριον ὑπύργει· ἐν οἴκῳ τε ὧν ὁ
λίθος δαιμόνων καὶ φαντασμάτων καὶ κεραυνῶν ποιεῖται δίωξις.]
ἀλλὰ καὶ τοῖς πλέουσι σωτήριον εἶναι [ἐὰν δὲ ἐν πλοίῳ αὐτὸν

1 δὲ post κινδ. om A; κίνδυνον B; διαδιδράσκει V; ἐν ταῖς V. — 3 ante ἀφοβον excidisse videtur καὶ. — vv. 1 — 16 ἐὰν δὲ usque ad δίω-
ξιν om. A B. Locum e Damigerone sumptum ab interpolatore in V addi-
tum esse orationis tenor interruptus docet. Expulso enim alieno addita-
mento φυλακτήριον εἶναι (p. 148, 22) . . . διαδιδράσκειν (p. 149, 1) optime
cohaeret cum σωτήριον εἶναι (p. 149, 17). — 16 post δίωξιν haec add. V:
πινόμενον δὲ μετὰ οἴνου ἀκράτου μάλιστα προφυλακτικὸν παντοίων φαρ-
μάκων γίνεσθαι καὶ σπλήνα μὲν τήκειν σὺν ὕδατι πινόμενον καὶ πρὸς ἀνα-
γωγὰς αἵματος ἐνεργεῖν. ἀναπληροὶ δὲ καὶ σαρκῶν κοιλώματα, quae in V
codicis archetypo infra ex iusto loco, quo in reliquis codicibus legun-
tur, excidisse et in margine suppleta esse videntur, unde V codicis scriba
alieno loco in textum receperit. — 9 φαντασμάτων ἀποθεῖται V, quod
correxī. — 17 — p. 150, 2 ἐὰν δὲ — ἄριστον in solo V interpolatum est, neque
aliter p. 150, 3 ἀντιπάσχει usque ad p. 150, 4 παντοίαις. Sumpta haec sunt
ex Astrampsychi libello ὄσοι τῶν λίθων εἰς ἀναχωρῆν ζήλης καὶ τριχυ-
μίας θαλάσσης, edito ab J. B. Pitra (Spic. Solesm. III p. 393) et ab Her-
manno Graffio (Mélanges Gréco-Rom. 1859 p. 552—553), ubi haec de cor-
rallio leguntur: *Κουράλλιος σὺν δέρματι φώκης εἰς τὸ χαλκήσιον* (sic
codd., *καλκήσιον* Pitra, *καρχήσιον* Graff) *περιαπτόμενος ἀντιπάσχει ἀνέ-
μοις καὶ κλύδωσι καὶ ἀκαταστασίαις παντοίαις* (παντοίων habet Pitrae
editio) *ὕδατων.*

σχίσας εἰς τὸ καλούμενον χαλκήσιον ἐμβάλλης σὺν δέρματι φώκης, φυλακτήριον ἔσται ἄριστον] καὶ παντὸς κινδύνου καὶ ναυαγίου ρύεσθαι [ἀντιπάσχει γὰρ ἀνέμοις κλύδωσι καὶ ἀκαταστασίαις παντοίαις] καὶ φαρμάκων δὲ θανασίμων καὶ μαγειῶν πασῶν ἀντί-
 5 παλον πεφυκένας καὶ μισμμάτων πάντων καὶ καταδέσμων καθαρτήριον καὶ ὡσπερ ἀντίλυτον. κοπτόμενος δὲ καὶ τῷ σίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς σπειρομένοις μινύμενος πᾶσαν βλάβην ἀπὸ τῆς ἀρούρης ἀπέιργει. λέγουσι δὲ καὶ ἀγχοῦ καὶ χαλάζης καὶ πάντων τῶν τοιούτων ἀποτρεπτικὴν ἔχει δύναμιν, ἀλλὰ καὶ τῶν καταβι-
 10 βρωσκότων πάντων καὶ λυμαιομένων τοῖς λῆτοις ἀναλωτικὸν καὶ φθαρτικὸν γίνεσθαι, σκωλήκων τε καὶ ἰπῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀερίων, ἐρυσίβης καὶ ἀκρίδος καὶ βρούχου, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν πρηστήρων καὶ κεραυνῶν [καὶ ἐν ἀμπέλοις δὲ καὶ ἐλαιῶσι τὸ αὐτὸ ποιεῖ σπαρεῖς], πινόμενον δὲ μετ' οἴνου ἀκράτου μάλιστα
 15 προφυλακτικὸν παντοίων φαρμάκων γίνεσθαι. καὶ σπλήνα μὲν τῆκει σὺν ὕδατι πινόμενον καὶ πρὸς ἀναγωγὰς αἵματος ἐνεργεῖ. ἀναπληροῖ δὲ καὶ σαρκῶν κοιλώματα.

Λίθος ἀχάτης. οὗτος παντοῖος μὲν τὴν μορφήν, πολυ-

4 καὶ φαρμάκων — 6 ἀντίλυτον om. V, qui eadem aliis verbis in loco interpolato supra (p. 149, 14) protulit. — 6 ἀντίλυτρον B ex correctione, puto, nam ἀντίλυτον, quod extat in A, praebent Lithicorum codices omnes. — 6—8 Haec a κοπτόμενος usque ad ἀπέιργει om. V, qui eadem verbis tantum variatis exhibet, et B, sed hic quidem neglegentia, puto; nam carminis Orphici aliquot versus circumscribuntur. V librum, utpote hic quidem interpolatione maxime foedatum, sequi nolui. Habet vero haec ex Damigerone sumpta: ἀλλὰ καὶ τριφθεις λεπτῶς καὶ μυχθεις μετὰ σπερμάτων καὶ σπαρεῖς ἐν τῇ γῆ ἀπωθεῖται ἀπὸ τῆς ἀρούρης πᾶσαν βλάβην καὶ πάντα φθοροποιὸν χειμῶνα. — 10 λῆτοις scripsi; λῆνοις V, λῆοις A, λῆοις, ι littera supra η posita B. — 12 βρούχου A, βρου V, βρούχης B. — 12 αὐτῶν om. B; τῶν om. A. — 13 καὶ om. V. — 12. 13 καὶ ἐν — σπαρεῖς solus habet V. — 14 πινόμ. — 17 κοιλώματα om. V, vide supra ad p. 149, 16. — 14 πινόμενος A. — 16 Sequentia epitomator e Dioscoride sumpsit, cfr. Diosc. de mat. med. V p. 806 ed. Kühn πληροῖ δὲ καὶ κοιλώματα (scil. corallium) πρὸς τε αἵματος ἀναγωγὰς ἰκανῶς ἐνεργεῖ καὶ δυσουροῦσιν ἀρμύζει· καὶ σπλήνα τῆκει σὺν ὕδατι πινόμενον. — 16 τῆλει B; πινόμενος A. — 17 σαρκεῖν B. — 18 Achaetae descriptionem ex B edidit Tyrwh.; παντοῖος V.

χρώματος γὰρ καὶ πῆ μὲν λάσπιδι προσεικιάς, πῆ δὲ τῷ σαρκίῳ,
 πῆ δὲ τῷ σμαράγδῳ, καὶ τοῦ μὲν λάσπιδος τὸ ὑελῶδες ἔχει,
 τοῦ δὲ σαρκίου τὸ αἱματῶδες, τοῦ δὲ σμαράγδου τὸ αἰγλήεν τε
 καὶ λαμπρόν. ἄλλοτε δὲ καὶ τὸ φοινικοῦν καὶ ἐρυθρόν ἐν αὐτῷ
 5 καὶ οἶον μιλτῶδες· ἀλλὰ καὶ χαλκῷ τὸ χρῶμα πολλάκις ἔοικεν,
 ἔστι δὲ ὅτε καὶ μήλῳ. πάντων δὲ προκρίνουσι μάλιστα τὸν εἶδος
 ἔχοντα λίαν ἐρυθρόν καὶ αἱματῶδες, ὃν καὶ διαφοινὸν καλοῦσιν,
 ἀφ' οὗ καὶ λεοντοδέρην τινὲς αὐτὸν καλοῦσι τῶν παλαιῶν. τοῦτον
 δὲ αὐτὸν καὶ κατάστικτον εἶναι φασιν, ὥσπερ τὸν λέοντα φολίσαι
 10 πυρσαῖς ἢ καὶ ποικίλας ἀναμεμιγμένας ἐχούσαις καὶ λευκάς καὶ
 μελαίνας καὶ χλωράς. τοῦτον τοῖς σκορπιωδῆτοις ὠφελιμώτατον
 εἶναι· εἰ γάρ τις καὶ ψυχorroαγῶν τύχη παρὰ τοῦ τραύματος καὶ
 περιαρτήσῃ τοῦτον περὶ αὐτῷ ἢ καὶ ἐπιπλάσῃ μάλιστα συγ-
 κόφας, αὐτίκα κατὰ βραχὺ τὰς ἀλγηδύνας ἀπομαραίνει καὶ σώζει
 15 τὸν κάμνοντα. ἐστὶ δὲ καὶ ἐρωτικός, ὥς φυσί, καὶ τίθησιν ἐπι-
 θυμητοὺς ἄνδρας τε γυναιξὶ καὶ γυναικας ἀνδράσι περιαιπτόμενος,
 καὶ θέλγειν δὲ πάντας ἱκανώτατος ἐν ταῖς ὁμιλίαις, καὶ τῶν αἰτή-
 σεων μὴ ἀποτυγχάνειν ποιεῖ. καὶ πρὸς πᾶσαν νόσον ἀπλῶς εὐρί-
 σκεται χρησιμώτατος, ἐξαιρέτως δὲ πρὸς τε τριταίους καὶ τεταρ-
 20 ταίους καὶ πᾶν τοιόνδε γένος νοσημάτων. σημεῖον δὲ τῆς τούτου
 δυνάμεως κάκεινο ποιοῦνται· ἐφομένοις γὰρ κέρασιν ἢ καὶ ὀστέοις

1 πῆ V bis. — 2 πῆ V; ἔχειν AB, corr. Tyrwh. — 3 αἰγλίην B,
 αἰγλοῖην A, corr. etiam Tyrwh. — 5 μελιτῶδες V, μολτῶδες B, μελιτῶ-
 δες A, inducta μελ syllaba et μιλ superimposito; corr. Tyrwh. — 6 δ'
 ὅτε A. — 8 ἀφ' οὗ — παλαιῶν om. B; λεοντόδεριν V, λεοντοδέριν A;
 παλαιῶν δὲ V, αὐτὸν τῶν παλ. ὠνόμασαν A. — 10 ποικίλαις V. —
 11 μέλαινας B; χλωράς A, ut alibi quoque scripsit noster, χλωεράς B,
 χλοεράς V. — 11 ὠφελιμώτατος A; ὠφελεῖν ἢ περιαρτύσει τοῦτον τῷ
 δῆγματι B, qui εἰ γάρ τις καὶ ψυχ. τ. π. τ. τρ. καὶ omittit. — 12 ψυχorro-
 γῶν codd.; τύχοι A. — 13 περιαρτήσει A, περι ἀρτήσει V; αὐτῷ V,
 αὐτόν A; καὶ om. A; ἐπιπλάσσει V, ἐπιπλάσσει A. In B περὶ αὐτῷ
 — κάμνοντα deest. — 14 ἀπομαραίνει καὶ σώζει A, ἀπὸ μαράνη καὶ σώσει
 V. — 15 ἔτι δὲ B; καὶ om. A; ἐρωτικόν A; καὶ om. A. — 15. 16 καὶ τῇ θῆλυ
 ἐπιθυμητοῦς B. — 16 περὶ σπόμενος V. — 17 καὶ θέλγει πάντως A. —
 18 ποιεῖν V, vix bene. — 18. 19 εὐρίσκεισθαι V. — 19 χρῆσ. ὁμοίως δὲ καὶ
 πρὸς τριτ. B. — 20 τοιοῦτον AB. — 21 ἐν ἐσομ. V. In B post νοση-

ἐμβαλῶν τις αὐτὸν ἐπ' ὀλίγον εἶτα καὶ ἀνασχόμενος εὐρήσει πάντα ῥαδίως τηχόμενα.

Λίθος ὁ αἱματίτης, ἀπ' αὐτῆς τῆς χροιάς οὕτως ὀνομασμένος· αἱματώδης γάρ ἐστι τὴν μορφὴν. ἀλλὰ καὶ τριβείς καὶ 5 εἰς ὕδωρ ἐμβληθεὶς αἱματώδεις ὕλον κάκεινο τίθησι. τοῦτον εἰς πᾶσαν ὀφθαλμῖαν ὠφελιμώτατον εἶναι λέγουσι κερυσθέντα μετὰ μέλιτος εἶτε γάλακτος· ἀλλὰ καὶ τῇ χειρὶ κρατούμενον ἢ φορούμενον ἐπὶ τοῖς ἐν δικαστηρίοις ἀγῶσι πρὸς νίκην μέγα συμβάλλεσθαι καὶ μετὰ ὕδατος πινόμενον κατὰ τῶν ἰσθόλων πάντων 10 ἀντιφάρμακον προφυλακτικὸν γίνεσθαι καὶ ἡδὸν καὶ χαρίεντα· καὶ πᾶσι φίλον τὸν φοροῦντα τοῦτον ἐργάζεσθαι.

Λίθος ὁ λιπαραῖος, οὕτως καὶ λέγουσιν ἐν Ἀσσυρίᾳ γίνεσθαι κάκειθ' ἐν ποτε παρὰ Μέμνονος εἰς Τροίαν κομισθῆναι καὶ τῷ Πριάμφῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Τρώων ὡς μέγα τι δῶρον προσενε- 15 χθῆναι. τοῦτον δὲ φασι καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Βαβυλῶνι μάγους περὶ πολλοῦ τίθεσθαι· πολλὰ γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὰς ἐπιφθὰς αὐτῶν καὶ γοητείας συμβάλλεσθαι. καθημεροῦν δὲ διὰ τούτου καὶ ὄφεις καὶ δράκοντας· ἀλλὰ καὶ πίνοντας ἐκ τούτου τοῦ λίθου μαντικούς γίνεσθαι καὶ ὀρνεοσκήπους, καὶ ἀπλῶς ὥσπερ ὄργανῳ τῷ τοιούτῳ 20 χρῆσθαι πρὸς πᾶσαν αὐτῶν τῆς τέχνης δύναμιν.

Λίθος νευρίτης. ὀνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ ταῖς παλαιαῖς

μάτων sequuntur quae ab epitomatore de haematitae viribus narrantur ab καὶ μετὰ ὕδατος usque ad ἐργάζεται (sic), tunc vero omissa liparaei et nebritae descriptione quaedam e Damigerone fortasse magnam partem excerpta de lapidibus, ex quorum numero hos notavi: λίθος σμάραγδος, γὰρ δόνυξ (sic), ὀνουχίτης ἕτερος, χρυσόλιθος, ὀπάλλιος, δενδραχάτης, ἰασπαχάτης, σαρδαχάτης, πολύζωνος, πάγχρους, σμυρνίτης, χελιδόνιος, ἰερακίτης, δρακοντίτης, ἀσκαλακίτης, φρυνίτης, δανίτης.

4 αἱματώδη A. — 5 ὕλον ποιεῖ A omisso κάκεινο τίθησι. — 7 ἢ pro εἶτε A. — 7 κρατούμενος ἢ φορούμενος A. — 8 ἐπὶ τοὺς ἐν δι. ἀπώντας A. — 9 μεθ' ὕδατος πινόμενος A. — 11 πᾶσαν codd.; τὸν φοροῦντα τὸν τοιοῦτον λίθον ἐργάζεται A. — 12 ἀσυρία codd. — 14 τῷ ante βασ. om. A. — 15 καὶ ante τοὺς om. A; τοὺς . . . μάγους ex τοῖς μάγους A. — 16 π. πολλῶν V; αὐτοῖς om. V; τὰς ἑαυτῶν ἐπ. A, τὰς ἐπ. ἑαυτοῖς V. — 17 συμβάλλεσθαι A, συμμάχεσθαι V contra usum auctoris. — 18 ἀλλὰ om. A.

βάχαις ταῖς τὰς νεβρίδας φορούσαις καὶ θεραπαίλαις καὶ ἀκολούθοις τοῦ Διονύσου ἐπιτήδειον εἶναι καὶ πρὸς μαντείας αὐταῖς συμβάλλεσθαι. λέγουσι δὲ καὶ παυσίπονον αὐτὸν εἶναι τὰς ὀδύνας παντοίων ὄψεων ἐξιώμενον, τιθέναι δὲ καὶ τῇ γυναικὶ τὸν ἄνδρα 5 φέλτατον καὶ ἐπιθυμητὸν καὶ ἀσπίδων δὲ ἀποτρεπτικὸν γίνεσθαι. τούτου δὲ τὴν χοροῖαν ὁμοίαν εἶναι πρὸς φλωρῶν.

Λίθος ὁ χαλαζίτης. καὶ τούτου δὲ τὴν δύναμιν ἀρίστην εἶναι λέγουσιν ὡς καὶ πυρετῶν ἀποτρεπτικὴν καὶ σκορπιοδήχτοις λατικὴν καὶ μαντικὴν δὲ φανεροῦσαν τὰ μέλλοντα τῷ φοροῦντι.

1 νευρίδας codd. fort. recte. — 1 ἀκολ. x. θεραπ. A. — 2 διονυσίου V. — 3 συμβάλλεσθαι V, συμβάλεσθαι A; αὐτοῖς codd. — 3 πασίπονον εἶναι αὐτόν A. — 4 ἐξιώμενον V; τιθέναι. ποιεῖ δὲ καὶ A; ἄνδρας vel ἄνδραν V. — 8. 9 λατικὴν A. — 9 μαντ. καὶ φαν. τὰ μ. A. Sequitur in V opusculum in fine mutilum, Σωκράτους καὶ Διονυσίου περὶ λίθων, ineditum, ut videtur, nec luce indignum, cum plura e Damigeronis libello transsumpta contineat. Specimen ex eo dedi ad Lith. v. 635. Describuntur in eo: σμάραγδος, δάκνθος, σπάνιος, χαλκηδόνιος, βαβυλώνιος (alias σάρδιος), σαρδῶνυξ, ὄνυχιτης (cuius quinque genera enumerantur), χρυσόλαθος (qui est ὄγκρος, διαυγῆς, διαφανῆς, χρυσίζων, διαφανῆς), ὀπάλλιος, ἀγάτης et ἀνταγάτης. Reliqua in codice mutilo nunc desiderantur. Simile opus sine titulo extare videtur in A, in quo post epitomam nostram sequuntur collectanea de pluribus lapidibus, quorum haec tantum nomina exscripsi: σμάραγδος, βαβυλώνιος (alias σάρδιος, quem praesertim ἐν τῷ παλατίῳ gestant), τοπάζιος, σαρδῶνυξ, ὄνυχιτης, ὄνυχιτης ἕτερος, περιλεύκιος. Smaragdi descriptionem ex hoc codice excerptam infra dabo ad Damigeronem.

f. 114

DAMIGERON DE LAPIDIBUS.

scriptoribus versatissimi, Michaelis Ringii praeclaro acumini et summae erga me benevolentiae me debere grato animo libens profiteor.

De aetate huius Damigeronis opusculi duplex est sententia. Pitra, qui Tertulliano¹⁾ et Arnobio²⁾ in comparationem vocatis sagaciter vidit Amigeronis, ut in Parisino codice inscribitur, libellum Damigeroni mago adscribendum esse, hoc de viribus lapidum opus iam a Plinio lectitatum fuisse inde collegit, quod non solum, quae apud Plinium de magicis gemmarum virtutibus legantur, cum iis, quae a Damigerone dicta sunt, consentiant, verum etiam in physica gemmarum descriptione nonnulla apud Plinium et Damigeronem inveniantur ad verbum paene congruentia. Quare eos Damigeronis locos,³⁾ quos ex Plinio haustos esse, non a Plinio imitando expressos esse nullo modo negari possit, postea demum ab interpolatore Damigeroni additos esse credidit.

Contra Valentinus Rose, qui de hoc opusculo eruditissimam dissertationem edidit in Herma (a. 1875. vol. IX p. 471 — 491) noluit latinitatem ita barbaram scriptori primi post Christum natum saeculi attribuere. Qua de causa, cum vel propter nimis conspicua Graeci textus vestigia (intimi etc.) intacta relicta verisimile non sit Damigeronis opusculum, quale

1) Tertullianus de anima 57. »Auctrix opinionum istarum magia sonat Hostanes et Typhon et Dardanus et Damigeron et Nectabis et Berenice.«

2) Arnobius adv. nat. lib. I 18: »Age nunc veniat, quaeso per igneam zonam magus interiore ab orbe Zoroastres, Hermippo ut assentiamur auctori, Bactrianus; et ille conveniat cuius Ctesias res gestas Historiarum exponit in primo, Armenius, Zostriani nepos et familiaris Pamphilus Cyri, Appollonius, Damigero et Dardanus, Velus, Iulianus et Baebulus, et si quis est qui principatum et nomen fertur in talibus habuisse praestigiis.«

3) Cfr. cap. III »in Philippico auro« ex Plin. 37, 57. cap. XIX »in ventriculis gallinaceorum« ex Plin. 37, 144 et praesertim quae in cap. XXII de Lucania leguntur ex Plin. 37, 182. Alia dabit Rose l. l. p. 472 — 473 et Pitra passim in notis.

nunc habemus, nihil nisi compendium esse labentis iam latinitatis tempore factum ex opusculo primi p. Chr. n. saeculi, latinum Damigeronem eodem fere, quo eiusdem monetae librum, Pseudo-Apuleium, id est quinto saeculo scriptum esse putavit ab homine latino, qui graecum Damigeronis libellum a se traductum ex Plinio passim auxerit et praefixa Evacis ad Tiberium epistula in talem formam redegerit, qualem a Graeco auctore excogitatam esse verisimilitudine omnino careat. Graecus autem Damigeron, qui simillimus erat Zoroastri a Plinio saepius laudato, Rosio iam secundo p. Chr. n. saeculo extitisse videtur, quo tempore et a Tertulliano (l. l.) et ab Apuleio (apol. 90. p. 100, 16 ed. Krüger) qui apol. 45, pag. 56, l de gagate lapide nonnulla laudat etiam a Damigerone nostro commemorata, citetur, quod, nisi eo tempore liber quidam Damigeronis nomen prae se ferens extiterit fieri potuisse aegre, ut credamus, inducamur. Hoc autem graeco Damigerone usi sunt: Pseudo-Orpheus, qui eum versibus elegantissimis satis accurate expressit; Aëtius sexti p. Chr. n. saeculi medicus, qui quod in excerptis de lapidibus cum Damigerone Latino quam maxime consentientibus Demosthenem et Diogenem pro Damigerone auctores laudat, fortasse scribarum tantum errore factum est, ut Rose suspicatur; Mich. Psellus in libro *περὶ λίθων δυνάμεων*, alique auctores graeci minus etiam noti, quos in notis ad Damigeronem recensebo. *Δαμογέρων* autem ille et ipse alioquin ignotus, qui in Geoponicis saepissime citatur, praeter nomen nihil cum nostro commune habet. Inter Latinos auctores et apud Plinium, et apud Solinum et Isidorum nonnulla inveniuntur, quae cum illis, quae a Damigerone narrantur, simillima sint, ex Damigerone graeco hausta esse Rosio videntur; quae tamen cum ad nostrum opusculum emendandum nullius fere momenti sint, neque ex alio similis argumenti libello, non ex ipso Damigerone transscripta esse non possint, malui omittere, ne haec editio nimis cresceret. Quorum interest, ea in Pitrae editione et apud Rosium l. l. p. 480 invenient.

Damigerone latino, qualem nunc habemus, primus, ut videtur, usus est Marbodus Redonensis episcopus (obiit a. 1123) cuius de lapidibus poema, in quo quae de gemmarum virtutibus dicta sunt ex solo fere Damigerone hausta sunt, per totum medium aevum maxima auctoritate fruebatur.

Praeterea in libro nono Speculi Naturalis a Vincentio Bellovacensi (obiit a. 1264) ex plurimis auctoribus congesti multa Dyascoridis cuiusdam prorsus ignoti de lapidibus leguntur, quae quin magnam partem ex Damigerone latino hausta sint, nemo dubitabit, qui quae cum Damigerone ad verbum paene consentientia in notis ex eo attuli paullo diligentius inspexerit. Ex eodem Dyascoride iam ante Vincetium brevissima excerpta Arnoldus Saxo circa annum 1220 in octavo operis »De virtute universali« capite attulit, quae tamen omnia ut brevissima et nihil ad emendandum vel illustrandum Damigeronem exhibentia notis inserere nolui; accuratius in eorum fontes inquisivit Val. Rose l. l. p. 481. Denique Rabano Mauro et Iano Parrhasio quoque Damigeronis opusculum innotuisse Pitra affirmat pag. 324 et p. LIX, ubi tamen non nisi Parrhasii testimonium affertur ex Thes. Crit. I. p. 740, quod opus videre mihi nondum contigit. De Rabano autem nullum omnino argumentum Pitra protulisse videtur.

Incipit liber Damigeronis peritissimi de
lapidibus. Item epistola.

Desideranti tibi scribi mysteria omnium lapidum, quanta generi humano sua sapientia prodesse videantur, denegatum tibi non fuit. Tu itaque custodies summa diligentia mysterium 5 summi altissimi dei. Hoc enim mysterium ceteris Aegyptiis litteratis, nec allophylis non tradideris, aliive cuiquam, ne ad sterilitatem huius scientiae deveniat Aegyptus, et ne eadem per aliquem incendio concremata conflagraretur, et nec immis- 10 sissis talibus in Aegyptum perseveros omnibus efficiat Aegyptiis dominantes. Hic aliis traditus non est, nec alii eum in

1 amigeronis C; Item epistola *om. p.*, qui etiam priorem epistolam, (altera ab Evax Arabiae rex incipit) totam omisit. Quae epistolae cum in nulla Marbodi editione, quae mihi ad manus sunt, reperiantur, in iis recensendis usus sum praeter laudatum codicem Parisinum (meum *c*) quem ubicumque potui secutus sum, codice Musei Nationalis Hungarici 58 membr. saec. XIII (meo *m*). — 3 scribere *c*, scribi a me *m*; mysteria *c*, misteria *m*; omnium de lapidibus quam gen. *c*; — 4 sua *om. m.*; sapienti eam *m*; videant *c*; unde post vid. add. *c*; negandus *m*; — 5 utique *m*; custodi *m*, an custodias scribendum?; — cust. sensum ea diligentius *c*; misterium *m*; — 6 altissimique *m*; misterium *cm*, cor-rexi; — egyptus *c*, egiptiis *m*. — 7 liciteratis *c*; neque *m*; non *om. m*; 7. 8 trad. umquam scilicet nec sterilitatem. egyptus deveniat *c*. — 8 egiptus *m*; — 8. 9 et nec in eadem pro vero aut incendium concr. confl. *c*; incendio concremata *m* ante corr., ordinem verborum immutavit *m*. pr.; conflagratur *m*; et nec] aut *m*, fort. recte. — 9. 10 imm. in egyptum regibus severos *m*. — 10 talibus ego, ut sit de Evacis doctrina dictum, telibus *c*, regibus *m*; in egypto *c*: perseveros ego, perseverans *c*, severos *m*; efficiat onis *m*, omnibus effigya *c*. — 10 11 egyptios *c*, egiptiis *m*; — 11 hoc *c*, hic enim al. *m*; nec aliis *c*; eum *om. m.*

sua potestate habuerunt per tuamque custodiam habeant. Iuro tibi per summum parentem deum, quod meliorem librum Aegyptus huius non habet; cuius iurationis testis est summus deus. Mittam enim tibi bonum solis nomen, per quod bonum genus nascatur. Igitur perpetualiter custodiat a vobis; 5 praestat enim multum in omnibus actionibus per singulas ierarchias, quas Graeci vocant, omnium lapidum.

Evax Arabiae rex Tiberio Imperatori salutem.

Magnifica dona tua accepi per centurionem Lucinium Frontonem, quae dignatus es mittere ad me. Nam et ego tibi invicem nisi quodcumque per terram de omnibus lapidibus remedium.

Incipit de lapidibus et eorum generibus.

Lapides ad septem signa pertinent; subditi etiam et septem lapides, quos ad curam homines in phylacteriis habere 15 deberent; sunt enim sani et potentes. Lapis primus, qui dicitur chrysolithus, leonis. Lapis secundus, qui dicitur astroselinus, cancri. Lapis tertius, qui dicitur haematites, arietis. Lapis quartus, qui dicitur ceraunius, sagittarii. Lapis quintus, qui dicitur demos, tauri. Lapis sextus, qui dicitur ara- 20

1 detineant *m*, non habuerunt *c*; perpetuaque custodia *m*; — 2 iuro autem tibi *m*; p. s. deum patrem *m*; quia *m*; huius *om. m*; — 3 egyptus *c*, egiptus *m*; — 4 enim] ergo *m*; quod] quam *c*; bonum *om. m*. — 5 nascatur ego, nascuntur *c*, noscetur *m*; perpetua ea tclitur custod. *c*; in nobis *m*; — 6 prestat *c*; — 6. 7 per singula ieratica quas *c*, terarchias *m*: — 8 rex Arabiae *m*; tyberio *m*; ceturionem *c*; lucentum *c*; frotonem *c*; front. nomine quem d., *m*, fort. recte; nam *om. m*. — 11 nisi *c*; quodc. carius per terram in orientis partibus de omnibus lapidibus remedium nomen crescit. *m*. — vv. 13 — p. 162, 4 utpote interpolatos minoribus litteris excudendos curavit Pitra. — 14 lapidem *p*, errore; — pertinentes *c*; — 15 qui *c*; homines *c*, hominis *p*; in *om. c*.; phylacteriis *c*. — 16 debent *p*; — 17 chrisolitus *c*; — 17. 18 asroselinus cancris *c*; — 18 tercius *c*; — 18 haematites scripsi, ematintis *c*, aemathites *p*; — 19 Keraunius *cp*, sed cfr. p. 173, 8, 9, 15. — 20 demos] signotus plane nota Pitrae.

bicus, virginis. Lapis septimus, qui dicitur ostracitis, capri-
cornii. Hi quaerendi tibi erunt, ut habeas per omne tempus
vitae tuae in custodiam divinam, et sanus eris et securus
semper.

**Incipiunt indicia validitudinis de lapidibus et eorum virtu- 5
tibus Damigeronis doctissimi.**

I. Lapis Aëtites.

Aëtites vero lapis maximum naturae tutamentum; do-
navit deus hunc primum lapidem hominibus munimentum
gratia salutis. Quemque aquila apportans eum in nidum 10
suum ab extremis partibus orbis terrarum custodiendorum
ovorum suorum causa Aëtites est lapis colore pu-
niceo, visu asperrimo; et habet infra se alterum lapidem, ve-
luti praegnans. Utilis est mulieribus praegnantibus: circum-
ligatus enim brachio sinistro non permittit feminam aborsum 15

1 ostracitis scripsi ex Plin. 37, 155, ostracitis *c p.* — 1. 2 capri-
corni *c.* — 2 his *c;* — 3 in *om. p;* — 5. 6 titulum, in quo amigeronis
habet *C,* in notas relegavit Pitra; — 7 ethiten *c;* — 8 ethiten *C;* lapis
non lapidem quod Pitra ex eo profert, *C.* — 10 queque *c.* — 11 ob horum
suorum *C;* — 11 in *c* nulla lacunae signa; [traducit] (sic) supplevit *p;* —
ethiten *c;* pumiceo *c;* — 13 asperimo *c;* infra *c,* probante Ringio, cum infra
et intra in vulgari lingua idem significaverint; intra *p.* Ad haec et se-
quentia cfr. quae Val. Rose in Herma IX p. 481 · 482 citavit ex Aetio
II 32: Ἐκ τοῦ περὶ λίθων Δημοσθένους [Hoc lemma addidit Rose ex
codd.]. Λίθος αἰτίτης. ὁ ἐν τῷ κινεῖσθαι ἔχον ἀποτελεῶν, ὡς ἐτέρου ἐγ-
κόμων λίθου ὑπάρχων. κατόχιον ἐμβρύων ἐστὶν ὅταν ὀλισθηραὶ ὦσιν αἰ-
μητραι περιπτύμενος βραχίονι ἀριστερῷ. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς ἀποτέξεως
ἄρας ἐκ τοῦ βραχίονος, περιάπτε τῷ μηρῷ, καὶ ἐκτὸς ὀδονῶν τέξεται.
ἔστι δὲ καὶ κλεπτέλεγχον, εἰ ἐπιθεῖται τὸν εἰς τὸν προφερόμενον ἄρτον.
ὁ γὰρ κλέφας οὐκ ἂν δυνήσεται καταπιεῖν τὰ μασσηθέντα. φασὶ δὲ ὅτι καὶ
συνεψούμενος ὁ αἰτίτης τοῖς ἐδέσμασι κλεπτέλεγχον γίνεται. οὐ γὰρ δυνή-
σεται ὁ κλέφας καταπιεῖν τὰ σὺν αὐτῷ ἐψούμενα. λειωθεὶς δὲ καὶ ἀνα-
λαμβανόμενος κηρωτῇ σκεδασθεῖσθαι διὰ κυπρίνου ἐλαίου ἢ γλευκίνου ἢ τινοῦ
ἐτέρου τῶν θερμαίνοντων ὀνήσεται μεγάλως τοὺς ἀρθρικοὺς καὶ παρα-
λυτικοὺς. — 15 braccium *c;* — abortum *p,* aborsum *c,* quod retinui, cum
eodem vocabulo usus sit auctor libri de natura rerum [Thomas Brahan-
tinus] ubi de eodem aetite lapide Marbodum secutus disserit (ap. Vincent.
Bellov. l. l. cap. LXXII): »Efficacissime praegnantibus iuvat: ne aborsum
faciant vel in partu graviter laborent, in levo lacerto portari vult.«

facere. Est autem idem ad velocitatem partus aptissimus. Nam periclitante muliere introductus et tritus et super lumbaginem eius positus, continuo partu liberabitur. Praeterea conservabit gerentem se, sobrium enim efficiet atque omnia superantem; rebus familiaribus augebit, et opinionem bonam ⁵ diffamabit, et gratiosissimus erit. Qui hunc lapidem gerit, erit introitu facillimus omnibus, deo et hominibus. Amplius infantes puellasque conservat. Iste lapis a Castore et Poluce Lymphaticisque et terroribus nefandis efficit, ut nec visum somnientur, nec frequenter cadant. Si quem ¹⁰ suspicaveris esse venenarium in domo tua, mitte hunc lapidem in pulmentario, et invita suspectum ad cenam; tunc si talis fuerit ille, nihil manducabit, et si ausus fuerit devorare, non poterit: tantam potentiam habet iste lapis. Quem si ¹⁵ sustuleris ex pulmentario, incipiet ille maleficus manducare et iocundare. Iras quoque potentium summe delinit gestatus. Hic lapis est genus tutamenti; hoc medicamentoque utitur aquila, ne quae fraus attingat. Hunc enim lapidem a perenni flumine aquila apposuit corporibus sui nidi, ne violentur ab aliqua volucre; nam qui progeniem conservaret, munitorem ²⁰ instituit. Qui hunc lapidem gerit, omnes gentes inviolatus evadit, et adversarios suos male mulctatos exsuperat.

2 pro introductus, quod sensu apto hic caret, aliud vocabulum reponendum esse videtur, quod graecum *ἄρας ἐκ τοῦ βραχίονος* exprimat, v. gr. deductus. — 3 partus C; — 5 oppinionem c; — 6 diffamavit c; — 7 introitum C; — 8 lacunam, cuius nullum in C vestigium, [inventus est] verbis explevit p, collato Marbodo: »Quem gemini Pollux Castorque tulisse feruntur«, vix recte; — 9 limph. c; — 11 mitte c; — 12 coenam p; — 16 iucundare p; — 19 generis tutamentum Ring, collato v. 20 »nam qui progeniem conservaret«, genus tutamenti C, egenis tutamentum coni. Pitra, qui totum locum depravatatum esse iudicat, cum sequentia inde a ne quae usque ad aquila (v. 20) in codicis margine scripta sint. — medicamentoque c (non medicamento quod, ut Pitra affert), que om. p. — 18 perhenni c; — 19 aliqua C: posuit c; nisi ante sui deletum est in c. — 20 nam qui] utque p; — 22 mulctatus (sic) e. Ex ^{ro} quoque hausit Arnoldus Saxo »in lapidario« cap. 30 (ed. Rose):
ropia gemma est viridis. similis est smaragdo, cum sanguineis guttis.
iopia et Cyprus et India [Lege: Libya ex Damig. et Plin.]

II. Lapis Heliotropius.

Heliotropius lapis nascitur in Aethiopia et Cypro et Libya. Est autem colore smaragdino, sanguinis habens venas. Appellatur autem Heliotropius eo quod vertit solem. Missus enim in pelvem argenteam aqua plenam et positam contra solem, vertit eum et facit quasi sanguineum et obscurum. Consecratus enim videbis divinam potentiam. Continuo enim pelvis incipiet aquam confundere, turbidus ut aer cum tonitruis et fulgoribus et pluviis et procellis, adeo ut etiam imperiti potentia lapidum terreantur et conturbentur: ⁵ ¹⁰ tantas vires et divinitates lapis iste habet. Praeterea vaticinatur et praenuntiat futura per fluvios perennes et vocaliter per carmina. Ad salutem conservat quoque vivendi facultatem et corpus incolume, et bonam existimationem praebet gestantibus et omnem veneni ablationem; et universi generis terriculas ¹⁵ amovet. Nam qui hunc lapidem gerit, numquam decipitur, tanta est huius lapidis gratia a deo concessa hominibus. Hic lapis Heliotropius vertit solem inviolato numine. Igitur ut iste lapis imbres evocat et caetera . . .

hic lapis in aquam positus eandem que in vase est aquam cum radiis solis opponitur, ebullire facit et resolvit in nebulam, que post paululum imbrem inducit. hic reddit hominem bone fame, et vaticinari quedam et incolumem et longe vite. contra fluxum sanguinis valet et venena si un-gatur [lege iungatur ex Marb. et Vinc. Bellov.] cum herba eiusdem nominis, in fallendo visum hominis homo se videri prohibet.◀

1 eliotropio (sic) *c*; — 2 eliotropio *c*; — 3 libia *c*; — 4 Heliotropius scripsi, eliotropium *c*, Heliotropium *p*; — 5 posita *c*; — 7 »consecrato forte. Sed frequens in hac scriptiuncula nominativus absolutus.◀ Pitra. — enim] an autem?; — 8 esse *p*, et *c*, ut ego ex Marb.: »Denique post modicum vas ebullire videbis, . . . ut fit cum nimbos distillat turbidus aër ◀ — 10 imperita potentiam (sic) *c*, »forte: qui imperant aut aliud simile◀ Pitra. — 11 vaticinantur *c*; — 12 praenuntiant *c*, praenuntiat *p*, correxi; — 13 quoque] cuicumque *p*; — 14 incolumem *c*; incolumem coni. Ring; — 15 ablacionem *c*; — 16 ammovet *c*; — 18 eliotropius *c*; inviolato numine ego scripsi dubitanter, inviolata (ex involvata) nomina *c*, involuta nubila *p*. — 19 ut] et *p*. Retinui ut et in fine lacunae signa posui. Reliquam huius capituli partem trans-

III. Lapis Adamas.

Adamas autem lapis durissimus ferro; et optimus nascitur in India, secundus post hunc in Arabia, ceteri in Cypro. Praeterea in Philippico auro inveniuntur similes, omnes tamen et colore et magnitudine propemodum pares. Apti sunt vero 5 ad omnem magicam actionem, et vires easdem habent. Sed a quibusdam lapis iste dicitur Anactites, quod cogat et perficiat omnia, in quibus eum desiderabis. Hunc lapidem adeptus include in cote argentea, et consecratum porta, et invictum te praestabit et indomitum adversus inimicos et hostes 10 et maleficos et ab omnibus superbis hominibus, quia efficietis universis formidolosus. Repellit autem omnem metum et visiones incertorum somniorum et simulacra umbrarum et venena et lites. Conficies itaque armillam ex auro, argento et ferro et aeramento; tortilem fac, et gere circa sinistrum 15 brachium, quia in hunc enim lapidem magnum est a deo auxilium.

scribere noluisse, et hoc per et caetera significavisse libarium, putaverunt Rose l. l. p. 472, et Pitra, cuius haec est nota: »Cautè suppressa videntur, quae Plinius et Isidorus una et acerrima censura prosciunt: Magorum impudentia vel manifestissimum in hac quoque exemplum est, quoniam admixta herba Heliotropio, quibusdam additis praecantationibus, gerentem conspici negent. Vid. l. l. [N. H. XXXVII, 60, 165.] Arnoldi Lapidarius apud Vincent. Bellov. lacunam forte implevit. Porro si iungatur cum herba eiusdem nominis, valet in fallendo visum hominis, dum hoc modo se videri prohibet homo. lib. IX c. 67.α Sed Arnoldus sua ex Marbodo sumpsit.

1 adamans *c*; — 2 adamans *c*; — 3 caeteri *p*; — 5 propemodum modum *c*; — 7 anathitis *c*, ananchitis *p* ex Plinio XXXVII, 15, 61, sed ibi anactiten habent optimi codd., et idem editum est ab Iahnio. Ego anactites scripsi ex Orpheo, cui *ἀνακτίτης* audit hic lapis; anactitis autem facile in anathites depravari potuit, ut auctor in author, similia. — 8 ademptus *c*; — 9 portas *c*; — 11 quia] \hat{q} *c*; efficietis *c*; — 14 armilla *c*; — 15 tortile *c*; — 16 quia om. *p*.

IV. Lapis Memnonius.

Memnonius vero lapis maximum actum et valentissimum habet; venena parata et morbos et languores et tumores et inimicitias, haec omnia expellit. Fidelem, verum, et firmum et eloquentem et modestum et grata facie circa omnes efficit gerentem, insuper invictum in omni re et in omni certamine. Et ne mireris, quod tantas res eum tibi scribo habere: laudant eum multi reges: experti sunt eum adversus hostes et ad validas pugnas. Viri enim fortes et gladiatores in arena, 5 et athletae habentes victoriam gratam sunt secuti. Sed vero 10 multi apud iudices usi sunt capitales causas habentes: tantam efficaciam iste lapis habet in magnum munimen vincendi semper. Hunc autem lapidem usus omnia superabis, quae dico et omnes iras effugies et naufragio facto enatabis et contempnes Neptunum maris. Verum etiam multi homines 15 victoriae causa gerentes eum, obtinuerunt. Valentiores Syri.

V. Lapis Diadochos.

Diadochos lapis similis est beryllo: utilissimus est divinationibus per aquam et adductionibus umbrarum, tamquam non alius lapis. Praeterea et effigies daemonum diligenter 20 ostendit; ad mortuum ne adhibeas eum, resistit enim defunctis. Nam desursum est et sanctus iste lapis, et sanctificatus perpetua consecratione.

1 memnonio *C*; — 2 memnonio *C*. — 5 grata] ingressa *C*; — 7. 8 laudans *c*; — 9 pugnas *c*; — 10 eum ante athl. add. *p*; inde a victoriam usque ad habentes in marg. habet *c*; sequuti *p*, secuti *c*, an assecuti scripsit? — 11 eo ante iudices add. *p*; — 12 in magnum remunus (sic) *C*, ut magnum [sit] munimen *p*; — 14 effugat *c*; contempnis *c*; mañs *C*, in aquis *p*. — 16 Syri scripsi, syros *c*, [sunt apud] Syros *p*. — 17 et 18 dyadochon *c*, diadochon *p*, diadochos ego ex Plinio 37, 157 et Marbodo. — 18 berillo *c*; — 20 daemonum ego ex Marb.: »Daemonis effigies varias ostendere fertur«, hominum *c p*. — 21 id (sic) mortuum. n^o adhibeas eum *c*, corr. *p* ex Marb.: »Sed si defuncto quis forsan applicet illum, Protinus asseritur solitas amittere vires.« — 22 desursum *p*, delusum *c*, quod de deorsum significare

VI. Lapis Smaragdus.

Smaragdus lapis pulcherrimus et validissimus ad omnem aquariam divinationem. Persuasionem habet in omni negotio, portatusque adauget substantiam et corpus et sermonem caste aptus. Maxime autem subvenit et liberat a tempestatibus. 5 Nam quicumque perfecit et consecraverit eum, omnimodo impetrabit libertatem. Oportet autem eum perficere sic: adeptus lapidem iube sculpere scarabeum, deinde sub ventre eius stantem Isidem. postea pertundatur in longitudinem. Tunc autem auream fibulam immittens in dicto porta, consecra- 10 tum et fac locum quemdam bonum praeparari, et ornare te et

posse putat Ring hoc sensu: ex imis terrae penetralibus. Ipse tamen deosus vel deosum coniecit quod divini aliquid significaret. (cfr. pluralem hispanicum dioses in Diezii lexico p. 153).

1 et 2 Smaragdus ego ex Plinio et Marb., Smaragdo *c p.* — 2 pulcherrimus *c*; delevi et ante ad, cfr. p. 167. 18. 19. — 5 aptus] aptatus vel gestus sine causa coni. Pitra. — 7 imperabit *C*; — 8 adeptum *C*; sculpire *C*; — 9 incidem *C*. Caeterum haec sic leguntur in cod. 8454: »Evax. Adeptus lapidem oportet sic perfici. Fac in eum scarabeum sculpi, et sub ea posita constantem [et sub eo Iridem stantem coni. Pitra] deinde pertundatur in longitudinem, sicque in aurea fibula discoopertus, sit consecratus; — auream om *c p.*, addidi ex cod. 8454 et ex Damigerone Graeco. Ex Damigerone graeco transcripta esse videntur, quae in codice Ambrosiano A. 95 post prosaicam Lithicorum epitomam de smaragdo leguntur: λίθος σμάραγδος ὁ κάλλιστος καὶ πολύτιμος δύναμιν ἔχει πρὸς πᾶσαν χάριν καὶ ἐπιτυχίαν ἐν πάσῃ πράξει· τοὺς δὲ ἀγνώως βιούντας ἀξεί βίῳ τε καὶ λόγῳ καὶ πράγματι· ποιεῖ δὲ πρὸς ὑδρομαντείας καὶ δούλοις πρὸς ἐλευθερίαν συμβάλλεται· ὡς (sic) γὰρ αὐτὸν κατασκευασία (sic) καὶ πελήσει (sic) πάντων ἐπιτεύξεται· δεῖ δὲ αὐτὸν κατασκευάσαι οὕτως· κτησάμενος τὸν λίθον ἐλέυε ἀδάμαντι γλυφῆναι κίνθαρρον· εἶτα εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἐστῶσαν ἴσιν· ἔπειτα τρύπησον εἰς μήκος· καὶ ἐμβάλλων χρυσὴν βελώνην φόρει περὶ τὸν δάκτυλον· οὗτος ὁ λίθος γεννᾷται ἐν Ἰνδία ὅπου ὁ φυσῶν ποταμὸς ἐκ τοῦ παραδείσου ἐξέρχεται· οὗτος ὄρασιν ἔχει ὁμοίαν τῇ χλόῃ τῆς γῆς· καὶ ὁ μὲν πρασώδης οὕτως καλεῖται ῥωνίας· ὁ δὲ παρὰ τοῦτον ὑποχλωρίζων λέγεται σμάραγδος ὑακτορίζων. — 10 fibulam missam *c*, fibula inmissa Ring, in fibulam missum *p*, ulam inmittens ego ex Damigerone graeco; — in dicto Ring ex Damigone graeco, dico *c*, dicato *p*; consecrato, *C*, corr. Pitra in notis. — u *c p*; orna (= ordina) ritum Ring

cetera quae tua sunt, et videbis gloriam lapidis, quam ei deus concessit.

VH. Lapius Corallius.

Corallius lapis maximas habet vires et magicam tractationem et in maiora negotia moventes. Est enim tenax, et 5 omnia repellit somniorum ludibria suo remedio. Maximum autem tutamentum adversus iras dominorum insculptum nomen noctilucae, hoc est Hecates signum aut Gurgonis personam; portans autem eum numquam capietur a nullo medicamento, nec a fulminea umbra immissa; et in bello quoque et pugna 10 maximum adiutorium est. Invictum et efficacem et impenetrabilem sine timore et sine tristitia et securum facit gestantem eum et facile impetrandem et introitum facile habentem. Praeterea consecratus et contritus et seminatus cum frumento aut hordeo aut aliquo fructu, amovet de terra grandinem et 15 omnem perniciosam tempestatem; insuper in vineis aut olivetis dispersus repellit omnem exitiosum impetum ventorum.

1 quamque ei *p*. — 3 De corallio cfr. quae Pseudo-Dioscorides ex Damigerone latino habet ap. Vinc. Bellov. l. l. cap. LVI: »Diascorides. Lapis corallius maximas habet virtutes. Est enim tenax et omnia somniorum ludibria repellit atque ab omni maleficio atque umbris demonum et inanibus studiis custodit sed et fulminibus etiam in navi ventis et tempestatibus resistit, quae licenter immutata esse graecus textus arguit, cuius magnam de corallio partem supra in Lithicorum epitoma ex codice Vaticano edidi; — corallios *C*; — 4 corallio *c*; ante magicam fort. addendum in. — 6 repellit ego ex Diasc. et Damig. graeco, expellit *cp*; sompniorum *c*; — 7 dominorum pro daemoniorum vel deorum scriptum esse putat Pitra, male, cfr. πρὸς ὄργην δασκότης in Damig. graeco; insculptum Ring, sculptum *cp*, nomen *p*, *n* (sic) *C*; — 8 etate *C*, Hecates *p*, recte, ut apparet ex Damig. graeco. — 9 autem eum om. *p*, qui comma post portans, non post personam posuit. Ego graecum textum secutus Insculptum nomen etc. cum superioribus coniunxi, cum *p* novam ab his verbis incepisset sententiam. — umbra] vibra coni Ring a verbo vibrare ductum ut pugna a pugnare, collatis: Mémoires de la soc. de linguist. de Paris IV fasc. 1., Rönsch: Itala u. Vulg. p. 84, Paucker: de latinitate Scriptorum Hist. Aug. p. 71sq. — 11 efficac *C*; — 12 sine tristitia et om. *p*. — 13 et facilem imp. *c*; — 15 ordeo *c*; — 15 ammovet *c*; — 16 perniciosam *c*; — 17 dispersum *c*; — 18 exitiosum impetus *c*.

In domo autem positus conservat ab omni maleficio et umbris daemoniorum et vanis somniis et fulminum ictibus. In nave hoc si habueris, multum efficacior eris: resistit autem ventis et tempestatibus et turbidinis. Tantam sortitus est potestatem iste lapis remedii contra adversas partes. Consecratur vero a deo et sanctis locis hoc tutamentum, ut sit maximum die ac nocte, hora diurna vel nocturna; bonumque praesidium corallius lapis habet.

VIII. Lapis Exebenus.

Exebenus lapis albus est et speciosus, cum quo solent aurifices aurum limpidare. Curat autem stomachum maxime in potu aspersum cum aqua. Praeterea insanos aut lassos in potu persanat. Et ad amantes similiter in potu dabis; insuper ad Veneris voluptatem congruit mirifice: bibitus non patitur eos fatigari. Solvit etiam vesicae dolorem, aptissime enim subvenit. Nam gestatus partum sine aegritudine conservat, et velocitatem parientis facit circumligatus dextro femori. Consecratus perpetua consecratione.

IX. Lapis Haematites.

Haematites lapis est optimum donum naturae; datum est omnibus a deo. Ad omnem corporis integritatem utilis est; etiam tutamentum bonum salutis est; est enim perennis

2 sompniis c; — 5. 6 consecratur ego, consecratus cp; — 6 locia. Hoc c; — 8 corallio c. — 9 De exebeno cfr. Vincent. Bellov. l. l. cap. LXVI; »Dyascorides. Genus lapis est albus ac preciosus: quo solent artifices aurum limpidare. hic potatus in passo et aqua stomachicos curat. Amettes similiter potus eius sanat. vesicas etiam dolentes solvit, potatusque sine egritudine servat et femore circumvolutatus velociter parturientes facit. — 9 et 10 exebeno C; — 12 in potum asparsum c; in potu aspersus p; — 12 lassos Ring ex p. 172, 1 »insanos et languidos, passos cp; — 12. 13 in potum c; — 13 in potum c; — 14 bibitus n. p. e. fat. om. p; fatigari ego, fatigare c; — 15 Solvit ego cum Diasc., in. Solvit e, Insolvit p; an Dissolvit? — 15 abtissime c, — 17 parturientis p; — 19 et 20 emathiten C, Aemathites Pitra, qui melius Haemathites tribi dicit, Haematites ego; — 22 perhennis c.

lapis iste, et oculis maxime aptus est. In oculorum eventationibus contritus cum Attico melle non fumigato inunctus sanat; et omnem oculorum dolorem infusus cum lacte mulieris curat; praeterea ulcera oculorum et morsum anguium. Potatus cum aqua omnis serpentis vulnus eximie sanat, et fluxum sanguinis sine intermissione fluentis; circumligatus autem umbilicum vel unguendo aut per potionem dabis lapidem curationis gratia. Amplius per stillicidia meiantibus urinam persolvit et sanat.

X. Lapis Chelidonium.

10

Chelidonium lapis invenitur in ventriculis hirundinum. Genera eorum sunt duo, nigrum et rufum. Cape hirundines (sed meliores sunt qui ex nidis sumuntur) et fissis eorum ventriculis aufer lapides; utiles sunt tibi: rufus quidem sa-

1 in om. *p*; eventationibus] »Nimirum graecum ἐξαιρώσεις vitiose legisse ἐξαιρώσεις videtur. Haec nota Dübneri. « Pitra. — 4 id est serpentium post anguium delevit Pitra, utpote ex glossemate natum; — 5 positus *C*; — 6 circumligatum *p*, circumligatus *c*, an circumligabis? — 7 vel umbilicum unguendo *p*, male, nam de serpentium moribus haec dicta esse patet ex Marb.: »Serpentis morsus vel quod fit ab aspide vulnus, Egregie curat resolutus aquis et inunctus«, quare colon pro puncto post fluentis posui; sed praeterea fort. umbilico scribendum. — 8 scillicidiam *c*; meiantibus *c*, quod ex inscriptionibus et ex Marcello Empirico probavit Ring; meientibus *p*; — 10 de Chelidonio cfr. Vincent Bellov. l. l. cap. LIII: »Dyascorides. Celidonium lapis est: qui in uteris yrundinum invenitur. Cuius genera duo sunt, niger et rufus: hic sublatis pullis yrundinum ex nido, fissisque ventribus eorum, in ipsis invenitur. Et rufus quidem sanat lunaticos et languidos et insanos panno immissus et in sinistro egroti brachio circumligatus. preterea portantes se facundos gratos et amabiles facit. Nigrum quoque qui habuerit omnibus placebit. Sed cui dolent oculi eo trito cum aqua inungitur et sanatur. Idem in panno lineo croco tincto missus quotidianas tercianas et quartanas compescit. Adversus omnes humores aptus est excellenter.« — 10 et 11 chelidonio *C*; — 11 irundinum *c*; — 12 hirundines ego, yrundines *c*, hirundinem *p*; — 14 auferis *C*, quod retinendum vel in auferes mutandum esse censet Ring, ablegans ad: L. Ziegler, Die lateinischen Bibelübersetzungen vor Hieronymus (Monaci 1878) p. 116 nota 4. Est autem auferes optativus.

nat lunaticos et insanos et languidos. Facies autem sic: accepto panno lineo, puro, alliga eum ibi, et circumda in sinistro brachio male habenti et in die tertio curabitur. Praeterea gratissimos facit portantes illum et facundos, etiam amabiles et idoneos. Niger autem gestatus similiter negotiis 5 omnibus fines optime imponit, nec non ad omnes minas et iras regum et dominorum portatus obsistit. Nam qui habet eum secum omnibus hominibus placebit et omnes ad arbitrium suum perducit; fidem enim eis accommodat. Sed si cui dolent oculi, tere eum cum aqua et inunge et salvabitur. 10 Et cum tollis de nido, observa, ut nec pater eorum aut mater prope sit, meliores enim habebis effectus eorum. Niger autem lapis missus in panno lineo, croco tincto, tertianam et cotidianam febrem compescit et adversus omnem humorem excellenter est aptus. 15

XI. Lapis Chelonites.

Chelonites autem lapis est ad praenoscenda futura: habens enim eum sub lingua, quaecumque volueris, discis. Cum autem acceperis eum, antea os dilue. Valet praenuntio eo

3 brachio c; — 6 imponitur c; — 8 et ad omne arb. (sed ad omne in marg.) c; — 10 inunge ego, iniunge cp; cum ego, quum cp; — 11 nidu c. — Caeterum cfr. cod. 8454: »Evax. Cum tolluntur lapides, cavendum ne patres assint. habent meliores sic effectus.« — 14 in hoc versu excidisse videtur vox quartanam, cfr. Diascoridem; — quotidianam p; — 14 tumorem cp, humorem dedi ex Diasc. et Marb.: »Iste lapis positus febres extinguere fertur, Et simul humores compescere quoque furores«; — 16 et 17 cheloniten C; — 18 discis ego, dicis cp; quum p; — 19 antea [melle?] os dilue p, ex Plinio: »Melle enim coluto ore«. Sed contra facit Marb.: »Quem si sub lingua loto quis gesserit ore; praenuntio c, in quo fort. aliud quid latet, »caeteris diebus a prima in sextam horam« valere hunc lapidem affirmant magi apud Plinium XXXVII § 155; — utrum vim praenoscendi futura, an tempus ante novam lunam (quasi 'praenoventium') significet praenuntio, dubitat Ring, qui pro eo quod sequitur: ex Eo (vel ex Eoo) usque aut Eousque (ubi Eous genetivus esset, que autem et enim significaret) scribendum esse coniecit; postea autem priori sententia mutata praenuntio pro *πρωστικῶ* dictum esse censuit.

usque ad horam sextam. In prima vero luna valet per totum diem, verum quinta decima similiter; decrescente autem luna ante solis ortum valet. Exciditur autem lapis iste de oculis testudinis indicæ. Si vis scire hunc verum esse, mitte supra turibulum tres candentes carbones et incenso sacrificabis et superponis lapidem istum confundens nihil omnino laeditur.

XII. Lapis Ceraunius.

Ceraunius est lapis, quem Aegyptii smaragdum vocant; invenitur autem in illis locis, ubi fulminis iactus fit; narratur tamen ex contritione nubium inter se fieri et pro hac causa hoc nomen meruit. Hunc si quis cum castitate portat, numquam a fulmine ferietur, nec domus, nec villa in qua fuerit. Praeterea si habuerit eum aliquis navigans, non periclitabitur per fulmen aut turbinem. Ampliusque ad omnem victoriam et certamen qui portat eum exsuperabit in omnem rem. Sed et oracula dat obsecranti, in somnis bona somnia; tanta est virtus huius ceraunii lapidis.

XIII. Lapis Iaspis.

Iaspis autem lapis multis locis nascitur et multorum colorum est. Omnium autem optimus et validissimus in colore est lucidissimus. Perfectus est tantum consecratus et caste portatus iste lapis. Imbrium enim est perfectior et invocatus imbres facit.

1 per totum diem — ortum valet *c* in marg. habet. — 3 exciditur ego, inciditur *cp*, sed cfr. Plin. l. l. »Chelonia est oculus indicæ testudinis; indicis *C*, Indices Ring; — 4 hunc ego, hoc *cp*; turibulum ego, turribulum *c*, thuribulum *p*; — 5 incenso ego, incensum *cp*; confundens corruptum videtur, an contundens? vel et continenter? confobens (pro confovens) mediali sensu dictum coni. Ring. — 6 nichil *c*; — 9 est] iste *cp*; an autem delendum est? Smaragdum ego, smaragdo *cp*; — 10 autem fort. delendum; — 12 castate *c*; — 14 praeter *C*; — 16 et] aut *p*; — 16 exuperabit *c*; — 17 obsecrantis *c*; sompnis *c*; — 18 cerannii *c*; — 19 Iaspis ego, Yaspidis *C*, Iaspidis *p*; — 20 Yaspis *c*; — 21 colon post validissimus delevi cum Marb.: »Optimus in viridi translucetique colore; — 22 tamen *c*; — 23 per-

XIV. Lapis Sapphirus.

Sapphirus vero lapis honorificatus est vehementer a deo. Dicitur autem apud quosdam Ormiseum. Hunc lapidem solent reges gestare circa cervices; maximum enim tutamen est. Habet autem vires has: inviolatum ab omni livore conservat hominem et amabilem deo efficit, et corpora praebet integra et boni coloris, et sudorem multum fluentem circumligatus compescit, et ardorem omnem interioris partis amovet ab eo qui eum portat. Praeterea ad vetera ulcera contritus cum lacte et superpositus magnam medelam dat, et epiphoras oculorum sanat et motus frontis. Et si quis in visceribus torsiones habuerit, cum lacte potatus sanat. Et si

fectus *C*, profectu (dativ.) con*i*. Ring, »coniciebat aliquis plector. Sed praeplacet perfector, Tullio non ignota vox Pitra, qui ad finem huius articuli annotat: »Brevior caeteris articulus, sed augendus e consimili art. XXIII, ubi vide Plinii et Isidori censuram.«

1 et 2 Saphiro *C*; — 3 Ormiseum Plinii Hormiscion esse parum probabiliter putat Pitra, (cfr. Plin. XXXVII, 60, 168: »Hormiscion inter gratissimas adspicitur ex igneo colore radians auro portante secum in extremitatibus candidam lucem), Aëtii (II 47) ἀρμούθεν (ἀρμούθεν, ἀρμουθέου, — θεός, — θεως) esse putat Rose l. l. p. 490, qui sapphirum a nostro cum armenio (alias armuthen) confusum esse sine causa affirmat. Mihi non ex ormiseum sed ex orinicus a Dioscoride servatum proficiscendum esse et in ormiseum vel orinicus vocabulum quoddam ab ὄρσι incipiens quaerendum videtur. Caeterum cfr. Vincent. Bellov. l. l. cap. XCIV: »Dyascorides. Sapphirus lapis est qui et orinicus dicitur corpora praebet integra bonique coloris. Torsiones ventris cum lacte potatus curat. et omnia ulcera cum lacte sanat.« — 5 inviolatum *c*; — 7 coloris ego cum Diasc., calor*s c p*; — 8 interis *c*; — 8. 9 ammovet *c*; — 9 eum om. *p*. — 11 epiphoras ego, epyforas (sic) *c*, ἐπιφοράς *p*; — 11 quis om. *c*; — 11 in visceribus ego, in viscera *c p*, quod dubitanter defendit Ring, intra viscera tacite Rose l. l. p. 487, ubi hunc Aëtii locum, ex Damigerone graeco ut putat sumptum laudat (Aet. II 38): Λίθος σάφειρος μετὰ γάλακτος ποθείς λείος ἴσται τὰς ἐντὸς ἐλκώσεις πάσας, καὶ ἰδρῶτας παύει. τὰς μὲν οὖν ἐκτὸς ἐλκώσεις ἴσται μετὰ γάλακτος ἐπιχρισθεὶς, τὰς δὲ ἐν τῇ γλώσῃ διακοπὰς λείος ξηρὸς ἐπιπαττόμενος ἴσται. καθόλου γὰρ ξηραντικωτάτης δυνάμεώς ἐστι. — 12 tortiones *c*; potatus ego cum Diasc., positus *c p*, potus tacite Rose l. l. —

quis vulnus in intestinis habuerit, trito lapide cum lacte circumunguis intestinum, et sanabitur. Si quis autem lingua vexatus fuerit, similiter ex contrito lapide linis linguam et curabitur. Omnia quoque vulnera sive recentia, sive inveterata curat eodem modo contritus et superunctus cum lacte. ⁵ Resistit autem ad omnem invidiam vehementer et corpus conservat. Sed etiam sanctos deos propitios facit praeclara cum impetratione et honore. Facit autem et ad divinationem per aquam intelligere sancta responsa. Divinantibus quoque valde optimus est; nam qui habet eum perfectum in ¹⁰ formam scarabei, omnia vera divinabit, et fidelia habebuntur. Et placabilis erit deo et hominibus, qui hunc gestat cum castitate. •

XV. Lapis Epistites.

Epistites autem lapis est rubicundus et dilucidus. Nascitur ¹⁵ vero in Corintho apud templum dei. Habet autem virtutes istas maximas: iste lapis missus in aquam ferventem continuo tepidiorem reddit; si autem permiseris eum in aqua fieri omnem ardorem tollet et frigidam aquam facit. Istum ²⁰ vero lapidem habentes malefici remonent a fructibus grandines et nebulas et turbines nocivos, sed et locustas. Et deos propitios facit per suam potentiam. Praeterea cum retinet eum

fl. 2 circumungis *p*; — 7 dei propitius estō facit praeclaros cum impetratione *C*; — 8 divinationem ego, divinitatem *cp*; — 10 quoque] an enim? — 11 scarabei ego, scarabii *c*, scarabaei *p*; divinabitur *c*; — 14 De epistite, qui ab aliis rectius Hephaestites dicitur, vide Vincent. Bellov. l. l. cap. LXX: »Dyascorides. epistitin lapis rubicundus ac dilucidus est et nascitur in corintho. hic in aquam ferventem missus continuo tepidiorem eam reddit. et si aliquantulum steterit ibi omnem ardorem tollens frigidam eam facit. Hunc cum aliquis in manu dextra contra solem tenuerit radios emittit et ignem vomit. ita ut videntes mirentur. Qui vero circa brachium sinistrum eum portaverit, omnes turbas contempnit.« — 14 Epistem (sic) *C*; — 15 Epistes ^{it} *c*; dilucidus ego ex *Diasc.*, delucidus *cp*; — 18 tepidorem *c*; in aquam *C*; [lique]feri *p*, male, cfr. *Diasc.* — 20 fluctibus *C*; — 21. 22 deus propitius *C*; — 22 quum *p*.

aliquis in manu dextra contra solem, radios emittet, et ignem evomet sua voluntate, ut videntes mirarentur. Aptus est autem ad potentiores et seditiosos, nam qui portat eum tutamentum circa sinistrum brachium, omnes asperitates et omnes turbas contemnit.

5

XVI. Lapis Orites.

Orites vero lapis est specie non nigerrimus, rotundus, quem alii sideriten vocant. Aptus est autem curando morsus bestiarum. Contritus enim et superillinitus cum roseo unguento super vulnera bestiarum, validissime curat, sed et 10 nervos coniungit alligatus. Si quis homo eum secum habuerit, omnem bestiarum impetum expellit. Hunc portantes magi per solitudinem iter faciunt et non vexantur a feris. — Est vero et alter lapis Orites, viridis et subcandidus, maculas 15 habens; scies autem, si verus sit iste lapis: pone super turibulum carbones igneos ardentis quam plurimos et superpone multa genera lapidum diversissimorum et istum inter eos, et dimitte, ut comburatur una hora. Deinde si hunc integrum et illaesum videris, habebis eum in tutamentum, et omnia pervincit omneque periculum et omnem timorem effugatur. 20 — Est etiam tertium genus quasi ferrea lamina ex uno latere lenis, ex altero velut acutus. Habet virtutes maximas, nam regis in coitu concubinis, ut non deformes aut nanos filios

2. 3 autem in c deesse falso dicit Pitra; — 3 seditiosus C; — 4 sinistro brachio c; — 5 contemnit c; — 6 et 7 Orites ego ex Plinio et Marb., Ortiten C, Ortites p; — 7 nigerimus c; — 8 syderiten c; autem curando ego, autem curandi c, autem ad curandos p; — 11—13 Graecus Damigeronis textus servatus esse videtur in Lithicorum epitoma a *ροῦρον προς αποτροπήν* usque ad *κατετόλμων* p. 146. — 12 impetus c; — 14 orites ego, ortiten c, ortites p; — 15. 16 turibulum ego, turribulum c, thuribulum p; — 17 genera ego, gñā c, grana p; — 18 dimicte c; — 21 est enim t. C; ferream laminam C; — 22 velud c; — 21—p. 177, 1 nulla lacunae signa in c; nam circumligatus regis concubinis facit ut nec conc. nec par. p mediis omissis. Caeterum v. 23 in coitu ego, in coitum c; — 23 deformes et filios ego, defors et filii c; nanos Ring, minus c.

procreant, circumligant regis concubinis hunc lapidem, ut nec concipiant nec pariant; tantum remedium sterilitatis natura genuit hunc lapidem. Cave autem, ne gravidæ eum circumligent, cogit enim eam praeposterum eiicere infantem. 5

XVII. Lapis Achates.

Achates vero lapis potentias habet optimas, sed qui similem habet colorem pelli leonis, valet ad scorpionis morsus; alligatus enim vel illinitus cum aqua statim tollit dolorem; tritus et vulneribus aspersus vel in potione cum vino 10 datus, viperarum sanat morsus. Portatus autem in tutamentum erit, et facundum et potentem et gratum et suadentem facit eum qui portat, sed et robustum; et colorem bonum facit et ad deum et ad homines amabilem.

4 praeposterum Ring, per rostrum c, quod om. p; — 6 et 7 Achaten c. — Ex Damigerone graeco sumpta sunt quae in libello *Σωκράτους και Διονυσίου περί λίθων* adhuc inedito leguntur fol. 216, b codicis Vaticani graeci nr. 578: *Λίθος ἀχάτης· οἱ ἀχάται μεγίστας δυνάμεις ἔχουσιν· εἰσι δὲ ἔρμου. — ὁ δὲ ὑμόχρους λέοντος δορᾷ ἰσχύει. πρὸς τοὺς σκορπιόδηκτους προσθεθεῖς (lege προσθεθεῖς). ἢ λειωθεῖς και παραχρισθεῖς μεθύδατος. αὐτίκα γὰρ ἄκονον ποιεῖ τὸν πληγέντα. εὐθετος δὲ και ἐν τοῖς ἐχιοδήκτοις τριβεῖς και ἐπτασθεῖς τῷ δῆγματι ἢ και μετὰ οἴνου ποτισθεῖς. φορούμενος δὲ ἐν τῇ δακτυλίῳ ποιεῖ τὸν φοροῦντα εὐπροσῆγορον και εὐόμιλον και εὐπειθεῖ. και δυνατὸν και ἐν πᾶσιν περὶ χαρῆ. εὐρωστον τε και εὐχρουν. τελεῖται δὲ οὕτως. λαβὼν βελόνην χαλκὸν γράφει ἐν αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦτο· τᾶχῶ· και ὑπόθεσις εἰς τὸν δακτύλιον τὸν λίθον· και ἐντυπώσας φόρει. οὗτος δὲ ὀλοκίτρινος.* Idem est lapis agapis de quo vide Vincentium Bellovacensem l. l. cap. XLII, ubi ex Damigerone latino haec: »Dyascorides. Agapis potentias habet maximas: qui colorem pelli leonis habet similem. ad morsum scorpionis valet etc. . . . dolorem tollit. tritus et vuln. asp. v. in pot. cum v. d. vip. san. mors.: portatus quoque facundum et amabilem gratum ac potentem facit, ubi quae cum Damigerone graeco consentiunt vel contra C libri auctoritatem in textum induxi. — 7 qui] quum p; — 8 colore pelle c; — 8. 9 morsum p; — 9. 10 post dolorem pergit cp: et viperarum morsus curat tritus verum supra vulnera sparsus et datus in potione cum vino sanat, ubi curat — sparsus in marg. scripta sunt in c.

XVIII. Lapis Odontolycius.

Odontolycii id est lupi dentes, prosperi sunt et utiles militibus et venatoribus et rapere aliquid volentibus et per aquam divinantibus aut per sensum divinalem, positus subtus fundo scyphi. Pro firmamento infantibus tutamen firmum 5 praebet. Apti sunt autem maxime furibus, qui aliena furari capiunt.

XIX. Lapis Alectorius.

Alectorius vero lapis invenitur in ventriculis gallinaciorum, modo fabae, crystallina specie aut aquae limpidae. 10 Hunc lapidem qui portat, invictus erit ab omni homine, tamen a multis temptatus et probatus est. Nam gladiator aut pugnator habens eum in ore suo insuperatus permanebit et sine siti, et athletam et aurigam omnimodo vincit. Milo enim Crotoniensis hunc lapidem portans numquam est victus. 15 Praeterea multi alii per praelia eum habentes fortiter belligerabant et invicti permanebant. Et reges expulsi sunt a regno suo et receperunt dominationem, non solum suam, verum etiam alienam. Facit etiam securos et gratos et placentes gestantes eum. Praeterea circa venereas voluptates 20 reddit. Sed et mulieribus proderit portantibus quae volunt

1 Odontolycius ego, odontelycio (sic) c, Odontelycius p; — 2 Odontolycii ego, Odontelycio c, Odontelycius p; — 3 aut per sensum divinare C; divinalem edidit p, qui praeterea aut per incensum conl; fundus scisi c; — 6 autem] tandem p; furare c, fort. recte. — 8 De alectorio cfr. Vincent. Bellov. l. l. cap. XLIII: »Dyascorides. Alektorius lapis in ventribus gallorum gallinaciorum invenitur; quem gladiator habens in ore: permanet invictus ac sine siti. Mulieribus quoque que volunt placere viris proderit quia portantes se probas ac speciosas reddit.« — 8 et 9 alectorio C; — 9 gallinaciorum c et Diasc., gallinaceorum p; — 10 crystallina c; — 12 tentatus p; nam ego, nam et Ring, nec cp; — 13 eum om. p; superatus p; — 14 exitum c, exitu p, siti ego ex Diasc. et Marb. — 15 contronense C; — 17 invictos c; — 18 reuerunt C, fort. recte. — 20 lacunae signa ego posui et aliquid deesse advertit etiam Pitra; cfr. Marb.: »Hic circa Veneris facit incentiva
• — 21 reddit ego, reddidit cp; set c; eum ante qui (sic

viris placere: communis enim lapis est. Gestatus quoque firmitatem in oratione praebet. Facit etiam portantem speciosum et magnanimum et probum et bonum, omnia proposita obtinentem fortibus tutamentis.

XX. Lapis Gagates.

5

Gagates vero lapis invenitur in flumine, quod appellatur Gagano. Est autem sublineo colore magisque longius. Habet autem virtutes magnas et optimas. Mulieribus autem si non fluxerint menstrua, si hunc lapidem conteres et pones super carbones ardentis, deinde iubeas mulieri circumgredi, ut uterus eius vaporetur, et sic purgabitur et sine noxio et sine dolore. Si quis autem mancipia mercatur et vult scire, ut non sit ex eis caducus aut lunaticus, succende lapidem et si aliquis tale vitium habuerit, in ipso vitio cadet: tantam virtutem habet iste lapis. Omnem fraudem et ligamenta 15 persolvit, et succensus omnes angues et viperas et serpentes effugat ex loco.

XXI. Lapis Medius.

Medius lapis niger est; tritus autem emittit croceum colorem. Multas bonas et malas potentias habet. Si quis 20

2 in orationem c; — 4 optin. c; — 5 et 6 Gagaten C; — 7 Gagano] ab aliis Gages vocatur. — 9 menstruam c; — 10. 11 ut ut. eius vap. om. p; — 14 vicio c; — 16 et viperas om. p, et viperis c, quod cor-rexi; — 17 exfugat c. — Ex hoc capite cod. 8454: »Evax. Mancipia si vis emere hoc trito suffumiga et statim apparet si lunaticus fuerit.« — 18 et 19 Medus ego ex Diasc. et Marb., Medius cp. — De hoc autem lapide adi Vincentium Bellovacensem l. l. cap. LXXXV: »Dyascorides. Medus lapis in media inventus est: apud fluvium farni: unde et nomen accepit. Niger quidem est sed tritus colorem croceum emittit. Est autem duplicis potentie: bone s. et male. Nam et tritus in coctura medicinali [sic pro super coticulam med.] cum lacte mulieris: que semel puerum primo partu edidit: et unctus: albugines oculorum curat et omnem illorum dolorem. etiam si fuerit desperatus. podagricos etiam eodem morbo [lege modo] cum lacte ovis: que semel genuit masculinum sanat. verum si quis ex eo biberit, pulmonem evomet.« — 19 o ante croceum habet a

gaudium comparat ad vindictam inimicorum aut latronum
ita homines debent tam ad bona quam in mala, si fortuna
tulerit, parati esse. Scies autem bene quidem agentes in lo-
cum impiorum non pervenire Hic ergo lapis tritus
super coticulam medicinalem cum lacte mulieris, quae semel ⁵
creavit in primo partu puerum, inunctus albuginem oculorum
curat, et omnem oculorum dolorem tollit; etiam si videre
desperatus fuerit, sanat. Praeterea podagricos eodem modo
cum lacte ovis tritus, quae semel genuit masculinum foetum,
ungis et sanatur. Et renes et anhelitus et interiores partes ¹⁰
sic curat. Hoc medicamentum maximum est et a multis pro-
batum. Praeparatum vero hoc medicamentum habebis in
vitreo vase vel argenteo et ieiunus perficies. Ad vindictam
vero lapidem supra coticulam teris et cum aqua dilue lapi-
dem et coticulam, et dabis cuivis, et lavet faciem et eccae- ¹⁵
cabitur. Si quis autem biberit ex eo pulmones evomet.
Oportet autem bibenti paululum dare, quod non satietur.
Hic lapis inventus est in Media, unde vocabulum habet. Na-
scitur vero in locis apud flumen Fasin.

XXII. Lapis Syrtius.

20

Syrtius vero lapis, qui et Sapphirus appellatur, inveni-

1 gladium Ring, recte, puto. — 2-4 quae hoc loco inter lacu-
nae signa posui, ex textu eiecit Pitra, qui addit: »Lacinia huc temere,
nescia unde, invecta, omissorum locum occupat. Suspicio non pauca ca-
pitis XXX ex hoc XXI detracta pessime esse, ab hisce verbis: Medium
vero nomine de Mediodon etc. Sed quum in Marbodo eadem rerum
ratio aut confusio occurrit, nolui mutare quidquam.« — 2 in ma-
lam c; — 5 coticulam ego ex Marb.: »Namque super cotem mulieris
lacte solutus«, cuticulam C, craticulam p; qui c; — 8 desperatus c; po-
dracos c, podagros p, podagricos ego ex Diasc.; — 9 qui c; fetum p;
— 10 ungit p; sanat p; — 13 vaso c; perficiet C; — 14 coticulam ego
ex Marb.: »Et resolutus aquis cotis sibi fragmine mixto«, cuticulam
c, craticula p; — 15 coticulam ego, cuticulam c, craticulam p; — 15
excaec. p; — 17 quod ego, q c, quo p; — 19 Phasin p; — 20 syrtis c;
vv. 21 — p. 180, 3 ex Plinio interpolata esse iudicavit Pitra, collato Plin.
XXXVII 67, 182: »Syrtitides in litore Syrtium, iam quidem et Lucaniae,
inveniuntur e melleo colore croco refulgentes, intus autem stellas conti-
nent fulgidas«. — 21 Sapphirus c; inventus est p.

tur in extremis Libyae partibus circa Syrtes expulsus a mari per tempestates. Idem nascitur et in Apuliae regione apud Lucaniam.

Damigeron scribit:

Hic integer et potens vicisset omnem virtutem lapidum, ⁵ qui maximas potentias habet et in primis tutamentis numeratur. Qui habet ergo hunc lapidem, armatus est adversus omnem fraudem, et omnibus maleficiis et apud insidias aliorum lapidum resistit. Huius tamen naturalis potentia esse divina dicitur. Si quis a rege vel praeposito mittitur in vinculum propter delicta vitae, et voluerit aliquis educere eum ¹⁰ de vinculis, si fieri potest, tange capita vinculi, statimque rumpentur, et cum solutus fuerit, veni ad hostium et tange hoc cum lapide, et a semet ipso hostium aperitur, et vadat ubicumque voluerit, a nullo enim aspicietur. Est autem circa ¹⁵ gratiam et amicitiam conciliandam optimus.

XXIII. Lapis Capnites.

Capnites lapis similis est crystallo, sed multum distat ab eo. Portantibus autem optimus est. In obsequio erga deum et homines cognitos facit. Facundum vero et formosum facit gerentem se. Curat hydropicos circumligatus sinistro brachio. Utilis est autem ad formidines et minas amovendas. Nam qui habet eum, apud omnes gentes in gratiam venit et minas mitigat.

1. 2 a mare c, quod dubitanter defendit Ring. — 4 Amigeron C; — 5 Hic] vir C; vicisset C, vicisse con. Ring, cum infinitivus perfecti pro infinitivo praesentis positus in lingua vulgari frequentissime reperitur; — omnes virtutes p; — 8 apud] malim adversus, ad con. Ring. — 10 quis agere vel C; mictitur c; — 11 delicta vitae Ring, delendam vitam p, delenda vita c; aliquid C; seducere c; — 13 quum p; solitus c; ostium p; — 14 ostium p; — 17 et 18 Capnites ego, Caphniten c, Caphnites p, Capnitis nunc apud Plinium editur N. H. XXXVII, 56, 151; — 18 crystallo c; — 20 faciendum C; — 21 ydropicos c; — 22 brachio c; autem om. p; — 22. 23 admovendas c; — 23 apud om. c; in gracia c; mitiget c.

XXIV. Lapis Optallius.

Optallius lapis circa oculos efficax est; nam qui gerit eum, numquam oculis laborabit. Aptus est autem et furibus, ut non teneantur: obscurat enim aspectum proximorum, ut non videant furantes. Hunc furones usi sunt gestare. 5

XXV. Lapis Obsyontes.

Obsyontes vero lapis, sicut maiores nostri aiunt, disparis virtutis videtur esse. Est enim optimus et magno opere adversus somnia incerta resistit, ut nullus alius lapis. Praeterea volentibus aliquid laedere subvenit. Si quis in eo sculperit solem et lunam, et gestaverit eum consecratum bonam vitam exigit. 10

XXVI. Lapis Hieracites.

Hieracites lapis in primis numeratus et probatus est a magis. Est autem niger modice et idoneus. Habebis autem sic eum: Ubi volueris aliquid praescire, lava os tuum cum melle optimo et pone sub lingua lapidem, et disces quid de te, aut quid sapiat vel cogitet aliquis, futura omnia. Sed impetrationibus maxime congruit; gestatus enim nemo tibi contradicit aliquid postulanti. Verum amatoria quoque et 20

1 2 Optallius ego ex Marb., Optallion *cp.* Quem lapidem veterum *ὀπάλλιον* esse vulgo credunt; sed, si ex virtutibus ei attributis augurari licet, medii aevi scriptores de ophthalmio, optallio cogitavisse videntur. — 3 laboravit *c*; — 4 teneatur *c*; — 5 suerunt pro usi sunt coni. Ring; v. furentes *c*; — 6 et 7 Obsyonten *C*; Obsianum hunc lapidem esse putat Pitra. — 8 virtutis add. Ring, om. *cp*; videtur esse ego, nō esse *c*, naturae est *p*; magnopere *p*; — 10. 11 sculserit *c*; — 13 et 14 Hieracites ego ex Pseudo-Dioscoride latino apud Arnoldum Saxonem de virtute universali cap. 8 p. 424 ed. Rose, ubi ierachites in codicibus traditur; — Geraciten *C*, Geracites *p*; — 17 dices *c*; — 18 de te [sit] aut *p*; aiit pro aut coni. Ring. — 18 futura omnia] »Forte ordo depravatur, et sic restituendum: aut futura omnia«. Pitra. — 19 nemo]

suasoria per necessitatem efficit super alios lapides. Alliga ergo tibi lapidem, et vadis ad pueros sive ad feminam, et non tibi contradicit. Quod si volueris scire, quia verus est iste lapis, sic cognoscere poteris: lacte et melle commixto circumfunde lapidem, et pones eum, et non sedebit ibi musca, sic eam expellit. Nec putetur hoc ludibrium esse. Ex eadem mixtura circumfunde alterum lapidem qualem volueris, et videbis quanta multitudo muscarum circumvolvit. Super haec gratissimos facit gestantes et facundos ad omnes.

10

O imperator piissime, non credunt legentes veras esse potentias lapidum, quia non experiuntur. Omnia tamen dicta a nobis et scripta veniunt sanctificata.

XXVII. Lapis Carsydonius.

Carsydonius lapis sanctificatus et circumligatus aquaticos curat. Praeterea qui portaverit eum a pueritia, numquam mergitur, nec vexatur. Pulcrum quoque facit gestantem et fidelem et potentem et omnia perficientem. Sculptere oportet Martem armatum, aut virginem stolatam veste circumfusam tenentem laurum. Consecratus perpetua consecratione.

2 confer quae ex Aetio II 30 ad hunc locum spectantia citavit Rose l. l. p 482. 483: *Ὁ δὲ διογένης ἐν τῷ περὶ λίθων οὖτω φησίν. Ἰερακίτης λίθος ὑπόχλωρος μὲν ἐστὶ καὶ πρὸς τὸ μέλαν ἐντετραμμένος, ἐπιρρασμένος χροιαῖς ἐτέραις ὡς ποικίλος εἶναι. — δύναμιν δὲ ἔχει ἀποξηραίνουσαν αἱμορροΐδας ἀπηρηγμένους τοῦ δεξιοῦ μηροῦ τοῦ κάμνοντος. δοκιμάσεις δὲ ὅτι ἀληθῶς αὐτός ἐστι, ἔχων αὐτὸν μετὰ χεῖρας χρίου μέλιτι ταύτας, καὶ οὐ προσεγγίσουσί σοι τὸν λίθον φέροντι μυῖαι. — 6 hoc ego, hunc c, hanc p; — 8. 9 circumvolvit c, quod reduxi suadente Ringio; circumvolvitur p; — 9-11 et — legentes in marg. habet c; versus 11-13 quasi interpolatos minoribus litteris excudendos curavit Pitra. — 13 scripta (sic) c, stricta con. Pitra. — 14 Carsydonio c; hic lapis alibi non occurrit. — 15 Carsidonio c; — 17 mergetur c; neque p; pulchrum p; — 19 vestem c; consecratur p.*

XXVIII. Lapis Lychnites.

Lychnites lapis speciosus, colore subvitreo, mundo, adversus nyctalopam [id est adversus nocturnas aves, hoc est strigas, sive cananas] aptus collo est idoneus, persanat eos. Praeterea in lineo panno missus et in fronte ligatus fluxum 5 sanguinis stringit. Sciens autem qui eum portat futura praedicere, et infirmos prohibet aliena loqui, et languores expellit. Circumligatus nervos etiam et verrucas corporis sanat applicatus ea parte, ubi dolor est. Insuper si quis eum consecratum habuerit in domo quae incenditur, si casu contige- 10 rit, continuo extinguitur incendium. Iste autem lapis Vulcano est consecratus.

1 hic et in versu subsequente Lychnites ego scripsi, (Lithites *p*) praesertim codicis 8454 vestigia secutus. Sed imprimis dignus qui conferatur Arnoldus Saxo de virtutibus lapidum § 81 ed. Rose: »Zignites [quam formam litterarum quoque ordo tuetur] lapis est coloris vitrei idem est quod evas [?]. gestatus collo valet contra nictalopam, et sanguinem stringit, et mentis alienationem depellit. et si tenetur ad incendium ignis, extinguitur flamma eius.α Ex Damigerone graeco hausisse videtur Michael Psellus *περί λίθων δυνάμεων* pag. 22 ed. Bernard: *ὁ λυχνίτης; ἔστι δὲ νυκτάλωπος* [hoc corruptum] *ἀρτηθεὶς ἀπὸ τοῦ τραχήλου, βεύματά τε ἐπέχει ὀφθαλμῶν ἐν λινῷ βάκει περιτιθεὶς τῷ μετώπῳ.* — Lathiten *C*; — 2 Lythiten *C*; subvetereo *c*. — Ad sequentia cfr. quae cod. 8454 ex Damigerone habet: »Lichniter speciosus colore subvitreo sed mundo adversus noctilepas i. e. nocturnas aves, i. e. strigas collo gestatus valet. Missus in lineo mundo et collo ligatus, sanguinem sistit. Qui autem eum gesserit futura praedicet; alienationes ab infirmis pellit. Insuper si quis eum consecratum habuerit et domus accendatur casu, continuo extinguit (?) incendium.α — id est adversus — cananas unci inclusi, cum nihil nisi malum interpretamentum sit vocabuli nyctalopas; etiam sequens persanat eos clare ostendit hic non de strigibus sed de hominibus agi, qui non nisi noctu videre possint. Caeterum nyctalopam ego ex Arnolde Saxone (*ὁ νυκτάλωψ = ἡ νυκταλωπία*), nictia- (sic) *c*, nyctalapas *p*; cananas] »glossariis vox inaudita, forte de a glossa barbara: *χάνειν*, perdere, *ἀπολλύναι* Pitra. — 4 ydo- casu ego ex alia codicis 8454 versione, quam vide supra; — 11 exstinguit *p*.

XXIX. Lapis Topatozontes.

Topatozontes lapis tutamentum optimum est. Ad divinationes aquatiles aptissimum est. Quod si quis uvæ marinae vinum biberit et insaniat, trito lapide super coticulam cum aqua da furioso bibere. Deinde apta ei lapidem circa 5 collum, et sanabitur. Sacrificantibus etiam propitiantibusque deo utile est. Suasionem enim habet secum et impetrationem et gratos facit gestantes. Sanctificatus perpetua consecratione.

XXX. Lapis Magnitis.

10

Magnitis lapis magnas virtutes habet. Plenus est spiritu, hoc est attrahit quod appositum ferrum et retinet. Invenit autem eum Colchis. Hoc dicunt usam in magica; Medium vero nomine de Mediodon, post quem quaerendus. Inde Medi qui per omnem horam eo usi sunt ex claritate duodecim signorum Huius lapidis potestatem vero omnes magi confirmaverunt, quasi maximas habentis potentias, et sic invenerunt, quemadmodum tentarent uxores suas de caritate erga se, an benivolentiam semper custodirent, et cognoverunt diligenter si ita fecissent. Dormiente uxore subtus caput posue- 20

1 Graecam Damigeronis de topazio narrationem supra edidi in Lithicorum epitoma p. 142, 143, ubi tamen etiam ex aliis auctoribus nonnulla admixta esse videntur. — Topatonte (sic) C; — 2 topatozonte c; — 2. 3 divinationes c; — 4 coticulam ego, cutic. c, cratic. p; — 6 propiciantibusq; c; — 12 adtrahit c; num est addendum ante ferrum? et om. c; — 13 usam ego ex Marb.: »Post illum fertur famosa venefica Circe Hoc in praestigiis magicis specialiter usa«, usum cp; — 14 Pt' q̄ q̄ced' (sic) c, praeter quem quaerendus p, post quem quaerendus ego, »Medium vero nominant de »mediodon'pt' quod grece d(icitur)« coni. Ring, vix recte, cum Ededon (= Mediodon) a Marbodo magus dicatur, qui hoc lapide usus sit. Caeterum confer Pitrae notam ad cap. 21. — 15 ex claritatem ex C; — 16 nulla lacunae signa in C; hic lapis potestas vero (sic) C, Hinc lapidis potestas. Verum coni. Ring; magy c; — 17 habentis ego, habentes c, habentem p; — 18 charitate p; — 19 an] aut c; — 20 si ita fecissent om. p, lacunae signis positis. — 20 dormientis uxoris p; capud c.

runt latenter lapidem, et si quidem erat casta ab omni altero viro, sic ad maritum suum accedebat somnians volubunda, et amplexabat eum tamquam impulsa per aliquem. Si autem altero viro coierat, tamquam vim alicuius spiritus odoris fedissimi lapis mittebat, ut de lecto in pavimento ca- 5 deret. Concordiam secum quoque habet sicut non alius lapis. Multas enim mulieres cum rex ad ingressa maritis suis coegit reverti ad eos, et diligere matrimonium eorum. Sed etiam uxoribus maritos restituit. Hic lapis gratiosum et obsequentem facit portantem se et iocundum sermonem; advo- 10 catus certe magno opere subvenit, et apud populum concionantibus; persuasionem enim praebet et decorem et sermonem et facultatem et victoriam et exuperationem. Et ad sacrificia magorum aptissimum est, qui hunc lapidem habent; exaudit enim deus vota eorum; ideo sacrificantes et precan- 15 tes gestant eum. Praeterea cum voluerint intimi, id est fu-

vv. 1—5 ab et si quidem usque ad mittebat om. *p*, ubi pro eo ut si erat adultera substitutum est. — 3 impulsam *c*; — 4 alic' sp̄s *c*; — 5 mictibat *c*; in pavimentum *p*; — 6 concordiam ego, concordia *cp*; — vv. 6—8 pro sicut non — matrimonium eorum pessime *p*: »quum rex per eum maritos cogit reverti ad mulieres«. — 7 ad ingressa corruptum est, an abingressas, quod esset relinquentes?; — 8 eos ego, eas *c*; »multas enim mulieres <cum adulteris> cumire (= coire) adingressas (= incipientes) maritis suis coegit reverti adeo et diligere matrimonium eorum« coni. Ring, unde diligere (diliget *c*) recepi. — 9 marito *c*; post restituit lacunae signa posuit *p*; — vv. 9—14 Graecum textum vide supra in Lithicorum epitoma p. 144. 145. — 10 iocundum *p*; — 10. 11 advocatus *c*; — 11 et om. *p*, qui colon post subvenit, non post concionantibus posuit, et praeterea eis pro enim substituit. — 13 ad ante facult. add. *c*, »et sermonis adfabilitatem«, vel »et sermonem et adfabilitatem« (ἐν δὲ διὰ σουῶν) coni. Ring; »et sermonis facilitatem« vel simile quid ego scribendum puto ex Damigerone graeco: καὶ λόγων ἐδρετικὸς ἐστι. — exsuper. *p*; — 14 aptissimus *p*; punctum post est sustuli, et colon posui post habent, pro quo habet est in *p*; — 16 gestat *c*; quum *p*. — Ad sequentia confer, quae Vincent. Bellov. l. l. cap. XXI habet ex Pseudo-Dioscoride: »Diascorides: Magnes gignitur circa litus oceani: apud trogoditas magnas habens virtutes: et velut spiritum in attrahendo ferrum: fures intrantes domum ut preciosa deripiant: intra quatuor angulos domus carbones ardentes po-

res, secreta pretiosa diripere, intrant in alicuius domum; deinde inter quattuor angulos domus vel triclinii carbones ardentes ponunt, vel ignem ex bitumine, et superponunt minutatim praecisum lapidem et sic transferunt mentes et oculos eorum qui adsunt, ut timore continenter fugiant inde, 5 putantes ruere domum.

Nihil profanum est, rex orbis terrarum, ut iste lapis ad se adducat, animal et ferrum, attrahitque ferrum et rursum amovet. Si quidem pium est erga deum et iustum, perficiet et inutilia repellit. 10

XXXI. Lapis Lyngurium.

Lyngurium lapis optimum tutamentum est in domo, sed et praegnantibus et infantibus, ne timeant. Resistit autem et morbo regio portatus aut contritus cum vino et potatus.

XXXII. Lapis Daphnea.

15

Daphnea lapis facit ad lymphaticos et ad daemónicos et ad defusionem sanguinis vel ad hydropicos.

nunt: et lapidem minute praecisum supermittunt: sicque mentes et oculos eorum qui assunt, avertunt: ut timore fugiant: putantes super se ruere domum. Habet autem vires purgatorias. et ob hoc ydropicis cum mulsa datus: grossitudinem deducit: et omnes humores per ventrem ministrat. Tritus etiam et superaspersus combusta sanat. — fures] »Iterum ad graeca ducitur ex insolenti synonymia, intimi enim sunt *ἰταμοί*, quae Duebneri opinio est. Pitra, sed »intimi [id est <adyti>] fures secr. pr. diripere. con. Ring; — 1 intrat c; — 2 quatuor p; domui c, probante Ringio; sed domus apud Diasc. legitur. — 3 supponunt p, male, cfr. Marb.: »Et superaspergat magnetis fragmina prunis. — 5 timorem continentes cp, timore continentes (scil. se) Ring, timore continenter ego, timore etiam Diasc.; — putantes ego cum Diasc., putant cp et Ring; cfr. Marb.: »velut impediende ruina Defugient omnes. Versus 7—10 minoribus litteris excudendos curavit Pitra. — 7 ut] quod p; — 8 an adducit?; non post se add. p; — et ferr.] aut ferr. p; — 9 sic con. Ring. quidem] quid p; perficit con. Ring, deleto commate post iustum. — 11. 12 Lyngurium ego (cfr. *λγγούριον* et *λυγγούριον* et lyngurium ap. Marb.) lyngurus p, lynguro c; — 14 et ante morbo om. p; — 15 et 16 daphnea ego ex Plinio XXXVII 157 daphnius p, daphnich (in v. 15), et danich (v. 16) c; — 16 limph. c.

XXXIII. Lapis Charcedonius.

Charcedonius lapis pertusus et obtectus ferro; qui eum portat, vincit causam.

XXXIV. Lapis Galactites.

Galactites lapis: hunc quidam vocant Anachiten, alteri 5 autem Leucographiten; alii Aegyptii Smaragdum, alii Galbaiten. Dicunt magi et Aegyptii Syneciten, continet enim in se omnia, quae destinaveris solus omnium lapidum. Sed Ostan- nes, magister magorum omnium, appellavit eum super om- 10 nia vocabula Lethargum, quasi omnium oblivionem malorum, facit enim et utilium negotiorum. Laudavit eum tamquam nullus alius tantas vires habet. Non enim ex auditu

1 et 2 charcedonio c; — 2 abtactus C; — 4 Galaciten c, Galacites Pitra, qui addit »fort. Galactites«; id recepi; — 5 Ex Damigerone graeco hausta esse putat Rose l. l. p. 480 quae apud Psellum *περι λίθων δυνάμεων* leguntur pag. 12 ed. Bernard.: *ὁ γαλακτίτης ἀπορρήτω βρύει γάλακτι, ἔνθεν γὰρ αὐτῷ καὶ τοῦνομα· κατασπῆ δὲ γάλα ταῖς γυναιξί· λήθην δὲ ἐργάζεται καὶ μνήμην τῶν κακῶν· [τῶν καλῶν coni. Bernard.] ἀντίθετος γάρ [δὲ coni. Bernard.] ἐστὶ καὶ θηρίων πληγαῖς περιεκτὸς γερονῶς.* — 5 Galactites ego, Galaciten c, Galactites lapis om. p; quidem p. — Cfr. Plin. XXXVII 59, 162: »eandem leucogaeam et leucographitum appellant et synnephitim«, ubi ex antiquissimo codice Bambergensi reponatur synechitum, suadet Damigeronis nostri syneciten. Pro smaragdum autem (v 6) reponendum mihi videtur moroxum vel morochthum, cfr. Aetium II 16 *λευκογραφίς ἢ μόροξος* et Plinium XXXVII 63, 173 *Morochthos* colore porracea lacte sudat. — 7. 8 »continet enim in se somnia quad (= quaad = quoad, cfr. Jordan, Beiträge zur Geschichte der lat. Sprache p. 347) estimaveris solus omnium lapidum« coni. Ring, vix recte. Dicebatur enim lapis *συνεχίτης*, quia continet (*συνέχει*) in se omnia etc., quare punctum post Syneciten in comma mutavi. — 8 destin.] conicio desideraveris; — Ostanes ego ex Tatio et Tertulliano, Ostanen c, Ostone p; — 10 lethargum ego, lytargum c, lithargum p; — 12 enim] etiam Pitra, qui praeterea facilitatem pro facit enim et coni., sed recte, ut videtur, Ring comma non post malorum sed post facit ponendum esse putat, sequens enim pro immo etiam dictum esse ratus. — 12 hī c, haberet p; — 12 ex auditum c; sed post magi add. p.

magi, ex scriptura mirati sunt et experti omni magica actione. Solum hunc lapidem efficacissimum omnium repertum et potentissimum extremis laudibus decoraverunt. Et ipse memoratus Galactites dicitur eo quod mulieribus lacte deficientibus facit abundare. Facies autem sic: iubetur mulieri ie- 5 iunare; deinde contritum lapidem dabis sibi cum mulsa, vel passo, vel aqua, et bibat sufficienter, et continuo habebit plurimum et optimum lac. Et si non voluerit bibere, accipe lanam ovis gravidæ et facta acia pertunde lapidem, et ligabis circa collum eius, et sic fluit lac. Si oves deficient lacte, 10 ut excutias lac, sic ages: lavata ovilia circumaspergis sale oriente sole. Habeas antea contritum lapidem tenuiter cum aqua, unde ovilia circumasperseris, et videbis eas abundare plurimo lacte. Et si scabie laborantibus hoc feceris, sanabis eas et fecundiores habebis. Lethargum vero dicitur propter 15 hanc causam, quia præcedentia mala in oblivionem ducunt homines. Nam quicumque eum consecratum portat et, ut infra scriptum est, etiam offenderat regem, vel potentem, aut præpositum, aut parentem, aut dominum, in oblivionem

3 extr.] externe *O*; — 4 Galactites ego, Galaciten *c p*; dicit *p*; — habundare *c*; — 6 sibi] illi *p*. — Sequentia ex Aetio (II 17) qui ex graeco Damigerone hausisse videtur, illustrat Rose l. l. p. 484. 485: Γαλακτίτης· καὶ οὗτος παραπλησίον τῷ προειρημένῳ χροιάν ἔχων ὑπόχλωρον, γαλακτώδη χυλὸν ἀνέησι. ἔστι δὲ σκληρότερος τῆς λευκογραφίδος κατὰ τὸ εἶδος, πολυγάλους [sic?] δὲ ποιεῖ τὰς γυναῖκας, ἐὰν λουσάμεναι πίνωσιν ἢ μεθ' ὕδατος ἢ μετὰ γλυκέος οἴνου τετριμμένον τὸν λίθον. μίγνυται δὲ καὶ ταῖς ὀφθαλμικαῖς δυνάμεσι. φασὶ δὲ αὐτὸν περιαικτόμενον τῷ τραχήλῳ ὀδοντῶντων βρεφῶν ὀδόντων ἀταλαίπωρον ἔκφυσιν παρασκευάζειν. — 9 acia *c*, hic et infra p. 190, 12, ubi immutatum reliquit Pitra, cum nostro loco acie edidisset, nescio quo sensu. cfr. Marb.: »Hunc ovis ex gravidæ lana traducere filo Pertuso lapidem decet et circumdare collo«. — 11 excutiats *c*; — 11 circumaspargis *c*; oriente sole *p*; — 13 circumasparseris *c*; habundare *c*; — 15 lethargum ego, lytargum *c*, lithargum *p*; — 16 quia] quod *p*; — 16 ducit hominis perbene coni. Pitra, ducit homines coni. Ring, qui præcedentia mala vel nominativum (accusativum) absolutum vel accusativum a vocabulo oblivio pendentem (cfr. antiquum illud: »quid tibi hanc tactiost?«) esse putat. — 18 offenderat ego, ὀνδῆατ (sic) *c*, offendat *p*.

eum adducit. Omnino autem auctorem gratiosum facit semper et peritum et facundum et efficacem et impetratorem et persuadentem omnibus hominibus et deo placabilem, et sacrificia quae fiunt deo gestatus excellenter apta sunt: propiciat enim viribus suis deo et benevolenter omnibus facit. ⁵ Amplius etiam adversus invidiam et fascinum resistit; qui eum portat, numquam fascinabitur. Sed infantibus pueris aptus congruit, et non permittit eos macerari, si quando intimidaverit eos horrida mulier. Nam sicut non aliud tumentum resistit. Idem dolorem liberat dentium laborantium circumligatus. Praeterea laetos et validos eos constituit. Quod si mulieri difficulter parienti acia facta de lana ovis fecundae, ligaveris circa dextrum femur, continenter pariet sine dolore. Nam oblivionem praebet omnium dolorum: ita resistit. Craterites autem dicitur, quoniam tenax est. ¹⁰ Nam fortitudine et potentia in iudiciis et causis litigatores vincere facit: tantam magnitudinem habet iste lapis, et ne mireris, quod tanta nomina habet iste lapis. ¹⁵

XXXV. Lapis Berillus.

Berillus lapis: hic magnus lapis est; est lucidus, subserenus, clarus, similis oleo Apollinis. Sculpis in eo locu- ²⁰

1 adducit ego, adduxit *c p* probante Ringio; omnino ego, omnium *c*, omni *p*; — 4 [quum] gestatur pro gestatus *p*, gratiis coni. Ring; propiciat *c*; — 5 benevolunt *c*, an benevolentiam scribendum? »benevolutum« dubitanter coni. Ring; — 6 facinum *c*; — 8 permittit *c*; — 9 orrida *c*; — 10 idest *c*; — 16 fortitudinem *c*; potentiam *c*; ligatores *c*; — 18 mireris *c*; — 19 De berillo cfr. Vincent. Bellov. l. l. cap. XLVII: »Dyascorides. Berillus lapis lucidus est et clarus: oleo similis. sculpsit locusta marina ac sub geminis pedibus eius cornuta: ac sub gemma ponitur herba senina modico auro inclusa: gestata amorem coniugii facit. Aqua in qua missa est pota ad oculorum vicia valet et ad omnem valetudinem.« — 19 et 20 berillo *c*; — 20 Berillus lapis om. — 20. 21 subserinus *c*; — 21 cfr. alteram codicis 8454 versionem: »ur in eo locusta marina et sub eo cornicula, et sub genibus »at modicum aurum inclusum«. — Apollinis quod non »ale iterato similis ortum esse videtur.

stam marinam et sub pedibus eius corniculam, et sub gemma ponis herbam sabinam, modico auro inclusam. Consecratus, gestatus, amorem coniungit et maiorem omnium facit. Praeterea facit hic lapis ad oculorum vitia et ad omnem va-
litudinem, si eum in aquam miseris et ipsam potui dederis. 5
Ructatus simul et suspiria et hepatis dolorem tollit.

XXXVI. Lapis Selenitis.

Selenitis lapis similis iaspidi notus. Fortis et gravis, lucidus, mirabilis, sanctus lapis. Simul enim cum luna crescit et decrescit splendor illius. Ad multa vero utilis est. Facit 10
ad amorem et causas. Facit et phtisicis languentibus alligatus luna crescente; vel cum ad contraria minuente luna gestatus mire facit.

XXXVII. Lapis Panchrodes.

Panchrodes lapis habet colorem omnem, purpureum, ru-
beum, nigrum, pallidum, roseum, viridem, omnes colores di-
versos. Habens eum mane, viridis bonus est. Facit autem
ad victoriam: est enim invictus et sacer, id est sanctus.

1 corniculam c, probante Ringio; — 2 savinam c, senina Diasc.; modico ego cum Diasc., modicum cp; consecratum c; — 3 coniungit et] fort. coniugii scribendum ex Diasc.; — 4 vicia c; — 6 Ructatus simul et suspiria ego ex Marb.: »Potaque ructatus simul et suspiria tollit Et cunctos hepatis fertur curare dolores«, rupto spiritu et suspirii c, rupto spiritu suspirii p; et ante susp. om. p; epatis c; — 8 yaspidi c; — 9 simul, ut olim conieceram, c, similiter Pitra, qui ex C compendiis male intellectis similis affert; — 11 tysicis c; — 12 quum p; an etiam pro cum? — 14. 15 Panchrodes ego, ut sit altera vocabuli πάγ-
χρους forma. Et est Panchrus apud Plinium XXXVII, 178; Pan-
therus apud Marb. corrupte, Panchrodo c, Panchrodus p; — 17 viridis dubitanter ego, ut sit: »optimas vires autem habet Panchrodes viridis, praesertim vero manes«, ūide c, deinde p, »Habens Eum mane (= quand il y a aurore) valide bonus est« con. Ring, qui lapidem plurimorum colorum aurora, et ipsa varii coloris, apparente validissimum creditum esse vult; — bonum c; — 18 id est sanctus fort. delendum;

Sculpis in eo Latonam et Hippocraten et a retro acceptus tres; contra omnes magicas artes auxiliatur.

XXXVIII. Lapis Collurus.

Collurus lapis: hic similis est sapphiro; subalbidum habet colorem marinum. Aptus ad interpellationem regum et potentium. Uteris circa collum pertusum.

XXXIX. Lapis Trisutes.

Trisutes lapis similis est arcui caeli: hic fortis, gravis habens in medio apicem tamquam albam tiaram. Hic magis gestatus, imperatorius, facit ad causam sine iure datam.

XL. Lapis Melas.

Melas lapis habet in se stellas modicas. Dicitur etiam Syrtis. Causam dicenti benedictionem et impetrationem et victoriam facit, et ad omnem inquietudinem inimici, quarum et damnorum, et maleficiorum et magicas inquinaciones et potionum et precum maiorum incantationem, et odium, et caetera mala ex corpore expellit. Est autem lapis consecratus. Minorante luna septima decima usque ad tricesimam uteris; crescente vero usque ad quintam decimam non uteris.

in eo] eius super *c*, an insuper scribendum?; Latonar *C*; Hippocraten ego, Ypocraten *c*, Hippocratem *p*; acceptores (sic) *c*, quod pro accipitres dictum esse vult Pitra.

3 et 4 Colluro *C*; an colurus scripsit? — 4 hic om. *p*; sapphyro *c*; — 6 pertuso *p*; — 7 An Trichrus vel Tephritis? vel quod mihi maxime arridet triglites ex Psello *περι λίθ. δυνάμ.* p. 3 ed. Bernard: *ἵνα τὰς ἀγνώστους ἡμῖν λίθους ἔδωκ' . . . τὸν τε τριγλίτην καὶ τὸν τριόφθαλμον.* — 8 caeli ego, celi *c*, coeli *p*; — 9 albam tiaram Ring, albam et nigram *c*, album et nigrum *p*; — 10 magnus] an manu? testatus *c*; imperatorius *p*; — 12 Lapis Melas *p*; etiam] enim *c*; — 14 querellarum pro quarum coni. Ring. Equidem malim puncto post inimici posito, quorum (scil. inimicorum) et daemonum vel daemoniorum pro dampnorum scribere; — dampnorum *c*; — 15 et ante mag. om. *p*; inquinaciones *c*; — 19 quintam ego, quinta *c*, quartam *p*.

XXI. Lapis Gagatromanes.

Similis est colori capri, id est capriolae agrestis. Si quis hunc lapidem usus fuerit, utilis est. In historiis autem et ad inimicos, qui eum habuerit, fortis est. Hunc enim lapidem Hercules usus est, et cum eum deposuisset, victus est. 5

XLII. Lapis Phoenicites.

Similis phoenicio balano [id est dattilo]; subrubeus vero vel sanguineus, mirabilis lapis. In manu sinistra gestatus ad tristitiam et causas et actionem utilis est.

XLIII. Lapis Lyncis.

10

Secas in duas partes . . . in mel et lac, deinde tollis et includis in annulo, et sic portabis, et ubicumque cum ipso ieris, cum gaudio et hilaritate quod volueris habebis.

XLIV. Lapis Narcissites.

Est viridis modice Martis signum habens. Hic tritus 15 odorem habet Narcissi herbae, floris magnifici. Hunc lapidem qui usus fuerit, omnia vincit.

XLV. Lapis Steatites.

Similis est adipibus leonis. Hic lucidior est colore leonis. Victor est enim, quicumque eum in sinistro brachio 20 usus fuerit.

1 gagatromeo c; — 2 caprii c; agresti c; — 3 historiis c p, an inquisitionibus? sed eodem fere sensu apud Commodianum carm. apol. v. 155 historiam dici monet Ring. — 4 habuerint p; — 5 quum p; eum om. p; — 6 feniciten c; — 7 fenico c; glossema: id est dattilo expulsum est a Pitra. — 10 lincis c; — 11 lacunae signa ego posui; — 12 anulo c; — 13 quod] quaecumque p; — 14 narcissite c; — 16 magnificus c; — 18 steatiten c; — 20 enim] autem? — brachio c.

XLVI. Lapis Camptine.

Hic ad impetrationem facit ad deum et ad homines et corpus hilare facit, et timorem maiorum seu furias compescit, et commendationes facit. Hydropicos curat in sinistro brachio alligatus. Hunc autem de quavis consecratione consecras. 5

XLVII. Lapis Chrysolithus.

Est spissus, lucidus, similis auro. Hic applicatus ad rasuram auri, levatus phylacterium est ad nocturnos timores. Pertusus et transiectus cum setis asininis et alligatus in sinistro brachio, omnia daemonia vincit. 10

XLVIII. Lapis Chrysolithus alter.

Chrysolithus lapis: Est enim super ipsos quasi turturis oculus. Est autem et cupidinis et amoris et iustitiae adiutor. Facit autem et bene susceptum et eloquentem et gratiosum et amabilem esse et amicabilem ab his qui eum vident. Om- 15 nem ingressum aperit; facit etiam ad indignationem oculorum.

1 Camptinem eundem esse credo atque Arnoldi Saxonis Kabraten: (§ 48 de virtutibus lapidum ed. Rose): »Kabrates lapis est similis crystallo, eloquentiam dat et honorem et gratiam, defendit a noxiis et ydropisim curat.« — 2 corpus hilarem *C*; cor hilare *p*; — 4 hydr. — allig. in marg. habet *c*; — 6 Chrysolithus ego (Crisolitus Arn.) Chrysolithieo *c*, chrysolitheos *p*; — 8 phylacterium est ego, philaterii tutamentum est *c* ex manifesta interpretatione, — phylacterii tutamentum est *p*. Quod ego conieci, legisse videtur Marb.: Esse phylacterium fixus perhibetur in auro, contra nocturnos fortis tutela timores«. — 9 asininis scripsi ex Ringii emendatione, cum ego aselli vel asini recipere voluissem ex Marb.: »Pertusus setis si traiciatur aselli«, aseminis *c p*, in acus foramine con. Pitra. — 10 brachio *c*; — 11 Chrysolithus ego, Chrysolitheo *c*, Chrysolitheos *p*; — 12 Chrysolithus ego, crisolitheo *c*, chrys. lap. om. *p*; — 12 subrussus pro super ipsos sine dubio corrupto con. Ring; mihi locus lacunosus esse videtur; — quasi] quam (?) *c*; oculo *C*; — 14 et] ad *C*; susceptos *C*; eloquentes *c*; — 16 indignationem ex medicorum usu probat Ring, an in debilitationem scribendum?

XLIX. Lapis Apocheamus.

Apocheamus lapis maior est quam capri oculus, habens in se oblongum, album, non valde subcanum. Gestatus in manu sinistra facit ad viles iniurias.

L. Lapis Sardius.

5

Huius color apparet levis, sive maculosus; bonus portatus a mulieribus, amabilis est. Sculpis in eum vineam et hederam involutam.

• 1. 2 Apocheamus ego, Apocheamos *cp*; hic lapis aliunde nondum innotuit; — 2 caprii *c*; lacunam, cuius nullum in *C* vestigium, vocabulo apicem explevit Pitra; fort. recte. — 5 Sardius ego, quod vulgatum est huius lapidis nomen, — sardo *cp*.

Addenda et Corrigenda.

- p. 4, 7 i. Exegesi
p. 5, 1 s. accuratissime
p. 6 codicem A olim Federici Borrhomaei Cardinalis fuisse certiore
me fecit Richardus Foerster, cuius humanitati maximam horum adden-
dorum partem debeo.
p. 7 De Demetrio Moschi nonnulla habet Sathas *νεοελληνική φιλολογία*
p. 130, 131. — Δημητρίου Μόσχου τοῦ Λάκωνος τὸ καθ' Ἑλένην καὶ Ἀλέξαν-
δρον in codice Vaticano graeco nr. 1403 (fol. 3) legimus Foerster et ego.
p. 8 Codex M olim Federici Borrhomaei Cardinalis fuit.
p. 9, 4 i. hinc
p. 11, 20 s. imitatus
p. 11 Perdrierii editionem et versionem a. 1612 Forolivii publici iuris
factam Ravennae vidit Foerster.
p. 13, 7 i. iubebat
p. 17, 79 ἀλλά
90 Ἥλιον
p. 18, 100 ἔσπεσθαι habent codd. et edd.
p. 19, 130 ἄρ'
p. 20, 160 *τερπωλή, γλοερὸν τε*
177 *μάθης* dubitanter coniecit Foerster.
p. 22, 253 *ἔης* dubitanter con. Foerster.
p. 24, 295 *ἔθειραι,*
300 *ἔσθλώ φημι*
p. 31. 532 *φλοιός θ'*
p. 38, 764 scribendum est *κεχολωμένος*.
p. 39 Moschi Scholion ad v. 1 ex M Foerster descripsit hoc: *ὁ τῆς*
Μαίας υἱὸς ἦλθε κομίζων δῶρον τοῦ τὰ κακὰ ἀποτρέποντος Διὸς προσ-
τάσων μοι τοῦτο δοῦναι τοῖς θνητοῖς. ἐριούνιον δὲ τὸν Ἑρμῆ εἶπεν ὡς
μεγάλα ὠφελεῖν δυνάμενον. καὶ ἔστι σύνθετον ἐκ τοῦ ἔρι ἐπιτατικοῦ μορίου
καὶ τοῦ ὄνομα (vel ὀνίνημ?) τὸ (?) ὠφελῶ. In Scholio quod ibidem ex
PV edidi, βοήθειαν ἐν τοῖς recte habet V.
p. 40 ad v. 14 $\delta\chi^x$ (corr. m. 1) ex V notavit Foerster.
p. 41, 1 i. ἐπὶ πόα ex V notavit Foerster.
p. 45, 9 s. idem ac minime significare

p. 48, 8 i. probatus

p. 49, 8 i. *ἐταῖρος*

p. 50, 8 apud Pausaniam *ὀρεῖται* futurum esse (cfr. *κῦδος ἔσεται*) annotat Foerster.

p. 51, 6 s. *ἀλλάγησθαι*

15 s. *Lehrs*

20, 21 s. *πέλας*

9. 8 i. *τούτεστιν* ex V notavit G. Kinkel, qui V libri scholia in Foersteri Orphica edituri usum contulit, cuius collationem benigne mecum communicavit Foerster.

p. 53, 15 s. p. 36

p. 54, 8 s. *εἵπερ ἰψ' et*

p. 56, 12 i. *Diar. litter.*

p. 56, 25 s. *αἶα Α*, ita ut et accentus acutus et circumflexus et spiritus e litterae superimpositi sint.

p. 58, 8 i. omnes.

p. 60, 23 s. *τοῦτο* pro *τούτω* V.

p. 61, 15 s. *φέρει*^{οι} τὸ V.

14 i. *αὐτοῦ* pro *αὐτὸν* V.

p. 65, 18 s. *Τυρωῆ.*

p. 66, 15 s. *τὸν* monos.

p. 69, 1 s. probatus

p. 73, 12 Tzetzae scholion ex Bachmanni editione (p. 839, 30) descripsit Foerster: *περὶ τοῦ σιθηρέτου τούτου λί[θου τοῦ καὶ] ὀρείτου φησὶν ὁ Ὀρφεὺς ἐν τ[οῖς λιθικοῖς] ὡς εἴ τις ἐπὶ δέκα ἡμέρ[ας γυναι]κῶν συνουσίας ἀγνεύσεις [καὶ κοινῶν] λοτρῶν, ἔτι δὲ καὶ ἄ[γευστος] διαμνείειν ἐμφύχου τρ[οφῆς] λούοι δὲ τὸν λίθον τοῦτο[ν καθαρῶ] καὶ ἀπορρύττω πηγῆ καὶ καλύπτει καθαροῖς σπαργά[νοισ ὡς] περ παιδίον, καὶ ἐπευχόμενος ἐν καθαρῶ κελλίω τινὶ ἀ[νάπτοι] κηροῦς ἢ λυγνίας, μετ' ἔ[πειτα] ἐρωτήσας, μάθοι παρ' α[ὐτοῦ] ἀνθρωπίνῃ φωνῇ λέγοντος νεο[γίτου] παιδαρίου, περὶ ὧν ἀ[κούσειν θέλοι] πλὴν, φησὶν, ὡς ἐάν τις δεῖ[λιῶν ἀπορ]ρίψῃ αὐτόν, μεγάλης [παρὰ θεῶν] ἐπιτεύξεται βλάβης· [εἰ δὲ γεν]ναίως καὶ τληκαρδῶς τις αὐτοῦ κατακούσεις, λήγοντος ἤδη τοῦ λέγειν προσπελάσας αὐτόν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἴδοι ἀν ὡσπερ ἀπονεκρούμενον.*

p. 74, 13 *καθαροῖς* in textum recipiendum esse videtur, cum non solum Tzetzes, verum etiam Epitomator (p. 146, 9, 10 ed. meae) *καθαροῖς* pro *μαλακοῖς* legisse videatur.

p. 75, 21 ff. scholion a Bachmanno restitutum supra edidi.

p. 79, 14 i. casui

p. 82, 19 s. marg., *λήσεται*

p. 87, 10 ὅπ' *αἴθρη*ν codd. et edd.

p. 99, 2 i. *ἐρίσεις*ν

p. 108, 2 τόν περ ἔχοντες etiam in V scriptum esse me certiore
reddidit Ioannes Veludo Bibliothecae Marcianae praefectus illustrissimus.

p. 119, 2 i. ἔοικε

p. 148, 6 coniicio δια μέσου, cfr. v. 19.

24 κατὰ μέσον coniecit Foerster.

p. 147, 10 γυναικῶν vel γυναικείας coni. Foerster.

p. 148, 20 πολέμων recte coni. Foerster.

p. 150, 7. 8 ἀρούρας coni. Foerster.

p. 161, 7 allophilis *cp*, correxi.

9 coniicio: conflagretur.

p. 166, 5 i. Ianio.

p. 170, 3 s. resistit enim coni. Foerster.

p. 172, 10 coniicio: et sanabitur, cfr. p. 175, 2.

p. 173, 10 coniicio: ictus, cfr. v. 13 et p. 170, 2.

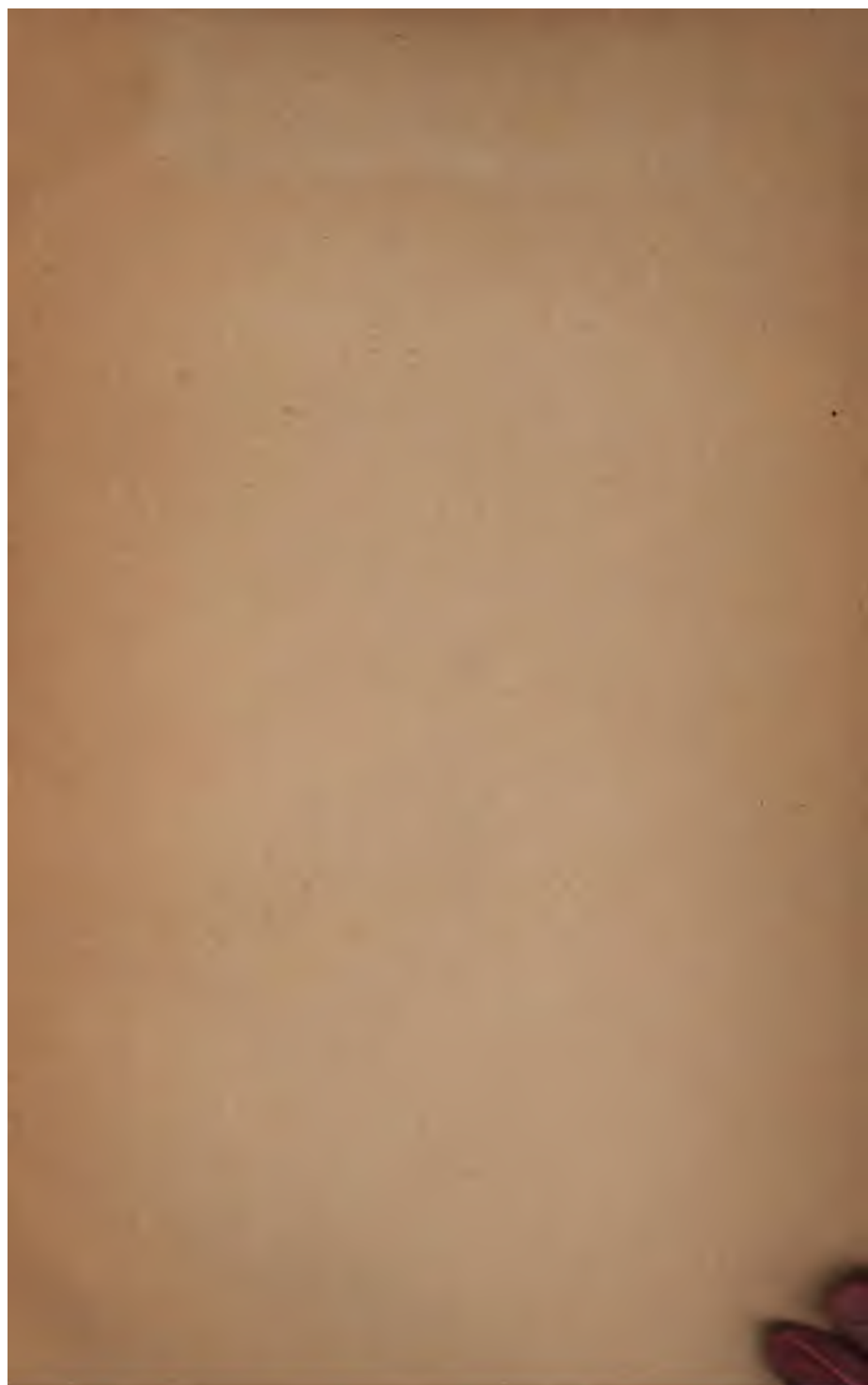
p. 176, 12, coniicio: repellit

22 coniicio: ex altero vero acutus.

p. 178, 4, 5 pro subtus fundo videtur legendum subtus fundum,

cfr. p. 185, 20 subtus caput.

p. 191, 11 corrige phthisicis.

LANE MEDICAL LIBRARY

To avoid fine, this book should be returned on
or before the date last stamped below.

--	--	--

Q.
151
075
1831
LANE
HIST

